

مندالی ئاخړ زه مان

نوسینى

عه زبڼ نه سین

وهرگيترانى له فارسيه وه بؤ كوردى

غهریب پشده رى

كوردستان - ههولير

2005

ناوى كتيب: مندالی ئاخړ زه مان

- نوسینى: عه زبڼ نه سین

- وهرگيترانى: غهریب پشده رى

- نه خشه سازى ناوه وه: طه حسين

- بهرگ: سه يوان

- پييتچين: كاره حسين

- تيراژ: 1000 دانه

- ژماره ي سپاردن: (318)

- چاپى يه كه م: ههولير 2005

- نرخ: (2500) دينار

- چاپخانه: چاپخانه ي وهزاره تى په روه رده

زنجيره ي كتيب: -25- (127)

ناونیشان

دهزگای چاپ و بلاکوردنه وه ی موکریانی

پۆستی ئەلکترونی: asokareem@maktoob.com

ژماره ی تەلەفۆن: 2260311

www.Mukiryani.com

پیشگه شه به :

- 1- تیکرای دایک و باوکان و مامۆستا و بهریتوبهرو سه‌رپه‌رشتیارو ته‌وجا به هه‌موو منداله بیتنازه‌کانی ولاته خۆشه‌ویسته‌که‌م.
- 2- ده‌ست و په‌نجه‌و چاره‌ئه‌لیزاییه‌کانی مامۆستای هونه‌رمه‌ند: خاتوو ((شه‌را))ی نازیم.

وه‌گێنهر

یەكەم نامە

ئەنقەرە: (12)ی ئۆكتۆبەری 1966

برام ئەحمەد ئەگەر لەبیرت بێ، کاتێ خەریك بووم لە ئەستەمبۆلەوه بەرەو ئیترە بەرپێ کەوم گوتم: (بە رێکۆپیتکی نامەتان بۆ دەنووسم) بەلام تۆ باوەرپت پێ نەکردم و گووت: (لە ئەنقەرە دۆست و ھاوئەلی تازە پەیدا دەکەم و ئیتمەت لەبیر دەچیتەوه) چاوت لێیە لەبیریشم نەکردیت و لەسەر قسەم خۆشم ھەر مامەوه، خۆ ئەگەر نامەشم کەمێک دواکەوتبێ ئەوا لە ھۆی چەرمەسەرتی رێگا بەولاولە ھێچى دى نییە.

چەند رۆژنیکیش سەرقالی ماڵ رێکخستنێ بووین و دوو سێ رۆژیشی خایاند تا لە یەکیک لە قوتابخانەکانی ئیترە وەرگیرام. ھەر کە کەوتمەرە شینەییە یەکەمین کارم ئەوەبوو دەستم دا یە قەلەم و کەوتمە نووسینی ئەو نامە یە بۆ ئیترە، خوا ئاگادارە کە ھەرگیز نەمدەویست لیتان جیا بێمەوه. خۆ ھەر نەبێ چوار ساڵ ھاوئۆل و ئۆگرای یەکتەر بوو بووین، بەلام کە باوکم بۆ ئەنقەرە گوێزرایەوه ناچار مام کە ئەو ناوەندە گەرموگورە دۆستانە یە بەجێ بێلم... کاتێ کە لە ئەستەنبۆل بووم پێم گوئی کە دۆستە نزیکەکانی باوکم کاریکی باشیان لە ئەنقەرە بۆ دۆزیوتەوه. باوکم لەگەڵ سێ کۆنە دۆستی خۆیدا لە کۆمپانیایەکی بازرگانیدا پێکەوه کاردەکەن و ھەرسێک لاشمان پێکەوه لە یەک ئاپارتمان (شوقە) دابن. ئەوانیش ھەریەکەو چەند مندالێکیان ھە یە، بە تێکرای نۆ مندال دەخانوێکیان، پێنجمان دەچینە یەک قوتابخانە، من و دووانیان لە پۆلیکیان، مەتینی براشم ناوئەلی تازە دیوتونەوه، واش بریار بوو تەواوی ئەو بەسەرھاتە خۆش و ناخۆشانە ی کە بەسەرمان دین و ڕوو دەدەن بۆ یەکتریان

بنووسین، ھیشتا تازە گەیشتوومە جێ و ھێچ شتیکی تازە ی وام پێش نەھاتووه، بەلام بە دلنیا ییەوه لەو چەند ھەفتانە ی دادین، لەو شارە گەورە یەدا بەسەرھات و ڕووداوی سەرنج راکیش پەیدا ھەر دەکەم و بۆت دەنووسم. ئومیدەوارم تۆش ھەر لەسەر پەیمان و قسە ی خۆت مابى. زۆر زووم وەلام بەدە یەوه لەبارە ی ئەو کاروبارو بەسەرھاتە خۆشانە ی کە دوا ی من ڕوویان داوه بە درێژی بۆم بنووسە و ئاگادارم بکەوه، ئاوەلانی ئەستەمبۆلێشم لەبیر نەچوونەتەوه، لە زمانی منەوه سلاو بە ھەمووان راکە یەنەو داواکاری سەرکەوتنی ھەمووام.

چاوەڕوانی وەلامتائەم

ئاوەئلی ھاوئۆلت: زەینەب یالکەر

هەرچی تا ئیستا فیتری بوون له بئر خۆتانی بئر نهوه

نهسته مېۆل (17)ی نوکتۆبهری 1966

ناوالی خۆشه و یستم زهینه ب، که نامه که تم پینگه یشت زۆر پینی خۆش حال بووم. ناهه رین هه ربویتی که ناوه له کانت له بئر نه چۆته وه، هه ر ده بی واشبی، که تۆ لی ره رویشتی گه لی که س ده یانگوت: (فلانی... رویشت تازه هه ر ناو ریش ناداته وه)) به تاییه تی چونکه درهنگ نامه ت هات. زۆریه ی ناوه له کان تو انجیان تیده گرتم، به لام ئیستا ده توانم به سه ر بلندییه وه پر به چاوانیان ته ماشاکه م. نامه که تم له ناو پۆلیدا بۆ هه مووان خوینده وه. تیکرای دۆست و ناوه له کان پینی دلخۆش بوون، و داواشیان لیکردم که سلاری وانیش ت پی بگه یه نمه وه.

من هه ر له سه ر گه تی خۆم ماوم. که لی ره هه ر شتی ک رویدات بو تی بنورسم... چه ند روژی ک دوای رویش تینی تۆ رووداو ی ک هاته پیش که هه موومانی غه مبار کرد.

مامۆستا که مانیان بۆ شاریکی دی گواسته وه، له بیره ته مامۆستایه کی چه ند رووخۆش و مرۆفیتیکی چه ند میه ره بان و سالار بو. هه موو براده ران به بیستنی ئەم هه واله هه ژان. که مالتا وایی لیکردین زۆرم هه ول دا دان به خۆمدا بگرم و فرمیست که کام پابگرم، به لام که له پۆل هاته ده ری و دهستی به سه ری دا هینام خۆم پی رانه گی را و له بۆره ی گریانیتم دا، ئەویش کولی هه ستا و دوو سی دلۆپه فرمیست که به گۆشه ی چاوه کانی دا سه ره و ژیر بوون.

مامۆستا تازه که مان پیاو بوو هه ر که بۆ یه که مجار هاته پۆله وه، بۆ ئەوه ی چا و ترسینمان بکات و زه بره زهنگی خۆی بنوینی ته وای قوتابییه کانی یه که یه که

بانگ کردنه سه ر ته خته وه هه ریه که وه پرسباریکی لیکردن به لام وه لامی هه یچ کامیکیانی په سه ند نه کرد، به پۆزیکی تاییه تییه وه که پر به دنیا یه ک دلگه ری و ناخ و داخی لی ده باری گوتی: سه د داخ ته مه تتان به خه سار چووه... باشه ئەم ماوه یه خه ریکی چی بوو ون؟. خۆ ده میر ده ناسی؟ که ئەو یه کینه که له قوتابییه هه ره باشه کانی دنیا یه! و هه رچی له کتیبه کانیاندا یه وه کو ناویان ده زانی، له قسه ی مامۆستای تازه، زۆر دلگه ربوو و هه ستا و گوتی: ((مامۆستا من ته نانه ت یه ک دانه هه له شم نییه)). به لام مامۆستا به ده ست ناماژه ی دانیش تینی کردو گوتی: ((ئه وه خویندن نییه. ئیوه شتیکی توتوی ناسا فی ربوو! ئەمه سوودی نییه!))، منداله کان ته مه به له کانیان لیده رچی، هه موو ئەمه یان پینا خۆش بوو، چونکه هه مووانی به هه یچ نه زان دایه قه له م.

ده میر نه یوانی خۆی راگری و گوتی: ((پیموایه من ده ره سه کام زۆر چاک تیگه یشتووم و ئەوه ی من توتوی ناسا نییه)) مامۆستا به ته وه سه وه زه رده خه نه یه کی کردو گوتی: ((له وه لامه کانتانرا دیاره!)) دوابی له ژوریدا ده ستی کرد به راویچکان وه ئەوه ی له میشتکی خۆیدا خه ریکی کیشانی نه خشه یه ک بی... منداله کان هه ناسه یان له خۆ بریبوو و چاوه رووانی ئەوه بوون بزانی سه ره نجامی کار ده گاته کوی... مامۆستا له پر وه ستا، رووی کرده منداله کان و به ده نگیکی به رزه وه گوتی: ((مندالینه یه که م شتی ک که ده یکه ن ئەوه یه... هه رچی تا ئیستا فیتری بوو ون له بئر خۆتانی به رنه وه وه سه ر له نو ی فیتری ببه وه... تیگه یشتن؟)). ده میر په نجی به رز کرده وه هه ستایه سه ر پی: ((مامۆستا نیمه ئەوه ی خویندوو مانه و فیتری بوو وین هه موو ئی ناو کتیبه که مانه ئیستا چۆن له بئر خۆمانیان به رینه وه وه سه ر له نو ی فیتریان بیبه وه؟)). مامۆستا به وه زۆر تووره بوو و به سه ریدا فیژاند ((گوتم ئەو فی ربوونه هه مووی هه له بووه، پیویسته هه مووی له بئر خۆتان به رنه وه وه سه ر له نو ی فیتریان ببه وه... ته وای... ئیدی پیناوی! یه که م وانه مان به م شیوه یه وه به م قسانه تی به ری! که زهنگی پشوودانی لیدا منداله کان بوون به دوو

به شهوه، كۆمهڵێك لاگرى مامۆستای پيشوو و كۆمهڵێك لاگرى مامۆستای تازه بوون... راستیهكهی من بى لایهن مامهوه.

نهم كارهی مامۆستای تازه سوودی قوتابیییه ته مبه له كانی پۆلى تیدا بوو، كاتى كه وهلامى پرسيارى كيان به ههله بدابایهوه دهیانگوت ((مامۆستای پيشوو واى گوتوه!)). مامۆستای تازهش وهلامى ده دایهوه ((ئهدى من پيم نه گوتوو كۆنه كانی خویندوو تانه له بىر خۆتانی بهرنهوه...)). نازانم ناخۆ شهوه ده زانی یان نا كه له بىر خۆ بردنه وهی هه شتیك زۆر گرانتزه له دووباره فیربوونهوه... نهم باسه بۆ قوتابیییه زیره كه كاتیش بووه ده ده سه ریییه كى زۆر گهوره، رۆژێك بهرپۆه بهرى قوتابخانه هاته ناو پۆلهوه... وانهى میژووومان هه بوو... بهرپۆه بهر وىستی بزانی چ فیر بوو وین، ده میرى بانگ کرده سهر تهخته و پرسى: سولتان سه لیم چ سالتیک چوه سه ر تهخت؟ ده میر وه لامى نه دایهوه. بهرپۆه بهر پرسى: ((كى چاپى دا هیئا؟)).

ده میر دیسانه وه هه ر متته قى نه کرده وه. چونكه ده میریشى ده ناسى و ده یزانی یه كیکه له قوتابیییه وریا و زیره كه كان پرسى: بۆ وه لام ناده یه وه؟.

- له بهر شهوهی له بىر چۆته وه ناتوانم وه لام بده مه وه، بهرپۆه بهر زۆرى سه رسوپما و پرسى ((كى شه مه ریکای دۆزیه وه؟))

- مامۆستا له بىر چۆته وه!...

- سه گسار... له بىر چۆته وه یانى چى؟

- مامۆستا له بىر چۆته وه.

بهرپۆه بهر كه زۆر تووره بوو نه راندی: ((هه ر ژه ره مارێكى ده زانی بیلێ...))
ده میر زۆر له سه رخۆ وه لامى دایه وه: ((پيشان هه موویم ده زانی، به لام ئیستا هه موویم له بىر چۆته وه)).

- بۆ؟

- مامۆستا فه رموو یان هه رچى تا ئیستا فیری بوو ون له بىر خۆتانی بهرنه وه.

بهرپۆه بهر منى بانگ کرده سه ر تهخته... هه رچیشى له من پرسى هه ر هه مان وه لام دایه وه ((له بىر چۆته وه... قوربان)).

بهرپۆه بهر له پشت چاویلكه كه یه وه سه ر ییكى مامۆستای کردو بى شه وهی هه یچ بلێ له پۆلى چوه ده رى.

مامۆستا ده ستى به وانه كه کرده وه: ((له كوی بووین؟ سولتان سه لیم زۆر ئیشوکارى گه ره ی کردن!)).

سه عاتیكى ته واو شه وهی كه له مه و پيش خویندبوومان هه موو بۆ باس کردینه وه و ئیمه ش هه ر چه نده بىر مان ده کرده وه نه مانده زانی چۆن شه و شتانه ی كه له مه و پيش فیری بوو بووین له بىر خۆمانى به رینه وه وه فه رمایشته كانی جه نابی مامۆستا فیر بینه وه!.

كه زهنگى ده ره وهی لیدا تیکرای قوتابیییه كان له ده وری من و ده میر كۆبوونه وه و گوتیان: ((ده ستخۆش! چاكتان کرد واتان وه لام دایه وه...)) شه له به ته من راستیییه كه م له قوتابیییه كان شار دپۆه، كه به راستى وه لامى پرسياره كانی بهرپۆه بهر نه ده زانی، چونكه راست ده وى له بىر چوبپۆه، من له خۆه بىر باش نییه و پى و شوینی مامۆستای تازه شه وه نده ی دیکه ی تیکدا بوو. و هه ر شه باسه ش ده رسیكى شه وتۆى دامى كه تا دوا رۆزى ژیا نم له بىر ناچیتته وه. داخه كه م لیره نه بوو تا له پینكه نینا پسیی...
شه وى یه ك شه ممه ی را بردوو، به بۆنه ی ده ستی كرده وه ی سالى خویندنی تازه وه له قوتابخانه شاههنگمان هه بوو. زۆر له میژ بوو بهرنامه ی شاههنگه كه یان ریکخستبوو، چه ند كه سیک مۆسیقایان لیده دا و یه كیکیش گۆرانى ده گوت.

بریار وابوو منیش ئەو هەلبەستەى که خۆم هەلمبژاردبوو بۆ که سوکاری قوتاییانی بخوینمەوه هەلبەستە که شەم لە کتیبی خویندەوهی پۆلی سێهەم دەهینابوو و لەسەر دەمی مامۆستاکی پیشووماندا لەبەرم کردبوو، که باسی مەرۆ ئەو سوودانەى دەکرد که ئەو گیاندارە بەستە زمانە بە نادەمیزادیان دەبەخشی. شیرى دەخۆین و دۆنگە کهى دەکەین بە پۆن و گوشتى دەخۆین و خوربە کهى بە پۆشاک و لەپێستە کهى پێلاو دروستدەکەین و تەنانەت لە ئیسک و قشپیلیشى سوود وەردەگیرین.

بەررخە کەم (1)

بابە سەیری ئەم بەرخە که چەند جوانە... رۆلە ئەوه بەرخى مەرى خۆمانە تا دەگاتە: خورى دەکەین بە جاجم و پۆپە شەمین... بە بەرمال و جەوال و شال و سەرزین

ئەم هەلبەستەم داپۆه مامۆستاکی پیشوومان و خویندبوویەوه و زۆریشى بە دل بوو. منیش ماوەیهک پێپهوه خەریک بوو بووم تا لەبەرم کردبوو. بەلام کاتی ناھەنگە که ئەو لێرە نەماو مامۆستا تازە که مان هات، بەرنامەى ناھەنگە که ش سەر لەبەر گۆرا. مامۆستای تازە پێی گوتم: ((کوا هەلبەستە که ت بخوینەرەوه بزائم چیه؟))

هەلبەستە کەم خویندەوه، نەک هەر بە دلئى نەبوو و پەسەندى نەکرد بەلکو گالتهشى پێکردم و گوتی: ((ئەمە چۆن هەلبەستیکە؟ ئەى من نەمگوت کۆنەکان بەلاوه بنین؟)) هەلبەستیک که لە کتیبە تازە که دا، که دەربارەى ((نیشتمان بوو هینای و گوتی: ((ئەمە لەبەر که و بیخوینەرەوه... زۆر چاکترە)).

بۆ من هیچ جیاوازییەکی نەبوو، تەنیا ناخۆشییە کهى ئەوه بوو که ماوەى تەواوم نەبوو هەلبەستى ((نیشتمان)) بەو هەموو گرانییەیهوه بە تەواوی لەبەر بکەم.

مامۆستا خۆى کتیبە کهى کردەوهو هەلبەستە کهى بۆ خویندەوه:

(1) ئەمە هەلبەستى پێرەمیردی نەمرە، لە جیاتی فارسییە کهى، بە نمونە هینراوەتەوه. - وەرگیر -

ئەبۇ دەھەبەن

ئەبۇ دەھەن مەفتونى تۆم و شېئەتم بېر كەوتەو

وختى بەندى و ئەسارەت پى بە بەندو كۆتەو

من لە زىكرو فيكرى تۆ غافل نەبووم وا تىتەگە

حەپس و تىتەلدان و زىللەت، تۆى لەبىر بردۆتەو

ھەرەھا ئەم ھەلبەستە دوورو درىژىش بوو نىكەى دە پازدە درىژىش دەبوو.

مامۆستا لەكاتى خويندەنوييدا، بەتايبەتى دەنگى بەرز دەكردەو جار جارەش

لە ژىرەو بە تىلە چاوتىك تەماشايەكى منىشى دەكرد، يانى تۆش دەبى وەكو

منى بھويىتەو، ئەو شەو تا بەيانى نەنوستم. سى چل جارم وەك مامۆستا

فەرموو بووى ئاوا خويندەو مەشقم لەسەركرد، بەيانى كە ھاتمە قوتابخانە

مامۆستا گوتى:

پىش ئەوئى بچىتە سەر شانۆ بۆمى بھويىنەرەو بەزائىم چۆنت لەبەر كرددو!

خويندەمەو بەلام پەسەندى نەكردو سەرىكى لەقاندو لەژىر لىئەوئى گوتى ((نەبوو)).

خۆى جارىكى دىكەى سەرتا بەخوار بۆ خويندەمەو و گوتى: ((ئاواى بھويىنەرە ئى؟))

جارى دووئەمىش خويندەو ھەر پەسەندى نەكردو گوتى:

كورى خۆم تۆ لەوانە دەچى كە لە كۆلانئى ناو و نىشانى شوئىتەك دەپرسن،

شىعەر خويندەو و ناى، دەنگت بەرزو نزم كەو بىلەرئىنەو: ھەندى جارىش

لەسەرخۆبە و لە ھەندى شوئىنىشدا وەكو شىر بنەرئىنە! ھەندى جارىش دەستى

چەپەت بھەرە بەر كەمەرت و دەستى راستت پراوئىنە و!... لە كۆتايى ھەموو

دېرئىكىشدا دەنگت درىژ كەو و بە توندى وەك سەرى دوژمن پانكەيتەو

پى لە زەوى دە.

زۆرم ھەول دا ھەرچى مامۆستا فەرموى موو بە موو بەجىيانبىنم، دەستىكم

و بەر كەمەرم نا، و دەستەكەى دىشم بەرزكردەو ھەرچى توانايەكم ھەبوو لە

گەرووى خۆمدا كۆ كرددەو دەستم بە خويندەوئى كەرد.

خويندەوئى كەمى پەسەند كەرد، بەلام لە پى بەزەويدانەكەم قايل نەبوو و

گوتى: ((توند پى بەزەويدا بە)).

ھەرچەندەم توندتر پى بەزەويدا دەدا، دىسانەو ھەر بە دلى نەبوو و پەسەندى

نەدەكرد. لە دواييدا ھىندە توورە بوو، واى توند پى بەزەويدادا پەنجەرەكانى

ھىنايە لەرزە.

- كورە ئاواى لىدە.

- گوتم مامۆستا جەنابت ھەر نەبى سەد كىلۆ دەبى، من بە كۆلك

و پىستەو چل و دوو كىلۆم، مامۆستا كەمان لەو قسەيە زياتر توورە

بوو و شىراندى:

- بە كىش و قورسايى نىبە، پىاو دەبى خۆى ((جەوھەر)) ى ھەبى!

جا بۆ ئەوئى (جەوھەر)ى خۆى بنويىنئى، قاچى بەرز كرددەو زۆر توندتر لە

جاران بەزەويدادا. ناو ژوورى پۆلەكەمان تەختە بەندە، تەختەكانىش ھەموو

كۆن و رزىون. كاتى مامۆستا بەو توندىيە پى دا بەزەويدا، تەختەكان شكان

و دەمیان كرددەو قاچى مامۆستايان تىدا گىر بوو! پۆلى چوارەم كە لە ژىر

(1) ئەمە ھەلبەستى شاعىرى بەناوبانگ (بىكەس) ە بۆ نمونە لە جىيى فارسىيەكە

ھىنراوئەتەو. - وەرگىر-

ئىمەدەيە لەو ڤمبە ڤمبە زەندەقبان چوو بوو، مامۆستا كەيان و چەند قوتاييەك بە راكردن هاتنە سەرى و پرسیان:

((بۆ خاترى خوا ئەو چييه؟ چ بووه؟))

مامۆستا كەمان كە بە شەلە شەلە پۆلى هاتە دەرى گوتى:

- هيچ نيه، دەمويست قوتاييەكان فيرى شيعر خويندەنەو بەكم!

كاتى مامۆستا چوو دەرى، دەبينم منيش ناتوانم باش بە ڤيهەدا بڤۆم، ئەوئەندەم بە توندى پى بەزەويدا دابوو گۆشتى پاژنەى پيم كوترا بوو و نەمدەتوانى بينيمە زەوى!!

لە دواييدا بە شەلە شەلە و بەو هەموو ئيش و ژانەو چوومە سەر شانۆ. ئەگەر راستيشت دەوى خۆم نەمتوانى بچمە سەرى بەلكە ئاوەلەكانم پاليان دام!...

هۆلەكە شەپۆلى دەدا، زۆرەى داىك و باوكى منداڵەكان هاتبوون. مامۆستا كەمان لە پشت پەردە دانيشتبوو و چاوەرى بوو ئەگەر هەلەيەك بەكم لەسەر خۆ پيم بلى.

كاتى هاتمە پيشى شانۆكەو سلاوم كردو ئىكلامم بۆ ميانان كرد، تيكرا لە چەپەليان دا، هيندە شەژام جارى تا ماوەيەك هەر نەهاتمەو سەر خۆم. كە سەريشم بلند كرد هەلبەستى ((ئەى وەتەن))م كە بڤيار بوو بيخوينمەو لەبەر چۆتەو! هەر هەلبەستەكەى ((بەرخەكەم)) بوو كە وەك ئەستيرەى گەش لەبەر چاوم قوت دەبوو و دەدرەوشايەو. لەجياتى ئەوئەى (كۆنەكان)م لەبەر بچيتەو، (تازەكان)م لەبەر چوو بۆو.

ئىستا خۆتان حالى ئەو كاتيم بيننە بەر چاوى خۆتان كە من لەسەر شانۆ وەستاوم و تەماشاي ئەو خەلكە دەكەم و ئەوانيش بە بەژن و بالاي مندا هەلدەڤوانن. باش بوو مامۆستا فريام كەوت و لە دواڤرا گوتى: ((ئەى

وەتەن...)) منيش زۆر بە گەرميەو هوارم كرد ((ئەى وەتەن))... بەلام هەلبەستەكەم وەبیر هەر نەهاتمەو.

لەدلى خۆمدا گۆتم ((ئەگەر جاريكى ديش وشەى - ئەى وەتەن - بليمەو ڤەنگە هەلبەستەكەم وەبیر بيتەو)). بەلام بييسود بوو. ميانەكان دەستيان بە چەپەليە ليدان كرد.

ئەمجارەيان هەر هيندەى ديم زياتر خۆ لى ونبوو. نەمدەزانى ميانەكان بۆ چەپەليە ليدەدەن! گۆيم لە دەنگى مامۆستا بوو كە دەيگوت: ((ئەى وەتەن)). منيش هەر وەكو ئەوم دووپات كردهو ((ئەى وەتەن)) جارى دوووم و سييهەم هەر وشەى ((ئەى وەتەن))م گوتەو بەلام ئەوئەى ديم بەبیر نەهاتمەو. مامۆستا زۆر توندتر لە جاران گوتى: ((گيلە، گويت لە من بى)).

بى دەسلەتانه وەلامم دايبەو: ((گۆيم ليتە!!))

ميوانەكان بە دەنگى بەرز لە قاقاي پيەكەنينيان دا، و مامۆستا لەسەر خۆ گوتى: ((ئەى وەتەن مەفتونى تۆم و شيۆتەم بىر كەوتەو))

دەستبەجى هەلبەستەكەم سەراپا وەبیر هاتمەو زۆر بە دلنيايەو دەستم پيەكرد. وام بە توندى پى لە زەوى دا، يەكيك لە بزمارةكانى تەختەكانى شانۆكە بە بنى پيمدا چوو و هەر دوا بە دواى وشەى ((شيۆتەم بىر كەوتەو)) يەك دانە ((ئۆف))ى توندم لەناخەو لى هەستا! دەنگى پيەكەنينى دانيشتوان ناسمانى كەر كرد، بەلام من زۆرى نەمابوو دەستكەمە گرى... دوو چاوم هەبوون دووى ديكەشم قەرز كردن و بريمە مامۆستا و تيرامام، تا بزائم دەلى چى، مامۆستا ئەمجارە هوارى كرد.

((وختى بەندى و ئەسارەت پى بە بەندو كۆتەو)).

منيش دەستبەجى قسەكەيم قۆستەو و گۆتم:

تیڭگه‌یشتم که میوانه‌کانی ناو هۆله‌که چۆن به هه‌له‌دا چوو ون... ئەوان به‌لای
خۆیانەوه وایان زانیوه به‌نامه‌که ناوایه... نه‌یانزانیوه منی بیچاره له چ رۆژه
ره‌شیه‌کدا بوو وم.

به‌ئێ زه‌ینه‌ب گیان چهند رۆژتیکمان به‌و هه‌راو زه‌نایه‌وه رابوارد.....
ئومید‌ه‌وارم هه‌روه‌ک به‌ئینت دابوو وه‌لامی نامم زوو بده‌یته‌وه‌و هه‌رچی روو
ده‌دات بۆم بنووسی.

سه‌رکه‌وتنت ده‌خوازم

ئاوه‌ئێ هاویۆلت - ئەحمەد تاربابی

((وه‌ختی به‌ندیی و ئەساره‌ت پێ به‌ به‌ندو پێ به‌ به‌ندو... به‌ندو...)) وه‌ک
ده‌رزى قه‌وانى گرامافۆنىک که بیگرێ به‌ حه‌په‌ساوییه‌وه ئه‌و وشه‌یه‌م زۆر به
که‌ساسیه‌وه هه‌ر ده‌گوت و ده‌گوته‌وه ((به‌ندو... به‌ندو))

مامۆستا له‌و دیوه‌وه ددانى ده‌چپه‌وه‌وه بردن و گوتى:

((دێرێ دووهم بخوینه‌ره‌وه... من له‌ زیكرو فیکرى تۆ غافل نه‌بووم وا تینه‌گه‌ی))

ده‌ستبه‌جێ گوتم:

((من له‌ زیكرو فیکرى تۆ غافل نه‌بووم وا تینه‌گه‌ی)) و دێرێکم له‌ هه‌لبه‌ستى
((به‌رخه‌که‌م)) هاته‌وه سه‌ر زمانى و دوا به‌ دواى ئه‌و دێره هه‌لبه‌سته هاوارم کرد:

((خوریی ته‌که‌ین به‌ جاجم و پۆیه‌شمین))

هۆله‌که له‌به‌ر پێکه‌نین و چه‌له‌ ریزانى دانیشتوان هاتبوه له‌رزه، یه‌کتیک له‌و
دیو په‌رده‌که‌وه چمکی چاکه‌ته‌که‌ی گرتم و راپیکیشامه خوارى...
مامۆستا که‌شمان وه‌ک به‌ورى بریندار به‌سه‌ریدا قیژاندم:

((گه‌لخۆ ئەمه چ شه‌کرێک بوو شکاندت؟))

- گوناھی من نه‌بوو، هه‌رچه‌که‌م کرد کۆنه‌کان له‌بیر که‌م! سوودی
نه‌بوو!!! مامۆستا، که هه‌ستى کرد قسه‌که‌ی له‌ جیبى خۆی نییه، هیچی
دیکه‌ی نه‌گوت و هه‌ردوو کمان به‌ شه‌له شه‌له‌ که‌وتینه‌ رێ و رۆشیتین...

شه‌و له‌ ماله‌وه باوکم گوتى:

- کوپه‌ ئه‌وه تۆ خاوه‌نى چ هونه‌ریکی و من نه‌مزانیوه!... خۆ ئه‌و
خه‌لکه خه‌ریک بوون له‌ پێکه‌نینا بپسین!

دایکیشم گوتى:

- هینده پێکه‌نین چاومان پر ببوون له‌ ناو، هینده‌ی نه‌مابوو دلمان راوه‌ستى.

هه موو باوكان هه ريه كه من!!..

نه نقره 22 ئۆكتۆبىرى 1966

زۆر سوپاسى وەلامەكەت دەكەم... تەكا دەكەم هه موو جارى نامەى ئاوا دريژم بۆ بنووسە... منيش هه رچى روو بدات بۆتى دەنووسم..

تەواوى ئەو دەمەى نامەكەتم دەخویندەووە سەرو سیمای دلسۆزانەتم هه ر لەبەر چاوان بوو... ئەو دیمەنەشم لەبەر چاوان بەرجەستە کردبوو كه له سەر شانۆ وەستاوى و هەلبەستەكەت لەبەر چۆتەووە، هیندە پینكەنیم هه ر مەپرسە.

ئىستا منيش داستانىكى ئىرەت بۆ دەگىرمەووە كه له بەسەرھاتى ((قوتابخانە))كەى تۆ كەمتر نىيە... ئىمە لىرە له خانوویكى چوار نھۆمیدا دەژین... سى نھۆمەكەى تری ئەم خانووەش مالى ھاوکارەكانى باوكمى تىدان. ئەم ئاوەلانەى باوكم دۆست و دلسۆزى سەردەمى مندالى يەكترى بوون و له يەك قوتابخانەشدا خویندوو يانە... له پشت خانووەكەشمانەووە باغچەيەكى گەورە هەيە كه باغچەى لىدەرچى بە هەموو شتىكى دىكە دەچى. دارو درەخت و گول و ئەو شتانەى هىچ تىدانىيە هه ر بۆيەشە زۆر شادو دلخۆشىن، پاش نيوەرۆيان بە سەربەستى و بى ئەوەى كەس خۆيمان تىبگەيەنى لەويدا يارى دەكەين و دەربارەى ژيانى باوكانمان دەدوین... زۆر جار ئەم باس و خواسانەمان بە هەراو هۆريا و شەپ و ناخۆشى دوايى دى، چونكە هەموو مندالىك دەيەوى بەوانىدى بەسەلمىنى كه باوكى ئەو له باوكى هەموو ئەوانىدى زىرەكتەر!!.

بىنگومان مەتىنى براى دەناسى كه له پۆلى سىھەم بوو ئەو له هەمووان لەسەرتەر... چەند رۆژىك لەمەو پىش كه ئەم باسە دەستى پىكردەووە مەتىن قريشكاندى:

باوكى من له باوكى هەمووتان زىرەكتەر... ئەو كاتە كه له قوتابخانە بوو ون باوكى من هەميشە هه ر يەكەم بوو...

كورى يەكىك له ئاوەلەكانى باوكىشم وەكو مەتىن سىنگى خۆى هینايە پىشى و تا تىنى تىدابوو جرتىكى بۆ لىدا!

مەتىن هیندە توورە بوو نەبىتەووە، يەخەى كورەى گرت:

- تۆ هه ر پىاو نىت! ئەگەر بارەپىش ناكەى پرۆ له باوكت پىرسە...

يەكىك لەھاو پۆلەكانى من كه كچىكى كورته بالاي قژ رەشە پىشى پىگرتن و گوتى:

- بە خۆرايى هەرايە مەكەن، باوكى من له قوتابخانەدا هەميشە ((يەكەم)) بوو...

مەتىن له كورەكە تەكيبەووە دەستىكرد بە گالته پىكردنى ھاوپۆلەكەى من:

- نە... بابە! درۆيان مەكە؟

- درۆزن خۆتى... باوكى من بە درۆيايى تەمەنى هىچ كاتىك تەنانەت دووەميش نەبوو... هەميشە هه ر يەكەم بوو... تىنگەيشتى يان نا؟

مەتىن دىسانەووە لەسەر خۆ گوتى:

خەتاي تۆ نىيە... باوكت شتىكى گوتووە و تۆش باوهرت کردووە! يەكەم هه ر باوكى من بوو نەك باوكى تۆ!

كچە بە تورەيىكەووە قىزاندى:

- باوکی من هیچ کاتیک ناهیلّی کهسی پیش کهوتتهوه!.

مهتین پرووی کرده من:

- ئهړی وانیهه خوشکی؟ ئایا هه میسه هه باوکمان یه کهم نه بووه؟ ئه ی هه موو جارّی نالی: ((من هه یه کهم بوو وم؟))

نه مده زانی چ وه لایمیکیان بده مه وه، لایه نی کامیکیانم ده گرت ئه ویدیان زویر ده بوو. ناچار بۆ ئه وه ی هه راکه یان بکوژئیمه وه گوتم:

- وازیبنن، هه ریه که چۆنی پیخۆشه با وا بیر بکاته وه.

گیرمه و کیتشه که خه ریک بوو ته واو ده بوو که کوپی یه کیککی دیکه ی ئاوه له کانی باوکم خۆی ده قسانه وه گلاند و گوته ی:

- هه مووتان وازیبنن، راوهستن، نه باوکی تۆ یه کهم بووه و نه باوکی ئه و، قوتابی ((یه کهم)) ی پۆل باوکی من بووه.

مهتین به ته وسه وه گوته ی:

- پفف! باوکت هه ر قۆبیه چی بووه.

- باوکی خۆت قۆبیه چی بووه.

- باشه، تۆ چوزانی؟

- وه کو پۆژی روون دیاره که باوکی من یه کهم بووه...

بگره و به رده یه کی توندیان له نیوانیدا په یدا بوو... هینده نه ما بوو لیان بیته هه را... مهتین وه ک گزکلی ده یویست به سه رو چاوی کو په یدا هه لپه ژۆ... ده ستیم گرت و واوه م هینا. ده ستی کرد به گریان. ناچار بۆ لای دایکم به کیش کرده وه. مهتین به دایکم گوته ی: ((دایه راسته، باوکم یه کهم نه بووه؟ قۆبیه چی بووه؟))

دایکم تووره بوو و به سه ریدا قریشکاند:

- ئه م قسانه چیه کو ره؟ بیه بیبه ری تیژت ده زاری که م؟

مهتین بیده نگ بوو. منیش به مه به ستی دلدا نه وه ی گوتم:

- باوکی ئیمه هه رگیز هاو پۆلی باوکی ئه وان نه بووه.

مهتین به دهم گریانه وه وه لامی دایه وه:

- ئه وان خۆیان ده یانگوت!

- له وانیه له پۆلینکدا بوو بن... به لام قوتابخانه کانیا ن جیا بووه..

مهتین نه هاته ژیر بارو گوته ی:

باوکم ده لّی به یه که وه له ناو یه ک پۆلدا بووین...

ئیه وارده کاتی ناخواردنّی له باوکم پرسی:

- بابه، تۆ له گه ل ئاوه له کانتدا هاو پۆل بوو ون؟

- به لّی کچم، هه ر چوارمان هاو پۆل بووین، پینج سالی ره به ق له سه ر میژنیک داده نیشته ی له بهر ئه وه دایکم به برا که می گوته بوو بیبه ری تیژت ده زاری ده که م نه ویرام هیچی دیکه ی لی بیرسم. به لام تا ده هات ئه م پرسیاره له میشکدا قورستر ده بوو، ده بوایه ئه و گریه ش هه ر بکه مه وه. به یانی له قوتابخانه له مندالی یه کیک له ئاوه له کانی باوکم پرسی:

- باوکت پۆله کانی خویندنی قوتابخانه ی چۆن ده برین؟

- باوکی من هه میسه هه ر یه که می پۆله که ی بووه.

کو پیزگه یه ک له پشت ئیمه وه دانیشته بوو و گوته ی بۆ قسه کانمان هه ل خسته بوو گوته ی:

- باوکی منیش هه روا بووه...

له پۆله كه ماندا تهنيا سى كەس هەبوون كە باوكيان يەكەم نەبوون. دەنا ئەوانىدى هەموو دەيانگوت كە باوكيان لە قوتابخانە يەكەم بوو!!

دوو رۆژ دوای ئەم كيشە يە مامۆستا كە مەتین، داىكى بانگ كرده قوتابخانە و پيپراگەيان كە كورە كەى ناخوينى. ئەو شەو باوكم زۆرى بە مەتین كرد، لە دوایيشدا كەوتە نامۆزگارى كردنى:

كورى خۆم تۆ بۆ لە باوكى خۆت ناكەيت؟! من لە سەردەمى قوتابىيەتيمدا هەميشە هەر يەكەمى پۆله كەى خۆم بووم. جارێك نەبوو دوو م! شورەبى نىيە پياو لە ئاوەلەكانى دا بپرى؟ بۆ دەرسەكانت نامادە ناكەيت؟ هەر نەبى پەرۆيەك لە من دادرە! سەركە ئاوەلە كۆنەكانى هاو پۆم، كە لەوان زيرەكتر بووم چەندم يارمەتى دەدەن. تهنيا بۆ ئەو لىيان نزيك مەن ميان هينايە ئەنقەرە و ئيشيان بۆ دۆزيمو، تۆش ئەگەر دەتەوى پيشكەوى پيوستە هەميشە يەكەم بيت...

ئىدى نەتوانى خۆم راگرم. گوتم:

- بابە هەركاتىك ((مەتین)يش بوو بە باوك... ئەوسا ئەویش يەكەم دەردەچى!.

داىكم تىگەبى مەبەستم چىيە گوتم:

- كچى هەى بى ئابروو! ئاگات لە دەمت بى. كاتى كە گەرە قسان دەكە بچوكتەر نابى هەلداتى و قسان بكات.

باوكم ورتەى لىو نەهات. وا دياربوو خۆشى لەو درۆيەى كە كردبووى شەرمەزار ببۆه!!

بەلى ئەجمەد گيان. ئەم رووداوە لە تەپەسەركردنى باوكى رزگار كردىن.

سلاوم بە هەموو ئاوەلەكان بگەيەنە، ئيشاللا لەو هەفتانەى كە نامەى دوور و درىۆت بۆ دەنووسم.

ئاوەلەت - زەينەب يالكەر

ئەو وەستايەى ئەمەريكايى دروستكرد!

ئەستەمبۆل 28 ئۆكتۆبەرى 1966

ئاوەلى خۆشەويستم زەينەب

دوو رۆژ لەمەو پيش نامەكەم پيگەيشت و زۆرى پى شاد بووم.

پرسىبووت داخوا باوكى منيش يەكەم بوو يان نا؟. باوكى من تا ئىستا باسى شتى واى نەكردوو، دەزانى بۆ؟ چونكە ئەو هەرگيز نەچۆتە قوتابخانە تا يەكەم بيت!. هەر دوای وەلامدانەوى نامەكەت رووداوتىك لە قوتابخانەكەمان روويدا كە هەرگيز لەبىرم ناچىتەو، رۆژىك بەيانى زوو بەرپۆهەرى قوتابخانە ئاگادارى كردىنەو كە سەرپەرشتىار دىت، ئەم هەوالە هەرەكو بۆمبا لە قوتابخانەدا تەقىيەو... نە هەر تهنيا قوتابىيەكان بەلكە مامۆستاكانىش رەنگ و روويان پيئەما. دەتگوت ئىزرائيل دىت.

ئىمە تا ئەو رۆژە سەرپەرشتىارمان نەديبوو. نەمدەزانى سەرپەرشتىار چ دەكات و چ دەپرسى!.. بەلام مامۆستاكەمان دوو سى جارى دىكە سەرپەرشتىارى دىبوو. لە كاتىكا كە زمانى گۆى نەدەكرد گوتم: ((مندا ئىنە هىچ نەترسن! خۆ سەرپەرشتىار خىو نىيە، دوو سى پرسىارتان لىدەكات. هەلبەستىك، پرسىارىكى ماتماتىك (بىركارى) يەكى جوگرافيا و ميژوو. ئىستاش قەلەم و كاغەز دەرىن چەند پرسىارىكتان پىدەلئىم بىنوسنەو، تا كاتىك كە سەرپەرشتىار هات و پرسىارى لىكردن بتوانن وەلامى بدەنەو...)) ئىمەى بى دەسلەلتىش قەلەم و كاغەزمان دەرھينا و مامۆستا دەستى پىكرد:

((پرسىارى يەكەم. ئەمەريكا لە چ سالىك دۆزرايەو...))

هه موو پێكهوه گوتمان: ((له ساڵی 1492)) دا.

((به لای راسته. پرسباری دووهم. له جیهاندا کیتان له هه موو کەس خۆشتر دەوی؟))
هه رکهسه به جۆریك وه لآمی ئەم پرسباره مان دایه وه. یه کێك گوتی ((ئه تا تورك)) یه کێکی دی گوتی ((دایکم)) من گوتم ((باوکم)). مامۆستا هه ر سی وه لآمه که ی په سه ند کرد: ((زۆر باشه. هه موو راستن. ببنوسن. پرسباری سبهم. کێ ئه سته مبولی گرت؟))
((سولتان محهمه دی فاتیح)).

((نافهرین. ئەمهش هه ر بنوسن. پرسباری چواره م. کێ مزگه وتی سوله یانییه ی دروستکرد؟))
((وهستا سینا)).

((ئه مهش هه ر راسته. چه ند جارێك پرسبیار و وه لآمه کان بخویننه وه به باشی له به ریکه ن)) هه لآه سته ی کیشی بۆ خویندینه وه ماناکه شی بۆ لیکداینه وه. ئیمهش نووسیمان وه. دوابی پرسباریکی بیرکاری و وه لآمه که ی بۆ له سه ر ته خته ره شه که نووسین و ئیمهش له ده فته ره کانماندا نووسیمان وه. له دوابیدا گوتی:

((باشه مندالینه ئیستا چه ند جارێك وه لآمه کان بخویننه وه تا باش بێته به رتان)). ئیمهش وه ک مێش هه نگوینی ده وی خه لئیفی کردمانه ویزه ویز.

((ساڵی 1492. باوکم. سولتان محهمه دی فاتیح. وهستا سینا. ساڵی 1492. باوکم...))
... سه ره رشتیار خه ریکی سه ردانی پۆله کانی دی بوو. نزیک نیوه رۆیه گه شته سه ر پۆله که ی ئیمه، بینه نگیه کی قورس زووه که ی داگرتبوو. هه موو سه رمان به ردا بۆوه خوا خوامان بوو سه ره رشتیار خۆیمان تینه گه یه نی.

سه ره رشتیار ته ماشای ده فته ری چه ند قوتابیه کی کرد. هه یچ هه لآه و چه وتیه کیان نه بوو به مامۆستای گوت: ((قوتابی باشتان هه یه، دیاره زۆریان

پێوه ماندوو بوو ون!!). من هینده ترس لێنیشتبوو بۆ ناگا په ره کانی ده فته ره که مم هه لآه دانه وه! له پر دیتم ئه وه سه ره رشتیار به سه ر سه ره مه وه راوه ستاوه. ده فته ره که مم به رز کرده وه و پێش چاوی خۆمم پێگرت. سه ره رشتیار پرسى:

ئه مه چیه؟

- هه لآه سته قوربان...

- چ هه لآه سته یك؟

- هه لآه سته یك که له سه ر فه رمووده ی مامۆستا نووسیومان ته وه!

له پر چاوم به لآه په ی ده فته ره که م که وت، له جیاتى هه لآه سته ئه و پرسبیاره ی بیرکاری و وه لآمه که یم پێشانى سه ره رشتیار دابوو که مامۆستا پێی گوتبووین...

سه ره رشتیار به که می تووره یه وه پرسى:

- ئه دی هه لآه سته که کوا؟

له زۆره وه ته ماشایه کی مامۆستام کرد. له تووره ییاندا وه ک هه لآه زۆره ی سوور هه لآه گه رابوو، ده مویست ئه و لآه په یه بکه مه وه که هه لآه سته که م تیدا نووسیووه، به لآم مامۆستا به چاوو به برۆ نامازه ی ده کرد. هه ر چه ند لیبی ورد بوم وه له مه به سته ی نه گه یشتیم، ئه وه سه ره رشتیاریش هه ر چاوه رپیه.

به تیکه ل و پێکه لیه که وه گوتم:

- بۆم نه کرا هه لآه سته که بنوسمه وه، قوربان.

سه ره رشتیار به مامۆستا که ی گوت:

- پرسباریکیان ده یه هه لآه کیان.

له بهر ئه وهى سه ره رشتيار وه لامى ئه وه پرسيارهى ديتبوو كه نوسيبوومانه وه، ماموستا ناچار بوو پرسيارىكى ترمان بداتى. زۆربهى زۆرى قوتاييان نه يانتوانى پرسياره كه حه لكهن. له ته ريقيان خهريك بوو بيمه ئاو. هه موو گوناھى من بوو كه ئه وه هونه رهم نواندبوو. سه ره رشتياريش وهك ته نيا له و پۆله دا هه ر من ببينى په نجهى بۆ راكيشام: ((ههسته)). وهكو كيچ پاپه ريم و هه ستامه سه ر پى.

سه ره رشتيار پرسى:

چهند سالى؟

له بهر ئه وهى زۆر گيژ بوو بووم و ئاكام له پرسياره كهى نه بوو و هه رچى بيرو هوشم هه بوو به لاي پرسياره كانى ماموستاي له مه ر خومانه وه بوو وه لامم دايه وه:

((1492 سال قوربان)).

سه ره رشتيار له سه رساميا هه ردوو چاوى زه ق كردنه وه و گوتى:

- ئه وه ده لئى چى؟. پرسيم چهند سالى؟

هه رچى ده نگم هه بوو له گه رووى خۆمدا كۆكرده وه و هاوارم كرد: 1942 سال!. قوتاييه كان مرغه يه كيان ليوه هات و سه ره رشتياريش خۆى بۆ نه گيراو بزديه كى كرد! وامزاني كه وه لامه كه م به راستى داوه ته وه!. تۆزىك هاتمه وه سه ر خۆم. سه ره رشتيار دووباره رووى پرسيارى تيكردمه وه:

كى ئهسته مبولى گرت؟

من هه ر له بنه رته دا ئاكام له پرسياره كهى ئه وه نه بوو و هه ر خه ريكي ئه وه وه لامه بووم كه يهك به دواى يه كدا له به رم كردبوون. گوتم: ((باوكم!))

ئه مجاره يان مندا له كان داiane قاقاي پينكه نين، به لام سه ره رشتيار تووره بوو و مستيكي توندى له ميژه كه داو نه راندى: ((كوپه من ده ليم كى ئهسته مبولى گرت؟)).

هيئده گيژ ببوم ديسانه وه تينه گه يشتم چ هه له يه كى گه وره ده كه م و به دلنيايييه وه وه لامم دايه وه:

- قوربان باوكم...

سه ره رشتيار پرسى: ((ئهم باوكه ي تۆ كييه؟))

ديسانه وه هه ر به و شيويه ي كه يهك به دواى يه كدا پرسيارو وه لامه كانيام له بهر كردبوون وه لامم دايه وه، گويى گرتم و رايكيشا و گوتى: ((ئه وه بۆ خۆشت ده زانى ده لئى چى؟))

به لئى قوربان.

پۆل يه كپارچه بووه پينكه نين، مرغه مرق له ژير ميژه كانه وه به رز بووه وه. ته نيا هه ر ماموستا كه مان بوو چه قوت ليڊابا خويى ليئنه ده هات.

بۆ ئه وهى سه رو بنى كيشه كه راست بكاته وه هاته به رده مى سه ره رشتيار و گوتى:

- قوربان سه رى ليشتيواوه. ريگا بدن به نده پرسيارى ليپكه م.. ئينجا زۆر به سپايى پرسى:

بابه گيان هوشى خۆت كۆ كه ره وه. بلى بزاتم وه ستا سينان چ كارىكى گه وره ي ئه نجام داوه؟

ديسانه وه هه ر به و گيژيييه وه وه لامم دايه وه:

ئهسته مبولى گرت!

ئهدى كى مزگه وتى سوله يان ييهى دروست كرد؟.

سولتان محمدی فاتح!

سەرپەرشتیار زۆر توورەبوو و نەراندى:

گەلۆ هەموو كەسێك دەزانێ كە وەستا سولتان محمدە ئەمەریكای دۆزیهوه!

لەم هەلەیهی سەرپەرشتیار منداڵەكان لە قاقای پێكەنینیان دا. سەرپەرشتیار كە تیگەیش خۆشی چ هەلەیهکی كردوو پێكەنین گرتی.

ویستی هەلەكەى راست كاتەوه گوتی: مەبەستم ئەوه بوو كە مزگەوتی سوله یمانییه وەستا سوله یمان دروستی كردوو!

ئەجارەیان هێندەى تر خراپتر، بە تەواوی گەندەى كێشە كە وەدەر كەوت:

منداڵەكان یەكجاری دایانە هارژنی پێكەنینی، سەرپەرشتیار كە ئەمەى زانی زۆر تێكچوو، هاتە تەكەوه بۆ ئەوهی داخی دلێ خۆی بە مندا رێژی، یەك تەوقاتی مزرى لە پشتی ملێ دام و گوتی: گەلۆ تۆ منیشت بە هەلە برد! ئەوجا بە پەلە لە پۆلەكە چوو دەری. مامۆستا هەروا كە بەلای دیواره كەوه وەستا بوو تەفێكى گەورەى كردە زەوی و گوتی: تف، حەیف بۆ ئەو نانەى كە خواردووتە.

دیار نەبوو لەگەل منى بوو لەگەل منى نەبوو، یان لەگەل سەرپەرشتیاری، یان لەگەل خۆی بوو!

لەو رۆژە بە دواوە مامۆستا لێم زویر بووه ئیتر سوپاس بۆ خوا هەر پرسیاریشم لێناكا، هەروەك بەلێنت دابوو تۆش نامەى درێژ تر بنوسه و هەرچی لەوى رۆو دەدات بۆم بنوسه. چاوەرێتی نامەتم.

ئاوائى هاوئۆلت

ئەحمەد تارباى

نابى هەموو شتیك لای منداڵان بگوتى!

ئەنقەرە 6ى نۆفەمبەرى 1966

برام ئەحمەد:

لەمەودوا هەمیشە وەكو پێشوو نامەى درێژم بۆ بنوسه. مەترسه لە خۆیندەوهى نامە دوورو درێژەكانت ماندوو نايم. نامەكەتم بە چاوینداخشاندىك خۆیندەوه، نەك هەر من بەلكو هەموو ئاوەلانیشت خۆیندیانهوه. تاویكیش پێكەنین. چونكە هەواى ئیترە وردە وردە خەریكە سارد دەبیت ناتوانین لەناو باخچەكەدا یاریكەین. كاتى لە قوتابخانە دیمهوه خەریكى وانە و پراھینانەكان دەبم، و داىكیشم لە نامادەكردنى وانەكاندا یارمەتیم دەدات!

خوشكم حەز لە ئیشى ماڵ ناكا. بەتایبەتى لە گەسكدان و هەور و هیربار شوشتنى هێندە بیزارە هەر مەپرسە! تەنھا حەزى لەوهیە بچیتە چیشتخانە (مەتبەخ) و كێك دروستكات، ئەویش چ كێكێك كە لە خۆی زیاتر هیچ كەسێك ناتوانى ببخوا.

داىكیشم پێناخۆشە خوشكم بچیتە ناو مەتبەخەوه. هەر خوشكم پێبیتە مەتبەخەوه ئیدی ئەوه داىكم دەبى یەك هەفتە بەدواى هەورو كەوچك و چەقۆ و كەل و پەلێ مەتبەخیدا بگەڕى و هەر پارچەى لە شوپىنێك بدۆزیتەوه.

خوشكم خەرىك بوو بدریت بە پیاویكى باش. بەلام مەسەلەكە سەرى نەگرت، ئەم رۆژانە لە مالى ئیمەدا قسەى تەنیا هەر دەربارەى ئەو باسەو ئەو شەكرەیه كە مەتین شكاندی چونكە هەلۆهشانهوى خوازبێنیهكەى خوشكم بەهۆى تاكە

قسه‌یه‌که‌وه بوو مه‌تین کردی!!! شه‌وانه ئاوه‌له‌کانی باو‌کم که له پش‌شا هاو‌پۆلی
یه‌کت‌ری‌بوون، یا له مائی ئیمه کۆ ده‌بنه‌وه یا ئیمه ده‌چینه مائی ئه‌وان.

تاو‌ی (گالته‌وه گه‌پ) ده‌که‌ن و ده‌رباره‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی پابور‌دوو‌یان ده‌دو‌ین.
له‌ناو قساندا زیاتر هه‌ر ناوی (زه‌ینه‌ل به‌گ) ده‌بر‌ی. ئه‌و‌یش هه‌ر له
هاو‌پۆله‌کانی سه‌رده‌می مندا‌لی باو‌که‌م و ئیستا خاوه‌نی ئه‌و کۆمپانیا‌یه‌یه‌ که
باو‌کم و ئاوه‌له‌کانی کاری تیدا ده‌که‌ن دای‌کم هه‌رگیز هه‌زی له‌و قسانه‌ نییه‌وه
هه‌میشه‌ ده‌لی:

((ئه‌وه‌نده‌م ناوی ئه‌و زه‌ینه‌ل به‌گه‌ بیست‌وهه‌ بێزار بوو وم. باشه‌ ئه‌وه‌ قسه‌یه‌کی
دیتان نییه‌ بیکه‌ن؟)) له‌به‌ر دای‌کم قسه‌کان ده‌گۆرن به‌لام سه‌رله‌نو‌ی باسه‌که
گر‌گ‌ر دیت‌ه‌وه‌ سه‌ر زه‌ینه‌ل به‌گی.

ئهم زینه‌ل به‌گه‌ چهند کۆمپانیا‌یه‌کی خانوو و به‌ره‌ دروست‌کردن و چه‌ندین
کارخانه‌ی دیکه‌ی هه‌ن و رۆژ به‌رۆژ سه‌رو سامان و دارایی‌شی هه‌ر زیاد ده‌کا،
واش نه‌زانی ئهم سامانه‌ی له‌سایه‌ی زانین و هۆش و داناییه‌وه‌ په‌یدا کرد‌وه، نا،
تا ئیستا خودا له‌وه‌ی گه‌م‌ژه‌تر دروست نه‌کرد‌وه، به‌هه‌زار ته‌ل‌لاو نالی‌ عه‌لی
تا سه‌ره‌تایی ته‌واو کرد‌وه، یه‌کی له‌ هاو‌پۆله‌کانی باو‌کم ده‌یگوت: زه‌ینه‌ل به‌گ
ده‌ سا‌ل له‌من گه‌وره‌تره‌. کاتی‌ک ئه‌و له‌ پۆلی سه‌یهم بوو من تازه‌ ده‌چوومه
قوتابخانه‌، من سه‌ره‌تاییم ته‌واو‌کرد زه‌ینه‌ل به‌گ تازه‌ گه‌یشت‌بووه‌ پۆلی چواره‌م
ئیمه‌ به‌ گالته‌وه‌ پیمان ده‌گوت ((تۆ ده‌بییه‌ به‌ری‌وه‌به‌ری قوتابخانه‌)) چونکه
هی‌نده‌ له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی ما‌پۆه‌ سمیلی به‌ته‌واوی بۆر کرد‌بوو!. رۆژێک که
سه‌ره‌رشیار هات‌بووه‌ قوتابخانه‌ ما‌مۆستای به‌ قوتابی و زه‌ینه‌لی به‌ ما‌مۆستا
زانیبوو و به‌ ما‌مۆستا‌که‌ی گووت‌بوو:

((کو‌ره‌ له‌ جیی خۆت دانیشه‌))

جا وهره‌ بزانه‌ چ مندا‌لی‌کی که‌ته‌وه‌ زه‌به‌ل‌لاحه‌.

باو‌کم گو‌تی: پیتان وایه‌ ئیستا له‌ جازان چاک‌تره‌؟ خراپ‌تر بووه‌ چاک‌تر نه‌بووه
مه‌گه‌ر نه‌تان بیست‌وهه‌ پاشه‌مله‌ چی به‌م زه‌ینه‌ل به‌گه‌ ده‌لین. خه‌لک ناویان
لیناوه‌ خۆش باو‌ه‌ری سه‌ده‌. و ده‌لین پالنه‌وانی که‌ریه‌تییه‌وه‌ تایی نییه‌ ده
دنیا‌یه‌دا. یه‌کی‌ک له‌ ئاوه‌له‌کانی باو‌کم به‌سه‌ربادا‌نیوه‌ گو‌تی:

باو‌کی زه‌ینه‌ل به‌گ هه‌میشه‌ به‌ده‌ستییه‌وه‌ هاواری بوو، و ده‌یگوت تۆ نایی به
پیاو... ئیستاش که‌ ده‌رس و ده‌وره‌که‌ت نا‌که‌ی هه‌ر نه‌بی‌ وهره‌ لای خۆم له‌ناو
بازاری به‌ل‌کو هه‌ر نه‌بی‌ له‌بازرگانی و کرپین و فرۆشتنی‌دا سه‌ری‌ ده‌رکه‌ی.

ئه‌وه‌بوو زه‌ینه‌ل که‌وته‌ دوا‌ی بازرگانی و ئیشه‌که‌ی گرتی و به‌زووی بووه‌ خاوه‌ن
پاره‌. یه‌کی‌کی دی له‌ ئاوه‌له‌کانی باو‌کم گو‌تی:

پاسته‌ پیاو‌یکی ته‌وه‌زهل و که‌وده‌ن بوو، به‌لام ئه‌و هونه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌شی هه‌بوو
که‌ ده‌یتوانی کاروبار باش هه‌لسورپینی، هه‌میشه‌ له‌ کارگه‌وه‌ کۆمانیا‌کانیدا
ژماره‌یه‌کی زۆر وه‌ستاو ته‌ندا‌زیارو پارێزه‌رو پزیشک کاریان ده‌کرد.

باو‌کم به‌ سه‌غلتییه‌وه‌ قسه‌ی ئاوه‌له‌که‌ی بری:

دیاره‌ ئه‌و پتی‌ پاستی گرت‌وه‌ نه‌ک ئیمه‌. لاسارو که‌وده‌ن ئیمه‌ بووین که
خۆش‌ترین سا‌له‌کانی ته‌مه‌غان له‌ قوتابخانه‌دا به‌سه‌ر برد.

له‌پ‌ر دوو له‌ ئاوه‌له‌کانی باو‌کم هێرشیان بۆ هی‌نا:

((نه‌خیر هیچ وانیه‌)).

((ته‌نیا پاره‌ به‌س نییه‌ بۆ خۆشه‌ختی)).

باو‌کم به‌ ئامازه‌ی ده‌ست بیده‌نگی کردن و گو‌تی:

ئه‌وه‌ ده‌لین چی؟ ئه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ چهند مانگی‌که‌ دوا‌ی ئه‌و هه‌موو خۆیندنه‌،
تازه‌ هات‌وینه‌ ژیر ده‌ستی ئه‌و و ئیش ده‌که‌ین و چاومان له‌ ده‌ستی ویه‌وه‌یه‌؟

دایکم که دیتی قسه خه ریکه ده گاته باریکییه سهر له نوی هله دایه وه:

نهری ته وه ناتانه وی ده ست له یه خه ی زهینه ل به گ بکه نه وه؟

هممو دهیانویست وازیینن، به لام به ده ست خویان نه بوو... ههر کاتی لیک خر ده بو نه وه دوی چهند رسته یه ک دامینی قسه سهری بۆ لای زهینه ل و ته مبه لی و به خت و نارچارانی باشییه وه شوږ ده بۆ وه.

شهویک له مائی نیمه دیسانه وه قسه هاته وه سهر کردار و گه و جیهه کانی زهینه ل به گی. مه تین وه قسه هات و گوتی:

نهری پیتم نالین زهینه ل به گ به وه هممو نه زانییه وه چۆن بۆ ته خاوه نی ئه م هممو سامانه؟

دایکی وه لامی دایه وه: کاتی گه و ره قسان ده کهن، مندا ل نابی هه لده نی... به و قسه یه مه تینی بیده نگ کرد. باوکم پینی گوت: کوږم تۆ هیشتا مندالی سهر له مه ده رناکه ی.

خوشکه که شم ناوی کوری ته وه کاک زهینه له ی لیته اتبوو. راستی نه شیرابۆ وه، ته نیا هه روا قسه یه کیان لیکرد بوو. تۆ خوشکه گه و ره که مت دیوه؟ ته وه هیچ به من ناچی. تا بلایی جوانه. له ماله وه ش ده رباره ی مه سه له ی ده زگیرانی ته وه هیچیان به نیمه نه گوتبوو، خۆشی ههر قسه ی نه کرد بوو. به لام له و چرپه چرپه ی له ماله وه ده یان کرد شتی ک تیگه یشت بووین. یه که م که س که هه سته به وه کرد مه تین بوو ته ویش له و که یف و مزیه ی دایکه مه وه له وه ی که خوشکم رۆژ به رۆژ جوانتر ده بوو به وانه به باشی تیده گه یشت که باس و خواستیک هه یه.

رۆژیک مه تین پیی گوتم: ده زانی چ باسه؟ داده م خه ریکی شوو کردنه.

- زۆر چاکه جا چیه؟

من خۆم لی گیل کردو پرسیم:

- به کی؟

- کوری زهینه ل به گ.

وه لام نه دایه وه، راستی نه مه ده زانی چ بکه م. مه تین توږه بوو و گوتی:

- ته وه گوتیت لیته بوو؟ پیتم گوتی دراوه به کوری زهینه ل به گی

- باشه، چی تیدایه تا وا سه غله ت بیت؟

مه تین زه رده خه نه یه کی ته وساوی به لای مندا کردو گوتی:

- ها؟ تیگه یشتم دیاره تۆش له وانی؟

- ته مه ئیشی نیمه نییه

دوی ته وه چهند جاریکی دیش ئه م باسه له نیوان من و مه تیندا هاته وه گوږی. ته وه قسه کانی منی پیخۆش نه بوون. ده پیرسی:

- بۆ په یوه ندی به نیمه وه نییه؟ من نامه وی خوشکم شوو به کوری که سیک بکا که هه رگیز نه یخویندووه و ژیا نی به ته مبه لی به سه ر بر دووه.

- باوکی گه مزه بووه کوږه که ی چی بکات؟

- جا بۆ پیته وایه کوږه که ی چۆنه؟ ته ویش هه روه ک باوکیه تی. نه تیبستوه گیا له سه ر بنجی خۆی ده روتته وه؟ ته میش نه یته وایه به ره نجی شانی خۆی قوتابخانه ته وای بکات به لکو به زۆری پاروه واسیته سانه وی ته وای کردووه.

گوتم:

- مه تین گیان، ته گه ر دایکم گوږی له م قسانه ی تۆ بی توږه ده بی. دیاره گه و ره کان بیری هه موو شتیکیان کردۆته وه.

مه تین ته مجاره یان به توږه ییه وه وه لامی دایه وه:

- ده‌زائم تۆش هەر لای ئەوانی. بەلام من له دەست گەورەکان بێزارم، و ناهیتلم ئەم کارە سەربرگرم.

- بۆ؟

- بۆی ناوی، باوکم و ئاواله‌کانی پاشەملە ئەو هەموو خەریکی باسی خراپەیی زەینەل بەگن، کەچی دەشیانەوی خوشکم بدەن بە کورپەکەیی باشە ئەمە چەندی بە چەندییە؟. هەستاو رۆیشت. نەویست چاوی بە فرمیسکەو بەبێم. لەو رۆژە بەدواوە مەتین کە مندالیکی شەرمەن و گوپرایەل بوو، بوو بە مندالیکی چەقاوہ سوو و لاسار، لە قوتابخانە رایدەکرد. زوو زوو سکالای مامۆستاو بەرپۆئە بەر دەگەیشت کە ناخوینتی.

باوکم زۆر تەنگەتاو بوو. دەستی کرد بە نامۆژگاری کردنی. سوودیکی نەبوو. لێیدا، ئەنجامی نەبوو. دیسانەو لە قوتابخانە هەر رایدەکردەو، بەیانیان دایکم دەبێرە قوتابخانە، بەلام لەپۆلدا هەر گیر نەدەبوو.

هەر کاتی کە باوکم دەویست بە خۆشی بیدوینتی ئەم نێوچەوانی تێک دەناو وەلامی یەک وشەشی نەدەدایەو. رۆژێک ویستم دەردەکەیی تیبگەم کەوتە دواندنی:

بەدەنگیکی نێرانەو گوتی:

تۆ سەرت لەم نیشانە دەرنایچی بەخۆپراییش قسە مەکە.

دوای ئەمە ئیدی خۆشی و شادی لەمائی نێمە هەلگیرا.

دایکم لەمەلەرە دەگریا. باوکم هەمیشە رووی گرز بوو. خوشکیشم ئیدی دەستی بەخۆیدا نەدەهینا و پێنەدەکەنی.

شەویک سەیرمان کرد ئەو هەوا تاریک داهات بەلام مەتین هەر نەهاتەو مائی. هەموو پزاینە کۆلانی و بە دوای ئەودا کەوتینە گەران. هەر شوینیک گومانان لێکرد چوین. بەلام ئەو بوو بە تیکە نانیک و قوت درا.

گەپانەو مائی، ئاواله‌کانی باوکیشم هاتن و ماله‌کەمان بوو بە پرسە. دایکم پرچی خۆی دەپنێو و باوکیشم دەگریا. ئاواله‌کانی باوکم هەر لە مقۆ مقۆ داوون. لەپز زەنگی دەرگا لێدرا. هەموو بە کۆمەل پامانکردە بەر دەرگا، مەتین بۆ ترس و لەرز هاتە ژوورەو. باوکیشم نەپرسی ((لەکوئی بووی؟)) پاش تاویک باوکم مەتینی بانگ کردو لەسەرەخۆ دەستی بە قسان کرد:

کورپی خۆم ئەو هی نەچیتە قوتابخانەو نەخوینتی نابیتە پیاو. پیاو چەند نیش بکات هیئەدی سوود پێدەگات. دوا رۆژی تۆ بەو هەو بەندە کە تێمرو بخوینتی ماندوو بیت.

ئاواله‌کانی باوکیشم هەریەکەو لە ناشیکیان لێدەکرد:

((کورپەکەم هەر کەسی لە ژیاندا زۆرتر نیش بکات، لە گەورەبیدا لە هانای دی))

((لە مندالیدا پێویستە زۆرتر نیش بکەین، تا لە گەورەبیدا بچەسینەو)).

مەتین کە ماوەیەک بوو سەری بەردابۆو و گوپی شل کردبوون، ئارامی لێهەلگیرا، لەپز سەری بەرز کردەو گوتی:

- ئەو کەسەیی نیش دەکات چەندی دەست دەکەوی؟

- بە چۆنیەتی نیش کردنەکەو بەندە. هەر چەندە زۆر نیش بکەیت زۆرترت پێدەگات.

- زەینەل بەگ زۆری نیش کردووە کە ئەم هەموو دەستکەوی؟

- زۆر باشه كورپى خۆم. چۆنت دل دىنى وا بكه... تهگه ناشتهوى بچيه قوتابخانه مهچۆ. دوايى پرووى كرده ئاواله كانى و گوتى:

- گوناھى نىمهيه. نه ده بو لاي مندالان هه موو شتىك بگوتى و هه موو قسهيه كيش كرابايه. ژنى يه كىك له ناواله كانى باوكم په نجهى بو لاي من كيشاو گوتى:

- به لى ده بى زۆر ورياي مندال بى.

يه كىك له ئاواله كانى باوكم گوتى:

- به لاي منه وه مه تىن هه قيه تى. نىمه كه هينده مان خوئىند بووين به چى؟ هاتووينه لاي زهينه ل بهگ و له ژىر ده ستى ويدا كار ده كه ين.

دايكم و باوكم له مه به ستى مه تىن گه شتن و زانايان هه موو ته و قسانه ي كه كردى له خوازىنى كچه كه يانه وه بو كورپى زهينه ل بهگه وه سه رچاوه ي گرتوه.

دواى چهند روژىك له و گفته په شيمان بوونه وه و ئيشىكى باشيان له دايره ده يه ك بو خوشكم پهيدا كرد. ئىستا خوشكم ئيش ده كات. هه ر ده ست به دوعايه بو مه تىن كه له و چاره نووسه ره شه رزگارى كرد. دياره بيستوتانه كه ده لىن ((خراپ هه رگيز چاك نايىت چونكه بناغه كه ي له سه ر خراپه وه هاتوه)).

- له م دنيايه دا هه ر ته نيا پاره بو خوشگوزهرانى و به خته وه ريبه به س نيبه تا يه كىك ببىته پياو و خوشبه خت و به ختيار بىت.

مه تىنىش كه قسه كه ي سه رى گرت، له به يانى ته و شه وه وه چۆه قوتابخانه و له جارنىش چاكر بوو. ئيدى نه هارو هاجى ده كات و نه نارده تى و هه ميبشه ي خوداى هه ر بسكه ي سىلانى دى. له مالى ده گه ل هه موواندا ئاشت بووه، ده گه له مندا نه بى كه هيشتا نازاتم بو لىم زيزه. من هيج له خۆمدا شك نابه م ته وه نه بى به لاي ته ومدا دانه شكاندوه.

له به رامبه ر ته م پرسباره ي مه تىندا هه موو بىده نگ بوون نه يانده زانى چ وه لامىكى ته م منداله بده نه وه باوكم زانى گيرى خواردوه دهنگى نرمتر كرده وه گوتى:

ئىمه ش كاتى مندال بووين، سه روه ختى مندالىمان رابوورد، به لام كاتى كه مندال بووين... مه تىن قسه كه ي باوكم بپى و گوتى:

- ته و كه سه ي ئيش نه كات قازانجى زياتره.

ته هجاره يان باوكم تووره بوو و دهنگى لى هه لپرى:

- كه واته باوكت درۆ ده كات؟

مه تىن له پر مه ي گريانيدا و به ده م گريانيدوه گوتى:

- ئيوه راست ده كه ن، منيش هه ر له خۆتاتم بيستوه، ته ي ته وه نيبه ئيوه هه موو شه وى دهر باره ي كه وده نى و نه زانى زهينه ل بهگ ده وان و ده وىن؟

ئىستاش ته و له كارخانه گه وراهى هه مووتانه. چهند كارخانه ي هه يه، هاوبه شى چهند كو مپانياى ديكه يه... ئوتۆمبىل... خانوو و به ره... پاره ي زۆر. به لام ئيوه چى؟ هه مووتان ناخۆرى ته ون. كورپه كه شى نه بچوئىندوه وه و كو باوكى كه مژه و گه لىه، به لام...

مه تىن نه ختىك راوه ستا. فرمىسكه كانى سپىنه وه وه به دهنگىكى دلپره وه دريوه ي دايه:

- من ئيدى ناچه قوتابخانه. منيش ده مه وى له زهينه ل بهگ ده وه مه نده تر بم و وه كو ته و سه دان پزىشك و نه ندازيارو كرپكار له ژىر ده ستدا ئىشبه كن. و ئيش بده م به و كه سانه ي كه هه ست و تىگه يشتن و خوئىنده واريان زۆره!

مه تىن چوه ژوروى نوستنى. له وئيش هه ر بو له بو لى بوو، باوكم كه زۆر په ست بوو پرووى ده مى له مه تىنى كرد:

به لآم من ئەوم له جارن خۆشتر دەوی. مه تین بهو رهفتاره ی که سایه تیبیه خۆی نواندو هه مووی ته مبی کردن. گومان ناکه م زیزییه که شی له گه ل مندا هینده درێژه بکیشی.

ئه م نامه یه م دوا ی ناخواردنی ئیواره نوسی، ئیستا خه وم دی و ده مه وی بنووم. به یانی قوتابخانه نییه، دایکم گه تی داوه سه ر له به یانییه که ی من و مه تین به ریته شانۆگه رییه کی مندالان. سلاو به هه موو ئاواله کانی قوتابخانه بگه یه نه، نه گه ر به کۆمه ل وینه تان گرتوو به بۆم بنیره، دل م تینووی دیداری هه موواتانه.

داواکاری سه رکه وتنتم و چاوه ری و له لامتم

ئاوه ئی خۆت

زه یه نه ب یالکه ر

مندالی فیداکار

ئه سه ته مبه ژن 12 ی نۆقه مبه ری 1966

خۆشکی خۆشه ویستم زه یه نه ب:

دوو رۆژه نامه که تم پینگه یشتوو. تا ئیستا نه متوانیوه وه لامت بده مه وه، چونکه مامۆستا که مان هینده ی ئەرک به سه ردا داوین ده ستمان ناگات سه ری خۆمان بخورینین. خۆشه ویستییه مامۆستای تازه رۆژ به رۆژ زیاتر له دلما ده چه سپی.

له بیرته که نووسی بووم که به ریته بهر هاته ناو پۆل و ده میر چ شه کریکی شکاند؟

دوا ی ئەمه هه موو وامانزانی، که مامۆستا ر ق له ده میر هه لده گری، به لآم به پیچه وانه وه نه ک ته نیا هه ر له دلای نه گرتبوو به لکو زۆر پیاوانه شمان به ده نگه وه هات و زۆر جار چیرۆکه مان له باره ی فیداکارییه وه بۆ ده گریته وه و دوا یی رووی پرسیارمان تیده کا:

((له م داستانه چ تیگه یشتن؟ سه ره نجامیکتان ده ست که وت؟ چ ده رسیکتان لیته رگرت؟)) ده زانی مامۆستا که مان بۆ هینده ی نیوان ده گه ل مندا خۆشه؟ چونکه له هه مووان زووتر ده گه مه سه ره نجامی ئەو چیرۆکه نه ی که بۆمان ده گریته وه و هه موو جارێکیش ئافه رینیکم لیده کات.

دوا یی روو ده کاته منداله کان:

((پییوسته ئیوه ش وه کو ئەو منداله ی ناو چیرۆکه که ی بۆم گیرانه وه له خۆبوردو فیداکار بن)). منداله کان ورده ورده له م چیرۆکه نه وه ره ز بوون،

به تاييه تي كه ناچارن مه به سته كانيان ده ريئينن، هه ره بهر نه مه دويني چيرۆكيكي گيپرايه وه من به ئاره زووي خۆم و بي په له كردن مه به سته كه يم روون كرده وه، داستانه كه ش بهم جۆره يه:

((منداييكي لاديي له كاتي شهردا قوتابي سه ره تايي ده بي، بۆ ئه وه ي ناگاداري هه جوۆلي سه ريزاني دوژمن بيت، ده چيته سه ر دار سه وه به ريكي و خوي مات ده دا، هه ركه له دووره وه دوژمني بهرچاو ده كه وي به نه سپايي ده خزيته وه خواري و به زووي سه ريزه كاني خويان ناگادار ده كاته وه، به لام وا ريكي ده كه وي گولله يه كي دوژمني بهر ده كه وي و بريندار ده بيت، به و حاله شه وه هه ر خوي ده كه يه نيته سه ر فه رمانده و دوای ئه وه ي هه واله كه ي بۆ باس ده كا له باوه شي سه ر فه رمانده دا گياني ده سپي ري)).

مامۆستا دوای گيپرايه وه ي چيرۆكه كه گوتي:

- باشه نه حمه د پيم بلي چ مه به ستي كمان له م داستانه ده ست ده كه وي؟

له جبي خۆمه وه هه ستام و وه لام دايه وه:

مامۆستا نه م چيرۆكه ي گيپراتانه وه راسته؟ يا گه ره كان داياناره تا مندا لان فيري فيداكاري بكه ن؟ مامۆستا له م پرسياره ي من واقی وپما، چونكه چاره واني نه م جۆره پرسيارانه نه بوو لييم، هه لوه سته يه كي كردو گوتي:

- مه به ست چييه، راست بي يان هه لبه ستراو چ جياوازيه كي تي دايه؟

- نه گه ر راستيش بيت باوه ر كردني زۆر گرانه.

- بۆچی؟

- پياو نه مابوو نه م ئيشه گرنگه نه غامبدات، منداييكي ده دوازه سالان نه بي؟ من وای تي ده گه م نه م چيرۆكه راست نه بي! و...

مامۆستا قسه كه ي مني بري و له مندا له كاني پرسى:

- ئيوه ش هه مووتان وه كو نه حمه دي بۆ ده چن؟

نه م پرسياره غه لبه غه ليبيكي زۆري دروست كرد له ژوره كه دا.

((نا نه خيتر، نه م مامۆستا. نه خيتر))

ته نيا ده مير له جيگاي خوي راپه ري و گوتي:

- منيش وه كو نه حمه دي بۆ ده چم.

مامۆستا زۆر تووره بوو و رووي كرده مندا له كان:

- به راي ئيوه نه حمه دو ده مير بۆچی به پيچه وانه ي ئيوه وه بير ده كه نه وه؟

جه نگيز هه ستا سه ر پي و وه لام ي دايه وه:

- هه ر بۆ ئه وه ي خويان له ئيمه هه لاو يرين، هه ميشه به پيچه وانه ي ئيمه وه وه لام ده ده نه وه.

زه نكي ده ره وه لي درا، مامۆستا گوتي:

دوای نيوه رۆ جاريكي ديش له م باسه ده دو يينه وه.

- زه ينه ب گيان زۆرم پيخوش بوو زه نكي ده ره وه ي لي دا، چونكه له ده ره وه ده متواني نه و قسانه ي ده دلما بوون به ئاساني به مامۆستايان بلييم.

جه نگيز به لامدا تي ده په ري گوتي:

كاكي ((دانا)) چۆني؟

سه لمانيش كه به ته نيشت ئه وه وه بوو هه لي دايه وه:

نه گه ر هينده نه زه ري نابي؟

له راستيدا من هه موو كاتي ك بليمه تيبه خۆم به رووي نه واندا ده سوو. به لام نه م داستانه م به دل نه بوو.

به‌پێچه‌وانه‌وه منداڵه‌كان چیرۆکه‌ی مامۆستا کاری تێکردبوون.

له‌کاتی پشووێ دهره‌وه‌دا زۆربه‌ی منداڵه‌كان چووبوونه‌سه‌ر دره‌خته‌کانی ناوه‌راستی هه‌ساری قوتابخانه‌ و خۆیان کردبوو به‌ قه‌لاوێز.

هه‌ندێکیشیان به‌ده‌م، لاسایی ده‌نگی شه‌ستتیریان ده‌کرده‌وه. ((تارپر... تارپر... درپر... درپر)). له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ساره‌که‌ دره‌ختی که‌م تێدا بوو و جی‌ی هه‌موو منداڵه‌كان نه‌ده‌بووه، من به‌ په‌نجهره‌ی ژورری خواره‌وه‌دا چوومه‌ سه‌ر دیواری و له‌وی له‌ پشت لووله‌ پلوسکیکه‌وه‌ خۆم دانوساند!

جه‌نگیز و حوسین له‌ سه‌رداریک شه‌ریان بوو. حوسین ده‌یگوت:

((ده‌بی من قه‌لاوێزم!))

جه‌نگیزیش ده‌یگوت: ((نه‌خێر ده‌بی من بم، ئه‌م فه‌رمانه‌یان به‌ من ئه‌سه‌پاردوه!)) له‌ دواییشدا جه‌نگیز حوسینی له‌سه‌ر دره‌خته‌که‌وه‌ به‌ردایه‌وه‌ خواری.

حوسین له‌ژێر دره‌خته‌که‌وه‌ هاواری لی هه‌ستا، هه‌موومان به‌ره‌و لای ئه‌وه‌وه‌ پامانکردو مامۆستاكانیش گه‌یشتنه‌ سه‌ری، مامۆستای پۆلی دووم له‌ حوسینی پرسى:

- پێم نالیی تۆ له‌سه‌ر ئه‌و داره‌ چت ده‌کرد؟

- خه‌ریکی پاسه‌وانییه‌ بووم و ئاگاداری جهمۆلی دوژمنم ده‌کرد!

مامۆستا به‌م وه‌لامه‌ی زیاتر واق و پرما:

- کام دوژمن؟ بۆ ئێره‌ گۆرپه‌پان و به‌ره‌ی شه‌رپیه‌؟

برینه‌کانی حوسین هێنده‌ نه‌بوون. سه‌ریان پێچاو برینه‌کانی ده‌ست و قاچیشیان تيمار کرد، جه‌نگیز که‌ حوسینی به‌ردایه‌وه‌، هه‌ر له‌سه‌ر داره‌که‌بوو و وه‌کو بی ناو ئاوی ده‌له‌رزى.

مامۆستا له‌ حوسینی پرسى:

کى پالى پێوه‌نای؟

- که‌س پالى پێوه‌ نه‌نام، قاچم هه‌له‌خلیسکاو به‌ربوومه‌وه.

ئهم وه‌زعه‌ی حوسین خستیمه‌ سه‌ر بیرو لیکدانه‌وه‌ هۆشی په‌رت کردم.

به‌م جۆره‌ که‌ دواى نیه‌ره‌ۆ مامۆستا پرسىاری له‌ قوتابییه‌کان کرده‌وه‌ من خۆم بۆ رانه‌گیراو هه‌ستام: فیداکاری ئیشی مرۆفینکی گه‌وره‌یه‌، ته‌نیا ئه‌وانه‌ی گیانیان پاکه‌و ده‌روونیان بی خه‌وشه‌ ده‌توانن بینه‌ قوربانى که‌سانی دی.

مامۆستا که‌مان ئه‌م وه‌لامه‌ی منی زۆر پێخۆش بوو و پێشپه‌رکه‌یه‌ کیشی له‌نیوان قوتابیانی پۆلی پێنجه‌می (أ) و پۆلی پێنجه‌می (ب) دا رێکخست. ئه‌م پێشپه‌رکه‌یه‌ له‌ناو قوتابخانه‌دا ده‌نگی دایه‌وه‌. هه‌ر یه‌که‌ له‌ منداڵه‌کان به‌تاسه‌و که‌فوکوله‌وه‌ ده‌یویست باشترین دارشتن بنوسى. مامۆستا که‌مان زۆری هیوا به‌ سه‌رکه‌وتنی من هه‌بوو و هه‌میشه‌ هانی ده‌دام که‌ چیرۆکیکی باش بنوسم!

سى شه‌و و سى رۆژان خه‌ریکی چیرۆکه‌که‌م بووم، له‌پێشدا بۆ دایکم و باوکم خوینده‌وه‌، باوکم چیرۆکه‌که‌می په‌سه‌ند نه‌کرد! بۆ مامیشم خوینده‌وه‌ ئه‌ویش هه‌ر په‌سه‌ندی نه‌بوو.

کورتیه‌ی چیرۆکه‌که‌م به‌م جۆره‌یه‌:

((منداڵیک برابه‌که‌ی زۆر نه‌خۆش ده‌بی، هه‌موو ئه‌ندامانی خێزانه‌که‌ی نیگه‌ران ده‌بن، منداڵه‌که‌ که‌ گیانیکی پاک و ساده‌و بی خه‌وشی ده‌بی هه‌موو شه‌وی نزی بۆ برا نه‌خۆشه‌که‌ی ده‌کرد: (خودایه‌ براکه‌م نه‌کوژی، من بکوژه له‌جیاتی ئه‌و)، شه‌ویکیان دیویکی گه‌وره‌ی زه‌به‌للای دێته‌ خه‌ونى و به‌ ده‌نگه‌ ناسازه‌که‌ی ده‌لی:

((نزایه‌ که‌ت گیرابوه‌، ئه‌وا هاتووم تۆ له‌ جیاتی براکه‌ت به‌رم)).

مندالە که دەست دەکات بە گریان و بە پارانەووە وە لەم دەداتەو:

((ناما قولیم کرد: من ئەمەم هەر تەنیا بۆ ناوی کردوو و گوتوو!))

دەنگی هیندە بەرز دەبیتەو دایکی لەخەو پادەپەری و دەپرسی:

((نازیزە کەم ئەو خەونت دەدیت؟ لیفە کەت لەسەر لاچوو و سەر مات بوو بۆیە دەتەزێر کاند!)) بەم چەند وشانە دایکی مندالە کەمی هیتور دەکاتەو.

رۆژی پێشپڕ کە هەموو قوتابیانی پۆلی چوارەم و پینجەم لە هۆلە کەدا نامادەبوون. مامۆستکانیش هاتبوون، لەپۆلە کەمی ئیمە شەش کەس و لە پۆلی پینجەمی (ب)ش پینج کەس هاوبەشی ئەم پێشپڕ کەمی یان کردبوو. کاتی سەرەمی من هات و چێژ کەم خۆیندەو قوتابیەکان هەموو پیکەن و کەوتنە چەپلە لێدان، بە لەم لەرەنگ و رووی مامۆستاکان و اتیگە یشتەم کە ئەوانیش بە لایانەو خۆش نەبوو، بۆ دەستینشان کردنی سەرکەوتوو کە مامۆستاکان چوونەو ژووری خۆیان و قوتابیەکانیش لە هۆلە کەدا مانەو.

خۆ بۆ خۆت هارو حاجییە مندالانت دیو؟ هەر ئەو نەندە مامۆستاکان لە هۆلە کە چوونە دەری هەراو هۆریا و گالتەو گەمەیان دنیای پڕ کرد!

ئەم رۆژانە لە قوتابخانەدا هەر مندالە تیرو کەوانیکی بە دەستەو دەیه، کاغەزێکی لوول پێچ بەلاستیکی باریکەو دەبەستن و دەبهاوین. ئەم گولە کاغەزانە هیندە بە نازارن، زێرە لە پیاو هەل دەستین! من دەستم راست نییە، تەنانەت ناتوانم بەردیکیش دوو مەتران هەل دەم! مندالەکان هەمیشە گالتەم پێدە کەن و دەلێن ((ئەحمەد وەکو کچان بەردی داوی)).

ئەو رۆژە کە لە ناو هۆلە کەدا دانیشتبووین و چاوەروانی ئاشکرا کردنی سەرەنجامی پێشپڕ کەمی بووین، لەپڕ وەك دەرزیم لە پشتە ملی پراکەن راجلە کیم، ئاوڕم دایەو لە پیکەنینی مندالەکانەو بۆم دەرکەوت کە ئەم چەیهی هی

تیرو کەوانی بوو، لەتاوان پرمدا یە تیرو کەوانی ئاوەلە کەمی تەنیشتم و فیشە کێکم تێهاویشتم و بەرپم کرد.

ناخ زەینەب پیاو خوا بۆی نەهینی ئەو ها دەبی، هەر لەوکاتەدا بەرپۆ بەرەو چاودێر مامۆستاکان هاتنە هۆلە کەمی فیشەکی مالتویران یە کراست بە ملی بەرپۆ بەرەو نووسا! بەرپۆ بەر دەستی بەمیلیەو گرت و چاویکی توورەیی بە مندالەکاندا خشاندا!

مامۆستاکەمان پرسی:

- کێ ئەمەمی هاویشتم؟ هەر کەسی بوو با بۆ خۆی هەستی.

من سەرم داخستبوو و نەم دەویست هەستم، دووبارە گوتی:

ئەگەر ئەو می هاویشتمی هەل ئەستی هەمووتان سزا دەدەم، نیوەرۆیە شتان لێرە بەند دەکەم. باسی پێشپڕ کەمی سەرکەوتوو لەبەر چۆرە، من هەستم و گۆتم:

- من هاویشتم قوربان.

بەرپۆ بەر سەیریکمی کردم و گوتی:

- تۆ نەبووی.

- من هاویشتم.

بەرپۆ بەر دیسانەو هەر باوەری نەکرد:

- من تەماشای هەر کەسی بەکەم دەزانم گوناھکارە یان نا. تۆ نەبووی. تۆ

دەزانی هەموو قوتابیەکان خەریکە سزا بدرین خۆت کرد بە قوربانی ئەوان ویستت گوناھکە لەجیاتی ئەوان بچەیتە ملی خۆت.

من کە ئەم جۆرە نیازەم هەر دە دلێشدا نەبوو. گۆتم:

- قوربان خوا دەيزانى بە ئەنقەست ئەم کارەم نەکرد، ويستم له يەكيني ديكەى بگرم له دەستم دەرچوو و بەر ئيوه كهوت.

بەريۆه بەر پرووى كرده قوتابىيه كان و گوتى:

- سەيركەن ئەمەيه فيداكارى، ئەم ئاوالەى ئيوه نمونەى فيداكارى پيشان دا. هەرچەندە ئهويش تيرهكەى نەهاويشتوو، بەلام بۆ رزگارکردنى هەمووان گوناھەكەى خستە مىلى خۆى. بەمە دەلێن مرۆڤيكي تەواو!!!

با ئەم پيشهاته بۆ هەمووتان بپيته سەرمەشق. لەبەر ئەمە هەمووتان بەو دهبەخشم.

لەدواييدا پرووى لەمن كردو گوتى:

- چيرۆكەكەى نوسيبوت زۆر باش نيبه، بەلام بەهۆى ئەم كارەوه كە كرت نمرەى يەكەميت دەدەمى دەيبينى؟ هيچ شتيك وەكو خۆى نەماوه لەجيبى خۆيدا نيبه تەنانەت فيداكاريش لەم دەورو زەمانەى ئيمەدا ماناكەى گۆراوه.

خۆزگە زوو ئەم پلەى سەرەتاييەم تەواو دەکرد.

باوكم چونكە بۆخۆى نەيخويندوو زۆرى پيخوشبوو من خويندن تەواوكم، دواى قوتابخانەى سانەويش دەيهويست بمنيرتە زانكو. دواييش نيازى وايە بمنيرتە دەرەوه بۆ خويندن. لە ئيستاوه لەگەل دايمدا چەقە چەقمانە. ئەو بەو رويشتنەى دەرەوه م قايل نيبه و دەلى ((من تاوى جيبابوونەوهو دوورى تۆم نيبه)) نازايم داخوا دايم و باوكى توش وان؟

سەرکەوتنت لەخوای گەوره دەخووزم. سلاو بە تيكراى قوتابىيه كان بگەيه نە.

چاوهروانى وەلامم

ئەحمەد تابارى

ئەمەم لە تۆرانە دەويست

ئەستەمبۆل 20ى نۆفەمبەرى 1966

ئاوئەلى خۆشەويستم ئەحمەد:

سوپاس كە بەريكو پيكي نامەم بۆ دەنووسى. كاتى خويندەوهى نامەكەت ئەوهم بە بيرداهات، ئاخۆ بەراستى ئەم رووداوانەت بەسەرھاتووہ يا هەر لەخۆتەوه دروستيان دەكەى؟

نامەكانتم هيئە پيخوشن هەر مەپرسە، خۆزگە منيش دەمتوانى وەكو تۆ بنووسم، بەريكوهوت چەند رۆژتيك لەمەوبەر لە قوتابخانەكەى ئيمەشدا شتيك روويدا كە تەنيا مامۆستاكەمان نەبى كە زۆر توورە بوو دەنا هەموو قوتابىيه كان هيئەديان نەمابوو بپسيئ لە پيئەنيئ.

واتينەگەى ئەم چيرۆكەم هەروا لەخۆوه بۆ پيئەنيئ دروستكردبى تا نامەكەمى پى سەرنج راكيش كەم. نا، بەگيانى تۆ باسەكە چۆن روويداوه ئاوات بۆ دەگيپمەوه.

دەبى لە پيشەوه پالەوانى باسەكەت پى بناسيئم.

هەقاليئيمان هەيه ناوى ((عوسمان))، يەكئەكە لە قوتابىيانى پۆلەكە، بە تايبەتى لە خويندندا زۆر چاگە. مندايئىكى ريكويئيكيشە. كتيب و دەفتەرو سپيارەى هەميشە پاك و خاويئ و تەميين، نووكى قەلەمەكەى هەميشە تيزو ئامادەيه. بە پيچەوانەى منەوه، كە هيچ كاتى قەلەمى تەواويشم پى نيبه!! عوسمان خەتيشى زۆر خۆشە، زۆر جار مامۆستا دەفتەرى راھيئانەكەى لە پۆلدا بە منداكەكان پيشان دەداو دەلى:

((بەم جۆرە بنوسن... ئى!)) ئىمەش دەمانەويست بەو جۆرە بنوسىن بەلام ھىچ کامىكىمان نەماندەتوانى و نوسىنەكانمان لى تىكەن و پىكەن دەبوو!!!

مامۆستاي ئىدەش ئەم فەرمانەتان دەداتى؟ ئىمە ئىتر لە فەرمانەكانى مامۆستاكەمان وە تەنگ ھاتووین، ھەموو رۆژى كۆلنك ئەركى مالمەوومان دەداتى، كە دەبى لەمالمەووە بىكەين، ئەو دەيەوى كاری بكات كە ئىمە شەوانىش ھەر سەرقال بىن. رۆژى عوسمان گوتى:

- مندالىنە مامۆستا ئەرك و نوسىنەووەكانى ئىمە ناخوینتتەو، تەنيا ھەر چاويكىمان پىدا دەخىشىنى.

من وەلامم داىەو:

- ئەگەر ناخوینتتەو ئەى بۆ ئەركى مالمەوومان ھىندە دەداتى؟

عوسمان ھەر لەسەر قسەكەى خۆى ماىەو:

- من دلئىام نايانخوینتتەو؟

- تۆ چوزانى نايانخوینتتەو؟

يەكىنك لە ئاوەلەكان گوتى:

مەسەلەكە ئاشكراىە!! ژمارەى ئىمە لە پۆلا 48 چل و ھەشت كەسە لەگەل ئەوھشدا ھەر رۆژە نا رۆژنك ئەركمان دەداتى، كە دەكاتە رۆژى (24) بىست و چوار پەرە واتا ھەفتەى سەدو چل و چوار پەرە بخوینتتەو و چاكيان بكات!!

من پرسىم:

- مەبەستت لەم قسانە چىيە؟

- ئىستا بە شتىكى سادەو ئاسان بۆتى دەردەخەم مامۆستا لە چ سەعاتىكدا بۆى دەكرى دەست بە خویندەنەويان بكات.

يەكى لە مندالەكان كە زۆر بىزار بوو گوتى:

- بابە ئەم قسانە چ پەيوەندىيەكيان بەسەر ئەووەيە، ھەر كاتى ئارەزووى كرد دەستپىدەكات!

- من دەمەوى قسەكەمتان پى بەلمىتم.

يەكىنك لە مندالەكانى دى گوتى:

- وای دادەنئىن سەعات ھەشت دەستپىدەكات.

يەكىكى دى گوتى:

- بۆ سەعات ھەشت؟ با سەعات پىنج بى.

من گوتم:

- نە بابە. سەعات پىنج و نىو ئەو تازە دەگاتەو مالى.

عوسمان بە پىكەنىنك بىدەنگى كردىن:

باشە كاتىكى مام ناوەندى دەگرىن، با بلئىن سەعات ھەوت دەستپىدەكات، بەلای ئىوہو چاك كردنى ھەر پەرەيەك بەلای كەمەوہ چەندى كات دەوى؟ بەلای قوتابىيەكانەوہ ئەمە لە نىوان سى دەقىقەوہ تا دە دەقىقەى دەويست. لە دوايىدا ھەموومان لەسەر چوار دەقىقە گىرساينەوہ. عوسمان لە مېشكى خۆيدا لىكى دا و دابەشى كردهو، وەلامەكەى كرده شەوى نۆ سەعات! لە دوايىدا روى كردهو مندالەكان و گوتى:

- دىتتان ئەگەر ھەموو رۆژى سەعات ھەوتى ئىوارە دەست پىبكات دەبى بەبى راوەستان تا بەيانى ئىش بكات، نە فرىاي خەو و خواردن و نەھىچ ئىشىكى دى دەكەوئت!

من گوتم:

- ئەو لە مامۆستاى ئىمە بەدوور نىيە. لەوانە يە تەواوى ئىشەكانى دىكە
واز لى بىنى و پەرەكانى ئىمە سەيركات.

عوسمان پىنكەنى:

- نە كاكى خۆم. كەس ئەو لى خۆ نە گرتووه بۆ چەند قىزىك مورچە
خۆى بكوژى. يەك دوانىكىيان لى دەخوئىنئىتەووه ئەوانىدى واژۆ دەكات!

دواى چەند رۆژىك يەككە لە قوتابىيە كچە كانمان گوتى:

- دەلئى قسەكەى عوسمان خەرىكە وه راست...

- چۆنت زانى؟

- يەك لى ئەوانە كام كە مائەكەيان نزيكى مالى مامۆستا كە مانە بەيانى
كە دى بۆ قوتابخانە لە كوژان چاوى بە كۆمەلئىك پەرە كاغەزى دراو دەكەوى.
يەككىيان دەناسىتەووه، دادئىتەووه، پەرەكان كۆ دەكاتەووه دەبىنى هى ئەو
تاقىكردنەووه، كە يەك دوو رۆژ لەمەوبەر خۆى نوسىيوهتە بەدواى پارچە كانىدا
دەروا تا دەكاتە بەرمىلى خۆلەكە كە دەبىنى پەرە دراوكانى تاقىكردنەووه
تەواوى قوتابىيەكان لەوى رۆكراون. ئىستا هيندىكىشى لەو پەرە دراوانە دەگەل
خۆيدا هيناه.

گوتم:

- ئەمە نايئە بەلگە، لەوانە يە خوئىندىيەووه لەدوايىدا فريدا،
راستت دەوى خۆشم كەمىكم گومان كەوتە دلئەووه ((لە پۆلا عوسمان لە ريزى
من دادەنىشى)). كاتى مامۆستا گوتى ((دەمەوى تاقىكردنەووه مىژووتان
بەكم)) عوسمان لەسەر خۆ پىي گوتم:

من ئىستا دەيسەلمىنم، كە مامۆستا پەرەى تاقىكردنەووه رۆژانە كانمان
دەخوئىنئىتەووه يان نا!

پرسىم:

- چۆن دەيسەلمىنى؟

- لەجياتى تاقىكردنەووه نامەيەك دەنوسم.

مامۆستا گوتى:

پەرە قەلەم دەرىنن و خۆتان نامادە بەكن.

پرسىارىكىيان ئەمە بوو ((لەبارەى سولتان سلیمان سەلىمەووه چى دەزانن؟))
هەموو دەستيان كرد بە نوسىن، عوسمان، لە دىرى يەكەمدا چەند جارئىك ناوى
سولتان سەلىمى دووپات كردبووه نوسىبووى ناوى مامى سولتان سەفەر،
ناوى باوكى حەيدەر، ناوى داىكىشى سولتانە زىيەدە، لەدوايىشدا نوسىبووى،
سلاو بە هەمووان بگەيەنە، چاوى كچەكانى ماچ دەكەم و لەمنەووه هەوالى
كوپەكانى بپرسە! ئىنجا چەند دىرىكى لەبارەى يارى فتيولتى چەند رۆژ
لەمەوپىشەووه نوسىبوو و لە دامىنى پەرەكەشدا ئەمەى خستبووه سەر:
خۆزگە سولتان سەلىمىش دەيتوانى بئىتە سەيرى يارىيەكە!

كاتى عوسمان لە پشورى دەروودا ئەم شتانەى گىراپەووه هەر پسايىن لەبەر
پىكەنىنى بەلام ئەو خۆى پىنەدەكەنى. دەيگوت ئەگەر مامۆستا ئەوانە
بخوئىنئىتەووه كە نوسىبوومن چ بەكم؟

چەند رۆژىكم بەم ترس و لەرزەووه بردنە سەرى، كە مامۆستا چ باس و
هەوالئىكى نەبوو هەموو گومانان لە قسەكانى عوسمان پەيدا كرد. بەلام دويىنى
كە ئەم باسە ناشكرا بوو تىگەيشتىن كە راست دەكا!

دەرسى يەكەم بوو مامۆستا دواى ئەووى ماوئەيەك دواكەوتبوو بە گرزو
مۆنىيەكەووه خۆى كرد بە پۆلدا. بە پىچەوانەى جارنەووه كە هەميشە رووخۆش
بوو. بە توورەيەووه گوتى:

- عوسمان ههسته وهره سهر تهخته.

عوسمان ههستاو له جیبی خۆی راوهستا، مامۆستا بهسهريدا شپړاند:

- وهره ئيره.

عوسمان چووه سهر تهخته، مامۆستا گوتی:

- مندالينه دوینی پرسياریکی تاقیکردنهوهی میژووی سروشتیم دابوونی.
ئیسستا عوسمان دهیهوی وهلامه کهیتان بۆ بخوینیتتهوه!

دیسانهوه وامانزانی چونکه باشی وهلام داوتهوه مامۆستا دهیهوی بۆ ئیمه
بکا به سهرمهشق بهلام رهنگی عوسمان واسوور ههنگهرا بوو دهتگوت
چهوهندهری کولاره.

- بخوینتهوه! نهگهر یهک وشه یه جی بیلی خۆت دهزانی. لهپیشدا
پرسیارهکان بخوینتهوه ئینجا وهلامهکانیان!

عوسمان دهستی پیکرد:

پرسیار یه کهم - (با) چیه و چۆن پهیدا دهبی؟

مامۆستا گوتی:

- وهلامی راست نه مهیه که به هۆی بهرزبوونهوهی پلهی گهرماوه، ههوا
گهرم سوکتر دهبی و بهرهو سهروهه دهروات و ههوا ی ساردیش که دهیهوی بهرهو
خوارهوه بیته لیکدهه و (با) پهیدا دهبی.

ئیسستا گویتان له وهلامی نهه ههقالهتان بی:

عوسمان وهکو پهیکهر بی جووله واقی ورمما بوو مامۆستا گوتی:

- بۆ لالان بووی کوره؟ دهی بللی!

عوسمان دهستی پیکرد:

((کاتی سوک بوو دهچیتته سهری.. با.. با..))

عوسمان راوهستاو مامۆستا بهسهريدا شپړاندهوه: ((ياللا بخوینتهوه))

عوسمان دهستی پیکردهوه:

((با - بۆ تیپی فوتبولی - گالاتاسرا - غه مباره! دهگهله شهوهشدا که تیپه که
له ههفت تایمی یه کهمدا پرووی بهرهو (با) بوو که چی زۆر باشی یاری دهکرد!
یاریکه رهکان وهکو (با) دهفرین ئافه رین بۆ (با)!!))

پرسیار ی دووهم: گهرده لولول چیه و چۆن پهیدا دهبی؟

((وهلام: (با) یه که له ههر سانیهیه کدا خیراییه که ی بیست مهتر بیته
پهیده ئین گهرده لولول یاریکه رانی گه لاتاسرا شهمرۆ گهرده لولول ئاسا یارییان
دهکرد. داخه کهم که ناتوا م باشی باس بکه م. لهو گهرداوه دا مه تین کهوت و
داوه ره که کردیه په نارتی!!))

کاتی عوسمان خه ریک بوو په ره که ی ده خوینده وه قوتاییه کان متته قیان له
خۆیان بریبوو.

عوسمان هینده سه غله ت بوو بوو که خه ریک بوو ده ستبکا به گریان!

مامۆستا پرسی:

- نه مه یانی چی؟

عوسمان که خه ریک بوو فرمی سکی بیته خواری بیته نگ مایه وه، مامۆستا دل
بی سووتاو گوتی:

- تو قوتاییه کی باش بووی، نه مه م له تو چاوه ری نه ده کرد. برۆ له جیگی
خۆت دانیشه وه.

عوسمان وه کو سه رخۆشان به لۆژه لۆژ چۆوه جییه که ی خزی و دانیشه وه.

راستی من لهم رووداوه زۆر خۆشحال بووم. له ده ره وه به عوسمانم گوت: چۆنی؟
له بیرته گوتم مامۆستا کاغه زی تاقیکردنه وه کان ده خوینیتته وه؟

ئهو شه وه یه کێک له دهسته خوشکه کانی دایکم میوانی ئیمه بوو، یه که محار بوو
ئه م ژنه بیینم، لیبی پرسیم: ((ده چیه کام قوتابخانه و پۆلی چندی؟)) کاتی پیم
گوت ده چمه فلانه قوتابخانه به دهنگیکی بهرزه وه پیکه نی. دایکم پرسی:

مه سه له چیه؟

به پیکه نینه وه دهستی به گێرانه وه کرد:

- دوینی شه وی له مالی مامۆستا که تان بووم شتیکی سهیر پرویدا، دیتم
له سه ر میزه که ی کۆمه له کاغه زیکی زۆر که له که کرابوو، که هی
تاقیکردنه وه ی رۆژانه ی قوتابییه کانی بوو لیم پرسی: ((چۆن ده ستت ده گا ئه م
هه موانه بخوینیتته وه؟)).

وه لامی دایه وه:

((پییوست ناکات هه مووان بخوینمه وه، زۆریه ی قوتابییه کان قوتابی چاکن!
ده ته وی یه کیکیان بیینی؟)) په ره یه کی جیا کرده وه و دایمی. زۆر جوان نوسرابوو،
سه ره دیره کانی به قه له می ره نگ نوسیوون، به لام که خویندمه وه دیتم زۆر
په رش و بلاوی نوسیووه و هه مووی ده باره ی تیپی فوتبۆله!

په ره که م دایه جه نابی مامۆستای. کاتی خویندییه وه هینده تووره بوو مه پرسه و
گوتی من ئه مه م لهم قوتابییه چاوه ری نه ده کرد!

به م جۆره دلنیا بووم که عوسمان راسته و چاوه ری ئه وه نه بووم له مامۆستا که مان.

ناوالی خۆشه ویستم ئه گه ر ماندووشم کردبیت داوای لیبوردن ده که م. چاوه ری
وه لامتم، سلاو به هه موو ناواله کان بگه یه نه. هه والی تازه شیام بۆ بنووسه.

ئاوالت - زه ینه ب یالکه ر

نازاری ویزدان

ئەستەمبۆل 25ی ديسامبەری 1966

زەینەبى خۆشەويستەم نوسیبووت كە نامە كاتم رىكوپىكن و شایانى خۆیندەنەن. ئەم هاندانەى تۆ بوو هۆ كە زیاتر تىبكوشم، هەموو جارێك نامەى باشت بنووسم، بەلام باسێك كە ئەجارە دەمەوى بینووسم بە پێچەوانەى جارنەختێك غەماوییه. كاتى مامۆستا ئەم چیرۆكەى دەگێراپەوه، وا سەغەت بوو بووم كۆلم هەستابوو گریانم هاتى.

چەند رۆژى لەمەوبەر حوسێن خەریكى خۆیندەنەوى كتیپى خۆیندەنەوه بوو، گەیشتە جینگایەك كە وشەى ((نازاری ویزدان))ى تیندابوو، مامۆستا دەربارەى نازارى ویزدان زۆرى هیناو بردو لەسەرى رۆیى و ئەوجا پرسى:

- تىگەیشتن نازارى ویزدان چىیه؟

هەموو بەیەك دەنگ وەلامان داپەوه:

بەلى مامۆستا تىگەیشتن.

مامۆستا گوتى:

- ئەوى تىگەیشتوو با نمونەبەك لە نازارى ویزدان بینیتەوه.

كەس وەلامى نەداپەوه. خۆ ((ياشار)) دەناسى؟ ئەو ئىستاش هەرلە پىزى هەرە داواە دادەنیشى و لەوى یا یارى پولىنى دەكا یا كاریكاتیران دروستدەكات.

مامۆستا بانگى كرد:

ياشار هەستە بزاتم، تا ئىستا شتىكت بەسەر هاتووە كە بابەتى نازارى ویزدانى تیدا بى؟

ياشار هەرەكو گویشى لە قسەكانى مامۆستا نەبووبى، تەنانەت سەرىشى هەلنەبرى. ئەگەر وەبیرت بى مندائىكى شەیتان و بزۆزە، ئەمەش چاكتىن رپى خۆ دەربازكردن بوو، ئەگەر بىگوتبايه (بەلى) دەبوو باسى بكات ئەگەر بىشگوتبايه (نا) مامۆستا وازى لىنەدەهینا. چونكە بەلامى مامۆستا كەمانەوه، نابى ئادەمیزاد هەبى كە بەدریژاى تەمەنى چەند جارێك تووشى نازارى ویزدان نەبووبى!.

مامۆستا دووبارە پرسیارەكەى دووپات كردەوه:

- ياشار لەگەل تۆم بوو، چ جارن تووشى نازارى ویزدان بوو وى؟

- نەخیر قوربان.

ياشار بەم قسەبە خۆى رزگار كرد، بەلام سلىمان كە دەبویست خۆى بنوینى پەنجەى بلند كرد:

- قوربان من بىلىم... قوربان من بىلىم.

مامۆستا لەسەر خۆ سەرىكى لەقاند:

- بلى بزاتم دووچارى چ جۆرە نازارىكى ویزدان بوو وى؟

- بەلى مامۆستا، زۆرىش!.

- باشە بلى بزاتم.

- كامەیان بلىم قوربان!.

هه‌موو منداڵه‌کان له پرمه‌ی پێکه‌نینیان دا... دیار بوو سلیمان ده‌یویست کات به‌ پێکا، یا له‌ خۆیه‌وه‌ شتی‌ک دروستبکات و بیلێ... مامۆستا‌ش به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

- یانی سلیمان به‌پاست هینده‌ت نازاری ویزدان به‌سه‌رهاتوه‌، که‌ بلیی ئەمه‌یان بلیم یان ئەوه‌یان...؟
- به‌لێ قوربان، زۆرن.
- ده‌ی باشه‌، یه‌کیکیان بلی...؟

سلیمان وه‌کو جارێ تفتیکی قوتدایه‌وه‌، له‌بیریشه‌ که‌ سلیمان کاتی وه‌لامدانه‌وه‌ خۆ دینێ و ده‌با به‌لام تاتف قوت نه‌داته‌وه‌ ناتوانی بدوێ. ئەمجاره‌یان خۆ هینان و بردنه‌که‌ی له‌جاران زیاتر بوو دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌ستی به‌ کێپرانه‌وه‌ی باسه‌که‌ کرد:

((پێویسته‌ هه‌میشه‌ ریزی گه‌وران بگه‌ریت و ناگاشمان له‌ چووکان بیت...))

چونکه‌ سلیمان قسه‌کانی به‌م قسه‌ بی سه‌رو پایانه‌ ده‌ستپیکرد بوو مامۆستا لێی هاروواج بوو... لێی پرسى:

- باشه‌، باشه‌، بلی بزائم دوا‌ی مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشه‌ چی؟

سلیمان دیسانه‌وه‌ تفتیکی قوتدایه‌وه‌و گوتی:

- دایکینک خه‌ریک بوو ناوای نامۆژگاری کوره‌که‌ی ده‌کرد، له‌ناوه‌پاستی قسه‌کانیدا له‌ ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ ده‌دری...؟

دایکه‌که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌پرا ته‌ماشای ده‌کات ده‌بینی ئەوه‌ خه‌زوری له‌ پشت ده‌رگاوه‌ وه‌ستاوه‌. به‌ کوره‌که‌ی ده‌لێ: ((برۆ ده‌رگاکه‌ بکه‌ره‌وه‌، باپه‌رت هاتوه‌، پێی بلی من له‌مه‌اله‌وه‌ نیم)).

منداڵه‌ ده‌چی ده‌رگاکه‌ ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێ ((باپه‌ره‌ دایکم چۆته‌ ده‌ره‌وه‌...))
په‌ره‌مێرده‌ وه‌لام ده‌داته‌وه‌ ((به‌ دایکت بلی هه‌ر کاتی ده‌چیتته‌ ده‌ره‌وه‌ با سه‌ری له‌ په‌نجه‌ره‌پرا نه‌هینیتته‌ ده‌ری!!!))

سلیمان دیسانه‌وه‌ تفتیکی دیکه‌ی قوتدایه‌وه‌و بێده‌نگ بوو، مامۆستا پرسى:

- ئەم باسه‌ به‌سه‌ر خۆت هاتوه‌؟.
- نه‌خه‌یر له‌ رۆژنامادا خۆیندۆته‌وه‌!!
- باشه‌ جا تۆ تووشی نازاری ویزدان بووی؟ خۆ ئەمه‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ تۆوه‌ نه‌بوو.

- من نا قوربان من بۆ... دایکی منداڵه‌که‌ دووچار بوو.

ئه‌مجاره‌ مامۆستا له‌ قوتابیه‌کانی دیکه‌ی پرسى:

- کێ خۆی دووچاری نازاری ویزدان بووه‌؟ با بیت باسی بکا...

چه‌ند که‌سیک سه‌رو شتیکیان گوت به‌لام هه‌مووی په‌یوه‌ندییان به‌ که‌سانی دیکه‌وه‌ هه‌بوو.

مامۆستا گوتی:

- وادیاره‌ هه‌یج کامیکتان نازانن نازاری ویزدان مانای چی؟ هه‌ر که‌سی که‌ نازاری ویزدان ده‌چێژی ده‌بی به‌سه‌رهاتیکی خراپی به‌سه‌ر هاتیبی و بوویته‌ هۆی سه‌غله‌تییه‌ که‌سانی دی به‌ جوړیک که‌ جگه‌ له‌ په‌شیمانی و داخ و خه‌فته‌ خواردن چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بی.

مامۆستا که‌می بێده‌نگ بوو و له‌ دوا‌ییدا له‌سه‌ری رۆیی:

- ئیستا من نمونه‌یه‌کتان له‌ نازاری ویزدان بۆ ده‌گه‌رمه‌وه‌.

هممو ورتهمان لهخۆ بریبوو و به وردی گویمان دابوو قسه کانی
مامۆستاکه گوتی:

من قوتابی ناوهندی بووم. بهرپوه بهره که مان پیاویکی زۆر رهقه کار بوو. تازه
قوتابخانه کان کرابونه وهو دهرس دهستی پیکردبووه. چهند قوتابییه کی تازه،
هاتبونه پوله کهی ئیمه، هیشتا ناویانمان نه ده زانی. یه کیک له وان هه میسه
دهستی چهپی ده گیرفانیدا بوو. ههچ کاتیک دهستی له گیرفانی دهرنه دههینا...
ئیمهش هیشتا زۆر لیک شارهزا نه بوو بووین و نه مانده توانی لیتی پرسین ((بو
دهستت دهرناهیینی؟)) رۆژیککی دواي نیوه رۆیه که هاتبووینه وه قوتابخانه و
له حهساری خهریکی یاریکردن بووین. بهرپوه بهری قوتابخانه هاته حهساری...
بانگی منداله کهی کرد. منداله به پاکردن و بی ئوهی دهستی له گیرفانی
دهرینی چوه بهردهمی بهرپوه بهرو راوهستا!.

ئیمه که شارهزای بهرپوه بهر بووین، ده مانزانی له کرده وهی منداله که چهند
پهست ده بی، دهستان له یاری هه لگرت و چاره پروان وهستاین تا بزاین کار
ده گاته کوی!

بهرپوه بهر لهم رهفتارهی منداله که زۆر تووره بوو نه پاندی:

- بو دهستت ناوه ته گیرفانت؟

- منداله که وهلامی نه دایه وه، و سه ری بهردایه وه. ئیمهش هه موو له
دهری بهرپوه بهر کۆبووینه وه. دووباره نه راندییه وه:

- له گه ل تۆم بوو، گوتم دهستت دهر بیته.

منداله دیسانه وه نقهی نه کرده وه. بهرپوه بهر نه مجاره یان توندتر شیراندی:

- ده لیتی که ری؟

منداله که به هیمنی و به قورگی پر له گر یانه وه وهلامی دایه وه:

- گویم لینه قوربان.

بهرپوه بهر که زۆر تووره بوو گوتم:

- نیره جینگای سینگ دهر په راندن و مله وری نییه. گوتم دهستت دهرینه...
چۆن منداله که گوئی نه دایه و دهستی له گیرفانی هه ر دهر نه هینا، بهرپوه بهر
زلله یه کی وای له بنا گوئی دا ناگری له چاوان بهردا! زله که هینده به تین بوو
منداله که نهیتوانی خۆی راگری، کهوت و دهستی له گیرفانی هاته دهری!!!

به م دیمه هه موو واقمان ورمه. بیده نگییه کی سامناک هه موو لایه کی داگرت
و له دوا ییدا چریه چرپ دهستی پیکرد.

بهرپوه بهر خۆشی له ئیمه ی خراپتر لینهات، وه کو کۆته ل بی جووله راوهستا و
له جیبی خۆی وشک بوو، خۆشی نه یده زانی چی بکات و چۆن سه رو بونی کیشه که
وهک خۆی لی بکاته وه، چونکه منداله که دهستی چهپی نه بوو و دهسته
دهست کرده کهی هاتبوه دهری و کهوت بووه گۆری!. تازه تینگه بیشتین بۆچی نه و
بهسته زمانه هه میسه دهستی چهپی له گیرفانی ده نا.

بهرپوه بهر که چاری پر بوو بوون له فرمیسک، منداله کهی له عهردی
هه لگرت هوه و گوتم:

- کوری خۆم بۆچی له پیتشدا نه تگوت؟.

دوا یی دهستی منداله کهی گرت و بردییه ژوره کهی خۆی. بهلام نه مه ههچ
سوودیککی نه بوو. کور یژگه که له به یانیرا نه هاته وه قوتابخانه و هیندهش ته ر یق
بوو بۆه ته نانهت نه چوه قوتابخانه یه کی تریش له دوا ییدا بیستمان بهرپوه بهر
داوای لی بووردنی له منداله که خۆی و له دایک و باو کیشی کردوه و گفتم داوه
که به هه موو جوړیک ناگای لیتی بیته، بهلام کور ه دیسانه وهش هه ر ناماده
نه بوو بیته وه قوتابخانه.

کاتی مامۆستا ئەم بەسەرھاتە ناخۆشە گێپراپەو، بێدەنگییەکی سارد پۆلەکی داگرت و چێژکە هەندە کاریگەر بوو ماوەیەک هەر نەمانتوانی ورتە بکەین، کاتی زەنگی پشودانیان لێداو مامۆستا خەریک بوو بچیتە دەرەو گوتی:

- بەم جۆرە بەرپۆلە بەرکەمان تا داو پۆژی ژیانی لە داوی نازاری وێژدان
پزگاری نابێ. بەمە دەلێن نازاری وێژدان.

هەر کە مامۆستا لە پۆل چوو دەری. سلیمان گوتی:

- مامۆستا باسی ئی خۆی نەکرد!

یەکی لە منداڵەکان وەلامی داپەو:

- مامۆستا بێگوناھە، هیچ کەسی ئیشە خراپەکانی خۆی لە بەرچاوی نییە،
ئیمە هەموومان هەر خراپە خەلکیمان لە بەرچاوی.

بەیانی ئەو پۆژە کە هاتینەو قوتابخانە دەمیر گوتی:

- من باسی نازاری وێژدانم لە باوکم پرسی گوتی:

منداڵان دووچاری نازاری وێژدان نابن. نازاری وێژدان هەر هی گەورانە.

من رایەکی باوکی دەمیرم پێ راستە، ئیو چی؟

دەزانم دەرس و مەشق و ئەرکی مالهەوت زۆرن بەلام هەولبەدە وەلامی نامەکانی
منیش زۆر دوانە کەون... نازانی چەند بەتاسە گیشتنی وەلامە کانتەووم.

هەموو پۆژی کە دیمەو مالتی لە دایکم دەپرسم ((نامەم بۆ هاتوو یان نا؟))

سەرکەوتنت دەخوازم

ئەحمەد تارباری

ئای کە شەوی جەژنی خۆش بوو

برام ئەحمەد:

چەند پۆژی لەمەوبەر نامە کەت گەیشت، دوینیش کارتێ پیرۆزبایی سالتی
تازەتم پینگەیشت، سوپاسی هەردووکیان دەکەم.

منیش چەند پۆژیک لەمەوبەر کارتێ پیرۆزباییم بۆ ناردبووی، دەبێ
گەیشتی. دیارە کارتێ پیرۆزباییەکی من وەک ئەوێ تۆ جوان نەبوو،
چونکە نەک هەرمن بەلکە هیچ کەسیک ئەو سەلیقە تۆی نییە، کارتە کەتم
پیشانی هەموو ئاوالەکاندا. هەموویان پەسەندیان کردو نافەرینی ئەو
سەلیقەییان کردی کە هەتە.

شەوی جەژمان زۆر خۆش لی پابوووردو شایانی ئەوێ بۆتی باس بکەم.

دایکم و باوکم دوو مەزۆقی قایمکارن... دیارە بەلای خۆیانەو ئەو خووەیان
خوویەکی زۆر چاکەو هەمیشە دەلێن ((هەموو کەسی پێویستە بە ئەندازە
بەری خۆی پێ راکیشی.))

هەمیشەش دەمی نامۆزگارییان بەسەر ئیمەوێ دەلێن:

((منداڵینە ئەگەر دەتانەوی ژیاکی ئاسوودەو نارامتان هەبیت خۆ لە پزنان و
پزانی بێ جی پباریزن، ئاگاداری پینوسە کانتان بن. دەفتەرە کانتان نەدرین و
خراپیان نەکن)). پۆژیکیان دایکم دیتی مەتین لە نوسینەویدا دێری
بەجێهێشتوو نیو سەعاتی رەبەق نامۆزگاری کرد:

- كورپ خۆم زېده پړوييه (هر دلۆپه يه دهبيته دريا) نه گهر ناوا
هممو رۆژي بهم شپويه په ربه يه خراپکه ي تا سهري ساډ دهبيته
دهفته ريکي گه وره. حه يف نييه!

هيڼده يان هم قسانه دوپات ده کردنه وه، تا دهات جوړيک نارپه حه تي و
ياخي گه ربه تي و سه رپيچي له دل و دهورون و گياني نيمه دا پيدا ده بو!

به تاييه تي کاتي که باپريشم هاته مهيدانيوه، نيدی به يه کجاري کاره که له کار
ترازا. باپره چو دو ده خيله ي بؤ من و مه تين کړي و کاتي که ده خيله کاني
ده دايني گوتي:

- خو شه ويسته کاتم ((نه گهر يه که نه بي هه زاريش نابي)). هم قسه يه له
گوي بگرن ((دلۆپ دلۆپ کوپيته وه دهبيته دريا))

له دواييدا له من پرسى ((هم قسانه مانايان چيه؟))

نهو خوويه کي تاييه تي هه بوو. هر کاتي شتيکي گوتبايه لهو که سانه ي
ده ورره ي خوي ده پرسى يه وه ((همه ماناي چيه؟)).

من وه لامم دا يه وه:

- باپره دهبيته دريا... زور ده بي!

باپره وه لامه که مي زور لي خو شهات يه که نافه ريني دريژي کردم ((تا... فه ر...
رين)) هه ربه که ي ليره يه کي به خشيش دايني، به لام من و برا که م نه هم
پاره يه مان ده ويست و نه نارو و شمان لي بوو هم ناموژگاري يانه بيستين...

جه رني هم مسال تا که قازانچيکي نيمه ي تي دا بوو، نه و يش نه وه بوو بؤ تا هه تايه
له بيستني هم قسانه رزگارمان بوو.

دايک و باوکم تا به خوړايي پاره خه رج نه که ن شه وانى سه ري سالي تازه
له مال ه وه ده مي ننه وه بوو هيچ جييه که ناچن... هم مسال هاو کاره کاني باوکم که

دراوسيشمانن پرياريان دابو شهوي جه ژن له توتيلکي گه وره دا رابوړن و به بي
ناگاداري باوکم هه موو شتيکيان رپک خستبوو و جيگاشيان بؤ دايکم و باوکم
دياري کردبوو.

که باوکم به مه ي زاني زور سه غله ت بوو، به لام کار له کار ترازا بوو ناچاريش
بوو پاره ي توتيله که هه ر بدات، به سه رخوي نه هيئا.

دراوسيکان له نيواره وه جيگاي خو يان له توتيله که داگرت، به لام باوکم و
دايکم له بهر نيمه له مال ه وه مانه وه و ناني نيواره مان پيکه وه خو ارد. زور مان
ياري کرد، نزيکي نيوه شهوي نيمه يان لاي نه نکم و باپرم به جي هيشت و
بوخويان لي ياندا و رويشتن. تا هه ر نه بي پاره که يان به خوړايي نه روا. خوشکه
گه وره که شيمان ده گه ل خو ياندا برد. نيمه ش که مي کمان ياري کرد و پيکه نين و
نه و جا نوستين... کاتي له خه وه هه ستام بيده ننگي هه موو لايه کي گرتبووه.
وامزاني دايکم و باوکم هيشتا نه هاتونه ته وه هي نديکم له سه رجبي نه وديو
نه وديو کرد، دهو ده مي دا مه تين هاته ژوروي و گوتي:

- نه مانه چيان لي هاتوه؟!!

- بؤ، چي بووه؟

- وهره سه يرکه خوشکم بي نه وه ي جله کاني بگوري له سه ر که ره ويته که
که وتوه! بابه له سه ر عه ردی راکشاوه، دايکيشم که س نازاني له کوپيه!.

له جيبي خوم راستبوو مه وه و رام کرده هؤله که، خوشکم نارايشتيکي خه ستي
کردبوو و له سه ر که ره ويته که که وتبوو و نهو پارچه کاغه زه ر هنگاو ر هنگانه ي له
توتيله که به سه رياندا هه لدا بوون هيشتا به قز و جله کانيه وه هه ر ما بوون،
باوکيشم که له سه ر مافوره که که وتبوو ماسکيکي سه يري به رووي خو يه وه
کردبوو و کلاويکي کاغه زي دريژکوله ي ر هنگاو ر هنگيشي له بهر پي يانه وه
که وتبوو، دايکم له سه ر جيگا که ي خوي نوستبوو، به لام تا کيکي پيلا وه که ي

له پاره وهه که دا که وتبوو و نه ویدیشیانی له سهه پیتلکانه کان جیمابوو. دایکم داپۆشی، خوشکه که شمان به زه جمهت راکیشا و فریماندا یه وه سهه جینگاکه ی خۆی. به لām هه رچییه کمان کرد نه مانتوانی باوکمان راست که یه وه و شاگای بێنینه وه.

به یانی دوا ی نیوه رۆ یه که یه که وه شاگا هاتنه وه. دایکم له پیش هه موواندا هه ستا، دوا یی باوکم به هۆش هاتنه وه، پاش هه مووان خوشکم له خه وه هه ستا. هه رکه چاوی کرده وه گوته:

- ئای خۆ گهردانه کهم نه ماوه.

خۆشی نه یه ده زانی له کوتهی داناوه!.. باوکم و دایکم ده ستیان کرد به په کو پف. له قسه کانیاندا دیار بوو که جه زنی سالی تازه یان زۆر گران له سهه رکه وتوووه. دایکم وه که پرسه داران ده ستی نابوو که له که ی و ده یگوت:

- جا باشه، تا سهه ری مانگی چ بکه یین؟!

باوکم وه لām ی دایه وه:

- یارمه ته وه رده گرین.

ئهم جو ره قسانه تا نه و کاته له مالی ئیمه دا نه بیسترا بوون.

دایکم من و مه ته ینی برده لاوه و گوته:

- مندا لینه ئیوه پاره کانتان بدن به من.. به یانی ده تان ده مه وه!.

ده خیله کافمان شکاندن و پاره کافمان دا به دایکمان.

دوا ی چه ند ده قیقه یه که له ده رگا درا کچی دراوسیکه مان نامه یه کی له باوکیه وه هیئا بوو. کاتی نامه کهم بو باوکم ده برد به رینگاوه خۆیندمه وه نوسرا بوو:

((ئوالی خۆشه و یستم ده زانی دوینی شه وی چۆم لیتقه و ماوه؟. ته نانه ت لیره یه کیشم له گیرفان نه ماوه! نایه ته وه بیرم چۆن هاتوینه وه مالی. هه رده بی ئیوه ئیمه تان هیئا بێته وه! زۆرت سوپاست ده کهم نه گه ر بکری سهه لیره م هه ر بو بنیری)).

نامه کهم دایه باوکم.. خۆیندی وه و له گه ل دایکما ده ستیکرد به چرپه چرپی.

وا ی تیگه ی شتم باوکم نه یه ده و یست به ئواله که ی بلی ((منیش نیمه)) ناچار نه و پاره یه ی که له ده خیله که ی ئیمه یان ده رینابوو ناردیان بو دراوسیکه مان و له هه مان کاتیشدا هه ولیان ده دا ئیمه شتی که له م به سهه ره اته تینه گه یین.

باوکم پرسی:

- مه ته ین له کوته یه ؟.

گوتم:

- خه ریکی ده رسه کانیه تی.

باوکم بانگی کرد بێت، به لām مه ته ین خۆی گنخاند دایکم چوو بزانی چ ده کات. دیار بوو وه کو جارن پینووسه که ی ون کرد بوو و خه ریک بوو لییده گه را. دایکم زۆر تووره بوو و قیژاندی:

- ئهم مندا له پاشه کهوت کردن نازانی! هیئنده م قه له م بو کریت جارس بووم.

باوکیشم قسه کانی پیشووی دوویات کردنه وه:

((نه گه ر یه که نه بێت... هه زاریش ناییت...))

من قسه کهم پینرین و گوتم:

((دلۆپ دلۆپیش کو ببیته وه هه ر ناییته ده ریا!))

باوکم نیوچه وانی تیکنا:

((چۆن نابیتته ده‌ریا؟))

((نابیت و نهه؟))

((نه‌ی ده‌بیتته‌چی؟))

ئیسەش شه‌وه جه‌ژنیکی خوشمان رابوارو

نه‌سته‌مبۆل 10ی کانووی دووه‌می 1967

خوشکم زه‌ینه‌ب... ماوه‌یه‌که کارتی سالی تازه‌تانم پینگه‌یشتووه.. زۆر سوپاس. ئیسە شه‌وی جه‌ژمان له مالمی مامه‌ گه‌وره‌که‌م رابوارد.. له‌به‌ر شه‌وی مالمی شه‌وان گه‌وره‌یه... هه‌موو مامه‌کانی تریشم له‌ویبۆون چونکه‌ لیم بۆته خوو شه‌وانه‌ زوو بنووم، مانه‌وهم تا نیوه‌ی شه‌وی که‌میگ گران بوو، هه‌روا به‌ گوی له‌ رادیۆ گرتنیوه‌ خه‌وم لیکه‌وتبوو. به‌لانی که‌مه‌وه‌ خوا شه‌وه‌نده‌ی داوئی که‌ سالی تازه له‌ بیستنی نامۆژگاری بی جی ناسورده‌ بن! به‌لام من باوه‌رناکه‌م تا دوا رۆژی ته‌مه‌نم له‌مه‌ ناسورده‌م! شه‌مه‌ش له‌به‌ر شه‌وی که‌ باوکه‌م له‌ ده‌روه‌ یه‌که‌جار ده‌ست و دل بلاوه‌و بی حساب لیده‌خوړی، به‌لام که‌ ده‌گاته‌وه‌ مالمی ده‌ستده‌کات به‌ نامۆژگاری و باسی پاشه‌که‌وت کردنی.

ئیسە به‌ته‌واوی له‌ خوو و په‌وشتی شاره‌زاین هه‌ر کاتی زۆتر پی له‌ نامۆژگاری کردنی دابگری تیده‌گه‌ین که‌ شه‌وی رابوردو له‌ده‌روه‌ زۆری خه‌رج کردووه:

((هه‌ینده‌ ده‌رمانه‌ی ددان مه‌خه‌نه‌ سه‌ر فلچه.. زیانیه‌خشه.. ده‌زوو مه‌پسین... رۆژنامه‌ کۆنه‌کان فری مه‌ده‌ن، شاگاتان لییان بیت، کیسه‌کاغه‌زان دروستکه‌ن و بیانفرۆشن)).

نامۆژگاری کردنه‌که‌شی به‌جه‌ه‌ننه‌م! شه‌و شه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌ل ئاواله‌کانیدا ده‌چیتته‌ رابواردنی، تووره‌یی و سه‌غله‌تییه‌که‌ی ماله‌وه‌ی

((ته‌گه‌ر جیگایه‌که‌ که‌ دلۆیه‌کانی تیده‌رژئی چال بیت ده‌بیتته‌ ده‌ریا. به‌لام ته‌گه‌ر چال نه‌بیت ده‌بیتته‌ لافاو و هه‌موو شتیگ له‌گه‌ل خۆیدا راده‌دا!)) باوکه‌م به‌ تووره‌بیه‌که‌وه‌ سه‌یریکی کردم و دایکم گوتی:

- ته‌گه‌ر جاریکی دی نه‌م جۆره‌ قسانه‌ بکه‌یت بیبه‌ری تیژت ده‌زاری ده‌که‌م. به‌لانی بۆ یه‌که‌ه‌جار باوکه‌م وازی له‌ نامۆژگاری کردمان هینا و سوپاس بۆ خوا له‌ بیستنی شه‌م قسه‌ پرۆپوچانه‌ رزگار بوین.

چاوه‌روانی نامه‌تم

زه‌ینه‌ب یالکه‌ر

له توانای كه سدا نیهه. له بهر نهوه شهوی جهژن له مالهوه مابؤوه و پارهشی بؤ ئیمه زۆر خهرج نه كردهبوو سوپاس بؤ خوا له بۆله بۆل و توورهییشی ئاسوده بووین جا بۆیه زۆر خوشمان رابوارد. به تایبهتی كه یهك دهسته بۆیهشی به جهژنانه دا به من، پشوری هاوین تابلوی جوان دهكیشم و بۆت ده نیرم.

باوکی ههشت كچ

نه نقهه 20ی كانونی دووهمی 1967

ئه جمه د.. نامه كهت گه یشت خۆشحال بووم كه ئیوهش سهری سالیکی تازهی خۆشمان رابواردوه. ئیشاللا هه میسه هه ر باش بیت. دوو سی رۆژ له مه ویتش روداویكم پیتشهات كه زۆر سه رنجرا كیش و بیسته نییه، له گه ل نه وهدا كه بریار بوو ئه م باسه بؤ كه س نه گێرمه وه به لام چونكه تۆ له ئهسته مبولی دوری قهیناكا، قسه كه له بهینی خۆمان ده رناچی.

ئاوایكیم ههیه ناوی حیکمه ته، پازتیکی بؤ درك اندم كه شایانی بیسته نه... من كه ئه م پازه ت لا ناشكرا ده كه م پیتشه کی داوات لیده كه م نه گه ر رینگایه كت بؤ چاره سه رکردنی دۆزییه وه بۆم بنووسی... له یه كه م رۆژ لی ره كه چومه ژووری بۆلی حیکمه ت له هه مووانی زیاتر سه رنج پاكیشام، مندالیکی بیده نگ و له سه رخۆیه... زۆر لاوازو ره نگ په ریوه یه..

حیکمه ت نه له گه ل كچان یاری ده كرد، نه له گه ل كوران.. ته نیا له سوچیكا خۆی كز ده كرد.

رۆژیك كه مامۆستای وه رزش كچ و كوره كانی لیك هه لاوی ره ده كردن حیکمه ت چوه ریژی كچه كانه وه... زۆرم پی سهیر بوو.. راسته ((حیکمه ت)) ناوی كورانیشه و ناوی كچانیش، به لام سهرو سیمای نه و به ته واوی كورانه بوو... قژی وه كو كوران دادیناو چاكه ت و پانتۆلیشی له بهر ده كرد! له گه ل هه موو نه مانه شدا ناشكرا بوو كه حیکمه ت كچه، هه ر بۆیه ش په یوه ندیه کی زۆرم له گه ل پهیدا كرد و بووینه ئاوال... چهن د رۆژیك له مه وه بهر دره نگ هاته

سالی تازه له خۆت و كه سو كارت پیرۆز بیت

سه ركه وتنت ده خوازم

ئه جمه د تاربا ی

قوتابخانه... زۆریش سهغلهت دياربوو و به چاره ههلاوساوه کانپرا تینگهيشتم که
زۆر گرياوہ... پرسيم:

((بۆ سهغلهتی؟))

وهلامی نه دايه وه به لام کاتی زۆریم لیکرد گوتی:

((راستی ده مه وی پیت بلیم به لام ده ترسم به هه مووان بلئی...))

گفتم دايه که لای کهس قسه نه کهم... ئینجا ده ستیپیکرد:

((تیمه هه شت خوشکین و برامان نییه...))

قسه که یم بری و گوتم:

- تو زۆریه ی رۆژان له گهلا براهه تدا دیتته قوتابخانه.

- نه وه برام نییه... شهویش هه ر کچه و جلی کورانه له بهر ده کات!

پرسیم:

- بۆ؟

- باوکم وای پیخۆشه!

گوتم:

- زۆر باشه، جا نه وه سهغلهتی بۆچییه؟

حیکمهت له سهری رۆبی:

باوکم ئاواتی هه ره گه وهی نه وه ده بی خوا کورپکی بداتی. کاتی مندالی
یه که می کچ ده بی هه ر چۆنیک ده بی دان به خۆیدا ده گری و به سه رخۆی ناهینی
و به خۆی ده لی:

((مندالی دووه م هه ر کور ده بی)). ته نانهت پینش شه وهی مندالی دووه م بیته
دنیاه ناویکی خۆشیشی بۆ هه لده بژیری. بروای وا ده بی نه گه ر مندال پینش
له دایکبوونی ناوی کورانی بۆ هه لده بژیری که بوو کور ده بی! نازانم له به خت و
ناچه وان ره شی ده بی یا هۆیه کی دی که مندالی دووه میشی هه ر کچ ده بی،
باوکم له بی نارامی و شه رمه زاریان دوو سی رۆژان نایه ته ده ری!

تا ماوه یه که قسه ی له گهلا کهس ناکا.. هه رچه نده ئاوال و دۆسته کانی دلی
ده دنه وه که ((تۆ هیشتا جحیلی و زۆرت ماوه)). به لام شه م قسانه به
گوئی باوکمدا ناچی و هه ر ده لی: ((باشه نه گه ر منداله کانی تریش هه ر کچ
بن چ بکه م؟)).

کاتی دایکی زگی به مندالی سیهه م پر ده بی، باوکم به خۆی ده لی ((خۆ هه موو
منداله کان هه ر کچ نابن! شه مه یان هه ر کوره؟)) دیسانه وه ناویکی خۆش بۆ
کورپه که ی هه لده بژیریتته وه له خۆشیا ن داوه تیکي گه وره ده کات، ده گاته هه ر
که سیک بۆی به کوره که ی هه لا ده لی! کاتی له ژووری مندالبوونه وه هه والی
ده دنه ی که خوا کچیکي داوه تی له تووره ییاندایا وه کو شیتی لیدی. چونکه
به هه مووانی گوته بو منداله که ی کور ده بی، به مال و خیزانه که ی پاده گه یه نی
که به هه موو که سی بلین منداله که کوره! خۆشی خۆی به خۆشحال پینشان
ده دا و سه ر له نو ی داوه تیکي دیکه ش بۆ ئاوه له کانی ده کات! دوا ی بوونی کچی
سیهه م باوکم له وه نائومید ده بیته کورپکی بۆ بیته ته لاقی ده دات... و ژنیکی
دیکه دینیتته وه..

له به ده ختییا ن ژنی دووه میش هه ر کچی ده بیته. شهویش دووانه! له ولایشه وه
دایکم که شوو به یه کیکی دی ده کاته وه، کوری ده بی! کاتی باوکم به مه
ده زانی وه کو شیت روو له کیو و بیابانان ده کات و ماوه یه که ون ده بی! دوا ی
ماوه که دیتته وه ژنی دووه میشی ته لاق ده دا! که بریار ده دات نه و بیوه ژنه بیته
که سی کوری بووه! وا ده زانی شه و ژنه یان کوری هه ر بۆ ده هیته ی.

پۆڭزى كە ژنى سېھەم دەچىتتە ژوروى مندالبونەۋە باۋكەم بە دلتىيايەكى تەۋاۋە ئاھەنگىكى بەرفراوان رېك دەخات و بە خۇشى ئەم كورپەۋە كە پاش چەند سەعاتىكى دى دېتە دىئاۋە ژۆر دەخواتەۋە. بەردەۋام تەلەفۇن بۆ ژوروى مندالبون دەكات و دەپرسى ((مندالەكە بوو يان نا؟)) نىكى لاي نىۋەشەۋە باۋكەم بانگ دەكەنە سەر تەلەفۇن. بە ترس و لەرزىكەۋە تەلەفۇنەكە ھەلدەگىرى و دەپرسى مندالەكە كورپە يان كچ؟ دىسانەۋە پىتى دەلئىنەۋە كە خوا كچىكى داۋەتى! ھىندە توورپە دەبى، كە تەلەفۇنەكە بە ەمرىدا دەدات و وردو خاشى دەكات!.

كار لىرەشدا ناۋەستى. باۋكەم ھەپەشە لە ژنى سېھەمىشى دەكات كە ئەگەر مندالى ھەۋتەمىش ھەر كچ بېت ئەۋا يەكسەر تەلاقتى دەدات و تا ماۋىشە روو لە مالى ناكاتەۋە!.

كاتى مندالى ھەۋتەم پى دەنېتە ئەم دىيايەۋە ژنە بەستەزما تكا لە سىستەرەكان دەكات كە ئەگەر مندالەكە كچىش بوو بە ھەموۋان بلېن كە كورپە!)) چونكە مندالى ھەۋتەمىش ھەر كچ دەبى سىستەرەكان دلېان پى دەسوتى و مژدە دەدەنە باۋكەم كە: ((خوا كورپىكى كاكۆل زىپىنى داۋىتى!)) ھەر كە باۋكەم ئەم مژدە دەبىستى لەخۇشيان خۇى ناگرى، پادەكاتە ژوروى مندالبون و دەلى: ((كوا كورپەكەم بۆم بېنن با بېيىن)). مندالەكە بە قۇنداغىي پېشان دەدەن، بۆيە ھىچى بۆ دەرناكەۋى داخوا كورپە يا كچ.

ئەم كەلەكە سى مانگانى سەرگرت، لەم ماۋەيەدا شادى و جوجۆلىكى بى ئەندازە لەمالەۋە فرمانرەۋا بوو، باۋكەم تەۋاۋى كاتى خۇى ھەر لەمالەۋە لەلاى ژن و مندالەكە بەسەر دەبرد.

ھەمىشە (سوعادى) لەباۋەش دەگرت و يارى دەگەلدا دەكرد. دابكى سوعاد، تەنانەت ئىمەش، چىمان بوىستبايە بۆ دەكرىن. لەبەر ئەۋەى كە ئىمەش

بەختىارى خۆمان لە ساغى سوعادو ئاشكرا نەبوونى رازى (سوعاد)ۋە دەزانى، ھەرچى يارمەتەكەمان لەدەست ھاتبايە درىغىمان نەدەكرد.

شوشتن و جل گۆرىنى سوعاد نەپىيەكى گىنگى ناۋ مال و خىزان بوو و ژۆر بەوردى و بەدزىيەۋە ئەنجام دەدرا! ھەر بەۋ جۆرە كە ھىچ نەپىيەك تاسەر ھەر نامىنېتەۋە، رازى سوعادىش دەبى پۆڭزى ئاشكرا ھەر بېت. ئەم مەسەلەيەۋە ئەو تەنگۈچەلەمانەى كە چاۋەرۋان دەكران پۆڭزى ئاشكراۋونى رازەكە بېتە كايەۋە. بىرى ھەموۋمانى ئالۆزكردبوو و لە رېگايەك دەگەپاين كە وردە وردە بە پارىزەۋە پەردەى بۆ باۋكەمان لەسەر لادەين.

سەرەنجام، ئەۋ كاتە ھەر ھات و كارى كە نەدەبايە بى بى بوو و، قەوما.. ھەموۋمان لە پرخەى خەۋىكى خۇش دابوۋىن كە لە دەنگ و ھەرۋا جىبى باۋكەمان ۋە ئاگا ھاتېن و راستىۋىنەۋە. باۋەژنەكەمان ۋەكو بارانى بەھارى فرمىسىكى دا دەباراندن، ديار نەبوو باۋكەمان لەكوى و چۇناۋ چۇن مەسەلەكە تىگەشىتەبوو.. ۋەكو شىتى بەرھەلدا ھاۋارى دەكرد:

((پۆن لاچن لەبەر چاۋم.. كەلەكە بازىنە.. درۆزىنە. كوا دەعباى ئەم مندالە! دەتانهۋىست ھەلمخەلتىن؟. باۋكتان واۋا لىدەكەم!...)).

ئەۋ شەۋە ھەموۋ لەترسان چوۋىنە مالى دراۋىتكان و بەۋ ھەموۋ ھەۋل و تەقەللايەى دراۋىتپەكان دايان، ئەۋ قايل ھەر نەبوو لەكەرى شەپتان بېتە خوارى.. ھەر دوو پىتى دەكەۋشىكى نابوو و دەيگوت: ((دەبى ئەم ژنە ھەر تەلاق دەم!..)) ئەمپۇش بىرپارە بچنە دادگاۋ ديارىش نىيە سبەينى ھالى ئىمە چۇن دەبى.

لە قسەكانى ھىكەتىش ھەم دلگىرىبون و ھەم پىكەنىنىشم دەھات. مالى باۋكى ھەشت كچ بېتە بەرچاۋى خۇت و بزانه سەير نىيە؟ لەلايەكى ترىشەۋە

دلم بۆ فرمیسکه کانی حیکمهت که وهک مرواری به چاوه کانیدا دههاتنه خواری بپوه که باب.

دوای نیوه رۆ له قوتابخانه وه هاتمه وه مالتی و له دایکم پرسى: ((کاتی خوشکه کهم له دایکبو باوکم خوشحال بو؟)).

دایکم به سه سامیه وه ماوه یهک تیمراما و ئینجا وهلامی دایه وه:

- گوايه باوک ههيه به ديارى خوا شاد نه بێت؟.

پرسیم:

- دایه ئه ی که من بووم؟ دیسانه وه ههه خوشحال بو؟..

دایکم قیژاندى:

- ئه وه ئه م قسانه چين کچی؟

من بى ئه وه ی گوێ بده مه هات و هاواری دایکم گوتم:

((باشه ئه ی که دوای من مه تین بوو چۆن.. به وه زیاتر خوشحال و شادتر نه بوو؟))

- بێگومان، ئاههنگی که گه وه شه ی بۆ ئاواله کانی کپرا.

من له ساده یی و راستگویی دایکم خوینم هاتبو وه جۆش و پرسیم:

((ئه گهه مندالی سینه مه شتان کچ بوایه، کار ههه به م جۆره ده بوو؟))

- ده متوانی چ بکه م... خو ئه م کارانه به ده ست ئیمه نین.

- بپده چی باوکم ههزی له بوونی کورپکی دیش بووبی!.

- له وانیه، به لام باشه مه به ستت له م پرسیارانه چیه؟

- ههچ ههروا پرسیم.

له و کاته دا گرێبه که گه رووی گرته بووم له بهرده می دایکم چومه ده ری و ئه وه به سه رهاته ی حیکمهت بۆ گپرا بوومه وه به ئه ندازه یه که گیان و دل و ده روونی ئالۆز کردم ده مه ویست له م کۆمه له خیزانانه ی که تا هه شتا وه کو ده وری به رد بپرده که نه وه دوور که ومه وه و بچمه جیگایه که مرۆقه کانی هه ینده بپه ته سک نه بن.

له و رۆژه وه تا ئه ستاش ههه له بپری ئه وه دام که ئایا کچ بوون نه نگه؟ ئه گهه به راستیه ی کچ بوون گونا هه ئۆباله که ی له ئه ستۆی کیه؟.

چونکه تۆ کوپی به ختت ههیه و تکا ده که م ههه رینگایه کی چاره سه ریت دۆزیه وه بۆ رزگاری حیکمهت و کچانی وه کو ئه بۆم بنووسه.

له دواییدا داواکاری ساغیتم و چاوه پروانی وه لام

زه ینه ب یالکهه

تۆ هیشتا تیناگی!..

نەستەمبۆل 25 کانونی دووه می 1967

زەینەب.

کاتی نامەکمەتم خویندەوه لەلایەکی پینکەنیم و لەلایەکی ترەوه زۆر سەغڵەت بووم. زۆرم غەمی ئاوالەکەت بوو. سەرەنجامی حیکمەت و بەسەرھاتی ژبانی باوک و دایکیم بۆ بنووسە بزائەم لە دواویدا کاریان گەیشتە کوی. من تا ئیستا بەبیرمدا نەھاتوووە کە کچ یا کور بوون ئە ئاوا کار بکاتە سەرچارەنووس و ژبانی خیزانیک. ئەم باسەم لە باوکم پرسی لە دواى قسە و باسیکی دوور و درێژ گوتی:

((نادهمیزاد کە دیتە دنیاوہ یا نیرە یا می. جا چ جیاوازییەکی هەیه ئەگەر می بی یا نیر...؟))

پرسیم:

- باوکە تۆ پیت خۆش بوو ژن بای؟.

یەکسەر تیکرا بوو و بە توورپەییەوه وەلامی دامەوه:

- لەبەر چی!

وەکو بلتی ژنایەتی تاوانیک بیت! باوکم تا بلتی سەغڵەت بوو. لەدواویدا هەمان ئەو پرسیارەم لە دایکم کرد:

- دایە پیت خۆش بوو پیاو بای؟.

دایکم هەناسەپەکی هەلکیشا و وەلامی دامەوه:

- بەداخەوه! خۆزگە پیاو بامایە.

دوینی مامۆستا بردینییە سەیری مۆزەخانە، کاتی گەرانهوه هەمان پرسیاریشم لەو کردەوه.

مامۆستا پینکەنی و پرسی:

- ئەمەت چۆن بە بیردا هات؟

بە کورتی بەسەرھاتی نامەکەمی تۆم بۆ گێرایەوه.. لەسەرخوا دەستیکی بەشامدادا و گوتی:

- ئەم مەسەلانە لەگەڵ تەمەنی تۆدا ناگوئجین!

مامۆستا وا تێدەگا ئیمە مندالین و هیچ تیناگەین.

رۆژیکیش براکەم باسیکی لە باوکم پرسی ئەویش هەر ئەو قسەپەیی کردەوه:

- ((تۆ هیشتا مندالی تیناگەمی... کەمی گەورە بوویت تێدەگەمی.))

هەر باوکم ئەمەمی گوت براکەم وەلامی دایەوه:

((باشە کەمن تیناگەم، تۆ تیمی بگەپەنە))

لەگەڵ ئەوێشدا کە ماوەپەیک بەسەر ئەم پێشھاتەدا تێپەرپووە ئیستاش هەر کاتی باوکم وەلامی براکەمی وەبیر دیتەوه پێدەکەنی.

باشە بۆچی پیمان نالین و بۆ نایانەوی مەبەستە کامان بۆ پروون کەنەوه و تەنیا هەر دەلین: ((ئێوە هیشتا تیناگەن)) ئەوجا با من داستانیکی خۆش و بە تامت بۆ بگێرەمەوه.

چهند رۆژێك له مهو پێش دایکم برابیه که می هه لگرتبوو و چووبوه مائی دراوسیهك. ژنانی دراوسى لهوى خړ دهبنهوه و گۆنگه لى دههستن و خهريكى قسان دهبن، ژنیكى ناوسيشمان دهنيودا دهبی که ورگی لهسه زاری دهبی. ژنهکان دهسته که به قسه و باس دهبارهی کارو ئهركی تابهتی ژنان.

براکم له سوچیكى ژوره که دا بهتניה یاریده کات و هیچ ناگای له قسه کانی نهوان نابى و سهرقالی یاریی خوی دهبی، بهلام کاتی که ژنیکیان دهلی:

- ((ئهم جۆره قسانه له لای مندا لان مه کهن)) برابیه کهم وشت دهبیتهوه و دهست له یارییه کهی هه لده گری و گوی بۆ قسه کانیان هه لده خا. ژنیکی تریان دهلی:

- ((بابه ئه و هیشتا مندا له. هیچ لهم قسانه تیناگات!))

به م قسانه ههستی خۆتیه له قورتاندى برابیه کهم دهجو لیت و هه ولده دا له قسه کانیان بگات، خوی گیل ده کات و پيشان ددا سهرقالی یارییه، بهلام تهواوی ههست و هۆشى لای قسهی ژنهکان دهبی، هه ر شتیکی که دهیلین تیدهگات و له هه لیک ده گه ری تا بیسه لمینى که ئه و شتانهی بیستوو یه تی تیشیان گه یشتوه. به تابهتی دهیوست گه وره تران تیبگه یه نی که مندا لانیش باش له شتان ده گهن.

پیری شهوی دراوسیکان هاتبو نه مائی ئیمه و ژنه ناوسه که شیان ده گه لدا بوو. برابیه کهم یه که و دهردوو چوه پيشی و گو تی:

- ((پوری زگت پره .. وه نا؟))

له پيشدا ژنهکان هه موو بیدهنگ بوون، دوا یی له پر دهستیان کرد به پیکه نین، ژنه ناوسه که وه لامی دایه وه:

- به لى رۆ له گیان.

برابیه کهم بی ئه وه ی بسله میتته وه پرسى:

- هه زت لییه مندا لت بی، وه نا؟

دایکم و باوکم ته ماشایه کی یه کتریان کرد. له بهر ئه وه ی برابیه کهم دهیویست بیسه لمینى که گه وره بووه ئیدی مندا ل نییه و تیدهگات گو تی:

- من ده زاتم ژن چۆن زگیان پر ده بی!

ژنهکان له شهرمان لیوی خۆیان گه ست! و پیاوه کانیس بۆ ئه وه ی قسه که بگۆرن شتی جۆراو جۆریان هینایه ناوه وه، به لام برابیه کهم دهسته بردار نه بوو و هه ر دهیویست بیسه لمینى که ((من تیدهگه م)).

دایکم گو تی:

- له سه ری مه رۆ کوره .. بیدهنگ به!

به لام برابیه کهم هیشتا هه ر وازی نه ده هینا. هینده ی نه ما بوو میوانه کان ببسین له که نوان، هه رچییه کیان ده کرد خۆیان بۆ رانه ده گیرا. دایکم برابیه کهمى گرت و برديه ده ره وه. برابیه کهم که پيشی خوار دبو وه به دهم کولى گریانه وه قیژاندى:

- من هیچم نه کردو وه. ده مه وی بلیم هه موو شتیکی تیدهگه م.

کاتی دایکم برديهی ژوره که ی ته نیشتی و له ویی ئاخنی ئه م هه ر هاته وه ناو میوانه کان. میردی ژنه ناوسه که گو تی:

- مندا لى ئه م زه مانه ده لى شه ی تانن سه ر له هه موو شتیکی ده رده که ن.

راستت ده وی من ئه م کاره ی برا که مم زۆر پیخۆش بوو و به ته واوی له گه ل ئه ودا بووم، و که گه وره کانیس ده لى مندا لان هیچ تیناگه ن زۆرم پینا خۆشه و پيشی سه غله ت ده م.

گۆفاریك كه وینهی ژنیکی کاتی سه ما کردنیی له سه ر چاپ کرابوو هینام
پیشانی باوكم دا و گوتم:

- بابە پیاو بۆ سه ما ناکهن؟

باوكم ته ماشایه کی سه رتاپایی کردم و، وه لامي دامه وه:

- نه مجاره نۆرهی شه مهیه!

یه کی له ئاواله کانی باوكم بۆ رازیکردنی من و له بهر دلی من گوتی:

- سه ما ئیشی پیاو نییه. ئیشی ژنانه.

بی شه وهی به سه ر خوومی بینم یه کسه ر وه لام دایه وه:

له م سه رده مه دا جیاوازی له نیوان ژن و پیاواندا نییه.

یه کیکی دی له ئاواله کانی باوكم گوتی:

- با، جیاوازییه کی کهم هیه، شه وه نییه بۆ ژنان ((نه نجومه نی پاراستنی
مافی ئافره تان)) داده مه زرتین و بۆ پیاوان شه جو ره شه نجومه نانه نین!

باوکیشم به دوا ی قسه ی ئاواله کهیدا گوتی:

- به لی... پیاو پیاوه ... ژن ژنه. هه ر چۆنی بی جیاوازییه کییان
هه ر هیه.

دایکم که شه قسه یی زۆر پیناخۆش بوو به تووره ییه وه وه لامي دایه وه:

- جیاوازییه کی گه ره شیان هیه .. پیاو ده توانی تا به یانی له کۆلانیان
بگه ری به لام شه گه ر ژنیك له سه عات هه وت و هه شت دره نگه تر بیته وه مالی،
میتره که ی په لپ و بیانووی وای پیده گری که نه خوا قبولیه تی و نه پیغه مه ر،
باوكم و دایکم لییان بوو به ده مه قالی، ئاواله کانی باوكم لایه نی باوكم و

ژنه کانیشیان لایه نی دایکمیان گرت، هینده ی نه مابوو میوانییه که بیته
گۆره پانی جهنگ.

به کورتی شه و پرسیاره ی کوربووت یه خه گیری هه مووانه، و له ناو هه موو
خیزانیکیدا جیاوازی ده خه نه نیوان کور و کچانه وه.

من وا هه ست ده کهم که ژن له لای خو یه وه و پیاویش له لای خو یه وه پیکه وه
ده توانن زۆر شت وه ده ست بینن، له میژووشدا زۆر ژن هه ن که هه رگیز نایانه وی
پیاو هه ر هه بن.

له ژیا نا گرینگ شه مه یه که ئاده میزاد به خو ی قایل بیته و شه که سه
به خته وه ری راسته قینه یه که به وه ی هیه تی یان به وه ی له ئارادایه، به ته وا وه تی
قایل بیته و قنیاتی بکات.

له دل و گیانه وه ئاره زووی سه رکه تنت ده کهم و چاوه رپی نامه تم.

شه جمه د تاباری

ئىسقامنى پاڭزى

ئەستەمبۆل 30ى كانونى دووھى 1967

خوشكەم زەينەب.

چونكىە وا راھاتووم ھەموو ھەفتەيەك نامەيەكى تۆ وەرگرم ئەمجارىيان كە نامەكەت دواكەتووە زۆر سەغلەتم و ھەر چاوە چاومە.

ھەموو پۆژى دواى نيوەپۆريان كە لە قوتابخانە ھاتوومەو لە داىكەم پرسىوہ:

((ھىچ نامەم بۆ نەھاتووە داىكەم؟)). كە زانىومە نەھاتووە زۆر پەست بوو وم لەبەر ئەو پىش ئەوہى وەلامى نامەم بىتەوہ ئەم نامەيەت بۆ دەنووسم. بەياني ئەو پۆژەى كە نامەى پىشوتانم خستە پۆستەوہ وانەى زانىارىيان ھەبوو لەنيوہى دەرسىدا بەرپۆبەرەى قوتابخانە لەگەل يەكىكى دىدا ھاتنە پۆلەوہ، دواى ئەوہى كە بەرپۆبەرەى ماوہيەك لەگەل مامۆستاكەماندا دوا، ((ئۆغز))ى ھەستاندە سەر تەختە. تۆ ئۆغز نا ناسىت. ئەو تازە ئەمسال ھاتۆتە قوتابخانەكەى ئىمە. لەپىشدا لە يەكىك لە قوتابخانەكانى ئەناتۆلى دەيخۆيند لە دوايىدا ھاتە ئەستەمبۆل، يەكەم پۆژ كە ھاتە قوتابخانەكەمان ھەموو مندالەكان ھەر كە چاويان پىي كەوت يەكسەر دەستيان بە پىكەنن كەرد.

دەزاني بۆ؟ لەبەر ئەوہى سەر و سەكوتى زاست دەتگوت پىشيلەيە. زمانىشى زۆر دەيگرت. لەپىشدا مندالەكان زۆريان تازار دەدا بەلام ئەو ھىچ توورە نەدەبوو و وەك لەگەل ئەم شتانەدا راھاتى. بەوانەى گالئەشيان پى دەكرد زەردەيەكى دەكردو دەپۆيى. مندالەكانىش كە دىتيان ناتوانن توورەيەكەن وازيان لى ھىنا.

(ئۆغز) زۆرى باوەر بە خۆى بوو و زۆرىش لەخۆى دلنابوو، ھەر بۆيە ھىچ كەسكى لە كىسەيدا نەدەھىشتەوہ! پۆژىك كاتى پشودانى لە ھەسارى يارىم دەكرد گوتى:

((مندالينە كى پىشپىكى دارەوانىم لەگەلدا دەكات؟))

ئەو بەستەزمانە ھىندە پىو ھەلچوبوو قسەكانى بەچاكى بۆ نەدەكران، كاتى بە ھەزار نالى عەلى لە مەبەستەكەى تىگەيشتن، مندالەكان منيان پال پىوہنايە پىشى. بەلام من نامادە نەبووم پىشپىكى دەگەلدا بەكەم و لەدوايىدا تىگەيشتم كە كارتىكى باشم كەردوہ، كەمن نەچومە پىشەوہ جەنگىز خۆى رەپىش كەردو دەستى بە گالئە پىكردنى كەرد:

- تۆ ناتوانىت دوو وشان بە باشى قسە بەكەيت دەتەوى بۆر بۆرپىن لەگەل ئىمەدا بەكەيت؟! مندالەكان بەم مەتەلەكە بە دەنگىكى بەرزوہ پىكەنن. لەبەردەمى شوپىنى ئاو خواردنەوہكەدا داربەرەويەكى گەورە ھەبوو چەند مەترىك لەولا درەختەكەوہ بە بزمارىك خەتيان كىشا. ئۆغز و جەنگىز لەسەر خەتەكە وەستان. من كرابووم بە ناويژويان (كەكەم) بە دەنگى بەرز ھاوارم كەرد: ((نامادەن.. يەك.. دوو.. سى..))

لەگەل گوتنى وشەى سى ھەردووكيان وەك تىسكەى تەفەنگى لەجىي خۆيانەوہ دەرپەرىن و رووہ درەختەكە خۆيان كوتا. جەنگىز ھىشتا نەگەيىوہ درەختەكە ئۆغز گەيىبە تروپىكى سەرى. لەو سەرەوہ بەزمانە پەلئەكەيەوہ دەستى بە گالئە پىكردنى جەنگىزى كەرد، كەس بە باشى تىنەدەگەيى و بەزەجەت زانىمان كە بە جەنگىزى دەگوت: ((ئاگادارىە نەكەوى!)).

لەدوايىدا جەنگىزىش بەزەجەت سەرکەوتە سەر درەختەكە، بەلام نەيتوانى بچىتە تۆقەلەكەى چاوى رىشكەو پىشكەيان دەكرد. ئۆغز وەك پىشيلە لەسەر

دره خته كهوه هاته خوارتر لای جهنگیزو دواييش وهك ماسييه بهرهو خوارخزی و بهفيزو ئیغادهیه کی زۆرهوه به هه مووانی گوت:

((ئوهی مهردی مهیدانییه بیته پیشی))

ئیدی لهوی رۆژتیه ئوغز له بهر چاری ئیمه بووه پیاویکی گهره. کاتی گهرانهوی مالهوه که به ژیر دارسنه و بهرو سهروه کاندای تیده پهرین پیاواندا هه لده گهراو دهاتهوه خوارى.

ئوغز و مینا له سه ریه ک میژ داده نیشتن و بهم ئاواله زیره که ی زۆر خۆش حاله . ئوغز دوو رۆژان دیار نه بوو. دیار بوو نه خۆش که وتبوو، که هاتهوه قوتابخانه مینا گوتی:

((مندا ئینه ده زانن ئوغز بۆچی زمانی له نگه؟)).

به په رۆشه وه پرسیم:

((بۆ؟))

((چونکه به مندا ئلی باوکی زۆری لیده دا. بۆ ئه وه ی له ده ستی ده رباز بیته رایده کردو ده چوو سه ر دارێکی، هه ر بۆیه ش داره وانیه ش چاک فیزیوه)).

چونکه زۆریش له باوکی ترساوه بۆیه زمانی وا لالا بووه. مال بۆ خۆی نه بوو میوانیش پروی تیکرد، ئوغز خۆی له خۆیه وه زمانی نه بوو بۆ به ده به ختیش جه نابی به رپۆه به ریش ئه و رۆژه بانگی کرده سه ر ته خته، سی تابلۆ به دیواره که وه هه لئو سه رابوون، یه کیکیان په یکه ری بوو، گه ده و دل و کۆته ندامی هه رسی پیشانده دا. دووه میشیان کۆمه له ی ره گ بوو. سیته میش په یکه ری ئیسقانه کانی پیشانده دا، ئه وه ی له گه ل به رپۆه به ریش بوو دیار بوو که سه ره رشتیاره . په نجه ی بۆ تابلۆی په یکه ری ئیسقانه کان کیشا و له ئوغزی پرسى:

((ناوی ئه م ئیسقانه چییه؟))

ئوغز بیده نگ بوو. سه ره رشتیار دووباره پرسییوه:

((ئه م ئیسقانه چییه؟))

مینا به ئاماژه تییگه یانده که ((ئیسقانی پاژنه)) یه . ئوغز چه ند جارێکانی گوت:

((پ.. پا.. پا.. پاژنه.. پا.. پا.. پاژنه))

سه ره رشتیار ئیسقانیکی دیکه ی پیشاندا و پرسى:

((ئهی ئه مه چییه؟))

ئوغز وایزانی ئه وه ی پیشانی هه له کردووه و پاژنه ئه م ئیسقانه یانه که سه ره رشتیار خه ریکه پیشانیده دا، وه لامی دایه وه:

((پا.. پا.. پاژنه..))

سه ره رشتیار ئه ژنۆی پیشان دا و پرسى:

- ((باشه ئه مه یان چییه؟))

ئوغز که زۆر تیکچوو بوو دیسانه وه وه لامی دایه وه:

((پا.. پا.. پاژنه))

سه ره رشتیار ئیسقانیکی له ئیسقانه کانی گه رده مل پیشان دا و پرسى:

- ئهی ئه مه چییه؟

ئوغز دیسانه وه وه لامی دایه وه پاژنه.

وهك تهواوى ئېسقانەكانى لەش ناويان پاژنە بى. ھەر لەسەرەتاوھش بۆ
وھلامدانەوھ ھېندەى تېن لەخۆ كەردبوو و زمانى وا لەنگ بوو بوو ئارەقەى
بەسەر و رواندا دەھاتە خوارى. سەرپەرشتىار لە توورەپياندا وھك ئۆغز بە
زمانى لەنگەوھ دەستى بە قسان كەرد:

((ب.. باشە.. ئەم.. ئەمە.. چى.. يە..!..))

ئۆغز ديسانەوھ وھلامى داھوھ ((پاژنە)).

سەرپەرشتىار نەيدەزانى چ وھلامىكى ئۆغز بەداتەوھ قىژاندى:

- تۆ تەنيا ھەر ئەم دوو وشەيە فير بوو وى برۆ لەبەرچاوم لاچۆ
تەمبەلى تەوھزەل.

ئۆغزى بېچارە ھېندە نەرەھەت بوو كە ئىدى لەبەيانىيەوھ نەھاتەوھ قوتابخانە.
رەفتارى بى جېتى سەرپەرشتىار بووھ ھۆى ئەوھى كە ئۆغزى بەستەزمان لە
دەرس و پۆل رابكات. لەكاتىكدا ئەگەر سەرپەرشتىار لە مالى ئەو بگەيشتايە
دوا پۆزى ژيانى ئەو وا تاريك نەدەبوو و كى دەلى نەدەبووھ بلىمەتېكى گەرە.

بەلى زەينەب ئەمە بوو، كە پېم حەيف بوو بۆت نەنووسم.

ھەر بە گەيشتنى نامە وھلامەكەى بنېرەدەوھ، چونكە چاوەرپېم، نەكو
خوانەخواستە نەخۆش كەوتى.

چاوەرپوانى وھلامى خېرا

ئەجمەد تابارى

جەژنى لە دايكبوون

ئەنقەرە يەكەمى شوباتى 1967

لەوھى كە بەھۆى نەخۆشپىيەوھ چەند پۆزى نەمتوانى وھلامى نامەكەت بەدەمەوھ
زۆر داواى لىبوردين دەكەم. نەخۆشپىيەكەم ھېندە گەنگ نەبوو. تۆزىكەم سەرما
بوو بوو. دەمتوانى وھلامى نامەكەت بنووسمەوھ بەلام چونكە مەتينيەش
نەخۆش بوو و لەمالەوھ كەوتبوو نەيدەتوانى نامەكەت بەرئىتە پۆستەخانە،
نەشمويست بە دايكەم و خوشكەم بلىم نامەكە بچەنە پۆستەوھ.

ئەمروھ ھاتمەوھ سەرخۆم و چوومەوھ قوتابخانە، دواى گەرانەوھم لە قوتابخانە
بېرپارم دا نامەت بۆ بنووسم. بەلام دايكەم بانگى كەردم و گوتى:

((زەينەب نامەت بۆ ھاتووه.)) تومەز ناو ونيشانەكەتى لەسەر زەرەفەكە
خویندبۆوھ، بە پىكەنەنەوھ درئۆھى داھە: ((لە ئەجمەدەوھ.. ئەو ئەجمەدە چ
ئاوائىكى باش و بە ئەمەكە كە لەبېرت ناكات.))

دواى خویندەنەوھى نامەكەت چوومە لای مەتېن ئەو ھېشتا نەھاتبۆوھ
سەرخۆى، تاي لىيە. پەلەى گەرمىيەم پىئا 38 سى و ھەشت پەلە بوو. ھۆى
نەخۆشى ھەردووكمەن كەمتەرخەمى خۆمان بوو. چەند شەرى لەمەوپېش يەكى
لە ھاوپۆلەكانمان كە ((ئاتامان)) ناويكە جەژنى لە دايكبوونى گېراو لەوى
نەخۆش كەوتىن. لەو قوتابپىيانەى كە چووبووينە ئەوئى سى كەسمان نەخۆش
كەوتىن. دايكەم لەگەل دايكى ((ئاتامان)) دا لە كۆبونەوھى ئەنجوومەنى
دايكان و مامۇستايانى قوتابخانەدا پىك ناشنا بوو بوون و ئىمەى بۆ جەژنى لە

دایکبوونی کورده‌که‌ی بانگ کردبوو. ناو و نیشانی مائی ئیمه‌ی له دایکم وهرگرتبوو و پیتی گوتبوو:

((به ئۆتۆمبیل دیم به دواياندا و ده‌یانبه‌م)) دایکم وه‌لامی دابۆوه ((زه‌حه‌مت مه‌کیشه‌ خۆم منداڵه‌کان ده‌نیرم)).

دایکم و باوکیشمی بۆ هاوبه‌شی ئه‌و جه‌ژنه بانگ کردبوو.

سه‌ره‌نجام دوا‌ی پێداگرتنیکی زۆر دایکم قایل بوو به‌لام باوکم هه‌ر قایل نه‌ده‌بوو بێن. ده‌یگوت:

((جه‌ژنی له‌دایکبوونی منداڵانه‌ ئیمه‌ بۆ بچین))

دایکم به‌ر په‌رچی دایه‌وه‌و گوتی:

من و مه‌تین هه‌ریه‌که‌و دیارییه‌کمان بۆ کرین. من کتیبێک و ئه‌ویش پاندا نێک. دوا‌ی نیوه‌رۆ به‌ ئۆتۆمبیله‌وه‌ هاتن به‌ دواماندا، باوکم له‌ناو ئۆتۆمبیله‌که‌دا له‌گه‌ڵ باوکی ((ئاتامان)) دا پێک ئاشنا بوون. ئۆتۆمبیله‌که‌یان زۆر شیک و جوان بوو.

له‌وانه‌یه‌ بلێی پاشه‌ مله‌ باسی خه‌لکی ده‌که‌م و پێت ناخۆش بێت، به‌لام برۆا بکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ دیومه‌ بۆ که‌م و زیاد باسی هه‌یج شتیکی دی ناکه‌م.

سامانی بۆ شواماری ((ئاتامان))ه‌کان هه‌ر له‌ یه‌که‌م سه‌رنجه‌وه‌ به‌رچاو ده‌که‌وی به‌لام یه‌که‌ دنک سه‌لیقه‌ چیه‌ نیانه‌. شتوومه‌کی به‌نرخیان وه‌ک دوکانی به‌قال په‌رت و بلاو و نارێک له‌ناو ژوره‌کاندا به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوون. له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر قسه‌کردنی باوکی ((ئاتامان)) بوو. هه‌ر قسه‌یه‌کی بکردبایه‌ به‌ ((به‌نده‌)) ده‌ستی پێده‌کردو به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌شی ده‌گوت ((جه‌نابتان)).

ئیمه‌ نزیکه‌ی پازده منداڵ ده‌بووین به‌لام سی چل که‌س میوانی گه‌وره‌ش له‌و جه‌ژنی له‌دایکبوونه‌دا هاوبه‌ش بوون! مه‌تین به‌ دایکمی گوت: ((ده‌لێی جه‌ژنی له‌ دایکبوونی باوکی (ئاتامان)ه‌؟!))

دایکم خوی و ابو نه‌گه‌ر یه‌کیکمان په‌رسیاریکی بکردبایه‌ یا قسه‌یه‌کی بۆ مانای له‌ده‌م ترازابایه‌ نوکوورچیکی لیده‌گرت. ته‌مجاره‌ش نوکوورچیکی وای له‌ مه‌تینی بپه‌چاره‌ گرت گوتم گوشتی لی پچه‌ریوه! مه‌تینی به‌سته‌زمان جووکه‌ی لێوه‌ نه‌هات و تازاره‌که‌ی کیشا.

دایکی ئاتامان به‌ دایکمی گوت:

له‌مائه‌وه‌ جیگامان که‌م بوو نه‌مانتوانی هه‌مووان بانگ که‌ین. خوا نه‌یپری دۆست و ناسیابویش زۆرن ته‌گه‌ر بانگیان نه‌که‌ی ده‌ره‌نجین به‌می‌رده‌که‌م گوتوه‌ سالی ئاینده‌ ئاهه‌نگی جه‌ژنی له‌ دایکبوونی منداڵه‌کان له‌ یه‌کی له‌ ئوتیله‌ گه‌وره‌کاندا بگێرن... می‌رده‌که‌م پیاویکی چاکه‌ خوا ئاگای لیتی بۆ هه‌رگیز قسه‌م له‌ قسه‌یدا ناکات. دوا‌یی له‌ دایکمی په‌رسی:

- می‌رده‌که‌ی ئیوه‌ چۆنه‌؟ گوی له‌ مشتته‌ یا سه‌روه‌شین؟

دایکی ئاتامان به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه‌ پێکه‌نی به‌لام دایکم ئه‌مه‌ی زۆر پیناخۆش بوو، وه‌کو خۆی هه‌له‌ بکا وه‌لامی دایه‌وه‌:

- می‌ردی کی؟ می‌ردی من؟

- به‌لێ گیانه‌که‌م مه‌به‌ستم می‌رده‌که‌ی ئیوه‌یه‌!. ده‌لێم ئه‌ویش وه‌کو هه‌ینه‌که‌ی من گوی له‌ مشتته‌؟.

چونکه‌ دایکم ئه‌م باسه‌ی لی خۆش نه‌ده‌هات بۆیه‌ ویستی قسه‌که‌ بگۆری، گوتی:

- ده‌لێی ژوره‌که‌ زۆر گه‌رمه‌؟.

- بەلئى چونكى جەئنى لەدایكبوونى كۆرەكەم بوو ترسام سەرماي بىي شۇفاژەكەم زۆر كۆرەتەوه.

چونكى دايكى ئاتامان بە پىچەوانەى دايكى منەوه ھەر دەيوست بىتەوه سەرى دىيى و لەبارەى مېردەكەيەوه لەو روهى كە دەيداتى بدوین سەر لەنوى بەيى پىشەكى دەستى پىكردەوه:

- مېردەكەى من زۆر دەست و دل و الایە. لەگەل ئەوئەشدا ھىچ ئىشەك ناكە. سى سكرتېرى كچى لای خۆى راگرتووه ھەموو مانگىكەش دەيانگۆرى: ئەبجار ھەروا بە دەم پىكەننەوه لەسەرى رۆيش:

- خوشكى رەگەزى پىاو ئەوھايە، خۇشيان لە دەورگىپى چاويان ھەر بەدوای ژنى دىيەويە!

دايكم كە لە باسەكە يەكجار زۆر بىزار بوو بەمن و مەتىنى گوت:

- ئىو بەچنە لای باوكتان.

پىاوھەكان لە ھۆلەكەدا كۆبوونەوه. سەرمىزەكان پىر لە خواردنەوه و ميوە خواردن بوو، باوكم كە لەگەل باوكى ((ئاتامان))دا خەرىكى قسان بوو ھاتنى ئىمەى پىناخۆش بوو و گوتى:

- كورم بۆچى دايكتان بەجىھىشتووه ھاتوونە ئىرە؟

مەتىن وەلامى دايەوه:

- خۆى ناردىنى!

باوكى ئاتامان لە باوكى پرسى:

- ئەمانە ھى جەنابتانن؟

- بەلئى

- خوا بۆ جەنابتان بىلئى. ببورە چىم دەگوت؟ ھا؟

بەندە ھەرگىز مرۆفى قىچۆكم خۆش ناوئىت.

با بىئىنەوه سەر ژنى قىچۆك. ناخ. بەخوا ژنان ھەمويان ھەر پزىدو قىچۆكن. خۆ ژنەكەى من نازانى چ جوولەكەيەكە! لەبەر قىچۆكيان پرتەقالى پزىو و خراپ نەبى نادا بەكارەكەرو بەردەستەكان. ھەرچەندە دەلئىم: ئافرەت خوا ھەلئانگارى دەست لەم خووە خراپە ھەلگەر بەردەست و كارەكەرىش با ھەر لەوہ بخۆن كە ئاغاو و ئاغازن دەبخۆن، بەلام بۆ بەگوئىدا دەچى!؟

ئەوہ مرۆفایەتى و پىاوھەتى و ويژدانىش قىروسىا، پىاو دەبى ئەمە بزانى ئەگەر دە فلس پرتەقالئ لە كارەكەرو بەردەستان چاو بىت ئەوہ ئەوانىش قاپىكى شووشە يا چىنىيەك دەشكىنن كە دوو چەندانى پارەى ئەو ميوەيە دىنى. پىاو دەتوانى چيان پى بلى؟ دەلئى لە دەستم بەرپۆوہ و شكا. يا دە ئەوہندەيت ھەر لى دەدزن، پىاو چوزانى؟ خۆ ناتوانى شەو و رۆژ ئىشك بگرى، بەلام كى گوئى لىيە؟

باوكم پىي گوتىن:

- دەى ھەمووتان بەچنەوه لای دايكتان.

ئىمەى لە خۇيان دوور خستەوه. چەند مندالىكى دىش وەكو ئىمە ئاوا ئاوارەو سەرگەردان بوون. دەچوونە لای دايكيان دەيانناردنەوه لای باوكيان. دەچوونەوه لای باوكيان دەيانناردنەوه لای دايكيان يەكى لە دايكەكان كە لە ھەراو ھۆرياي مندالەكان تەقى كۆبوو گوئىم لى بوو بەو ژنەى تەنىشتى دەگوت:

- لەگەل مندالان قەت نەچىيە چ جىيان ھىندە ھارو ھاجىيە دەكەن مرۆف لەخۆى وەرەز دەبى.

باوكم سەرىكى بە ديوەكەيدىدا گرت و بە سپايى بە دايكىمى گوت:

چاك وايه برۆين.

دايكم وهلامى دايهوه:

- نابى جوان نيبه با تاويكى ديش دانيشين بزائين كار دهگاته كوى!

باوكى ئاتامان رۆژناميهكى بهدهستهوه بوو هاته لاي باوكم و گوتى:

- بهنده.. هه.. هه.. هه.. زۆر يارمهتى منداله ههژارهكان دهدهم. هه موو سالى شهوى جهژن شتومهك و كهل و پهليكى زۆر دهكړم و بهسهرياندا دابهش دهكهم سهيرى له رۆژنامهدا نوسيويانه. ئيمهى مندالهكانيان هه موو بردنه ژورويكهوه كه بۆ جهژن ناماده كرابوو، هه موو نهو دياربيانهى كه بۆ (ئاتامان)يان هينابوو لهسه ر ميژيكي گهوره لهناوهپاستى ژورهكهدا ريزكرابوون. چونكه زۆر گهرا بوو پهنجهرهكانيان كردبووهو وا ريكهوت من و مهتبن لاي پهنجهرهيهكهوه وهستا بووين و لهوى ههردووكمان سهرامان بوو. ويستمان ههستين برۆين، باوكى ئاتامان نهيهيتشت:

- بۆ كوى؟ هيشتا نانى ئيوارهتان نه خواردوو، راوهستت دوو سى (پيك) هه لدهم.

باوكم وهلامى دايهوه:

- ئيشمان ههيه قوربان با له خزمهت مه رهخهس بين.

كاتى هاتينه دهرهوه دايكم ته ماشايهكى باوكمى كرد ديتى زۆر سهغله ته گوتى:

زۆر داواى لييبوردن دهكهم. نه مزانى واى ليدي. نهو ژنه زۆرى لهگهه كردم به يانى نهو رۆژه من پلهى (تام) گهيشته 39 سى و نو و مهتبنيش نهخوش كهوت.

له نامهى پيشووتدا نوسيبووت هه رچى دهربارهى حيكمهت تيگهيشتووم بۆت بنووسم. ههفتهيه كه حيكمهت پيى نهناوته قوتابخانه نازام چى بهسه رهاتوووه.

كه سيش ماله كهيان نازانى. چونكه نهو رووداوه زۆرى سهغلهت كردووم و دلنيام تۆش زۆرت مهراقى چاره نووسى نهوه. تيددهكۆشم تا ههفتهى داهاتوو هه ر چۆنى بى هه واليكي ليوه وه دهست بينم و بۆتى بنووسم. ئوميدهوارم تۆ وهك من وهلامى نامه دوا نهخهى چاوه رپيى نامه تم

زه ينه ب يالكهر

پەروردهی بلیس تیک

5 شوباتی 1967

خوشکم زهینه ب

همیشه چاکی و ساغی خۆت و برابیه کهت له خوا دهخوازم، لهو ئاورپهش که دایکت لییدا بوومه و سوپاس گوزارم، تکایه سلاوی منی پیبگهیه نه.

ئارالی خۆشه و بیست جهژنی له دایکبوونی (ئاتامان)ت چهند جوان نویسیبو. نایا دهزانی من تا ئیستا ئاههنگی جهژنی له دایکبوونم نهگپراوه؟. له نار خیزانی ئیمه دا ئهم ههیت و هووته نییه. ههر بۆیه شه من له جهژنی له دایکبوونی که سدا هاویهشی ناکه م.

له پشوری سهری سالی تازه دا له گه ل دایکدا به میوانی چووینه مالی یه کیک له خزمه کاغان و سی رۆژ له وی ماینه وه، یه کیک له کچه هاویۆله کانی کچی خزمه که مان جهژنی له دایک بوونی بوو و ئیمه شیان بانگکرد. لهو رۆژه به داواه دوو شت له میتشکی مندا مانه وه که ههرگیز له بیرم ناچیتته وه. یه کیک له مانه مندالینکی شهیتان بوو که تهواو ماله کهی ژیره و ژورر کردو هاره بانیه که نه ما نه یکا! له پر بیستمان له ئاوده ستخانه وه هاوار هه لساو به مسته کۆله و شق و پیله قه و له ده رگا کهی ده دن هینده ی نه ماوه له گرێژه نه چی. هه موو میوانه کان به ره و ئاوده ستخانه که رایانکرد، دیاربوو که ئه و منداله شهیتانه ده رگا کهی له سه ر یه کی له میوانه ژنه کان داخستوه وه له سه ریشی قفل داوه له ویی دا کردوه!

منداله که خۆشی دیار نه بوو، خاوه ن مال و ژنه کهی و کچه کهی که وتنه گه پانی ژورره کان بۆ دۆزینه وه ی کلیلی ده رگای دووه می ئاو ده ستخانه که...

میوانه کان له پیبکه نینا خه ریک بوو بیسین و چه پسی ئاو ئاوده ستخانه که ش به له قه و مسته کۆله ههر خه ریکی کوتانی ده رگا که بوو!

پیایکی قه له وه که له پیبکه نینا چاوی پر بوو بوو له ئاو گوئی:

- ئه مه هه بی و نه بی ئیشی کوره کهی منه. ههر ئه وه ئه م ناجسنیه ی کردوه. کوا له کوئیبه تا گۆری بابی ده رینم!

کوره که مان نه دۆزییه وه. به لام کابرا هیشتا هه روا خه ریک بوو ده رباره ی چا که و پیایه تی کوره کهی ده داو:

- ماشالا زۆر وریایه .. یه که ده قیقه وه ستانی نییه. هه موو ئیشه کانیشی ئاوا خۆش و مه زه دارن!؟؟.

ژنه بیچاره له نار ئاوده ستخانه که دا هاواری ده کرد و باوکی منداله که ش ده رباره ی شیرین کارییه کانی کوره کهی کۆنگره ی گرتبوو و ده یگوت:

- خۆش به مندالی ههر وا بووم! سه گبابه به خۆم ده چی!

زۆر زرينگیشه ئاواله کانی بیست و چوار سه عاته ده خویننه وه و تیده کۆشن که چی ئه م هه رگیز گویش ناداتی و هه موو سالیکیش وه کو ئاو پۆلیک ده بری. سه گبابه تا بلینی زیره ک و وریایه. منیش نه و که سانه م خۆش ناوین که کاری سه ربه خویانه ده کن.

ئه وه مال و ژن و منداله کانی هه موو له ژورره کاندایه دای کليله که دا ده گه پان که چی کابرا، هه رلیتیش نه ده بوو و له سه رخۆ ده یگوت:

- ژیر چه ریایه که بگه رین کوری من فیره خۆی له بن چه ریایاندا مات ده کا!. خاوه ن ماله که چو ژیر چه ریایه که بگه ری. ترق شتیکی به سه ردا

به‌بۆوه که هه‌ستایه‌وه ته‌ماشای کرد کلیله‌که‌یه. دوا به دواى ئەوه منداڵه‌که له‌پشت کۆمه‌دییه‌که‌وه گرم بازیدایه سه‌ر چه‌رپایه‌که!.

کابرای قه‌ڵه‌و دایه قاقای پێکه‌نین:

- دیتتان!. نه‌مگوت ئیشی کورپه‌که‌ی منه. ئەم شه‌یتانییه‌شی هه‌ر له‌زیره‌کییه‌وه‌یه‌تی.

ئهو رۆژه منداڵه ده‌ستی به هه‌مووان راگه‌یی. و هینده‌ی نه‌مابوو دانیشتنی خۆشی و پێکه‌نین بکاته شه‌رو هه‌راو تێک هه‌ڵدان!.

شته‌که‌ی ترم که له‌بیر ناچیتته‌وه کرداری منداڵیکی دی بوو که ناوالی کچی خزمه‌که‌مان پیتی ناساندم. منداڵیکی لاوازو ره‌نگ په‌ریوه بوو. چاویکیشی خێل بوو. ته‌وقه‌م له‌گه‌ڵدا کردو ناویم لێپرسی. وه‌لامی نه‌دایه‌وه. وامزانی که‌ریشه. به‌ده‌نگیکی به‌رزتره‌وه پرسیاره‌که‌م دووپات کرده‌وه. وه‌کو یه‌کێک بیه‌وی باسی شتیکی گرنگ بکات تاویکی بیرکرده‌وه ئینجا ناوی خۆی گوت:

پرسیم: له‌پۆلی چه‌ندی؟

دیسانه‌ره تاویکی دیکه‌ی بیرکرده‌وه ئینجا وه‌لامی دایه‌وه.. ها. وه‌کو راهاتجی هه‌ر قسه‌یه‌ک بکات ده‌رباره‌ی قسه‌که‌ی بیر بکاته‌وه! زۆرم لی ناخۆش هات. چووم به‌ کچه‌ خزمه‌کاتم گوت ده‌لێی ئەم منداڵه‌ ته‌واو نییه‌؟

کچه‌ پێکه‌نی و وه‌لامی دایه‌وه:

- کورپه‌ نا ته‌واوی چی؟ باوکی به‌تاییه‌تی وای باره‌یتناوه‌ وای په‌روه‌رده کردوه!

کچیکی دیش که به‌ته‌ک ئیمه‌وه وه‌ستابوو گوتی:

- له‌ قوتابخانه‌ پێده‌لێن ((شه‌ش دانه)). ئهو ته‌نانه‌ت له‌ کاتی وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌رسیش له‌سه‌ر هه‌موو وشه‌یه‌ک تاوی را‌ده‌وستی و بیر

ده‌کاته‌وه. ئەمه‌ نیشانه‌ی په‌روه‌رده‌ی به‌رزو راستی ئه‌وه! باوکی له‌و باوه‌رپیه ((گه‌وره‌ پیاوان ده‌بی له‌پیشدا بیر بکه‌نه‌وه ئه‌وجا قسه‌ بکه‌ن!)).

کچه‌کان خۆشیان به‌مه‌ پێکه‌نین گرتنی.. کچه‌ خزمه‌که‌مان گوتی:

- باوکی زۆر ژیره‌ دانا‌یه! ماوه‌یه‌کی زۆری له‌سه‌ر ژیا‌نی بلیمه‌ت و گه‌وره‌ پیاوان خۆیندۆته‌وه‌و په‌ی به‌وه بردوه‌ که پیاوی بلیمه‌ت چۆن په‌روه‌رده ده‌کری و پێده‌گا، ئیستا ئه‌ویش خه‌ریکه‌ کورپه‌که‌ی خۆی بلیمه‌تانه په‌روه‌رده ده‌کات! تومه‌ز واتینگه‌یشتوه‌ که گه‌وره‌ پیاوان و بلیمه‌ته‌کان زۆر دره‌نگ ژن دینن، بۆیه‌ خۆشی ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر ره‌به‌ن بووه تا ته‌مه‌نی خۆیداوه له‌ په‌نجای سالی ئینجا ژنی هینتاوه، ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی کورپه‌که‌ی بلیمه‌تانه هه‌لکه‌وی.

پرسیم:

- ئیوه ئەمانه له‌کوی ده‌زانن؟ منداڵه‌که‌ خۆی پیتی گوتوون؟.

هه‌موو خه‌لکی شار له‌م باسه‌ ئاگادارن.. ئیمه‌ش له‌وانان بیستوهه! نه‌ک هه‌ر ئەمه‌ به‌لکه‌ چونکو زۆریه‌ی بلیمه‌ته‌کان لاوازو باریکن، باوکه‌که‌ زۆر به‌ وردی ئاگاداره، نایه‌لی کورپه‌که‌ی خواردنی ته‌واو بخوات تا له‌ش و لاری بلیمه‌تانه هه‌لکه‌وی.

سه‌روه‌ختیک هینده له‌رو لاواز ببوو زۆر نه‌مابوو بمری!

پرسیم: ئەی چاوی به‌چی خێل بووه؟.

- چونکه له‌ منداڵیه‌وه ده‌ست به‌ په‌روه‌رده‌ی بلیمه‌تانه‌ی ده‌که‌ن، باوکی نایه‌لی دایکی تیر شیری کات، هه‌ر له‌و کاته‌وه ئەم منداڵه له‌رو مرده‌لۆخ هه‌لکه‌وتوه‌و، رۆژیک له‌به‌ر لاوازی و بی حالی له‌ناو لانکه‌ی به‌رده‌ییتته‌وه‌و چاوی خێل ده‌بی.. باوکه‌ له‌جیاتنی ئه‌وه‌ی که سه‌غله‌ت بی زۆر خۆشحال ده‌بی‌ت، چونکه یه‌کی له‌ نووسه‌ره‌ گه‌وره‌کان چاوی خێل بووه!

ئىستاش يەككى له ئارەزوو ھەرە گەورەكانى باوكەكە ئەمەيە كە
مندالەكەى كورته بالا بيت. چونكە له كتيباندا خویندووئەتيەو ھەرە
زۆرەي بليەتەكان كورته بالا بوون!

ئەوئى ئىستا تیدەگەم بۆ ئەو دەمەي ناوئەكەيم پرسی ھەلئۆستەي کرد. بەلام
بەلای منەو ھەموو شتيك بە پيچەوانەي ئەمەوئەيەو ئەم مندالە لەبەر كەم
خۆراكي بيروميشكي ھيئە لاوازو سست بوو كە تەنانەت ئەگەر بېرنەكاتەو
ناوي خۆشي لەبەر دەچيئەو.

لە ھيكمەتت پرسیبوو. تا ئىستاش گۆري ھەر ونە. نازام بەستەزمانە چي
بەسەرھاتووە. دلتيابە ھەر سوسەيەكي پەيدابى بۆت دەنووسم، ئىستاش ئەو
دەچمە دەري و نامەكەت دەخەمە پۆستەو. دوايش دەگەرپەمەو مالى و
پيويستەيەكانى قوتابخانەم نامادە دەكەم.

دەستی چەپەم کوتاوو و زۆرم ديشي و ناتوام بيجوولينم.

ساغى و بەختياريت لە خوا دەخووزم.

ھەر سەرکەوتوو بي زەينەب گيان

ئەحمەد تارباي

کچي ناريك و پيک

ئەنقەرە 10ى شوباتى 1967

برام ئەحمەد، پيش ھەموو شتيك با ھەوالتيكى ھيكمەتت پيرابگەيەنم كە
تازەم و دەست كەوتوو. ھيكمەت دويئي ھاتەو قوتابخانە. دايك و باوكي
پيکھاتوونەتەو لەم رووئە زۆر شادو شەنگولە. شتيكى ديش ھەيە
دەمەوي پيت بليم. ئەو نامانەي كە تۆ بۆم دەنييري ھەموويان كۆ
دەكەمەو. پيشان نامەكەم بە پەرت و بلاوي لە سوچيكاو ليرەو لەوي
فريدەدان. بەلام چەند روژي لەمەويپيش ھەموويانم ريکخست و بەگويەري
بەروراييەكانيان خستمنە ناو دۆسيەيەكەو.

وا نەزاني مرۆتيكى ھيئە بە ھۆش و گۆشم يا ئەوئەدە بي ئيشم لە بي
ئيشياندا ئەمەم كەردبي، نە، بە ھيچ جۆريك. بەلكو رووداويك پيشھات كە
ناچار بووم بيمە ئەم كچە ريكويپەكە. لە مالىو ھەموو ناويان ناوم تەمبەل
خان، خوشكم، دايمك، باوكم، لەبي سەرورايي و پەرت و بلاوي كارەكانمەو ھەر
ھاوارو گلەبيان بوو... لەگەل ئەوئەشدا كە خۆم نەمدەويست ئەوھا ناريك و پيک
بم بەلام لەوئەش زياترم لەدەست نەدەھات.

بەيانيان دەبوايە دوو سي سەعاتان بە دواي كتيب و دەفتەرەكانمدا بگەرپم و
ھەريەكەيان لە كون و قوژنيكييدا بدۆزمەو.

دايمك زۆري غەم پي دەخووزم و ھەميشە سەرزەنشتي دەكردم:

- قوربەسەر ئەو مالىي تۆي دەچيەي؟!!

منیش وه لآمم ده دایه وه:

چی بکه م وا دروست بوو وم.

چهند رۆژی له مه و بهر ئەم باسه سه ره له نوێ هه لیدایه وه .. هه ر چهند ده گه رام کتیب و ده فته ره کاتم نه ده دۆزینه وه باو کم ده ستی به بۆله بۆلی کرد، با پیرو نه نکیشم له مائی ئیمه بوون ئەوانیش له بی سه رو به ری و نارێک و پیکیه من وه زاله هاتبوون. ته نانه ت خوشکیشم خۆی تیکه ل کردو ده ستی به نامۆژگاری کردنی من کرد:

- کچ ناجی هینده بی سه رو به رو بی ده ست و پابی!.

هینده یان لی بیزار ببوم ده موست کۆمه دییه که م له په نجه ره پرا فریده مه هسه ری. به لآم کاتی په رداغیکم ناو خواره وه وه هه ناسه یه کی قولم هه لکیشا ته وای تووره ییه که م په ویه وه تیگه یشم ئەوان راستن، ئیدی برپارمدا دوابی به م حاله بێم و ببه م کچیکێ رێک و پیک. ده ستبه جی ته وای که ل و په لی کۆمه دییه که م هه لژشته ده ری تا سه ره له نوێ هه موویان به رێکی کۆ بکه مه وه وه هه ر شته ی له جیتی خۆیدا دابنیمه وه.

کاتی کتیبه کاتم هینانه ده ری جووتیک گۆره یی پیاوانه .. قه له میکی لیوان و دوو کارتم له ناو کتیبه کاندا دۆزییه وه. هه موویام برده نه ژووری میوانان. باس هه مان باسی گۆزین بوو. ئەوان هیشتا هه ره له باره ی بی سه رو پایی منه وه ده دان .. گۆره ییه کاتم پیشاندا ن و پرسیم:

ئهمه هی کتیه؟

باو کم هاواری کرد:

- هی منه .. ئهمه له کوی بوو؟ پیروی دوو سه عاتی به داوا گه رام نه مدیته وه.

- له ناو کتیبه کانی مندا بوو!

دوای ماتیکه که (قه له می لیو) که م هه لبری و پرسیم:

- ئهمه هی کتیه؟

ئه مجاره دایکم شیراندی:

- مردووت مری ته وه ت له کوی هینا؟

- که وتبووه پشتی ده فته ری بیرکارییه که مه وه.

کارته کاتم پیشاندا

- ئه دی ئه مانه هی کین؟

ده موچاوی خوشکم سوور هه لگه راو پرسی:

- ئه مانه ت له کوی دۆزییه وه؟ من زۆریان به داوا گه رام.

- له ناو کۆمه دییه که ی مندا بوون .. مه ترسه نه مخویندوونه ته وه؟ ها بیانگره.

پاندانه که م دیار نه بوو. زۆری لینگه رام بیه وده بوو. و ده ستم به بۆله بۆلی کرد. دایکم پرسی:

- دیسانه وه چیت ونکردووه وا بۆله بۆلته؟

- پاندانه که م دیار نییه.

دایکم به سه ری دا شیراندم:

- کچی هه ی هیچ و پوچ، ته نانه ت نازانی قه له مه که شت له کوییه؟ نه نکیشم هه ره هه لیدایه و گوتی:

- تۆ تا ماویت لَه م بئ سَهرو پاییهت واز دینی؟

کیشه که خه ریک بوو تهراو ده بوو باوکم هه لیدایه:

- چهند جارم پیگوتی هه ر شته و له جینگای خوی دابنی تۆ لای خۆت کچی، کچ نابئ هینده بئ سَهرو پا بیئت.

خوشکم گوتی:

- وهره ئیستا به قه له می من بنوسه .. به لام و نی نه که ی ها!

خوشکم چو له ژوروهه قه له مه که بئنی به لام زۆری پیچوو .. دوا بئش هه ر له و پوه هاواری کرد:

کی قه له مه که ی منی هه لگرتوه؟

نه نکم نار همت بوو:

- کچ و کوری وه کو ئیوه ما ل به ر پوه ده بن، تر حیو، ئیوه ناتوانن قه له م و ده فته ری خۆشتان هه لگرن!

دایکم سهر له نوی که و ته وه بۆله بۆلی:

من نازانم نه مانه چو نه ته وه سه رکئ؟ ئیسه هئچ کاتئ به م شئوه یه هه لپرژاو و داپرژاو نه بووین.

با پیرم که نه فسهری خانه نشینه و خاوه نی ره فتارو بیر کردنه وه یه کی سه ربازیانه یه له قسه که ی دایکم تو ره بوو و گوتی:

- ئیوه خه ریکن نامۆژگاری نه م مندا له به سته زمانانه ده که ن که به قه ده ر نیوه ی په نجی خۆتانن. ده شلئین به کی چو نه ته وه. به خۆتان! فنتان کردوه و نه مانه تان له کونه لوته وه ده ره پروه! خۆشتان له هه مووان خرا پترن .. هئچ کاتئ نازانن چیتان له کو ی و له کو ی دانا وه.

- بژی بابه گه وه .. له و پشتیوانییه ی کردینی زۆر خۆشحال بووم. ده مزانی که س ناتوانئ قسه ی له قسه یدا بکات، به لام نه نکیشم ئیسه که ی تئکدایه وه که گوتی:

- تۆ که ناوا قسه ده که ی مندا له کان هینده ی دی به خۆ ده نازن و خۆیه رده ده نه وه.

کاتئ ده می با پیره ده بۆه هینده به ئاسانی کۆل نه ده دایه وه. به تو ره ییه وه وه لامی دایه وه:

- گه وه ناو ده ر پۆی و بچوک پیئ لی ده خا، کاتئ کاروباری گه وران ریک و پیئک نه بیئت ده بی چاوه ر پی چئ له مندا ل بکری؟ گیا له سه ربنجی خوی ده ر پۆته وه، دایک و باوک که ئیشیان له جئیی خۆیدا نه بی ئاشکرایه که مندا لئیشیان ریک و پیئک نابن، له ما لئیدا ده بی هه ر شته و جینگای تاییه تی خوی هه بی. تا هه ر کاتئ پیئوست بوو بتوانن بیدۆزنه وه وه به خۆزایی کات به فیرۆ نه دن.

باوکم قسه ی با پیره ی په سه ند کردو گوتی:

- با پیره له سه رده می سه ربازی شیدا هه ر به ریک و پیئکی راهاتوه وه په روه رده بووه. منیش هه روا ساله هایه که که ل و په له کام هه ریبه که یان جینگای تاییه تی خۆیان هه یه. هه میسه ده زانم چه ر خه که م له ناو کام گیر فانه. ده سته سپرم له کو ییه! جزدانی پارهم خستۆته کو یوه.

- با پیره سه ریک ی با دا:

- به لئ پیاو ده بی وابئ!

دایکم له گه ل نه مه دا نه بوو:

- چۆن. پیاو هه ندئ جاریش لئیی تئک هه ر ده چی.

باوكم ئەمەى بەدل نەبوو و نەراندى:

ئەمە گۆ و ئەو مەيدان! و بۆ ئەو زياتریش سەرنج پاكيشى لەجىتى خۆى
هەستاو چاوى نووقاندو گوتى:

- سەيركەن مەن هەميشە چەرخەكەم دەخەمە گىرفانى چەپى
پانتۆلەكەمەو. هەموو بەوردى خەرىكى سەيركەن بووين، باوكم هەروا بە
چاوى نووقاوه دەستى بۆ گىرفانى پانتۆلەكەى برد تا چەرخەكەى دەريئى!
بەلام هەرچەند گەرا چەرخەكەى نەدۆزىيەو. زۆر توپە بوو. بۆ ئەو تەريقىش
نەبيئەو قسەكەى گۆرى و گووتى:

بۆ نمونە بەچاوى نووقاوه دەزانم قەلەمەكەم لە كوئىيە! هەميشە
دەپخەمە گىرفانى چەپى چاكەتەكەمەو: دوايى هەر بەچاوى نووقاوه
دەستى برده گىرفانىيەو. ماوہەكى تىگەرا. چونكە لە قەلەمەكەش
سوسەيەك نەبوو! هەموومان پىكەن گرتىنى و نەشماندەتوانى هىچ بلين،
باپىرم بە تەوسەو گوتى:

- باوكم كە لە شەرما ناوچەوانى ئارەقەى كردبوو گوتى:

دەلئى گىرفانەكەم كون بوو. كەوتۆتە خواری. ئەو نىيە لىرەيه! دەستى برده
خوار گىرفانى چاكەتەكەيهو شتىكى دەريئا، بەلام قەلەم نەبوو. غەرغەرەى
دەزوى داىكم بوو لەخوارگىرفانى باوكمەو هاتە دەرى.

باوكم بە توورەيەو پرسى:

- ئەم غەرغەرە دەزوو لە گىرفانى مندا چ دەكا؟

داىكم خىرا راپەرى و غەرغەرەكەى لە دەست قۆستەو:

- ئاھ.. پىرى وىستم قۆچەى كراسەكەت لى نىمەو لەناو جەكانتا
لە بىرم چوو!

باپىرم هيندە پىكەنى كۆكەى پىو نووسا. هەروا دەكۆكى و لە گىرفانەكانيشيدا
بەدواى دەستەسپەدا دەگەرا. دواى ئەو تاونىك گەرا گوتى:

- دەستە سپەكەم لە گىرفانى پالتۆكەمدايە.

مەن رامكرد و چووم دەستەسپى بابە گەورە لە گىرفانى پالتۆكەيدا كە لە پارەو
هەلئاسرابوو بىنم، بەلام هەر چەندە گەرام دەستەسپ ئاسەوارى نەبوو گوتم: بابە
گەورە نىيە.
بەسەريدا گرماندم:

- مەن چل سالا دەستەسپ دەخەمە گىرفانى راستى پالتۆمەو.

دايكيشم هات، پىكەو بە دواى دەستەسپا كەوتىنە گەران بەلام بىسود بوو،
باپىرم گوتى:

- پالتۆكە بىنم بزاتم. خۆ ئىو هىچتان لە دەست نايەت.

پالتۆكەمان هينا، ئاشكرا بوو پار كە پالتۆكەيان هەلگىراو دەتەو بەرگدروو كە
لەبىرى چوو گىرفانى بۆ بكاتەو. باپىرە هەر گىرفانىشى نىيە!. باپىرە زۆر
توورە بوو وىستى جگەرەيەك پىبكات بەلام هەرچەند گەرا قوتوى جگەرەكەى
نەدۆزىيەو بە توورەيەو گوتى:

- قوتوى جگەرەكەم لە كوئىيە؟

نەنكم وەلامى دايەو: هەر لەوى بوو.

هەموو لە هەموو دەستمان كرد بە گەرانى. وەكو جووجەلە مريشك كە بە
دواى دانا بگەرپن. بۆ دۆزىنەو قوتوى جگەرەى باپىرەى بەملاولادا
بلاوويىنەو، نەنكم. كارەكەرەكەمان هەر هەموومان كەوتىنە گەران
و پشكنىنى. باپىرم زۆر توورە بوو و هەر هاوارىشى دەكرد:

- خیراکهن - بگه پێن. زوو بیدۆزنهوه. دهنا...

چونکه هه موومان له باپیرم ده ترساین نه مانده توانی ورته بکهین. دایکم که زۆر قه له وه چوو ه ژیر قه نه فه که بگه ری له وی گیر بوو و نهیتوانی بیته وه ده ری. سی چوار دهسته کی قاچیمان گرت و رامان کیشایه وه ده ری هه ری که و شوپینیک ده گه را. یه کیك ناو تاقه کان، یه کی پشتی کۆمه دییه که. و یه کی خه ریکی ژیر فه شه کان بوو. برۆ چره کانی باپیرم هاتبوونه وه سه چاری، له نا کاودا... نه راندی:

- ده لینی له گه ل ئیوه م نییه؟ خیراکهن بیدۆزنه وه!

پرسیم: ئەم گۆره وییانه هی کیئن؟

دایکم وه لامی دایه وه:

- ئو.. ی قوری دنیا! ئەمه له کوی بوو؟ مانگیکه به دواياندا ده گه پريم. خوشکه کم پسه وله یه کی ناو و کاره بای به دهسته وه بوو هاته وه ژووری و گوتی: ئەمه چیه به که لک دی؟

باو کم وه لامی دایه وه:

- کچی ئەم پسه وله یه بۆ لای تۆیه؟ ماوه یه که من به دوايدا ده گه پريم.

- له بالکۆنه کهدا له ژیر گولدا نه کاندای بوو.

کاتی که به دوا ی قوتووی جگه ره که ی باپیره دا ده گه راین هه ری که و شتیکی ده دۆزیه وه و ده پرسی:

- ئەمه هی کییه؟

ئوه باپیره ش هه ر نه ریه تی:

- خیراکهن جگه ره که م بدۆزنه وه.

چوومه کتیبخانه که ی باو کم. سوتیانیکم له وی دیته وه! پرسیم: ئەمه هی کییه؟ وامزانی هی خوشکه که مه به لام کاره که ره که مان به توره بییه وه سوتیانه که ی له ده ست نه ستاندم و قیژاندی: ئەمه ت بۆ لای خۆت هه لگر توه.

که ل و په لیکی زۆر که چه ند مانگیك بوو به دواياندا ده گه راین و دیار نه بوون، له کون و قوژینانه وه سه ریان وه ده ر دینانه وه. باو کم دوو چه نگالی له ناو ته نه که ی خۆ له که دا دۆزیه وه.

دایکم به خزمه تکاره که مانی گوت بچی له ده ره وه پاکه ته جگه ره یه که بۆ باپیره بیئی. باپیره له جیتی خۆی راستبووه پاره بۆ کرینی پاکه ته که ده ره یینی، قوتووی جگه ره که له ژیر خۆیا که وته سه ر زه وی! باپیره زیاتر تووره بوو و نه راندییه وه:

- کی ئەم قوتووی جگه ره یه ی خستۆته ژیر منه وه؟ چه ند وه خته به دوايدا ده گه پريم بۆ نالین له کوییه؟ ئیمه هه موومان سه ره به خۆ پیکه نین. دایکم گوتی منی گرت و رایکیشاو گوتی:

نه مجاره نه گه ر بی ئە ده بییه بکهیت بیبه ری تیژت ده زاری ده که م.

له و رۆژه وه بریارمداوه به راستی بیه کچیکی ریک و پیک. چونکه به چاری خۆم دیتم که بی سه رو پایی و ناریکی چه نده میشکی ئاده میزاد خراپ ده کات، راسته که ده لین: هه ر ئاقله له خه ساری.

نامه کانی تۆشم خستوونه ته ناو دۆسیه یه کیه وه. ئومید ه وارم ژماره ی نامه کانت هینده زۆر بن که رۆژیک بیت ژماره ی دۆسیه کان بگاته سه د دانه.

سه رکه وتن و ساغیت له خوا ده خوازم

زه ینه ب یالکه ر

خۇتۇم قورتاندىن

ئەستەمبۇل 15 شوباتى 1967

ئاراللى خۇشەويستىم زەينەب:

ماۋەي ئەو چوار سالەي كە پىنكەۋە لە قوتابخانەيەك بووين من تۆم بە يەككىك لە قوتاببييە ھەرە رىك و پىنكەكان دادەنا. زۆرىشىم سەر لەۋە سوپماۋە كە لە مالى بە تەمبەل ناول دەبەن. سەير ئەۋەيە كە منىش لەمالئەۋە ھەر بەر ناۋەۋەم بانگ دەكەن، بەلام ھى من راست و دروستە، تەنانت يەك رۆزىش نەبۋە كە كەتنىك نەكەم، رۆزى قاپ و قاچاغ بەردەدەمەۋەۋە جارىك پىئالەۋ ژىر پىئالە دەشكىنىم..

لەگەل ئەۋەشدا كە دەمەۋى زۆر وردو رىك و پىك بى بەلام بەدەست خۆم نىيە.. نووسىبوت دايكت بە مەتىنى گوتوۋە: ((بىبەرى تىۋت دەزارى دەكەم)). نەكەي لەم قسانە بترسى، تەۋارى ھەموو دايكىك لەم جۆرە قسانە دەكەن. دايكى منىش جار جارە ئەم جۆرە قسانە بە فاتىي خوشك دەلئىت.

فاتى زۆر بچكۆلەيە ھىشتا نەچۆتە قوتابخانە تازە بۆتە پىنچ سال. كاتى منىش بچووك بووم دايكم پىي دەگوتم: ((بىبەرى تىۋت دەزارى دەكەم)) بەلام ھىچ كاتىۋاشى لىنەدەكردم. بەتايبەتى چەند شەۋىك لەمەۋ پىش دايكم ئەۋەندە لەدەست فاتىۋ كلافە بوو خەرىك بوو لەدخاننى شىت بى ھاۋارى كرد: ((بىبەرى تىۋت دەزارى دەكەم)) لە راستىشدا ھەقى بوو ۋاي لىبىكات، چونكە فاتىۋ كارىكى زۆر خراپى كردو ئابروۋى ھەموومانى لاي بەرپۆبەبەرەكەي باوكم برد. سەروبەرى مەسەلەكەش بەم جۆرەيە:

باوكم ھەمىشە پاشملە قسەي خراپى بە بەرپۆبەبەرەكەي خۇي دەگوت و خراپەكانى ئەۋى پەنجەژمىر دەكردن. بىرواشى ۋابوو كە ئەۋ پىياۋىكى درۇزن و بى بار و كەلەكەبازە..))

چەند رۆزى لەمەۋبەر كاتى لە قوتابخانە گەپامەۋە مالى. سەرەنجىم دا مال ۋەك جارن نىيە. دوپارچە قالى نوي لەناۋ پارەۋەكەدا پاراۋەۋ بۇنى چىشتى خۇش مەتبەخەكەي پر كردوۋە، لە دايكمم پرسى:

- ئەۋە چىيە؟ مىوانمان ھەيە؟

- بەلى بەرپۆبەبەرەكەي باوكت ئەمشەۋ دىتە نىرە.

لەبىستىنى ئەم ھەۋالە لە جياتى خۇشحال بى ترسىكى زۆرم لى نىشت! چونكە دەمزانى كە نىۋانىبان لەگەل يەكتردا خۇش نىيە، دەترسام لىيان بىي بە ھەرا. بە سەرسامىيەۋە گوتم:

- ئەم سەگبابە چ كارى بە مالى نىمەيە؟

دايكم لىۋى خۇي گەست:

- ئەم قسەيە چىيە دەيكەي كورە؟ ئەۋ پىياۋىكى گەۋرەيە!

- ھەر كەسىكە بە نىمە چى! خۇ باوكم خۇشى ناۋى.

- ناخۇشيان تەۋاۋ بوۋە؟ نىستا دەيەۋى نىشىكى بداتە باوكت.

نىۋارى باوكم لە رۆزان زووتر ھاتەۋە مالى. لەپىشدا سەرىكى كىشايە مەتبەخەكەۋە.. دوايى ھۆلەكەي تەماشا كرد. كە دلنيا بوو ھەموو شتىك نامادەيە چوۋە بەر پەنجەرەكەۋە بۆ ئاگادارى و چاۋەرۋانى ھاتنى بەرپۆبەبەرى.

بەرپۆبەبەر فەرموۋىۋى كاتژمىر شەش دىم... بەلام كاتژمىر گەيشتە نىكى ھەۋت كەچى ھىشتا ھەر دىار نەبوو. باوكم دەستى بە بۆلە بۆل كرد:

((نازائم ئەو پىاوه لەكۆي گير بووه؟ بۆ هەر نههات؟)) دوایش زۆر جنیوی خراب و قسهی ناسکی وای پێدا که کەلگی نوسینی ناگرن.

دایکیشم فاتیی بانگ کردو ئەو شتانهی که پێویسته لای میوان رهچاوی بکات پیتی گوت: ((کچه کهم نه کهی لای میوانه که ئابروومان بهری؟ نه کهی په نجهت بجهیته لوتتهوه! نه گهر کۆکهت هات دهست به دهتمهوه بگره. شتیك که کهوته سهر زهوی ههلی نه گریهوه و بیهووی! هه رگیز نه لئی (ها)).

- ئەدی بلیم چی؟

- بلێ ((به لئی)) هیچ کاتی ((به لئی)) ت له بیر نه چیتتهوه. هه میسه ههر به ((به لئی)) دهست پێبکه و ههر به ((به لئی))ش دوایی به قسه کانت بیتنه.

باوکم هیشتا له پشت په نجهره کهوه خهریکی ئیشک (کیشک) گرتن بوو. له نارههتی و ماندووهتی خۆیدا نه ژداد و ئابادی بهرپهوه بهری له ره کهوه دهردههینا! ((دی نایه به جهه نه نه! نه گهر نههات چبوو؟)) له بهر خۆمهوه گوتم:

((خوا بکا نهیته. چونکه له وانهیه باوکم له بهردهمی نهویشدا ئەم قسانه بکات و ببیتته ههرايان!)) لهم کاته دا دهنگی هۆرنی ئۆتۆمبیلیک له سههر جاده کهوه هات. باوکم که له ژورهوه خهریکی راوێچکان بوو راپکردهوه بهرپه نجهره که و به خۆشیی کهوه هاواری کرد: ((هات)).

له په نجهره کهرا سههریکی دهره وه م کرد. ئۆتۆمبیلیکی شیک له بهردهمی ماله که ماندا وهستا بوو. دلێم کهوته ته په تهپ، ههر لیکم ده دا به وه. ((نه گهر ههرايان بیت چ بکه م؟))

بریارم دا نه گهر ههرايان بوو له پشته وه به توندی شتیك به سههری بهرپهوه بهری دادهم!

باوکم ده رگا کهی کرده وه چوه خواری. من له سه ره وه خهریکی سههر کردنی ئەوان بووم. له کۆلانی باوکم تا ناوقه دی چه مایه وه!. وامزانی دهیه وی بهرد هه لگرتته وه و به سههری بهرپهوه بهری دادا! به لام نه، تینگه یه شتم خهریکه ئیکلامی ده کیشی! کاتی کیش له پلێکانه کان هاتنه سههری گۆیم لیبوو باوکم ده لئی: ((قوربان زۆرمان چار له ریوه بوو! یاخوا به خیر بین، به راستی که وه تان کردین!)).

به دهم ئەم قسانه وه هاتنه ژوره وه، باوکم پالتۆکهی لیبوهرگرت و کردی به دارا و دوایی به من که لای دیواره کهوه گێژو ویژ وه ستابووم گوتی:

((بۆ دهستی مامه گیان ماچ ناکهیت؟))

ناچار بووم دهستی بهرپهوه بهر ماچ بکه م! باوکم بهرپک و پیککی ده رباره ی چاکه و پیاوه تی ئەو خهریکی شه ن و که وی بوو. پیکه وه چونه ژوروی. تا ویکیان سرت و ورت کرد. جار جار شه دهنگی قسه کانی باوکم ده گه یشته گویی ئیمه:

((دروسته .. ده کری .. هه رچۆنی به فرموون ... پر به دل ..))

دایکم چوه ژوروی و گوتی:

- نه گهر چی شه وی هه شمانه خواردنی ئیوه نییه .. به فرموونه سههر میژ.

بهرپهوه بهر سههریکی بادا:

- من ناتوام له دهره وه هیچ بچۆم.

له بهر خۆمه وه گوتم:

((دایکی به سههه زمانم ئەم هه موو ماندوویه تیبیه ی کیشاوه و به هه زار قهرزو قۆله و نارهه تیبیه وه خواردنی ئاماده کردوه که چی یارۆ نازو نوزان ده کات و نایه وی ئیواری بمبیتته وه.))

له دواييدا باوكم به ههزار سویندو تكاو پارانهوه جهنابی بهرپۆه بهری بۆ ناغواردنی ئیوارى هیشتوه کاتى چووینه سهرمىز هیندهم رق له خو هینان و بردنی بهرپۆه بهری ههستا بوو دههویست خنخنۆکهى بگرم و ههناسهى لیبرم. له تورهبیاندنا هه موو لهشم دهلهرزى.

- کورپه پرداغیتک ئاو بۆ جهنابی رهیبسى پرکه!

ههولم ددها دهستم نهچیتته پرداغه کهوه و کاکى رهیبسى ناردهحت نهبى، بهلام بۆ بهدبهختى يه کسهه دهستم تهتهلهى کردو ئاوه که رڙايه سهه مپزه که. دایکم تووره بوو و گوتى:

- ناگر له دهست و پلى ئەم منداله دهبارى.

باوکیشم پشتیوانى کرد:

- مندان بهم زلییه ئاو تیکردنیک: نهزانى.

له شههمه زاریباندنا خهريك بووم بيمه ئاو. باوكم دهسته سهه کهى هینا سهه مپزه که وشک کاتهوه دهستی له قاپى زهلاته که ههلهنگوت و وهريگيرايه ئاو کۆشى جهناب رهیبسهوه.

دایکم لیوى خۆى کرۆشت.

- وای.. خاكى دنيا.. رڙايه سهه جله کانتان؟

دایکم دهست و برد راست بۆوه تا جلهکانى جهنابی بهرپۆه بهر پاك کاتهوه، قاچى له مپزه که گیر بوو و قاپه شوڤباو به سهه قاچى فاتیدنا رڙا! قاچى فاتى سووتاو دهستی کرد به گریانى!

دایکم تووره بوو و بهسهه فاتیبیدا قیتزاند:

- قهززه لقورت! كچ له بهردهمى میواناندا چۆن دهگرى.

فاتیبى بیچاره ههولیدهدا دهنگى دهرنهیهت. گریانى له ئهوکى مابوو ههه هه نیسكى ددها. جهنابی رهیبسى که له سهغله تیاندنا دهستی دهلهرزى خویدانه کهى هه لگرت، ویستی تۆزیتک خوئى به خواردنه کهیدا بکات، سههه خویدانه که شل بوو کرایه وهه هه موو خوئییه که رڙايه چیتشته کهوه!

دایکم به تهواوى شله ژاو نهیده زانى چى بکات.

که سیک که له سهه مپزه که ههلهى نه ده کرد ته نیا من بووم، و سهه سوپاس بۆ خوا که به ساغى له سهه مپزه که هه ستام. کاتى قاوه یان هینا جهنابی رهیبسى له منى پرسى: پۆلى چه ندی؟

چونکه دایکم زۆرى گوتبوو که ههه قسه یه که ده کهم به ((بهلى)) دهست پینیکهه وه لامم دایه وه:

- بهلى.. پینجهه.. بهلى.. ده چه.. بهلى.

رهیبسى قاقا پیکه نهى و پرسى:

- ته مهنت چه نده!

- بهلى... یازده سال.. بهلى.

که گه وهه بوویت پیت خو شه بى به چى؟

- بهلى... نووسهه.. بهلى.

- ناهه رین.

دواییش هه موو بیدهنگ بووین و دایکم به نامازدهى چاو و برۆیان تیینگه یاندم که سوپاسى جهنابی رهیبسى بکهه. ههه چه نده ماوه یه کیش بوو هه موو بیدهنگ بوو بووین، من له پر به دهنگیکى له رزۆکه وهه گوتم:

- بهلى... سوپاست ده کهه... بهلى.

جەنابى رەببىس وايزانى خەرىكىن گالتەى پىدەكەين!

دياربوو زۆر سەغلەت بوو بەلام بەسەر خۆى نەهينا!

باوكم بۆ ئەوئى گومان نەهیللى چەند وردە كۆكەيهكى كردو دەيوبيست
قتسەيهك بكات.

فاتى ئەلئيدايەوئى گوتى:

- بابە دەست بەدەمتەوئى بگرە! پياو نابى لای ميوئانان وا بكوئى!

دايكم كە ديتى خەرىكە كار لە كار بترازى، دەست و پىنى خۆى ون كردبوو و
ناچار بۆ ئەوئى مەسەلەكە پىنە بكات بە فاتىنى گوت:

- ھەستە بۆ دەرى.

فاتى وايزانى مەبەستى دايكم ئەوئى كە بچى بۆ تەوالىت، بە ناقايلىبەوئى
وئەلامى دايەوئى.

- دايە ئەم شتەنە لای ميوئان بى ئەدەبىبە!

جەنابى رەببىس ئىدى نەيتوانى ھىچى دى خۆى بۆ ئەم تەشەرەنە پاكى.

بەگرزو مۆنى و ناقايلىبەكەوئى ھەستەوئى مائىئاوئى بۆ دەرچوو.

باوكم رايكرد بە دوايدا. دايكىشم كە بە ھەردوو دەستان روومەتى خۆى
دەرنىبەوئى گوتى:

- خوا كوئىرتان كا، خۆ ئابرووى ئىمەتان برد!

باوكم كە گەراپەوئى بىدەسەلاتانە بە دلگىرىبەوئى لەزىز لىوئى دەبىولاند:
(رۆبى نەرۆبى مىلى بشكى، خۆى بەچى دەزانى، لەسايەى سەرى ئىمەوئى
بۆتە رەببىسى ئىمە!))

من گوتم: ((ئەى بۆچى ھىندەتان رىز لىدەگرت؟)).

باوكم زللەيهكى مزرى لەبناگوئى من داو دايكىشم فاتىنى بردە مەتبەخ تا
داركارىبەكى باشى بكا ((تا لەمەودوا ئاوا خۆ لەشتان ھەلنەقورتىن!)).

زەينەب دەمويست نامەكە كورتتر بکەمەوئى، بەلام درىز بۆوئى. چاوئىرەنم
پشورى ھاوئىن بىتتە ئەستەمبۆل و بەيەكەوئى بەدرىزى بدوئىن. ئىوئى بەلانى
كەمەوئى ئەنقەرەتان ديوئى بەلام من چى؟ تا ئىستا لە ئەستەمبۆل
نەچوومەتە دەرەوئى!

داواكارى سەركەوتنتم، چاوئىرەننى وئەلامتم

ئەحمەد تارىباى

نیشتمان په روډه رښ

نمقره 21 ی شوباتی 1967

برام نه سمه د. پرسیبوت پشوی هابین دیمه لات یان نا؟. باوکم ناتوانی مؤلت وهر بگری، چونکه هیشتا سالیکی ته او نه کردوه. به لام من و دایکم بۆ ماوهی مانگیک دیمه نه سته مبول. دیاره هیشتا نه بۆته هانتی ته او، چونکه دایکم به بی باوکم پینا خو شه بچته سفه ری، باوکیشم ناتوانی لیر به نه نیا بپنیتته وه! له ماوه دا ته نیا همرمنم که زورم هز له سفه ره.

پورم له نه سته نبول داد نه نیشی و سفه ره که ش بۆ نیمه زوری تیناچی، په نا به خوا هر دین و له ری یه کتر ده بینین. چند رۆزی له مه و بهر نیشیکی خراپم کرد که ناتوانم پیت نه لیم. ته نها مه تین له م باسه ناگاداره شه هه میشه له نیشی چه وتدا هاویه شی گونا هه کانی منه! تۆ دووه مین که سیکی که شم به سفه راته ده بیسی. راستی به سفه راته که به م جۆره یه:

یه که شه ممه ی رابردو و چو بوینه مالی باپره. ماله که یان له گهل مالی نیمه زوری نیوانه، له گهل نه وهیدا که باپرم زور پیره له قاتی هه ره سفه ره وهی نا پارتمان (شوققه) یکدا ده ژین، ماویه کی زور به دوی قاتی خواره ودا گه ران به لام ده ستیان نه که وت.

کاتی باپرم له پلیکانه کان وه سفه ره که وهی دوو سی جارن له ناوه راستی پلیکانه کاندان مانوو ده بی و داد نه نیشی تا ماندوه تهی ده حه سیته وه دیسانه وه ش خوا کردو ویه تهی که له قاتی سینه م و چوارم و پینجه مدانین دن له م رۆژانه دا رۆژنامه کان هه والی کاره ساتیکی گرنگیان له روپه ره یه که مدا چاپ ده کرد!

نه و رۆژه خوشکم نه هات، نه ویش میوانی هه بوو. من و دایکم به مه تین به پاس چوینه مالی باپرم. نه نکم خوار دنیکی باشی بۆ لینا بووین. دوی ناخواردنی نیوه رۆیه باوکم و باپرم وه ک جارن به رامبه ر یه ک دانیشته وه، قاوه یان ده خواره وه و قسه یان ده کردن. له رفتهاری پر به دلای نه وان و خو شه ویستی به ی که له چاری هه ردو و کیاندا شه پۆلی ده دا زور خو ش حال بووم. به راستی شادی و خو شیه کی تاییه تیبیان هه بوو.

له هۆله که دا جگه له و سینه مان که سیتری لینه بوو. من به رواله ت سفه رگرمی خویندنه وهی رۆژنامه بووم به لام له ژیره وه هه ر سفه ری نه وانم ده کردو گویم بۆ قسه کانیان شل کردبوو.

باپرم زور هزی له سیاسته. هه ر کاتی له گهل باوکمدا بی له سیاست نه بی له هیچی دی نادوی. به تاییه تی دوی ناخواردنی نیوه رۆ کاتی قاوه ده خواته وه خو شترین کاتی شه و نه وده مه یه که له سیاسته وه بدوی. به لام شه وهی خراپه تا فریک له قاوه که ده دا و دوو قسان له باره ی سیاسته وه ده کات وه نه وز ده بیاته وه. باوکی بیچاره م ناچار بۆ باپرم که له نیوان خه و و بیداریدایه، له ناسمان و رپسمانه وه قسه بینتی و ببا. یه ک تۆز بیده نگ بی وه نه وزی باپره ده رپه ویتته وه باوکم ناچار وا ده کا درپزه به قسه کانی بدات. شه و رۆژه ش له گهل یه که م رسته ی قسه سیاسی هه کاندان باپره خه و بر دییه وه. باوکم که دیتی باپره نوستوه له سفه رخۆ هه ستا له ژوره که بچیتته ده ری به لام باپره کتوپر چاوه کانی هه لینانه وه و گوئی:

- باشه، دوی چی بوو؟

باوکم خیرا له سفه ر کورسیه که دانیشته وه، نه یویست کاری بکات که باپره بره نجی. باوکم ده می کرده وه قسه بکات، باپره سفه ر له نوی که وته ورخه ی خه وی خو ش!

باوكم بهو جۆره بهی ئیش دانیشته و له دههه و چاری باپیره وه پامابوو. دواى چهند دهقیقهیهك دیسانهوه باپیره چاری کردهوه گوئی:

- گهیشتهبوینه کوی؟

باوكم نهیدهزانی چی وهلام بداتهوه. ههه قسهیهکی دهکرد باپیره به پیچهوانهوه دههوا. ههندی جار لییان دهبووه بگهوه بهرده له بهه ئه مه ئه و رۆژه باوكم زۆر سهغلهت بوو.

باپیره له کاتی کدا وه نهوژی دهه گوئی:

باشه بهه جۆره بهرای ئیوه ئه له مانهکان چه دهکن.

باس باسی ئه له مانهکان ههه نهبوو! بۆیه من خۆم پینهگیرار له پرمه ی پیکه نینیم دا، باوكم چاریکی لی زهق کردهمهوه به ناماژه بیدهنگی کردم. دوايي پرووی کردهوه باپیره وه گوئی:

دیسانهوه باپیره خهه بردییهوه! ههه باوكم بیدهنگ بووهوه باپیره دووباره پرسیییهوه:

- ئه مه ریکاییهکان به رامبهه ئه مانه چه دهکن؟

من له پیکه نینیدا هیندهی نه مابوو هه ناسهه لیپیری. بهزه جههت خۆم راگرت و سههه خسته پشت رۆژنامه کهوه تا پیکه نینه کهه نه بینن. باوكم زۆر بهراشکاوییهوه وه لامی دایهوه:

- ئه مه ریکاییهکان دهیانوهی ببنه گه وهی هه موو دنیا، و سوپای ئه مه ریکا، باپیره دیسانهوه نهسته وهه دواى تۆزیک سهه له نوئی هه ستاییه وه و پرسى:

- پاپا بیروپای چیه؟

- بیروپای پاپا زۆر کۆن و دواکه وتوانهیه!

ئهه بهه نامهیه هه روا بهه شیویه درێژهی کیشا. ورده ورده قسهکان پروویان له باریکییهوه دهکرد. دهه باریه ی پیشکه وتنی ولات. سیاسه تی ناوه وهه دهه وهی ده ولت، هیئان و نارنده دهه وه، و کشتوکال، زۆر قسه کران. چه ند قسه یه کیشیان له باریه هه ندی مه سه له وه کرد که ناگوتیین و باس نا کرین. باپیره دیسانه وه خه ریک بوو خهه دهیبرده وه زهنگی دهه رگای دهه وه لیبرا چووم دهه رگا کهه کرده وه. پیاویکی پیری به سههرو سیما بوو. پرسى:

- باپیره له ماله وهیه؟

هه واله دایه باپیرم و ئه ویش چووه بهه دهه رگا و ههه که چاری بهه پیاوه کههت بهه رووخشییه کی تاییه تیییه وه هاواری کرد:

- بهه، بهه، ئه وه چۆنه به خیر بییت. ریته ونکرده وه، یان بهه له چوو ویت؟! میوانی بهه ریز قوتویه کی مقه بای دایه دهه ست من که سهه روینی ناخه را بوو، و له گهه باپیره دا بهه وه هۆله که ملیان نا. منیش قوتوه کهه بردو دامه نه نکم. مه تین که تا ئه و کاته دیار نه بوو وه کو رمووزنان هاته ژووره وه! و هیترشی برد قوتوه کهه له دهه ست نه نکم بستینی. سهه ری قوتوه کهه مان کرده وه سهه یرمان کرد پره له شیرینی، به لی له شیرینیانه ش کهه من له سوپایان دهه رم. کاتی شیرینییه کانی لرف دران، کهه تمه وه بیری میوانه کهه باپیره. به ژن و بالایم زۆر له بهه ر چاوان اشنا بوو، به لام له بیرم چوو بۆه کییه، و له کویم دیوه. چوومه هۆله کهه له قوژینی کدا دانیشتم و گویم دایه قسه کانیان.

ههه له بیری ئه ره شدا بووم ئه وهه له کوی دیوه.

یه که سهه بهه قسه کانی دا ناسیمه وه. دهه زانی کی بوو؟ ئه گهه ر بیلیم تۆش دهه ناسیییه وه. له بهر ته پار له جه ژنی یاد کرده وهی دامه زانندی کۆماریدا رۆژنامه نوستیک هاته قوتابخانه وه دهه باریه ی کۆمارییته قسه ی بۆ کردین؟

کورپه زاکه‌ی له پۆلی دووه‌می قوتابخانه‌ی ئیمه ده‌خوینی هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه
ئه‌و رۆژه هاتبووه قوتابخانه‌و قسه‌ی ده‌کرد.

له‌بیرته به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه چۆن له‌به‌رده‌میا راوه‌ستا‌بوو؟.

قسه‌کانی ئه‌و رۆژه‌ی هه‌شتاش هه‌ر له گویمه ده‌زرن‌گه‌یتته‌وه، ((کۆرپه‌کانم
نیه‌شتان په‌روه‌رین، ولاتی خۆتان زۆر خۆش‌بوو. نیه‌شتانتان باش بناسن، و
کاتی گه‌وره‌بوون سه‌رتاسه‌ری ولاتتان پێ به‌پێ بگه‌رێن. یارمه‌تی هه‌زاران و
نه‌داران بده‌ن. ئه‌م ولاته ئه‌سه‌پارده‌ی باو و باپیرانی ئیمه‌یه، هه‌ر به‌و جۆره‌ی که
گه‌یشته‌ته‌ ده‌ستی ئیمه‌ پێویسته ئیمه‌ش چاک‌تر باش‌تر بیده‌ینه‌وه ئه‌وانی دوا‌ی
خۆمان)). کاتی ئه‌و قسه‌ی ده‌کرد هه‌موو پۆله‌کان وه‌جۆش هاتبوون. من
هه‌نده‌ی کارتی‌کردبووم که نه‌متوانی خۆم راگرم و له‌و سه‌ری پۆله‌که‌وه هاوارم
کرد: ((بۆ نیه‌شتان)).

باپیرم و میوانه‌که‌ی قسه‌کانیان بری و به‌ سه‌رسورمانه‌وه له‌من ر‌امان. منیش
جۆش و خرو‌ش وای هه‌لگرتبووم به‌ زمانیکی گه‌راوه‌وه گوتم:

- پار جه‌نابت هاتیه‌ته قوتابخانه‌که‌ی ئیمه؟

- به‌لێ کورپه‌زاکه‌م له‌وێ ده‌خوینی، باشم له‌بیره ئه‌و رۆژه‌ش ئه‌و
دروشمه‌ت دا: دووباره‌ که‌وتنه‌وه گه‌توگۆ، و منیش بیده‌نگ له‌ قوژبنیکا
دانیه‌شتم و گویم دایه‌وه قسه‌کانیان. ده‌زانی دوا‌یی چی بوو؟. ئه‌و قسه‌نه‌ی که
ئه‌و پیاوه ده‌یکردن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ئه‌و رۆژه‌ی زۆر جیاوا‌ز بوون.. به‌جۆریک
که‌ بیرو باوه‌رمی ده‌رباره‌ی ئه‌و گۆری. ئه‌م بابایه‌ کورپیکی هه‌یه که بریاره‌ بۆ
سه‌ربازی بینیره‌ گوندان، به‌لام چونکه کورپه‌که‌ی کورپ نازییه‌وه هه‌ر
له‌خۆشیا‌ندا ژیاوه‌ ژنی ئه‌مه‌ریکایی هه‌یه، ناتوانی له‌گونداندا بژی و
ئیه‌شتاش باوکی سه‌ر به‌م ده‌رگا‌و ئه‌و ده‌گادا ده‌کات تا، وه‌کو خۆی ده‌لێت،
بینایی چاوانی بیه‌یتته‌وه شاری!

نازانی چ قسه‌یه‌کی ده‌کردن... هه‌نده‌ی په‌خنه‌ له‌ وه‌زع و بارو دۆخ و گوزه‌رانی
ده‌گرت، هه‌روه‌ک هه‌موو له‌ هه‌موو ته‌گه‌بیریان له‌و کورپه‌ی و مافی په‌دای ئه‌ویان
زه‌وت کورپه‌ی!

ده‌یگوت: ((ئه‌م ولاته جیی ژیان نییه‌!. لیتره کاروباری که‌س به‌رچاو ناگرن!))

داواشی له‌ باپیرم ده‌کرد که چاویکی له‌ کورپه‌که‌یه‌وه بیه‌ت و بۆ هه‌ینانه‌وه
شاریسی بۆی به‌جیگای به‌رپرس و به‌رزو کاریگه‌ر بلی!

من له‌ بیستنی ئه‌م قسه‌نه‌ وه‌ک سه‌هۆلی به‌ر هه‌تاوی هاوینی توامه‌وه‌وه هاتمه‌وه
سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و رۆژه چه‌ند قسه‌ی قه‌له‌و قه‌له‌وی ده‌کردن و چۆن چۆنی
ئامۆژگاری ئیمه‌ی ده‌کرد: ((رۆله‌ خۆشه‌ویسته‌کان نیه‌شتانپه‌رست بن..
له‌په‌یناوی نیه‌شتاندا گیانی خۆتان لا هه‌رزان بیه‌ت.. ئه‌گه‌ر ولات پیه‌شکه‌وی
گیانی ئیمه‌ نرخی هه‌یه)) و زۆری تری له‌م قسه‌نه. به‌لام ئه‌م‌رۆ چونکه
کورپه‌که‌ی له‌ پێی خزمه‌تی نیه‌شتاندا وه‌گه‌ر هاتوه‌وه خه‌ریکه‌ شه‌یت ده‌ی!

له‌ دوا‌یدا نه‌متوانی خۆم راگرم، هه‌موو شه‌یتیکم به‌لاوه‌ نا پیم بلین..

((بێ ئه‌ده‌ب.. خۆتیه‌ه‌لقورته‌یه‌ر)) یا هه‌رچییه‌کی تریان ده‌وی با بلین..

به‌ده‌نگیکه‌وه که مانای گالته‌جاری ده‌دا گوتم:

- جه‌ناب بۆ کورپه‌که‌ی ئیه‌وه له‌گه‌ل خه‌لکی تردا چ جیاوازییه‌کی هه‌یه که
نابی بچته‌ گوندان و له‌وێ خزمه‌ت بکا؟ یا تینه‌گه‌یی یا وای خۆپه‌شاندا..
به‌گه‌رمیه‌یه‌وه پینکه‌نی و پرسى:

- نازیه‌که‌م چت گوت؟

به‌ر له‌وه قسه‌که‌ دووباره‌ که‌مه‌وه، باوکم به‌ تووره‌یه‌یه‌که‌وه پێی گوتم:

- هه‌سته برۆ قاوه‌یه‌ک بینه.. و به‌م جۆره‌ منی له‌ کۆل کرده‌وه..
کاتیکیش قاوه‌که‌م برد باوکم ئامازه‌ی دامی بچمه‌وه ده‌ری..

دايكم خەريكى جل شوشتنى بوو.. بى ئەوئى بهيەلم كەس پى بجهسى دوو قالب سابونم هيئاو هاويشتمنه ناو تەشتيتك ناوى گەرمەوہ.. سابونەكان له ناوہ گەرمەكەدا تەوانەوہ ناوى تەشتەكە وەكو شيرى ليهاات!. دوايى تەشتە سابوناوہكەم به هەر زەجمەتيتك بووہ هەلگرت و بردم به سەر پليكانەكاندا كرد.. ئيشەكەم له تەواو بوونيدا بو ديتم ئەوہ مەتين له سەرەوئى پليكانەكانەوہ وەستاوہ خەريكى سەيركردنى منە. پرسى:

- خەريكى پليكانەكان دەشوى؟

گوتم:

- بەلى.. تەكا دەكەم به كەس نەليى تا پيشهاتەكەت پى دەليىم.

دوو به دوو چووينە بەر دەرگا تا هەر كەسى هات تيبى بگەيەنين. چونكە دەمويست تۆلە له ميوانەكەى باپيرە بستينم، و دەشترسام يەكيكى تر بيىتە قوربانى. زۆرى پينەچوو ميوانەكەى باپيرم مالاوايى خواست و هەستا برۆا. باوكم و باپيرم بۆ بەريىكردىتى له زوورى هاتنە دەرى. له رارەوہكەدا تەوقەو مالاواييان كرد: ((مان ناوايى قوربان)).

((خۆش هاتى كاكي برا و خۆشەويست)).

((هەرچى بفرموى نامادەم)).

ميوانەكە له پشتەوہ دەريى.. و قسەى دەكرد. نەگەيى وەلامداتەوہ. قسەكەى هەر له دەميدا بوو. پيى لەسەر سابوناوہكەوہ خزى و وەك چولەكەيەك كه له هەوادا بالە فرەى بى دەست ولاقى به هەواوہ سوپيان دەدا. زۆرى هەول دا دەستى له شتيتك گير بى و خۆى پيىگريىتەوہ، بى سوود بوو.

تا وا بەسەر پليكانەكاندا كەوت له دلى خۆمدا گوتم ميىشكى پزاوہ.

باپيرم و باوكم رايانكردو دەستيان گرت و به دەم پەكو پەكوہ راستيانكردەوہ. من و مەتينيىش هيىندە پيىكەنين وەخت بوو پيسين.

شوفيرەكەشى كه لەسەر شەقامەكەوہ ئەوئى ديت به خيرايبى رايكردو فرىاي كەوت. ميوانى باپيرە دەستيتكى به كەلەكەيەوہ گرت و له كاتيتكدا وەك ئۆتۆمبيلى پەنچەر دەلەنگى له دەرگاوە چووہ دەرى. مەتين لەبەر پيىكەنينى لەسەر گازەراى پشتى كەوتبوو، بەلام من ترس گرتبوومى و له دلى خۆمدا گوتم: ((ئەگەر يارۆ سەرى به بەرديتك بكەوتايەو خوا نەخواستە بمردايە، ئۆبالي به مىلى كى بو؟)). بەكورتى سەد هەزار سوپاس بۆ خوا كه به خيراگەرا. كاتى ميوان رۆيى هاتينەوہ هۆلەكەو سەر لەنوئى باپيرە خەو بردبوويەوہ هەر ئيمە گەيشتينيەوہ زوورى چاوى هەليىنانەوہو له باوكمى پرسى:

- ئى له كوئى بووين؟

باوكم وەلامى دايبەوہ:

- له هيىچ كوئى نەبووين.

باپيرە گووتى:

- چيت دەگووت؟

- هيىچم نە دەگووت.. بەراست به تەماى چ بۆ كورپى ميوانەكەت بكەى؟

باپيرە به گالته جارپيەكەوہ پيىكەنى:

- وازبينە، بابە ئەوہ لەوانەيە كه له هەرلايەكەوہ (با) هەلكا ئەو شەنەى خۆى دەكا.

من ئەو رايەى باپيرەم زۆر پيىخۆش بوو، پرسيم:

- باپيرە تۆ بۆ كورەكەى، بەئاوالەكانت دەليى؟

- به لای کچی خۆم چ بکهین. پیاو ئیشی به خه لکه و پێویسته ئیشی دۆستانیش ته نجام بدری! دوایی سهری نایه سهه پشتییه کهی ژیر شانی و خهو بردییه وه!

باوکم له هۆله که چوه دهره وه و ناماژهی ئیمه شی کرد پرۆین و واز له بایره بێتین سهرخه ویک بشکیینی. خوا کردی هیچ کهس نهیزانی که کهوتنی میوانه که کردهی ئیمه بوو دهنه کوتانیکی باشمان ده خوارد.

له نامه کهی پێشوتدا نوسی بووت که منیش نامه ی دوور و درێژت بوو بنوسم چاوت لیبه که نامه کهی من له نامه کهی تو درێژتر بوو.

سلام به هه موو ئاواله کان بگه یه نه سهر کهوتنی هه مووان به ئاوات ده خوازم

زهینه ب یالکههه

میله تیک که حهزی له گریانه

ئهسته مبهۆل 27 ی شوباتی 1967

خوشکی خۆشه ویستم زهینه ب.

داستانی ئه و پرۆژنامه نووسه به ناوبانگه م خۆینده وه که نوسی بووت، باشم له بیره چ نامۆژگاریه کی ده کردین، ئه و له دوا ی ههه قسه یه که وه ده یگوت ((پرۆله کانم نیشتمان په رست بن.. سهرو مائتان له پیناوی ولاتدا بهخت کهن)). ئه و پرۆژه هه موومان به جۆش هاتبووین و فرمی سک به چاوانماندا ده هاته خوارێ. به لام ئه و ده مه ی پیاو کارو کرده وهی ئه مانه ده بیینی تیده گا که چهند خۆش باوه پرو ساوینلکه بووه و چۆن هه له خه له تینراوه.

زهینه ب گیان تو بێگوناھی. ئه مه خو و ره وشتی میله تهی ئیمه یه، گریان و زوو کول ههستان بوته به شیک له خو و ره وشتی ئیمه.

دیوته کاتی دایکمان پیاز پاک دهکات چۆن هۆن هۆن فرمی سکی له چاوان دیته خوارێ!

ههه ژنیك بلێ من له کاتی پیاز پاک کردنی دا ناگریم درۆ دهکات! چونکه به دهست خۆی نییه. خاسیه تی ئاری پیاز ئه مه یه که ئاو له چاوی مرۆف دینی. قسه و گفتوگۆی هه ندی که سیش هه مان خاسیه تی هه یه و به بی ئه وهی ئه و که سه تیبگا چ ده لێن له خۆرایی به گریان دی.

من خۆم يه كۆچم لهو دلتاسكانه. تهنانهت تهگهر يه كۆچم له راديووه به گهرمي قسه بكات. فرميسكم ديتته خواري. رۆژنيك كه گويم بۆ بيژهريكي راديۆ راگرتهبوو و فرميسكم دهريشت، باوكم تاگاي ليبوو و گوتي:

- تهجمده تهوه تهه پياوه دهلي چي تو وا دهگريه؟

له بهر گرياني نه متواني وهلامي بدهمهوه، له راستيشدا نه مدهزاني چ دهلي. و ههر به دهنگي گهرم و گيراي تهو كارابيه بووه، به تاييه تي كاتي كه دهنگي دهله راندهوه زياترم كو له هله دهستا.

زۆر له مه وييش رۆژنيك بايهرم بردميه مزگه وتي. دواي نويز مه لايهك چوه سهه مينه بري و به زماني عه ره بي دهستي به له خوا پارانه وي كرد.

بايهرم له بوهره ي گريانييدا. له گرياني گهرمي بايهره شه وه منيش وه گريه هاتم.

كاتي له مزگه وت هاتينه دهري له بايهره م پرسى:

- تو عه ره بي دهزاني؟

- نه.

- ته ي چۆن دهزاني چ دهلي؟

- خو ماناي قسه كان تينه ده ده گه يشتم.

- ته دي بو ده گرياي؟

- چۆن نه گريم؟ ته دي چاوت لينه بوو چهند به سوژ ده پارايه وه!

بايهرم له پر سوژي دهنگي مه لاي وه بيره اته وه و دووباره دهستي كرده وه به گرياني.

گوتم:

- بايهره له كوي دياره به لكه مه لا قسه ي سه ير بكات؟

بايهره له قسه كه ي من زۆري دل ره نجاو وه لام ي دايه وه:

- چۆن شتي وا ده بي كوري خۆم؟ مه لاو قسه ي سه ير بكات؟

له خۆم رانه ديت له وه زياتر له گه له بايهره يدا پتوه بچم، و ره فتاري تهو سه وه فرۆشه م وه بيره اته وه كه هه موو رۆژي تاگام ليبوو كاتي كه ته وه اي شته كان ي ده كرد چهند ژنيكي گه ره كه كه مان به كو له و ده وه ده گريان! فرۆشياره كه هاواري ده كرد ((پيازي باش، كاهوي تازه، كه له رمي نايامان هه يه)) و ژنه كانيش ده گريان. دياره كه مرۆف بو كاهوو و پيازو كه له رم ناگري! دياربوو به دهنگي پر سوژي پياوه ده اته نه گري.

به راست وه بيرت دي كه مامۆستا يه كي ته ده بيا تمان هه بوو هه له به ستي زۆر باش ده خو ينده وه؟ ههر ده لي ي دو يني يه من هه مووم له بيره. هه له به سته كه ش ته مه بوو ((غه مگين رۆيشتم و شاد هاتمه وه)) و به ده ده نگيكي تاييه تيش ته م هه له به سته ي ده خو ينده وه ((رۆيشتم)) و ((هاتمه وه)) كه شي دريژ ده كرده وه كه سوالكه ره كو يره كان كه له به رده مي مزگه وته كان داده نيشن، ته ويش ناو اي دهنگي خو ي ده له رانده وه:

((ر. ژ. يش. يشتم. شاد هات. مه. مه. مه. و. و. و. ه.)).

له پۆلدا ههر كاتي مامۆستا دهستي ده كرد به هه له به ست خو ينده وه، من گريانم ده اته ي. ته نيا رۆژنيك نه بي هينده پي كه نيم زگم ژاني كرد!

تهو رۆژه ش ههر ته وه نده مامۆستا كه مان به دهنگي له رزان و بار ي كه له وه گوتي:

((غه مگين. رۆ. ش. ش. ش. ت. م.)).

له ژووري پۆلدا دهنگي به رز بووه و به هه مان دهنگي پر سوژه وه گوتي:

((خۆش. ش. ش. هاها. تيبه وه. خوا بكا پرۆ. ي و نه يه يته وه.)).

مامۆستا زۆر تووره بوو و پرسى:

- ئەمە كام بى ئەدەب بوو؟! بۆ خۆى بلى.. دەنا..

لە مېزى دواو (ياشار) ھەستا و گوتى:

- مامۆستا من بووم زۆر داواى لىبوردن دەكەم. خۆم پى پانە گىرا.

مامۆستا ئەوى بەخشى و دىپرى دووھى دەستپىکرد ((قومىك ئاوم دەنى. لەپى دوورەو ھاتووم)) كاتى كە ھەلبەستەكەى دەخوئىندەو ٲىمەشى فېردەكرد كە لە كوئ دەبى دەنگمان گر كەين و لەكوئ ناسكى كەپنەو.

مامۆستا كەمان دەربارەى خاسىەتى دەنگە جۆر بە جۆرەكان زۆر داستانى بۆ گىراپنەو ھە پرواشى ابوو كە جۆرى دەنگ لە ژيانى مرؤفدا زۆر كاريگەرە. داستانى يەكيتك لە خاوەن كارخانەكانى گىراپنەو كە زۆر خۆشە.

كرىكارەكانى ئەو كاپراپە لە كەمى رۆژانەكەيان زۆر ناقابل بوو ون. ھەمىشە برپارىيان دەدا كە بچنە ژوورى سەرۆك و بەخۆشى و ناخۆشى و تەنانەت بە ھەردەشەو گورەشەش بىت رۆژانەكەيانى پى زياد بكن.

بەلام ھەر كە خاوەن كارخانە چاوى پىدەكەوتن و بەدەنگى زولالى خاوەن مافىكەو دەستى بە قسان دەكرد. بەشپوھىەكى ئەو تۆ دەدوا كە ھەموو كرىكارەكان لە پىشنىارى باسەكە پاشگەز دەبوونەو تەنانەت ھەندى جارپش وا دلگىرو سەغلەت دەبوون دەگرپان. لەبىريان دەچۆو بۆ چ مەبەستىك ھاتوونەتە لاى سەرۆكى كارخانە، بەدەستى بەتال و چاوى بە فرمىسكەو لە ژوورەكەى دەھاتنەو دەرى.

لە دەروە لە يەكتريان دەپرسى: ((ئەرى ئەو كاپرا چى گوت وا بە گرپان ھاتىن؟)) ئىستا و ئەوساش پەيان بە مەسەلەكە نەبرد و سەريان لەم كارە دەرنەكرد! رۆژىكپان سەردەستەى كرىكارەكان برپار دەدا كە بەرامبەر قسەكانى كاپرا خۆى رابگرى و تا رۆژانەكەى زياد نەكات لە ژەوورەكەى نەپەتە دەروە.

ئەو رۆژەش كاپرا ھەر لەگەل چاوى بە كرىكارەكان دەكەوى دەست پىدەكات:

- براپنە گرانە.. دەزائم دنپا گرانیپەو گوزەرانتان ناخۆشە.

ئەم قسانە ھىچى واى تىدا نەبوو گرپان بىنى بەلام گرپان لە ئەوكى ھەمواندا گىر بوو!.

خاوەن كارخانە لە سەردەستەى كرىكارەكان دەپرسى:

- چەند كەسان بەخىتو دەكەى؟

- پىنج كەس.

- ئەى ھاوار بە مالم. ھەژارى بىچارە!.

ئەم قسانەى بە شپوھىەكى وا دەكردن كرىكارەكان توانپان لەبەر دەپرا!.

سەردەستەى كرىكارەكان لەگەل ئەوئەشدا كە ھەر لىوى خۆى دەكروژى، بەلام خۆى پى ناگرى!

خاوەن كارخانەكە لە سەردەستەى كرىكارەكان دەپرسى:

- مندالەكانت دەچنە قوتابخانە؟

- بەلى دووى قوتابخانەم ھەن.

- پەكو پەكو بە خوداى زۆر گرانە. زۆر ئەستەمە. خوا دەست بە بالتەو بەگرى. ديارە ناتوانى مپوھش بكرى؟ گۆشتپش ئەو كە ھەر ناخۆن!.

ئەم قسانەى بە جۆرىكى وا بە سۆزو دلسۆزانەو دەگوتن كە دلئ بەرد ناساى دەكرد بە ئاو.

- ديارە ناتوانى سالى دەستە جلىكپش بۆ خىزانەكەت بكرى؟ خۆ ژن و مندالەكانت نەخۆش نپن؟

ئىستا تىدەگەم بۆ لى قوتابخانە مامۇستا كەمان شىپوھى قسە كوردن و
ھەلبەست خويىندىنە ھەمان فېردە كات، بۆ ئوھى بىتوانىن لى كاتى
پىويستىدا بە كارى بىينىن.

داواى سەركە وتنت دەكەم و چاوەرپى نامە كەتم

ئەحمەد تارباى

- ژنەكەم نا بەلام باوكم نەخۆشە.
خاوەن كارخانىە رېنگاى نەدەدا كەس قسەيەك بكات و يەك بە داواى يەكدا
ھەر دەپرىسى:

- باشە، ئەگەر خوا نەخواستە نەخۆش بكەون چى؟
خۆ خوانەكا لەم زەمانەدا يەكك نەخۆش بىت، دەرمانى دەوى. دكتورى دەوى.
خاوەن كارخانىە كە دەزانى ئەمجارە كرېكارەكان برپارى پىداگرتىنيان داو، لى پر
وھك ژنى رۆلە مردوو دەست دەكا بە گريان و دەپرىسى:

- چۆنى ((نەشتەرگەرى)) دەكەن؟

- سەردەستە بە سەرسامىيەو دەپرىسى:

- كى چۆن ((نەشتەرگەرى)) دەكەين؟

- مندالە كەت.

- من مندالم نەخۆش نىيە.

- ئەگەر رۆژنىكى نەخۆش بو!

ئىدى سەردەستەش خۆى پى راناگىرى:

- گەورەى بەرپىز تىكا دەكەم، تۆ بى خوا مەگرى ئىمە ھەر چۆنىك
بىت ژيانى خۆمان بەسەر دەبەين و رايدەبوپرىن. تۆ دلگىرمەبە.
توخوا بەسە.

سەردەستە بەگرىانەو لى ژوروى خاوەن كارخانىە دىتە دەرەو لى رۆژە
بە داواە ئەگەر كەسىكىان كارپكى پىويستىشى بە سەرۆك بىت ئىشەكەى
بە نامە دەنوسى و ئىتر جەنابى سەرۆك سەغلەت ناكەن.

له پۆلی پینجهم من له پۆلهکانی دیش سی کچ و دوو کورپژگهی دییان هه‌لپژارد تا به دهنگ میوانه‌کان و ئەندامانی ئەنجومه‌نه‌که‌وه بچین و چاو شیرینیان به‌سه‌ردا بگێڕین.

ئەو رۆژه من زۆریه‌ی کاتم له ناو کۆبوونه‌وه‌ی ئەنجومه‌نه‌که‌دا به‌سه‌ر بردو به‌وردی گویم له‌و قسه‌و باس و خواسانه‌ گرت که ده‌یانگوتن، له‌به‌ر وه‌ی که زۆر خۆشن ده‌مه‌وی سهر له‌به‌ر بۆ تۆشیان بگێرمه‌وه له‌ راستیدا نه‌ده‌بوو ئەم نه‌هێنیانه‌ بدرکێنم، به‌لام چ بکه‌م هه‌روا دروست بوو وم، دوا‌ی ئەوه‌ی دایکان و باوکان هاتنه‌ هۆله‌که‌وه‌و له‌ جیگای خۆیان دانیشن، به‌رپۆه‌به‌ری به‌رپۆ به‌ نامازیه‌یک به‌ منداڵه‌کانی گوت که له‌ هۆله‌که‌ بچنه‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ر ئەمه‌ش بووه‌ هۆی ئەوه‌ی که هه‌ستی خۆ رپێش کردنیم زیاتر بچوولی: ((ده‌بی ئەمانه‌ بیانه‌وی چ بلین که له‌ ئیمه‌ شار دراوه‌ بی؟)) چومه‌ ده‌ره‌وه‌و له‌ پشت ده‌رگا‌که‌وه‌ پراوه‌ستام و چاو‌م نووساند به‌ کونی ده‌رگا‌که‌وه‌ تا ته‌واوی قسه‌و هه‌لس و که‌وتیان بزاتم. دوا‌ییش به‌ بیانوی چادانان و بسکویت گێرانه‌وه‌ زوو زوو ده‌چومه‌ ناو هۆله‌که‌شه‌وه‌.

هه‌وا‌ی ناو هۆله‌که‌ زۆر گه‌رم و ناخۆش بوو به‌و بیانووه‌شه‌وه‌ په‌نجه‌ریه‌کیانم کرده‌وه‌ تا هه‌وا‌یه‌که‌ بگۆرێ و خۆشم له‌ ده‌ره‌وه‌ باشتر بتوانم گویم له‌ قسه‌کانیان بێت.

له‌ پێشدا جه‌نابی به‌رپۆه‌به‌ر قسه‌ی کرد: له‌ سه‌ره‌تادا به‌ نزمی ده‌دوا‌و ئیمه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌مانده‌توان ته‌واوی قسه‌کان بیستین. له‌ دوا‌ییدا نه‌ختیک ده‌نگی لی هه‌لپێ. ده‌رباره‌ی په‌فتارو خوو و په‌وشتی باوکان و دایکان ده‌دوا. گله‌یی له‌ په‌فتاری باوکان و دایکان ده‌کرد که له‌گه‌ل منداڵه‌کانیاندا باش نین... و به‌سه‌ریان راناگه‌ن و بۆ هه‌موو شتی که هه‌ر روو له‌ به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌ ده‌که‌ن.

یه‌که‌م وان‌ی ژبان

ئه‌نقهره‌ 5ی مارتی 1967

برام ئەحمەد

پیش تاویک ئەو نامەییەم وەرگرت که 27ی شوبات ناردبووت. له‌به‌ر ئەوه‌ی دویێ خۆم کوتابوو ئەم‌رۆ نه‌چومه‌وه‌ قوتابخانه‌، کاتی له‌ ژوره‌که‌مدا خه‌ریک بووم نامه‌که‌تم ده‌خوینده‌وه‌، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو هێنده‌ به‌ ده‌نگی که‌ی به‌رز پێکه‌نیم که‌ دایکم له‌ پاره‌وه‌که‌دا گوێی له‌ ده‌نگی پێکه‌نینه‌که‌م بوو ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه‌ و گووتی:

کچی ئەوه‌ ده‌لێی شیت بوو وی وا له‌گه‌ل خۆتدا پێده‌که‌نی؟

وه‌لامم دایه‌وه‌:

نامه‌ی فلانی ده‌خوینمه‌وه‌ شتی زۆر سه‌یری نووسیه‌وه‌.

دایکم هاته‌ ژوره‌وه‌و پرسى:

- چی نووسیه‌وه‌ وا هێنده‌ت لا خۆشه‌؟

نامه‌که‌تم جارێکی دیش سه‌رله‌به‌ر بۆ دایکم خوینده‌وه‌. ئەویش قاقا پێکه‌نی. من زۆر جارن ده‌مه‌وی له‌باره‌ی ئەنجومه‌نی قوتابخانه‌ی دایکان و باوکانه‌وه‌ شتی که‌ بۆ بنوسم. ئەم‌رۆ له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ نیمچه‌ تابه‌که‌م لێه به‌لام هه‌ر گه‌نگ نییه‌ ده‌توانم داستانه‌که‌ت بۆ بگێرمه‌وه‌. دوو سی هه‌فته‌ له‌مه‌وپێش له‌ قوتابخانه‌ ئەنجومه‌نی مامۆستایان و دایک و باوکان پێک هێنرا. ئەو ئەنجومه‌نه‌ش هه‌ر مانگه‌ی جارێک ده‌گێری.

((بەچی؟ بە چاوی خۆم دەبینم! منداڵەكەى من رستهیهك بە کاتی ئیستا دەست پێدەکا کهچی لە ناوەراستییدا دەچیتەوه سەر رابووردوو و لە کۆتایییدا بە داھاتوو دواى دەھینیت.

مامۆستای وێژە گوتی:

((قوربان شتی وا ھەر نییە! ئەگەر لە زمانی بیگانەدا خراب بێ دەتوانین بلێین ئی، ھەر نەیسە، بەلام زمانی زگماکی بۆ؟))

باوکی کورە بەجاری ھەلچوو. ئەو قسەکانی پێشەوہی ئەوئەندە رێک و پروون و ناشکرا نەبوون، و ئیستا کہ توورەش بوو ئیدی ھەر ھیندەى تر بوو.

((کوڕ من وریا زۆر! مامۆستا کہمتەرخەم!))

من قسەى کورەکەم ناگەم و دایکیش ناگا! مامۆستا کہ پێویست! زۆر کەم، پێویست فرەى مام ناوەندی پێویست!!

مامۆستای وێژە گوتی:

((ببوره قوربان من هیچ لە قسەکانی ئیوہ تینەگەیشتم.))

ھەموو دانیشتوان بە دەنگیکى بەرزەوہ دەستیانکرد بە پیکەنین و منیش بە دەست خۆم نەبوو پرمەیه کم کرد!. مامۆستا پرسى:

- کہ ئیوہو داىکی منداڵەكە لە زمانی ئەو نەگەن من لە کوی تێیدەگەم؟

باوکی منداڵەكە وەلامى داىهوه:

- من دەمەوی ئەمە. ھەر کەسى لە زمانی منداڵ تێدەگات مامۆستا کہشى تێدەگات!!

دیسانەوہ دانیشتوان لەو قسە ھەللەق و مەللەقانى باوکی کورە دەستیان کردەوہ بە پیکەنین.

دەگوت: ((بەر لە قوتابخانە داىکان و باوکان لێپرساوى خوو و رەوشت و رەفتارى منداڵان. چونکە منداڵ یەکەم وانەى ژيانان لە باوک و داىکيانەوہ فێر دەبن. ئینجا دینە لای مامۆستا)). باوکان و داىکانیش قوتابخانەیان بە کہمتەرخەم دەزانى بۆیە گلەبى و رەخنەو چپە لە ھۆلەكەدا دەستی پێکرد.

بەرپۆلەبەرى بەرێژ لە کۆتایی قسەکانیدا گوتی:

((من یەكجار لە قوتابییەکان نزیکم، تەواوى کاتم ھەر خەریکی بەسەر راکەیشتنییانم بەجۆرێک کہ تەنانت کاتی ئەوہم نییە بەسەر مال و منداڵ و ژيانى خۆشدا رابگەم. کورێکم ھەیه لە قوتابخانەى ناوەندی دەخوینى، لەبەر پرکاری خۆم ناپرێم تەنانت رۆژێک سەرى لە قوتابخانەكەى ھەلینم، بەرپۆلەبەرەكەى چەند جارى نامەى بۆ نووسیبووم و داواى چوونى لیکردووم بەلام تا ئیستا نەمتوانیوہ بچم. باشە ئەى ئیوہ بۆ بەسەرکاروبارى منداڵەکانتان راناکەن، ھەر سەریکیش ناگەن بە قوتابخانەکانیاندا!!))

داوى تەواو بوونى قسەکانى بەرپۆلەبەر سەروکی ئەنجومەنى ((باوکان و مامۆستایان)) چوہ پشت میزی قسەکردن و داواى لە داىک و باوکەکان کرد ھەرچى شتیکیان لەم بارەیهوہ ھەیه بیلین. باوکی یەکیک لە قوتابییەکان مۆلەتى قسەکردنى وەرگرت و بە دەنگیکى گر وەك یەکیکی بیگانە دەستی بە قسان کرد:

((کوړى من پینووس و دارشتنى لاوازه. لاوهکامان خویندن و نووسینی زمانی زگماکیان بۆ نەزان! و قسەکردنیان رێک و پێک نەبیت!))

مامۆستای منداڵەكەى پرسى:

((ئیوہ بەچی را دەزانن پینووس و دارشتنى ئەو لاوازو خرابە؟))

مامۆستا پرسى:

- كورپه كه تان له قسه كانى ئيوه ده گات؟

نه خه ير!

به گوتنى ((نه خه ير)) ئيتر دانىشتوان نه يانتوانى خوڤيان ڤاگرن، قاقاي پيڤكه ين بهرز بووه وهو ڤه خنه و مه ته لك له هه موو لايه كه وه سه رى هه لدا.

به ڤيوه به رى به ڤيژ له ناوه ڤاستى قسه كاندا هه ستاو داواى كرد كه دوايى بهم باس و گه توگويه به يترى. باوكى مندا لى كى تر راستبووه و ده ستى به قسان كرد. ئه و يش هه ر گازانده ي له فير بوونى مندا له كه ي بوو و گوتى:

كورپه كه م وانه كانى له من ده پرسى و منيش ناتوا م وه لامى بده مه وه. ئه گه ر بو يستبايه بۆ خۆم وانه ي پى بلیم نه مده خسته قوتابخانه وه.

مامۆستا وه لامى دا يه وه:

ئه گه ر ئيوه ناتوانن يارمه تى بده ن گونا هى ئيمه چييه؟ قوتابى له سه ريه تى ئه ركه كانى له ده ره وه ي قوتابخانه ئه نجام بدات و تيبكوشى.

باوكه كه توڤه بوو و قيژاندى:

- بهرنامه كه تان هه له يه!. شتيك به مندا لان بلين كه فيرى بن.

ديسانه وه دانىشتوان پيڤكه نينه وه و دا يكيك له وه لامى ئه م پيا وه دا گوتى:

- مندا له كامان له قوتابخانه هيج فير نابن!!! من له هه ر شو ينيكى وانه كه ي پرسىارى ليده كه م نايزانى!! له سه رده مى ئيمه دا بهرنامه ي قوتابخانه كان زۆر له ئيستا باشتر بوو. مندا له كه ي من تا هيشتا نازانى جياوازى نيوان گيانله به رى خشوك و گيانله به رى چوار پى چييه!!

به ڤيوه به رى به ڤيژ ناماژه ي ئه وانيشى كرد دانىشنه وه له وه لامياندا گوتى:

بهرنامه ي وه زا ره تى په ره رده له لايه ن كو مه لى زانا و ڤوشنبيرو شا ره زا وه دا ده ندري و دواى خو يندنه وه و پيدا چو نه وه ي ئه م بهرنامه نه ئينجا پيشكيش ده كرين.

به لام ژنه هه روا به ئاسانى ده ستبه ردار نه بوو و گوتى:

- ئيمه هه موو شتيكمان له ده ولت ده وي. مندا لى كى ڤولى پيئجه م هه ر نه بى ده بى ئه و شتانه بزانى... ئه مه ش هيج. ئه وان ((دا يكان و باوكه كان) راسته و راست وهك ئه كته رى شانوكه رييه كى كو ميدي ڤه فتاريان ده كرد. له راستيشدا قسه كانيان زۆر راست بوون.

ئه گه ر له بيرت بى له ڤوله كه ي ئيمه دا قوتابيه كمان هه بوو ناوى ((مرا د)) بوو و هه ر كاتى مامۆستا پيئده گوت:

((هه سته))

ده يپرسى:

((كى؟))

((تۆ...))

((من ده فه رموى قوربان؟...))

((به لى كورپه كه گيان تۆ ده ليم))

((له گه ل منت بوو قوربان؟))

ته نانه ت ئه گه ر مامۆستا ناويشى به ردا يه، ئه و ديسانه وه هه ر ده يپرسى:

((مه به ستان منم؟))

تا مامۆستا تووڤه ده بوو و ده يقيزاندى:

((به‌ئێ له‌گه‌ڵ تۆمه...))

ئینجا (مراد) زۆر نارام و له‌سه‌رخۆ ئاویری ده‌دایه‌وه‌و به‌وه‌ی له‌ پشتییه‌وه
داده‌نیشت ده‌گوت:

((مامۆستا له‌گه‌ڵ تۆیه‌تی!))

جاری‌کیشیان که له‌ پۆلا دانیشتیوو جگه له‌ دیوار که‌سی له‌ دواوه‌ نه‌بوو،
دیسانه‌وه ئاویری دایه‌وه‌و به‌ دیواره‌که‌ی گوت:

((بزانه مامۆستا ئیشی چی پێته!))

ئه‌و پرۆژه باوکی مرادیش له‌و ئه‌نجومه‌نه‌دا بوو، هه‌ستا و گوتی:

- ته‌گه‌ر رێگا بده‌ن منیش ده‌مه‌وی چهند قسه‌یه‌ك بکه‌م.

سه‌رۆکی ئه‌نجومه‌ن وه‌لامی دایه‌وه:

- فهرموون قوربان.

هه‌موو به‌لای باوکی مراد دا سه‌ریان سوپاندو ئه‌ویش زۆر به‌ ساده‌یی و
له‌سه‌رخۆیییه‌وه پرسى:

- له‌گه‌ڵ منتانه!!

سه‌رۆکی ئه‌نجومه‌ن به‌ زه‌رده‌یه‌که‌وه گوتی:

- ئه‌ی ئیوه نه‌تانویست قسه بکه‌ن!.

- کێ؟

- ئیوه...

- من ده‌لێن؟

- به‌ئێ جه‌نابتان!. فهرموون چیتان ویست بیلێن!.

باوکی مراد ده‌ق وه‌ك كۆره‌که‌ی ده‌ستی بۆ سه‌رسینگى خۆی برد:

- له‌گه‌ڵ منتانه؟

له‌ناوه‌پراستی هه‌شیمه‌ته‌که‌ی یه‌کێك پاستبۆوه و گوتی:

((نه‌خێر له‌گه‌ڵ منیانه)). دانیشتوان دووباره ده‌ستیان کرده‌وه به‌ پێکه‌نین!

باوکی مراد ده‌ستی به‌ قسه کرد:

- یاری فتیولێن له‌ قوتابخانه‌دا لابه‌ن و قه‌ده‌غه‌ی که‌ن، ئه‌م منداڵانه
هه‌میشه هه‌ر یاری ده‌که‌ن و به‌سه‌ر وه‌ختی خوێندن و تێکۆشان و شه‌رك و
مه‌شقه‌کانیان پاناگه‌ن.

جه‌نابی به‌رپێوه‌به‌ر لێپرسی:

- كۆره‌که‌ت پۆلی چنده‌مه‌!!?

- هه‌ی من؟

- به‌ئێ.

باوکی مراد بیری کرده‌وه‌و وه‌لامی دایه‌وه:

- له‌م قوتابخانه‌یه‌ ده‌خوینێ!

ده‌نگی پێکه‌نینی دانیشتیوووه‌كان هۆله‌که‌ی داگرت و من به‌ ئه‌سپایی به
مامۆستا که‌مامم گوت:

- كۆره‌که‌ی ناوی مراده و پۆلی چواره‌مه‌.

باوکی مراد که دیتی کار له کار ترازوه له‌سه‌رخۆ له‌جیگای خۆی دانیشته‌وه‌!.

ئینجا یه‌کێکی تر له‌ که‌س و کاری منداڵه‌كان ده‌ستی به‌ قسه کرد:

هينده به كەش و فش و خۇبادان و لەسەرخۆيەوه قسەى دەکرد زۆرگراڻ
لەمەبەستەكەى دەگەيشتر!! ((بەخۆيو كردنى مېش هەنگوين لە ولاتى ئيمەدا
زۆر باش و بە سوودە)).

ئەم قسانە هېچ پەيوەنديەكيان بەم دانىشتنەوهه نەبوو، دانىشتوان بە زەجمەت
پيئەكەنينيان زەوت کردو چاوهپۆ بون بزانن مەبەستى قسەى ئەم كاکە چيە..
يارۆ بى ئەوهى گوئى بداتە دانىشتوان ماوهيەك دەربارەى سوودى مېش
هەنگوين قسەى فەرموو: ((مېش هەنگوين گيانلەبەرئىكى بچووکەو بە بالە
جوانەکانى بۆ دورترين شوين دەفرى و شيلەى گول و گولە کيويلىکان دەمژيت
و هەنگوينى لى دروستدەكات... هەنگوين بۆ نادەمیزاد زۆر بەسوودە!... بە
قاوهلتى دەخورى!... دەشبيت بکرى بە نيوەرۆکەو شيۆ، راوهکەشى زۆر
خۆشە... ئيمە دوو جۆر هەنگوينمان هەيه)). لەملاولاوه دەنگى پرمەو
چرپەچرپ و گازاندهو پەخنە بەرز بۆوه.

بەرپۆهەبەرى بەرپۆ قسەى کابراى برى:

- قوربان مېش هەنگوين چ پەيوەنديەكى بە ئيشى ئيمەوهيه؟

- هەنگوين بۆ ئيمە زۆر بەسوودە!

- زۆر باشە، بەلام لە قوتابخانەدا چى لە هەنگوين بکەين؟

- راوهستەن پيش ماوهيەك يەكى لە كەسوکارى منداڵەکان پەخنەى لەوانە
بى مانايەکان دەگرت. منيش لەگەل ئەودام. بۆ نمونە دۆزينەوهى گۆشەى
شەست پلەيى بە كەلکى چى قوتابى ديت؟. لەجياتى ئەم شتە پڕو پووچانە
خراپى چيە پەروەردەى مېش هەنگوين كە ئەم هەموو سوودانەى هەيه فيرى
قوتابىيان بکەين!

پيويستە لە قوتابخانەدا چەند خەلئيفە مېشپەك پەروەردە بکەن، تا منداڵان لە
نزيكەوه فيرى ئەم ئيشە بن.. قوربان ئيوە بى ناگان چەند بە سوودە...

ئەگەر بەخۆيوکردن و پەروەردەى مېش هەنگوين لە هەموو شوينىنکدا
بلاوبېستەوه نابوورى ولات زۆر بەرز دەکاتەوه. ئەم ئيشە تەنانەت لە
ناژەلداريش زۆر چاکترە.

ناژەل کاو جۆو ئاليك و شوانى دەوى، بەلام مېش هەنگوين نە گەورە نە شوان
و گاوان و نەکاو نەجۆ هېچى پيويست نيە. ((سالانە پرى يەك کوورە
هەنگوين دەدات)).

يەكئىكى تر راستبۆوهو گوئى:

- سكاكى بەرپۆ تۆ راست دەكەى بەلام خۆ لە شاردا ناتوانى مېش
هەنگوين بەخۆيوکريت، ئەى نابينن ئەو دوو کەلەى لە لوولەى سۆپاکانەوه ديتە
دەرى هەواى شارى چۆن ژەهراوى کردووه؟. ئادەمیزاد بە زۆرە ملئ ليرە
دەژيت. ئيت مېش هەنگوين چۆن دەتوانى بژيت. مېش هەنگوين هەواى پاك و
گول و گياى دەوى لە شارى پيس و پڕ دوو کەلدا مېش هەنگوين لە جياتى
هەنگوين قيرو گازوايل دەردەدات!. دانىشتوان بە دەنگى بەرزەوه دەستيان
کردووه بە پيئەكين و دەنگى ((دەستخۆش... دەستخۆش...)) لە هەموو
لايه کەوه بەرز بۆوه!.

قسە کەر گوئى:

- من پيشننيارئىكى ترم هەيه. ئەگەر منداڵەکانمان پەلەوهر بەخۆيوکەن
تەواوى ئەم تەنگوچەلەمانە لەنيو دەچن. بەرپۆهەبەرى بەرپۆ كە تەواو وەرەز بوو
بوو. بەتوورەبيەوه قسەكەى ئەوى برى:

- كاكى بەرپۆ لەپيشەوه پيم راکەياندن كە ئيمە ناتوانين بەخۆيوکردنى
مېش هەنگوينە و ئاژەل و پەلەوهر فيرى منداڵان بکەين، ئيمە ئەوهمان
لەسەرە بەرنامەى وەزارەتى پەروەردە ئەنجام بدەين.. ئيرە ((قوتابخانەى
سەرەتاييه نەك كۆليژى كشتوكال)).

ژنیکی لاو و جوان که زۆریش شیک و رێک و پێکیش بوو ههستاو گوتی:

- زۆر له باسه که دهچووین. من به ناوی ئەندامیکی ئەنجومه نهوه پیشنیاریکم ههیه. له قوتابخانه دا چ بیریکتان له منداله ههژاره کان کردۆتهوه؟ چۆنه یانه سیبیک پێک بینین.. یا وهکو پار ئاههنگیکی مۆسیقایان بۆ بگێڕین!))

داوی گفتوگۆیهکی زۆر بریار درا شه و دانشتنتیک رێک بجن. بۆ ئاماده کردنی، پیشهکی ئه و یارمهتییهی قوتابیانی ههژاریش دهستیان کرد به کۆکردنهوهی پاره و پیتاک له دایک و باوکان. دایک و باوکان له دهوری مامۆستایانی مندالهکانیان کۆ ببوونهوه و دهبارهی خویندن و مهشق و وانهکانیان پرسیاریان دهکرد و ئیمهش به نیشانهی خزمهتکردنیوه دهستمان به گێرانی سینی شیرینی و ساردهمهنی کرد به ناو میوانهکاندا.

به راستی ئه و رۆژه خۆش گوزهرا. چهند خۆشه ههموو رۆژی ئەنجومهنی باوکان و مامۆستایان بگێریت تا ئیمهش تاوێک به خۆشی رابووین. من دایکم له جیاتی باوکم هاتبوو. کاتی ئه و رۆژه گهراینهوه مالتی پیم گوت:

دایه تۆ بۆ قسهیهکت نهکرد؟.

- پتی منیان نه دا.. ههه له سه ره تاوه به قسهی پرو پووچیان دهستیپکرد و ماوهی دانشتنته که تهواو بوو و قسهی چاکیش مایهوه بۆ دانشتنتیکی تر!

پرسیم:

بۆ دایه قسهی چاکت دهزانی بیانکهی؟

- به ئی... ده مویست پیشنیار بکهه وانهی دروومان و چیشت لێنان فیری مندالان بکهه... به زهحمهت ددانم به خۆمداگرت تا پینه کهتم، چونکه دهمزانی ئه گهر پێبکهتم دایکم سزایهکی باشم ده دات. باشه تۆ بی و خودا

له قوتابخانهیه کدا که کور و کچ پێکهوه دهخوینن فیرکردنی وانهی چیشت لێنان چۆن دهگونجی؟

ئهحمده گیان ههه چهنده نامه کهشم زۆر دوورو دریتۆ بوو داوای لیبووردن ده کهم. سلاوم به ههموو ئاره له کان بگهیه نه.

سه رکه وتنت له خوا دهخوازم

زه ینه ب یالکهه

مندالە بلیمه تەکان

ئەستەمبۆل 12ی مارتی 1967

زەینەب:

کاتی ئە نامە ئەم دەخویندەوه هەرەك تە ماشای فلیمیکی سینەمای بکەم
هەموو بیرە دەریبەکانی سەردەمی قوتابخانە ئەم لە بەر چاوان قوت بوونەوه،
باوکم هیچ کاتی ناچیتە کۆبوونەوهی باوکان و مامۆستایان. چونکە کاتی نییە،
شەوانە ئە درەنگ لە کارخانەوه دیتەوه هیندە ماندوو و شەگەتە تەنانەت
تاقەتی قسە کردیشی نییە، جا چ جای ئەوهی هاوبەشی کاروباری کۆمەڵایەتی
بکات، دایکی بی چارەشم هیندە بە ئیش و کاری مائەوه خەریکە تەنانەت
وەختی چوونە مائی دراوسێبە کیشی نییە! ئیستاش دەمەوی هەوائیکت
دەمی: ((ئەجارە بلیمەتە کە ی ئیمە بە کەم بو!))

باوەر ناکەم لە مەبەستە ئەم گەیشتی. دەزانی بلیمەتە کە ی ئیمە کێیە؟

فاتیتی خوشکەمە ئە ئیستا نازناوی بلیمەتی وەرگرتوو!

یەکشەممە ی پابردوو شەش بلیمەت هاوبەشی پیشەرکە یەکیان کردو لە گەل
ئەوهشدا داوەرەکانی پیشەرکە یەکیان وەکو یەک ناساندن بەلام بەلای
منەوه ئەوهی ئیمە بە کەم بو!.. من دوو مامم هەیه یەکیکیان دوو مندال و
ئەوهی تریان مندالیک بلیمەتیان هەیه و هاوکاریکی باوکیشم ئە ئەندازیارە
بلیمەتیکی هەیه و دراوسێبەکانیشیان هەریە کەو بلیمەتیک. ئە تیکرای
هەموویان دەکەنە شەش: خوا رەحمی کرد ئە هەموو دانیشتوانی گەرەك
بە مەیان ئەزانی دەنا بلیمەتەکان ژمارەیان لە دە هەزاریش تیدەپەری! خۆ هەر

نەبی بەلای ئەمەوه هەر خیزانە ی بلیمەتیک هەر هەیه، و هیچ مائیکیش
نییە بلیمەتیک تیدا نەبی!.

مامە گەرە ئەم خوو و رەوشتیک هەیه لە هەر دانیشتنیک و ئەنجومەتیکدا بی
ئەوانە ی چوار دەوری پەیرهندی و قسەیان بە هەرچی بە کەوه هەبی، ئەو گەرگ
دەیهیبتەوه سەر پەرهردەو خوو و رەوشتی مندالان و دەست بە باسی
مندالەکانی خۆی دەکا... هەر کاتی ئە دیتە مائی ئیمەش ئیدی ئەوه باس
هەر باسی مندالەکانیەتی!.

((دەزانن پەروێژە چکۆلە چی کردوو؟ بەخودای جی باوەر ی نییە.. شەو ئە لە
کارگە گەرەمەوه... بە راکردن رۆیش و نەعلەکانی هینان و خستنی بەر
پیم... دەسا وەرە مندالیک ئەم تەمەنەدا ئەم ئیشانە بکات؟

سەر سوپمانی ناوی؟! وەرەن خۆتان سەیری ئەم بیرو هۆشە ی کەن!.

ئەمە مندالیک لە عادەت بە دەره!.

ئەو مندالە ی ئە مامیشم هیندە ی پيدا هەل دەدا دەزانی چەند سالانە یە؟
سالیک لە فاتیتی ئیمە گەرە ترە. دوو سی شەو لە مەوپیش هەموو لایەك کۆ
ببوینەوه، هەر لە گەل مامم دەستی بە پيدا هەل دانی کورە کە ی کرد
کابرایەکی ئەندازیار ئە لە گەل باوکمدا لە کارخانە یە خۆی پی رانەگیراو
قسە کە ی مامی بری:

مندالی ئەم سەردەمە هەموویان وان. مندالە کە ی من هیشتا سەرەتایی
تەواو نە کردوو ئە چی زمانی فەرەنسی وەك بلبیل قسە دەکا!.. ئیدی ئەمە
نیشانە ی بلیمەتی یە..

مامم وەلامی دایەوه:

- فیربونی زمانی فەرەنسی نیشانە ی بلیمەتی نییە...

- ئەدى چى نېشانەى بلىمەتییە؟ بەلای تۆۋە ھېندە ئاسانە مندالئىكى سەرەتایی بە فەرەنسى قسان بکات؟.

- کەواتە ئەگەر وایى ھەموو مندالە فەرەنسییەکان بلیمەتن!.

ئەندازىار پقتى ھەستار بە تورپەییەو ۋەلامى دایەو:

- كاكە بۆ خۆت ھەلە دەكەى؟ مندالئىكى فەرەنسى كە زمانى زگماكى خۆى قسە دەكا لەگەل مندالئىكى تردا كە لەبەر بلیمەتى خۆى فەرەنسى فېرپوۋە جیایە.

مامى گەرەشم كە لە ھەلئىك دەگەرپا تا بە مندالەكەى خۆیدا ھەلئىدا ھاتە نئوى و گوتى:

- مندالە بچووكەكەى من لە گەرەكەشم لەپېشتەرە. ھەموو دەزانن كە گەرەكە بلیمەت بو بەلام ئەمەیان لەویش سەیرترە!.

چەند شەوى لەمەوپېش كە ھاتمەو مالى دايكى گوتى: ((ئىدى من ناتوانم ئەم نئیرەكەرە لە مالمەو بەستمەو ۋە چاودئىرى بكەم و سەرى لە سەرىدەم، بە قسەم ناك... دەلئیم لە دەرەو یارى مەكە چى خراپە پېم دەكا.. ئەو چۆتەو كۆلانئى.. تاويكى لئىگەرپام تا دیتەو.. دەبېنم لەبەر تۆپئىنى لە ئارەقەیدا شەلال بوو.. گوتم:

((ۋەرەو ژورى)).

نەھات. رامكرد بېگرم بۆم نەگېرا! ھېندەى بە خئىراىى پادەكرد تۆزى پېشېم نەدەشكاند.. كورپئىگە نئو ئەوئەندەى منئىش نابى ھا!.. بەلام دەگېرى! بلیمەتە.

دراوسئىيەكمان گوتى:

- كچەكەى منئىش وایە.. ھەر بلیمەتئىكە بۆ خۆى!.

لەم كاتەدا مامى گەرەم دووبارە دەستى بە قسان كردهو:

- شەكرتان لە دەما بى. خەرىك بووم داستانى كورەكەم دەگېراپەو.

بە كورتى ھەرچى من رامدەكرد ئەو زىاتر لۆچى لەخۆى دەبى. ھەرچىم كردو كۆشا نەمتوانى بېگەمى لە دوايیدا قىزاندم: ((بەستە ئەگەر بتگرم خراپت پئدەكەم ھا!)) گەرپاىەو، دەزانى چى گوت؟. ((تۆ كئى فەرمام پئدەكەى! بۆ تۆ دايكى!)). دەۋەرن توخوا سەیرى ئەم لۆژئىكە بكەن! خۆم بۆ نەگېرا، پئىكەنن گرتى. پياوى گەرەش ناتوانئى قسەى وا بکات!.

مامى گەرەم لەگەل پئدا ھەلئدانى كورەكەشیدا چاوى برېوۋە قەدو بالای ئەو و زەرەدى شانازى لەسەر زارى لا نەدەچوو! ئەوانئىدئىش بۆ ئەوئى شئىواز تئىك نەچى زەرەدىان دەھاتئى. كاكى ئەندازىار بە مامى گوت:

- مندالئى ئاخىر زەمان ھەموو بلیمەتن!.

مامم دەستى ئەشەدو بېللای بۆ لە مىلى دا.

- بەلئى ماشەللا كورەكەى تۆش ھەر بلیمەتە.

ئەندازىار ھېندە بە قاقای بەرزەو پئىكەنى ئارى لە چاوان زا.

- بەلئى، بەم بستە بالاپەییەو ھەموو ئئىش و كارى مالمەو لەسەر شانئى ئەو.

دراوسئىيەكەمان كە قسەكەى بە نئوچەلئى دەزارئىدا مابۆۋە گوتى:

- كچەكەى من ھەر لە ئئىستارە ھونەر مەندئىكى شئوەكارى تەواۋە! ئەگەر ئەو نئىگارانە بېئىنن كە دروستئىكردوون ھەر سەرتان سوردەمئىنى.

دايكى دەستى بۆ قسەكانى مئىردەكەى لەملى دا:

- دەترسم لە چاوى بەرن!

مامی بچووکم گوتی:

نازائم حیکمهتیکى تیدایه تهواى مندالی ئەم سەردەمە بلیمەتن... ئینجا یەكسەر دەستی بە پیداهەلدانی كۆرەكەى خۆى كرد:

- نازانن كۆرەكەى من چ گۆرانى بیژیکە..

باوكیشم كە لەو مەیدانەدا لەو كەمتر نەبوو گوتی:

فاتیتی ئیمە لەم تەمەنەدا دەیهوی بییتە ((بالرین))

تویست دەلین... هەرچی دەلین... سەمایەك دەكا مرۆڤ واقى وردەمینی! دایك ئەم پیداهەلدانەى باوكمى بەدل نەبوو:

- من هەرگیز نایەلم بییتە (سەماكەر).

بابە بە تەوسەوه گوتی:

خانم تۆ هەلەى.. سەماكەر شتیكە.. بالرین شتیكى دیکە.. كچی ئیمە دەبیته بالرین، بالیه هونەرێكى گەورەیه لە هونەرەكان.

- هەرچی هەیه كەیفى خۆیهتى... ئەى نابى لەبەر چاوى ئەم و ئەو خۆى پروت كاتەوه.. من ناهیلەم گفتوگۆى ئەم ژن و مێردە بەلای منەوه دەزانى چۆن بوو؟ راست وەك ئەوه وابوو كۆرێكى دە سالان هەستى و بە دایك و باوكى بلێ ((من ژنم دەوى!))، كچۆله هیشتا رۆینى ئاسایی نازانى تا بوونه ((بالرین))ى كەچى دایك و باوكەش وا خەرىكى هەراو چەنە چەنە لە سەرى!

لەهەموو شتى خۆشتریش قسەى ژنە دراوسێیهكەى ئەندازیارەكە بوو كە نەبھێنا و نەبیردو یەكسەر گوتی:

- مندالەكەى من بە سال و نیویك سەر پى كەوت!

زۆرم سەر سوپما... باشە ئەگەر مندالێك بە سال و نیویك پى نەگرى دەبى چى بى؟.. مندال هەرچی بكات دایك و باوكەكان دەلین بلیمەتە..

دواى چەند دەقیقەیهك ژوورەكە لەبەر هات و هاوارو دەنگە دەنگ و زەناى مندالە بلیمەتەكان دەتگوت نەخۆشخانەیه!. ئەندازیارەكە كۆرێكى هەیه ناوى ((تاریق))ە و قوتابى پۆلى دووهمى ناوەندیە.

باوكى گوتى: ئەم تاریقهى من كە مندال بوو بلیمەتێك بوو بەلام كە گەورە بوو بلیمەتیهكەى نەما!

مامى چكۆلەم پرسى:

- بلیمەتیهكەى چى بوو؟

كاتێك كاكى ئەندازیار خەرىكى پیداهەلدانى كۆرەكەى بوو من سەیرى جوولانەوهو رەفتارى تاریقم دەكرد. بەستەزمانە بە مندالی ئەوهەندەیان لیدابوو ماتى و گێژیهتى لە رەفتاریدا بە ناشكرا دیار بوو. دایكى چەند جارێك لە حەسارێوه بانگی كرد:

((تاریق.. تاریق..)) جارى چوارەم و پیننجەم ئەو تازە سەرى لە پەنجەرەوه دەبرده دەرى و بە دەنگێكى نزم وەلامى دەدایهوه: ((هم؟. چیه؟.))

ئێستاش ئەو مندالە بەم سەرو كەللەیهوهو بەو رەفتارەوه هاوبەشى پیشپركەى ((مندالە بلیمەتەكانى)) كردوو، مامى گەورەم نەیتوانى خۆى راگرى و بە كچه پینج سالانەكەى خۆى گوت:

- ياللا گۆرانیهك بلێ تا ببینن چەند خۆشى دەلێى.. كیژۆلەكە تۆزێك بە چەپ و راستدا هات و بەنازو نۆزێكەوه خۆى هیناو بردو دەنگێكى تا بلێى سەیرى لێوه هات.

مامم دووبارە گوتى:

- یاللا کچی خۆم.. خێراکه کچه جوانه کهم. بزاتم.. هونهری خۆت بنوینه!

کچۆله که قامکی له کونه لووتی خۆی نا.

- نازاتم بیلیم! نایلیم!

مامۆژم گوتی:

- منداڵه کانی ئیمه ناماده بیه کی سهیریان له فیروونی موسیقادا هیه. ههردووکیان پیاو لیده ده ن... ته گهر پیاو بیه کی لیده بوو کوره کهم دمبگیکی خوشی بو لیده دان.

- مامم دهستبرد قسهی ژنه کهی راست کردوه:

دمبگ نا.. ئاههنگیکی دهگپرا.

چووژاتم دمبگ.. ممبگ.. چیه.. ئه و شتانهی لیده داو ئه.. من خۆشم که کچ بووم ههر ئهوانم لیده دا!

سهرله نوێ ژن و میرده کهوتنه وه گیانی کچۆله که گۆرانیه که بلێ! بهلام کچۆلهی ههناسه سارد خوین له لهشیا وشک ببوو و تهنیا وه کۆنه مزگه ره کانی پیشوو ههر خۆی به ولولادا با ده دا.

دایکی گوتی:

- ته گهر نه یللی جله جوانه کانت ده ده مه کچی دراوسی که مان!

کچۆله که زۆر به سادهی و له سه رخۆبیه وه وهلامی دایه وه:

- جا بیاندهیه... ههر نامه وین.

ههر چهنده دایک و باوکه لیبی ده پارانه وه... منداڵه زیاتر ده چۆوه قه پیلکی..

مامم گوتی:

- ته گهر گۆرانیه که بللی چکلێتت ده ده می..

مامم سینیه کی تاو دایه وه دهستی به سینی لیدان کرد.

مامۆژنیشم سهری سینی لیدانی گهرم بوو، و دهنگی گپ و ناساز له گهرووی کچۆله وه هاته ده ری، به لام نه زاترا چ ده لی... ههلبهسته ده بخوینیتته وه یا ههر له خۆیه وه مزه مزیه تی!

ههر که بیده نگ ده بوو مامۆژم ده گه یشته فریای.. زیکه ی دهنگی مامۆژم هینده تیژ و ناخۆش بوو دهنگی چۆله که ی تییدا وون ده بوو! ناوازی گۆرانی گوتنی مامۆژم ناوازیکی ناخۆشی ناشیانه ی ئه وتۆ بوو که ههر ده بایه پیبی پیبکه نی. به تایبه تی که جار جار ههش به ههوا ی گۆرانیه که خۆی با ده دا:

((کهم بی و کهم بچۆ کهم خۆت بنوینه... کهم به تیلهی چاو جهرگم ده ربینه))

کاتی ئاههنگی گۆرانی تهواو بوو مامم و مامۆژم له پیش هه موواندا ده ستیان کرد به چه پله لیدان.. ئه وانی دیش له شه رمی پروان ناچار بوون ده ستیان به چه پله لیدان کرد!

مامۆژم به ژنی ئه ندازیاره که ی گوت:

- کیژه کهم سه رمای بووه، دهنگی باش نایه، ده نا ده تاندیت چی ده کرد.

ژنی ئه ندازیاره که که پیکه نینیک ی نا به دلانه ی بو کردو وه لامی دایه وه:

- ببوره، زۆر چاکی گوت، به راستی دهنگی خۆشه! خوا له چاوی پیسی به دوور کات!

مامی بچووکم ده مار گرتی و به کوره که ی گوت:

- باللا تۆش گۆرانیه که بللی تا بزائن گۆرانی گوتن چۆنه!

کورپژگه خۆی به دیواریه وه نوساندو دهستی به نازو نوزو خۆههینان و بردن و
خۆ بادانی کرد!

مامم به گرزیه که وه گوتی:

- ده.. ی.. کورپه... شتیک بلی.

هه رچهند هه و لیاندا سوودی نه بوو! مامم توورپه بوو و قیژاندی:

- دهی.. توولئه سه گ.. به شکو خوا بکا له گه له ئەمه دا گیانت ده رچی!

ناموزاکه له بۆرهی گریانیدا! چلمی لووتی و ناوی چاوی تیکه له بوون!
له کاتی کدا هه نیسکی ده دا - به ده م هه نیسکانه وه دهستی به گۆرانی کرد. باوک
و دایکیشی له گه له ویدا دهستیان پیکرد!

ناموزاکه له هه موو سه رو به ندی کدا راده وه ستا و نه ویدی که ی له بیر
ده چۆره. مامم سه ره بنده کانی ده گوتنه وه و ماموژنیشم دوا ییه کانی.. له
راستیدا ناموزاکه هه ر ده گریا و مامم و ماموژم گۆرانیان ده گوت! له
ناوه راستی گۆرانییه کاندانا ناموزاکه وه ک ده رزی سه رقه وانی گرامافۆنی ک
وابوو که گیر ده بی:

((پشیله که م.. پشیله که م.. پشیله که م..))

مامم وه ک بازرگانیک که زیانیکی گه وره ی کرد بی له کاتی کدا پیشی
ده خواره وه نه راندی:

((دوا ی پشیله که م چییه؟))

ناموزاکه م دیسانه وه دوو باره ی ده کرده وه:

((پشیله که م.. پشیله که م..))

ماموژم میهره بانانه پرسى:

- کورپ خۆم ئەمرو چیت لیتقه و ماوه؟ ده لئی نه خۆشی؟

ناموزاکه له گه له ئەوه شدا که زۆری له خۆی ده کرد پاشماوه ی شیعه ره که ی وه بیر
هه رنه هاته وه وه دیسانه وه دهستی پیکرد وه:

((پشیله که م.. پشیله که م.. پشیله که م..))

مامم وه ک گورگی بریندار لووراندى:

((توتکه سه گ بو تۆ چهند پشیله ت هه یه؟))

میوانه کان هه موو دهستیان کرد به پیکه نین، به لام ناموزاکه م هیشتا هه ر
خه ریکی دوو پاتکردنه وه ی:

((پشیله که م.. پشیله که م.. پشیله که م..)) بوو.

مامم که له داخا هه ر نه مابوو و ئاره قه ی وه ک بارانی به سه رو چاواندا ده هاته
خواری، به هیزتر نه راندی:

((بیده نگ به. گ. گ. وو. گو))

ماموژم به هانای کورپه که یه وه هات:

((تۆ به یه کجاری سه رت له کورپه که شتواندا هینده ت به سه ردا شیراند ناوی
خۆی له بیر چۆره))

ناموزاکه م هیشتا هه ر ((پشه.. پشه)) ی! بوو له پر وه ک تۆتۆمبیلکی
له قوریدا چه قیو به نزینی بده یتی و ده رپه ری، میشکی کرایه وه وه شیعه ره که ی
وه بیر هاته وه وه دهستی پیکرد:

((پشیله که م شیره خۆره یه!))

به لام دیسانه وه ئەوه ی دیکه ی له بیر چۆره وه هاته وه سه ری دیری.

((شیره خۆره. شیره خۆره))

مامۆژنیشم که شتیکی وهبیر هاتبۆوه کهوتهوه یارمهتی دانیی:

((میاو..))

نامۆزا دهستبیرد دوویاتی کردهوه:

((میاو..))

بهلام ئهوهیدی نهدهزانی و چاوی له چاوی دایکی بریبوو تا ههرچی ئهوی بیلی
ئهویش ببقۆزیتتهوه. دایکی که نهیدهویست ئهوانیدی پی بزانی و ئاگادار بن به
لیوان گوتی: ((دیسانهوه..))

نامۆزا وهبیری هاتهوه:

((دیسانهوه دهیهوی. چی دهوی؟))

مامم له هانای هات: ((شوینی چۆل))

نامۆزا:

((پشیله بهئهکهکم!! ناتوانی نان بخوا... مشک... مشک..)). سهرلهنوی
هاتهوه سهری دپیری: کاتی میوانهکان دایانه قاقای پیکهین مامم نهیتوانی
خۆی راگری نهپاندی:

((برۆ ون به لهبهر چاوم. جاشهکهر!!!))

مامۆژم له شهرمان وهک ههلووردهی سوور ههلهگهراو به نارپهزاییهوه گوتی:

((بۆ منداله که سهر کویر دهکهی؟ ئهوه لهبیری چۆتهوه. خۆ ههلهی
قورئان نییه)).

خیزانی ئەندازیاره که لهبهر مامۆژم گوتی:

((منداله که سهری لی شپوا))

کاتی میوانهکان دهستیان به چهپله لیدان کرد بۆ نامۆزاییهکهم ئهوه خهریکی
فرمیسک سپین بوو به سهردهستهی کراسهکهی و له دهراگایهکهوه چوه دهری.

دراوسییه کهمان که دهیگوت ((کچه کهی وینه و نیگار کیشیکی بلمهته)) گوتی:
کچه کهم برۆ وینه کانت بیته و پیتسانی میوانهکانی بده.

کچه بهنازو ئهداوه وهلامی دایهوه:

- ئهگه رهنگ ههبی ههر ئیستا لی ره یه کیک دروستده کهم.

باوکم ناماژهی منی کرد:

- کوره پا که برۆ رهنگه کانت بیته.

ههرگیز دلم نهدههات ئهوه رهنگه جوانه خۆشهویستانه که سهری سالی تازه
باوکم پیتشکهشی کردبووم بیانیهیم و بیاندهم بهوه بهلام چاره نهبوو.

چووم هینامن و له پیشیم دانان.. کچه چوه پشت میزو دانیشته و دهستی به
کاغز رهنگ کردنی کرد. چاوم بهرایی نهدهدا رهنگه خۆشهویسته کاتم ببینم
ئهوها خهساریان بکهن.. لیی دوور کهوتمهوه.. کچه به قهلهمدادهر کهوتیوه
کیانی رهنگهکان، و منیش له رقا ددانه کاتم وا له چیرهوه بردبوون ههموویان
کهتبوونه زیره.

کاکي ئەندازیاریش بۆ ئهوهی گهرموگوری دانیشتهنه که لهبهین نهچی لهگه
کچه کهی خۆیدا دهیگوت زمانی فهره نسی وهک بلبل دهزانی، دهستی به قسان
کردو شتیکی به کچه کهی گوت: ئهویش وهلامی دایهوه: ((وی!)) دیسانهوه
ئهندازیار شتیکی دیکه ی گوت.. کچه دیسانهوه وهلامی دایهوه: ((وی!))

ههرچی باوکی دهیگوت.. کچه ههر وشه ی ((وی)) دوویات ده کردهوه!.

دوای قسه‌یه که کردی و ((وی))ی به دوادا هات ئەندازیاره که گوتی:

- کچی. خۆ ئەمه ((وی))ی ناوی!

کچه وەلامی دایه‌وه:

- ئەی چیهی؟ ((نۆ؟)) گه‌یشتوینه نۆ؟.

- بەلێ.. دەبی بلیی ((نۆ)) ئیستا نۆره‌ی ((نۆ)) هاتوه!

ئەمجاره‌یان ئەندازیار هه‌رچیه‌کی ده‌پرسی، کچه وەلامی ده‌دایه‌وه ((نۆ..)) زۆرم هه‌ول دا ئەو شتانه‌ی که ئەندازیاره‌که ده‌یگوتن له‌به‌ریانکه‌م بۆتی بنووسم به‌لام هه‌یچیان تینه‌گه‌یشتم!

له‌پەر ئەندازیار رسته‌یه‌کی گوت ماناکه‌ی وا دیار بوو ئەوه‌بوو که ((ده‌رگا که داخه)) کچه هه‌ستا په‌نجه‌ره‌ی کرده‌وه خه‌زانی ئەندازیاره‌ گوتی:

- ئافه‌رین... کچم..

که ئەندازیاره‌که دیتی گه‌نده‌ی ئیشه‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت و دانیشتوان به‌ هه‌له‌ی کچ و ژنه‌که‌یان زانی له‌سه‌رخۆ به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

- نه‌ء خۆشه‌ویسته‌که‌م هه‌له‌ی کرد.. گوتم ((ده‌رگا که داخه)) ژنی ئەندازیار به‌رپه‌رچی دایه‌وه:

- نه‌ء هه‌یج هه‌له‌ی نه‌کرد... زۆر چاکیش بوو.. تۆ هه‌له‌ت کرد!..

له‌م باره‌یه‌شوه‌وه شه‌ره‌ چه‌قه‌ که‌وته نیوان ئەندازیارو ژنه‌که‌یه‌وه‌وه ئیستا و ئەو ساش نه‌مزانی ئەندازیاره‌که راست بوو یا ژنه‌که‌ی!

خه‌زانی ئەندازیاره‌که به‌ مێرده‌که‌ی گوت:

- وا ده‌زانی هه‌ر تۆ فه‌ره‌نسی ده‌زانی؟! من بێجگه‌ له‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ فێری فه‌ره‌نسی بوو و چوار پینج سالی‌ش له‌ پاریس بوو و م!

ئەندازیار برۆیه‌کانی هه‌ینانه‌وه‌ یه‌ک و گوتی:

- ئا، خۆ له‌ فه‌ره‌نسا پینکه‌وه‌ بووین.

ژنی ئەندازیاری پینکه‌نی:

- ئاها.. خۆ له‌بیرمه‌! ها رۆژه‌که‌ی ده‌تویست سوتیانیکم بۆ بکړی ناوه‌که‌یت نه‌ ده‌زانی و ناچار بووی به‌ ئاماژه‌ له‌ کابرای دوکانداری بگه‌یه‌نی، ئەویش چوو جانتای راوێی هه‌ینا!؟

ئەندازیار نیوچه‌وانی تینکنا و گوتی:

- به‌سه‌ ئیتر! تۆ فه‌ره‌نسی و ئەلمانی تینکه‌ل و پینکه‌ل ده‌که‌ی! ئەوی ئەلمانی بوو ویستم شت بکړم. کاتی من به‌ فه‌ره‌نسی قسه‌ ده‌که‌م هه‌موو فه‌ره‌نساوییه‌کان واقیان وړده‌میێ!

بۆ ئەوه‌ی شه‌ره‌ چه‌قه‌ی ئەو ژن و مێرده‌ی بپه‌رته‌وه‌وه‌ خاوه‌نه‌خواسته‌ کاربان نه‌گاته دادگا و ته‌لاق و مه‌لاق روونه‌دا! باوکم باسی نیگارکێشی بلیمه‌تی هه‌ینایه‌وه‌ گۆڕی و له‌ کچه‌که‌ی که هه‌موو ده‌ست و ده‌م و چاو و جله‌کانی په‌نگ کردبوو پرسی:

- کچی خۆم ته‌واو نه‌بوو؟.

- به‌دی چۆن مامه‌ گیان؟

میوانه‌کان که تینکرا گوێیان دا‌بووه قسه‌کانی ئەندازیارو خه‌زانه‌که‌ی و له‌ بیریان چوو بۆوه که کچیکه‌ی بلیمه‌تی دیکه‌ خه‌ریکی تاقیکردنه‌وه‌ی نیگارکێشانه‌ روویان به‌لای ئەودا وه‌رگیرایه‌وه‌.

دایکی کچه‌ به‌ دیتنی دیمه‌نی نیگارکێشی بلیمه‌ت قریشکاندی:

- ئاى.. واى.. كچى.. خوا كوڤرت كا! جلهكانت بۆ تېۋەرداۋە؟ خۆ ئەوانەم دوڭىنى بۆ كرىۋى! مندالىنىڭ نىگار كېش بەبى ئەۋەدى گۆي بداتە قسەكانى داىكى كاغەزەكەي ژېر دەستى بەرزكردەۋە كە لەجىياتى وڭىنە و نىگار چىنگىك رەنگى تىكەل و پىكەلى بەسەر يەكدا رشتىبوو. هېچ يەككىك لە دانىشتوان شتىك لەۋ شاكارە گىرنگە تىنەگەشتەن بەلام كچە خۆي بە پوزىكەۋە كاغەزەكەي بەرزكردىۋەۋە پىشانى دەدا ھەرۋەك شاكارىكى لە وڭىنەكانى ((فانكوخ)) و ((پامبراند)) و ((بىكاسۆ)) باشتەر دروستكردى.

ئەندازىار لەپىش ھەموۋاندا ۋەقسە ھات:

- ماشەللا... ھەزار ماشەللا.. دەستخوش... نافەرىن..

لەۋەش سەيرتەر ئەۋە بوو كە باۋكم لە ئەندازىارەكەشى زىاتر بە كچەدا ھەلدا. بەلام ئەۋاندى بە تۆپىزى ددانىان بە خۆياندا گرت تا پىكەنىنىان نەيەت. نىستاش نۆردى فاتىيى ئىمەيە كە دەبى ھونەرەكەي بنوڭىنى. راستىيەكەشى گۆي پىشپىكىنى لە ھەموۋان بردەۋە!

باۋكم گوتى:

كچى من لە دوا رۆژدا دەبىتە بالرىنىكى ناسراو. ياللا كچكەم تويستىك بكة تا مام و پورەكانت بىيىنن و خۆشحال بن.

فاتى چوۋە سوچىكى ژورەكەۋە و خۆي مات كرد و دەستىكرد بە نىنۆك قرتاندى.

باۋكم بەرزتر گوتى:

- ياللا كچكەم. ۋەرە ناۋەرەستى..

ئىنجا بۆ ئەۋەدى فاتى پروي بىرئىتەۋە، باۋكم لەسەر ئەۋ كورسىيەي لەسەرى دانىشتىبوو دەستىكرد بە سوردان. دواي ئەۋىش ئەندازىارو ئىنجا ژنەكەي دەستىان پىكرد!

باۋكم كە بەدەم تەنەكە لىدانەۋە گوتى:

- ياللا كچى. تۆش ۋەرە ناۋەرەستى و ھونەرەكەت بنوڭىنە.. فاتى ۋەك لە دزىدا گىرابى ملكەچ پراۋەستا بوو و تا دەھات زىاتر خۆي بە ديۋارەكەۋە دەنوۋساند..

كاتى داىكم پالى پىۋەنا بىتە ناۋەرەستى ژورەكە و سورپدا ھەموۋ شتىك ۋەدەرەكەت و تىگەيشتىن كە بۆچى مندالەكە لە جىيى خۆي ناچوۋلى.

داىكم قىژاندى:

- ئەي ھاۋار.. خاكى دنىام بەسەرى.. خۆ خۆي پىس كردۋە!

داىكم فاتىيى ھەلگرت و بردىيە دەرەۋە تا پاكى بىكاتەۋە!

باۋكم كە لە شەرما ھەموۋ لەشى ۋەسەر ناۋ گەرابوۋ گوتى:

- ئەم مندالە قەتى ۋا نەكردۋە... نازام چۆن بوۋە؟!

خىزانى ئەندازىارەكە بە دەنگىكى تايىەتسىيەۋە ۋەلامى داىەۋە:

- مندالە ئىدى! ھەموۋ مندالنىك ئەم جۆرە شاكارانە دەكەن!.. بىنگومان لە شەرمان ۋا لىھات. بەلى زەينەب گىان پىشپىكى بى وڭىنە مندالە بلىمەتەكان ناۋا تەۋاۋ بوو، بەلاي تۆۋە فاتىيى ئىمە قارەمانى ئەم پىشپىكىيە نىيە؟ بەلاي مەۋە ۋايە!

دواي رۆيشتىنى مېۋانەكان بە باۋكمم گوت:

((کی مانژیو، ترقای بیهن))

ماناکهشی نازام بهلام هیندهم گوئی لیبووه هه موویم هاتۆته بهری. جا بۆ نهوهی خوشکهکم فییری بیی و له بهری بکات باوکم هیندهی دووپات کردبووه نه ههرمن بهلکه دایکم و کاره که ره که شمان که خوینده واریش نین وهک ناوییان رهوان بوو. بهلام خوشکهکم ته نانهت دیرپیکیشی لی فییر نه بوو. وهکو بیهوی زمانی چینی فییر نه بی. خۆی خپل و خوار ده کردو وشه و دهنگی سهیرو سهمه ره له زاری ده رده فرتاندن ((شن تانگ، بانگ! ؟))

باوکم هه رچهند هه ره شهی لیده کرد. دلی ده دایه وه. لیده ده، دیاری بۆ ده کری سوودی نه بوو. رۆژیکیان براده ریکی باوکم که له زانکۆ به ناوبانگه کانی نه وروپا و نه مه ریکا شه هاده ی په روه ده ی مندالانی وه رگرتبوو به باوکمی گوت:

((فییریونی هه ر شتیك ناماده بییه کی تاییه تی پیویسته. ئیوه نابی زۆر له مندال بکه ن به ناچاری قسه تان وه ریگری. کاتی که من له پاریس بووم کۆمه لیکم دیتن له گه ل ته وه شدا چهند سال بوو له وی بوون نه یانده توانی به فه ره نسبی بدوین به لام ناماده بییه کی سهیری خۆناسینیان به خه لکی هه بوو، له وانه یه کچه که ی ئیوه ش له وانه بیت!.

هه ر منداله و ناماده بیی کاریکی تیدایه پیویسته له پیشه وه ته و ناماده بییه له مندالدا بدۆزرتیه وه ئینجا په روه ده بکری.

له دوا ی ته و قسه به ری و جییانه ی ته و مامۆستایه باوکم خۆی به ده سه ته وه دا. فییرکردنی زمانی فه ره نسبی به لاره نا. هه ر خه ریکی چاوه دیری ته و ناماده بییه راسته قینه یه ی خوشکم بوو تییدا بدۆزرتیه وه.

ته مجاریان مامۆستای ((مۆسیقا)) ی بۆ راگرت فییری که مانی بکات به لام دیسانه وه ته و ناماده بییه ی خوشکم له ده رسی که مانیشدا وه درنه که وت!. ته و مامۆستایه ی که ده رسی به خوشکم ده گوت گوتی:

- ماشه لالا ته م منداله ناماده بییه کی باشی هیه! ته و هه موو نازاره م له گه لدا کیشاوه که چی هیشتا (لا) له (سی) و دهنگی جیره جیری ده رگای له دهنگی که مان جیا ناکاته وه!

به راستی مامۆستاکه هه قی بوو! خوشکهکم وایه، بۆ نمونه ته گه ر له مه تبه خ په رداغی یا ده وریه ک به ریته وه و بشکی ته و واده زانی له ده رگای هه ساری ده دن و ده چی ده رگا ده کاته وه!

کاتی خوشکهکم له قوتابخانه ی سه رتاییدا ده یخویند مامۆستاکه ی گوتبوو:

((کچه که گیان کاتی قوتابییه کان سه روود ده لێن، تۆ مه یلی چونکه له هه مووانی تیک ده ده ی)).

کاتی زانیان فییریونی مۆسیقا که شی هیه ده رچوو بریار درا فییری وینه و نیگارکیشانی بکه ن، تا هه ر نه بی بیته بلیمه تیک وینه و نیگارکیشان، که نه ویش نه بوو هاتنه سه ر ((سه ما)) فییرکردنی، که چی خوشکم له سه ما کردنیشدا هیه پیشکه و تنیکی وه ده ست نه هینا، به لام هه ر چۆنیک بوو بۆ ته و باش بوو، چونکه جاران نه یده زانی به ریگاشدا بروات، کاتی له ناو مالا ده هات و ده چوو هه ر ته و لاولای ده کردو وه ک سه ر خۆشان په ته لی ده برد، به لام دوا ی ته وه ی مه شقی سه ما کردنی کرد هه رچاک بوو فییری رۆینی بوو! دوا ی ته و هه موو هه ول و ته قه للاو ماندوو بوونه ش دایکم و باوکم تیگه یشتن که خوشکهکم ناماده بیی هیه جۆره شتیکی نیه و ناتوانن بیکه ن به بلیمه ت به رۆکیان به رداو گوتیان:

((وازی لی بینن بخوینی)).

(1) لا - سی: دوو په له ی سه ر په یژه ی مۆسیقان که هه ریبه که ده نگیکه تاییه تی هه یه.

به لآم خوشكه كه هه روا به پۆل و قوتابخانه شدا رپا. له هه ر پۆلك دوو سى ساڻ مایه وه تا داوی له پۆلى سیه می ناوه ندی ناچار بو واز له خویندن بینی!

دایکم که زانی کار له کار ترازوه گوتی:

((وا پیده چی کچه کهم نامادهیی ماڻ و ماڻداری هه بی))

ئهم تاقیکردنه وه یه شه زۆری نه خایاندو خوشکه کهم هینده ی بی سه روبه رده یی له کاروباری ماڻدا پیدا کردو هینده ی پهرداغ و قاپ و هه ر شکاندن ته نانه ت چونه مه تبه خیشیان لی قه دهغه کرد!

خۆ ئه گه ر پینچ دهقیقه چوبایه مه تبه خ، دایکم ده بایه دوو سه عاتان خه ریک بایه وه هه ر شته ی له کون و که لیتیک و په ناو په سیوئیکا دۆزیبایه وه.

باوکم چیدی تار ی ئهم حاله ی نه ما. دلنیا بوو که خوشکه کهم میشکی له قیوه!

بردیانه لای پزیشکیکی دهروونی! خوا کاری پزیشکه راست بینی که خۆی به دهست قسه ی باوکمه وه نه داو گوتی:

((هه موو سوچی ئیوه یه .. ئیوه بو دۆزینه وه ی ناماده یی مندا له که رۆژیتان به م رۆژه گه یاندوه! وازی لی بینن، ماوه یه که بو خۆی چ ده کا با بیکا، بو خۆی چاک ده بی)).

له و رۆژه به دواوه ئیدی خوشکه کهم نازادو سه ربه ست بوو و له جیات ی ئه و من ده داوی که وتم. له سه رم پیویست کرا بی هیچ یارمه تی و پشتگیریه یه که بیه ((بلیمه ت)).

بارک و دایکم که بو دۆزینه وه ی ناماده یی خوشکه کهم زۆریان نازارو ماندووی کی شابوو و زۆریشیان لی خه رج کردبوو ده یانویست به من و مه تینی پرکه نه وه. خۆ ئه گه ر سیه کی ئه و ماندوو بوونه و دراوه ی له و یاندابوو له ئیمه یان دابایه هه ردوو کمان پیکه وه ((بلیمه ت)) ده رده چووین.

له به ر ئه وه ی مه تین زۆری سه ر له کاروباری هونه ری و پیه شه سازیدا ده خوری، له مائی ئیمه دا له رادیۆه بگه ر تا ماشینی هه ر شو رین و ماشینی ریش تاشینی باوکم و مه نجه لی بوخار هه مووی له به ریه که هینابونه ده ری و له کاری خستبوون! زه نبه ره کی سه عاتی دیواری ده ریتابوو و له مه نجه لی بوخاری پیچابوو و هه لپیچی مه کینه ی دوورمانی به رادیۆه شه ته که دابوو. له گه ل ئه وه شدا باوکم هه ر ده یگوت:

((مه تین مندا لیک ی بی هونه رو ته وه زه ل و ده ست و پی سپیه!))

توخا هونه ر له مه زیاتر! باوکم هاو رپی پۆلی سه رده می خۆی راده ناو پییدا هه لده دا:

دراوسیه کمان کچیکیان هه یه که ئهم به راستی نااسایی و بلیمه ته .. ((ئهو کچۆله وه کو گه ورا ن له سه ر میژ داده نیشی و نا ن ده خوا!.. و وه کو گه ورا نیش ده و ی)).

من له بیستنی ئه و قسانه هینده م رق هه ستابوو هه زم ده کرد یه که چنگه تفی به سه روچاوان دا که م... باشه شه رمی نا کا له لای ئیمه ئه و درۆیه گه وره ی ده کا؟. ئیمه ئه و ((نورته ن)) ه باش ده ناسین.. هه ر کاتی دایک و باوکی له ماله وه ده چنه ده ری کچه که یان دیننه مائی ئیمه و به دایکمی ده سپین. دایکی ئیمه ش هه ر کاتی بیه وی بچیتته ده ری من و مه تینیش به وان ده سپیری تا برا که م ده ست له رادیۆو سه للاجه وه نه دات و دیسانه وه ده سته گوئیک لینه داته وه.

چه ند رۆژی له مه و پیه ش دایکم له مال چوه ده ری و ئیمه شی نارده مائی ((نورته ن)). هه موومان له ژوو ریکدا کۆبویینه وه و منیش بو دابینکردنی ئه وان ((مه تین و نورته ن)) ده ستم به خویندنه وه ی کتیبیک ی چیرۆکی مندا لانه کرد.

نورتهن له ناوهراستی قساندا به فیلی ئاو خواردنیوه له ژووری ودهدرکهوت.
کاتی که هاتهوه دیتیم ئهوا ((پر مه پر)) پیدهکهنی. پرسیم:

- نورتهن چیه؟ بۆ پیدهکهنی؟

وهلامی دایهوه:

- دایکم و باوکم خهریکی ههران.. وهرن بچین سهیرکهین.

- چۆن دهزانی؟

چووم ئاوی بجومهوه به بهردهمی دهراگی ژوورهکیاندا تیپهپریم. ههر که دایکم
منی دیت بهدنگیکی بهرزوه به باوکمی گوت: ((خۆشهویستهکم. گیانهکم)).

باوکیشم وهلامی دایهوه: ((چییه گیانهکم!)).

من که مانای ئهوه قسانم چاک دهزانی پرسیم:

- ئهمانه قسهی خۆشن. لهکوی ههرايه! ؟

نورتهن به دنگیکی بهرزوه پیدهکهنی:

- پیهح!.. تۆ چووزانی.. بۆ ئهوهی من بهدخووه درنهچم و باوکم و
دایکم هیچ کاتی لهلامی من قسهی خراب پیک نالیین و ههر قسهی باش...
باش دهکهن بهلام ئهگهر منداڤ لهوی نهبن ههرايهکیانه مهپرسه. یاللا
منداڤینه ئهگهر زۆر راوهستن ههرايهکه دهپریتتهوه و ئیمهش دهستمان به
هیچ راناگا.

من بهناو هیئانی (ههرا) زۆر سهغلهت دههم، لهجیی خۆم ههستام و گۆتم:

- ئیمه دهبی برۆین. باوکم و دایکم ئیستا دینهوه.

کهوتینه ری برۆینهوه. که گهیشتییه بهر دهراگی دالانهکه دیمهنیکی سهیرمان
دیت. ئهگهر بمانزانیبایه تووشی ئهم جوژه دیمهنه دهبن به دالانهکهدا نهدههاتین
بهلام تازهکار لهکار ترازاووه ری گهرايهوه نییه.

پیالهکان ههموو لهو ناوهدا بلاو ببوونهوه... قژی دایکی نورتهن ههمووی
ئالۆزکاو بوو و خویین بهسهرو گویلاکی باوکی نورتهندا دههاته خواری.

باوکی نورتهن ههر که ئیمهی دیت گوتی:

- خۆشهویستهکم پیالهکان کۆکهروه!

دایکیشی که به دیتنی ئیمه خۆی لی ون ببوو وهلامی دایهوه:

- به چاوان خۆشهویستهکم!

ئیمه شتهکه تیگهیشتبووین و نهمانتوانی خۆمان راگرین به دنگیکی بهرزوه
پیکهین.. دایکی نورتهن زۆر توره بوو و قیژاندى:

- کچی چهند جارم گوتوه بی له دهراگان نهیهیته ژووری!.

- دوايي بهلامی میردهکيهوه چوو:

- خۆشهویستهکم قاوهیهکت بۆ لینییم؟

باوکی نورتهن وهلامی دایهوه:

- لینییم جهرگهکم!. باتۆزی کم شهکر بی خۆشهویستهکم!.

تاکه پیتاوهکهی دایکی نورتهن لهناو لینیگی میردهکهیدا کهوتبوو.

باوکی نورتهن که هیشتا سهری ههر دهناو دهستی خۆی گرتبوو گوتی:

- نازام چۆن ههلهخلیسکام و کهوتم!.

ئىمەش دووبارە پىكەننەو.. بە راكردنەو هاتينەو مال... ومن دەستم بە
نوسینی ئەم نامەيە کرد بۆ تۆ!

دەنگی كۆكەى باوكم لەدەرەو را دەبىسترا ديار بوو ئەويش دەيوست گيانەكەم
و خۆشەويستەكەم بەدايكم بلى!

ئەحمەد گيان بەخوات دەسپيرم. ئيشائلا هەفتەى داھاتوو نامەيەكى
دریژتەرت بۆ دەنووسم.

ناوالت

زەينەب يالكەر

لە لای ميوئان..

ئەستەمبۆل 30 مارتى 1967

ناوالتى خۆشەويستەم زەينەب. دواى خويندنەو هەى نامەكەت و بەيت و بالۆرەى
ئەو دراوسىيانەى كە سوورن لەسەر ئەو هەى بيسەلمىتن كە منداالى هەريەكەيان
لە هەموو منداالەكانى دى بە هۆش و گۆشت و بليمەترەو ئەو هەموو ناخۆشى
و هەراو بگرەو بەردەيەى كە لەمەو بەيدا بوو، هەزار جار سوپاس بۆ خوا كە
ئىمە كرىچى نين و خانووەكەشمان هەرچەندە بچكۆلەيە بەلام هەى خۆمانە.. و
ئەم جۆرە پيشهاتانەى لە لای ئىيوە روو دەدەن لای ئىمە كەمتر سەر هەلەدەن.

ديارە ئەم جۆرە رووداوانە بۆ هەموو كەسێك دىنە پيش و هەفتەى رابردوو
ئىمەش شتىكى وامان هاتە رى كە زۆر سەيرە!

باوكم بۆ ناخواردننى نيوەرۆى رۆژى هەينى بەرپۆهەبەرى كارخانەكەى خۆيانى
بانگ كردبوو. هەر لە چوارشەمەو دەيكمى لى ئاگادار كردبوو. هەموومان
لەبىستنى ئەم باسە واقمان وړما. نەك لەبەر ئەو هەى كە بەرپۆهەبەرى كارخانەكە
پياويكى گرنگ و پايە بەرزە بەلكو لەبەر ئەو هەى كە باوكم زۆرى رقى لى بوو و
هەميشە بە خراپى ناوى دەهينا. هەر كاتى ناوى بەرپۆهەبەر هاتبايە نار
قسانەو بەوكم وەك جنىوى پى بدن و ابوو لە نارەحەتى و توورەبىياندا رەنگى
سوور هەلەدەگەرا!

بە دايكمم گوت: ئەم پياوہ بۆ دىتە مالى ئىمە؟

دايكم به نارەحتییەوه وەلامی دامەوه: شیتە.. ئەوه قسەیه دەبکە، خەلك خواخوایهتی پیاویکی ئەوها پایە بلندو گەوره بێتە مائی، دەبی خۆشحال بین که بەرپۆهەری کارخانە دیتە مائی ئیمە!

- باشە خۆ باوكم زۆری رق لیبهتی!

- بەلام ئەو باوكتی زۆر خۆشدهوی.

بۆچی!

- ئەدی نازانی باوكت بۆتە نوینەری کرێکارانی کارخانە؟

من مانگیك لەمەوبەر ئەمەم دەزانی ((ناوا، دەنا بەرپۆهەری کارخانە ئیشی بە مائی ئیمە چییه؟)) چونکه تا ئەم کاتەش بەرپۆهەرم نەدیتبوو و باوکیشم زۆری خراپە دەگوت هەر خوا خوام بوو نەیبینم. ئەوم وەك دێو و درنج و درنده دەهاتە بەر چاوان.

لەبەر هاتنی بەرپۆهەر وەزعیکی ناتاسایی لە مائی ئیمە پەیدا بوو. باوكم بۆیاغچی هینا و تەواوی دەرگا و پەنجەرە ی رەنگ و بۆیاغ کردنەوه... دایکیشم لە کون و قوژینی ژوورە کانهوه تا دەرکی حەساری وەك ناوینە لیکرد. گوتم:

بابە گیان خۆ تۆ زۆرت زۆق لە بەرپۆهەره ئەدی بۆ هیندە ی پێوه ماندووی؟

باوكم لە توورەبیاندا لە جیاتی ئەوهی فلچە ی بۆیه که بختە ناو قوتووه که ی خۆیهوه لە دیواری سپی هەلسوی و وەلامی دایهوه:

چیکەم دەمویست کوئیرایم داهاتابیه و پرووی نەکردبایه ته ئیره.. ئیزرائیل هاتابیه نەك ئەم، بەلام ناچارم.

دایکم چوو ماله دراوسێیهکان پەرداغ و دەوری و سفرە ی ناخواردنی پاك و ئا لەم جۆره شتانه ی زۆر خواستنهوه و هینانی!

بەر لە رۆژێك كهوتە چیشت لینان و خوادنی هەمه چهشن و جۆراو جۆر.. باوكم لەگەڵ ئەوهی که بهیانیان هەمیشه درەنگ لەخەو هەلدهستا، ئەو رۆژه لەگەڵ گەردی بهیانی لە ژووری نووستن هاتە دەری.

بەسەرسامییە کهوه پرسیم:

- بۆ بابە گیان میوانه کهمان ئەوها زوو دیت؟

باوكم مینگه یه کی کرد:

لەبەر خاتری ئەو وا زوو هەستام!

هەرچەندە باوكم فیتر نەبوو لە کاروباری ماله وەدا یارمەتی دایکم بدات، بەلام ئەو رۆژه یەكسەر چوو مەتبهخ و قوڵی یارمەتی لی هەلکرد!.. جار جارەش دەچوو بەر پەنجەرە و سەیرێکی سەر شەقامه که ی دەکرد! دەوربهری نیوهرۆ بوو حەجینی نەماوو، یا لە ژوورێی راویچکه دەکردن یا لە پەنجەرە پرا سەیرێکی لە شەقامی دەرەوه خوار دەکردهوه:

((نازاتم یارۆ لەکوی گیری خواردوه! بۆ وەدرەنگ کهوت!..))

دایکم میزی ناخواردنی ئاماده کردو چاوه پێی هاتنی جهنابی بەرپۆهەر بوو خواردن تیبکاو بیهیئتە سەر میزی!.. لەپر هۆرنی ئوتۆمبیلێک لە شەقامه کهوه هاتە بەر گوی.

باوكم هاواری کرد:

- ((یاللا مندالیینه خیرا برۆن دەرگا که بکه نهوه، پیموایی هات.. بۆ راوهستاون؟))

خۆشی لە پەنجەرە کهوه تا نیوهی خۆی شۆر کردبۆوه و سەیری دەرەوهی دەکرد. دایکیشم که دەست و پێی خۆی لی ون ببوو وەك ((با)) بەسەر

پلیکانه کاندایا به رهو ده رگا فری، باوکیشم به دوای دایکدا وا هاته خواری
هیندهی نه مابوو ملی بشکی.

من له په نجه ره کهوه سهیری ده ره و دم ده کرد، دیتم له بهر ده رکی حساری
تۆتۆمبیلکی سوور راهه ستاوه، باوکم گه یه ده رکی حساری و دوولا بۆوه. له
دلی خۆمدا گوتم: ((هه ره ده بی تاوداته به ردی و به سه ری به ریوه به ری دادا!!))
به لām نه دیار بوو نه مه نیشانه ی پیشوازی لیکردن بوو. ده تگوت بوو که
شووشه ی به قورمیشه و کۆکیان کردوه هه راست ده بۆوه ده چه میوه!. و به
زمانی لوس و ده مه لاسکیوه به خیر هاتنی ده کردو په یتا په یتا ده یگوت:
(فرموان... به خیر بین... خوشیتان هینا!!)

تا له پلیکانه کان سه ره کوتن و گه یشتنه هۆله که باوکم هه ره خه ریکی ریزگرتن و
سوپاس و پایه لێنانی نه سه ره رزییه بوو که جه نابی به ریوه به ره به
ماله که مانی به خشیوه.

منیش چوو مه دالانه که.. باوکم خه ریکی دامالینی پالتۆی به ریوه به ره بوو
له به ری، هه ره که فەرپراشه کانی به ره ده رکی به ریوه به ره گه وه کان هه موو
جوولانه وه یه کی کلکه سووته و نۆکه ره ناسایی بوو!. باوکم پالتۆی به ریوه به ره
هه لۆاسی و به دوای نه ودا به ره و ناو هۆله که وه هاتن. من به پیچه وانیه
باوکمه وه که جه نابی به ریوه به ره به دیو و ورج و به راز دانا بوو به پیاویکی
شپواز زان و گه وه و لیهاتوووم هاته پیش چاو، من زیاتر سه رم له وه سوور مابوو
که بۆچی باوکم له پاشه مله نه هه موو جینیو و قسه ناشیرینانه ی پی ده گوت و
نیستاش ده تگوت نۆکه ره له به ره ده میا وه ستاوه!

دایکم هاته هۆله که وه توقه ی له گه ل جه نابی به ریوه به ره کرد! منیش ته وقه م
له گه لدا کرد.

باوکم گوته: کوری خۆم ده ستی جه نابی به ریوه به ره ماچ که!.

ناچار بووم ده ستیشی ماچ بکه م... دایکم مۆله تی خواست و چوو خواردن
ناماده بکات. باوکیشم به رامبه ره به ریوه به ره دانیشته و له سه ره خۆ ده ستیان به
قسان کرد.. من به بی نه وه ی سه ری که له م کاره ده رکم له گۆشه یه کی ژوو ره که دا
بۆ چاودیری رووداوی دواتر خۆم ((مات)) کرد!. پیش دوو رۆژ دایکم (فاتی) ی
فیرده کرد چۆن له لای میوانان ره فتار بکات. ته نه ا کاتی کیش نه و
نامۆزگاریبانه ی ده کرد که من له وی بام تا منیش گویم لیبی.. فاتی ته واوی
نه و قسانه ی دایکم فیری ده کرد ده یگوتنه وه و دایکیشم جار جار به تیله ی
چاو سه ریکی منی ده کرد داخوا گوئی ده گرم یان نا!

((کچی خۆم نه که ی له لای میوانان نارعه ته ی بکه ی ها؟!))

((نه کا په نجه ت بجه یته لو و ته وه، یا زمانت ده ریینی!)) نه گه ره شتیکت لی
که وت هه لی نه گریه وه و بیخه یته ده مه ته وه! باشه؟! به تاییه ته ی نه وه ت له بیر بی
هیچ کاتی له لای میوانان نه گه ره بانگ کرای نه لیتی ((هۆ و)).

فاتی له پر قسه که ی به دایکم بری و لیتی پرسى:

((باشه دایه له لای میوانان چ بلیم!))

- له جیاتی ((هۆ و)) بلی ((به لی))

دایکم دیسانه وه چاویکی له من کردو له دواییدا پرسى:

کورم تۆش تیگه یشتی؟. پیاو ده بی له لای میوانان هه موو قسه یه که به به لی
ده ست پیبکات و به (به لی) ش دوا یی پیبیتی!

که باوکم له گه ل جه نابی به ریوه به ره خه ریکی قسان بوون من ته واوی هیزی
خۆم له گوئییه کاغدا کۆ کرد بۆوه تا بزائم باوکم قسه کانی چۆن به (به لی)
ده ست پیده کات و به (به لی) ش دوا یی پی دینی.. به لām هه ره چه ند زه نیم دایه
شتیکی له قسه کانیان نه ده بیست.. له وه ده میدا دایکم هاته ژوو ری و گوته:

- فەرموون.. نان ئامادە.

دەتۆ وەرە توخوا کاری وا خراب تەماشاکە... دایکی بی دەره تانم یە کسەر داوای لیپوردنی لە جەنابی بەرپۆهەر کردو دەستی بەسەر زەنشتی فاتی کردو نوقورچی لی بادا!! فاتی نەیتوانی خۆی راگری و دەستیکرد بە گریان و گوتی:

- دایە تۆ خۆت کاری خراب دەکە ی بۆ لە من دەدە؟

باوکم کە زۆر توورە ببوو بەسەر دایکمییدا قیژاند:

- ئەدی پیم نەگوتووی بەجیا نان بەدەرە مندالان.

دایکم کەوتە ژیرکردنەوی فاتی و لەسەر خۆ پیتی گوت:

- مەگری.. کەس لای میوانان دەگری؟

فاتی هاتەو سەر خۆی و دایکم قاپیک شلە بردە پیتی تا دەورییەکی جەنابی بەرپۆهەر پر کاتەو.. کە دەویست کەوچکی سیبەمی تیکاتەو بەرپۆهەر دەورییەکی راکیشایە ئەولارە و شلە پزایە قاپی جەلیبەو.

دایکم لە ناپەرەتیاندا هەناسەیهکی ساردی هەلکیشا.

((ئای... قورم بە سەری چم کرد؟))

چ دایکم و چ باوکم وایان سەر لیشیوا، سفرەکە هەموو تیکەل و پیکەل بوو... باوکم لەجیاتی خۆی بیبەری کردە چیشتەکەیهو! کاتی زانی بیبەرە گوتی:

((تەرەماشەکە، خۆیدانەکە لە کوپیه؟))

دایکم لەجیاتی خۆیدان ئالەتدانی دایە! بەلام من کە لە هەمووان لەسەر خۆتر بووم خۆیدانەکەم بۆ باوکم پاداشت... باوکم بە توورەبیبەو خۆیدانەکی بزوت، لەبی بەختیان سەری خۆیدانەکە کرایەو هەرچی خۆیی تیدا بوو هەمووی پزایە ناو قاپەکەیهو! دایکم کە هیچ ناگایەکی لەخۆی نەما بوو رووی کردە جەنابی بەرپۆهەر و گوتی:

جەنابی بەرپۆهەر بە زەردەخەنەیهکی تاییبەتیبەو وەلامی دایەو:

سوپاس خاتوون... پتیوستی بەو زەحمەتە نەدەکرد.. نیوهرۆ ناتوانم بێنمەو! دایکی بیچارەم وەک داری بەبنا گویندادە بە حەپەساویبەو بەرەو دەرکی ژووری ملی نا... دوو رۆژ گیانت دەرچی و ماندوو بە ئیستا جەنابی بەرپۆهەر دەفەرمووی:

((نیوهرۆ ناتوانم بێنمەو!))

بەلام باوکم وازی نەهینا هیندە پی داگرت تا جەنابی بەرپۆهەری هینایە سەر میز، کە لەسەر میزی ناخواردن دانیشتین باوکم پیتی گوت:

- پۆلە ئاو بکەرە پەرداغەکانەو..

من کە هیندە کەوتبوومە ژیر تاوی قسەکانی باوکم و شەخسیەتی جەنابی بەرپۆهەرەو خۆم لی ون ببوو. پەرداغەکانم هیندە پر کردن ئاو کە پزایە سەر میزەکە!

باوکم زۆر توورە بوو:

- کورە بەم هەموو قەلافەتەتەو ئاو تیکردنیک نازانی؟

ئەمە ی گوت و ویستی بەدەستەسەر ئاوی سەرمیزکە پاک کاتەو دەستی لە قاپی زەلاتەکە هەلەنگوت و زەلاتە وەرسو پایەو پزایە کۆشی دایکەو.

دایکم ئەبلەق بوو و کشایەو تا جەکانی لەبەین نەچن، قاپیک شلە بەسەر جەکانی بەرپۆهەر دا وەرگەرپا!!

((چۆنى قوربان؟!))

جەنابى بەرپۆتەبەر كە لەو پرسىيارە گېژو وئېژ ببوو پىكەنپىكى هاتى و پرسى:

- چىتان فەرموو؟

دايكم خراپى لىقەومابوو و بۆ ئەوئى شتەكە وەك خۆى لى بىتتەو گوتى:

- نازام خواردنەكە چۆنە؟. باشە؟. بەدلئانە؟

جەنابى بەرپۆتەبەر كە بە زۆر ددانى بەخۆيدا دەگرت و پىكەنپىكەى دەشاردەو و دەلامى داىهەو:

دەستان خۆشبو... زۆر بەتام و خويىه!.

لەو دەمىدا پاروئىك لە ئەوكى فاتى ما، دايكم لەجىبى خۆى دەرپەرى و بە دەستىك لە پشتى فاتىبى دەداو بە دەستەكەى دىشى پەرداغە ئاوى بەزارىدا دەكرد! باوكم زۆرى پى گوتبووین كە دەبى چەقۆ بە دەستى راست و چەتالئىش بە دەستى چەپە بگرین. بەلام من هەرچىهكم كرد نەمتوانى ئەم كارە بەم شىوئە ئەنجام بەدم.. كاتى چەتالئەكەم بە دەستى چەپەو دەگرت نەمدەتوانى بۆ دەمى بەرمەو! بۆيە هىچ گويم نەدايە و چەتالئەم بە دەستى راست و چەقۆ بە دەستى چەپەو گرت. باوكم خەرىكى پارچە گۆشتىكى ناو قاپەكە بوو دەپرى.. لەو دەمىدا هۆشى بەلاى هەلەى منەو بوو بە توررەبىهكەو چاوىكى لى زەق كردمەو، بەلام هەر لەو كاتەدا پارچە ئىسقانى گۆشتەكە لەبەن چەقۆكەو دەرپەرى و كەوتە ناو قاپى ميوەكەو!.

لە دواىیدا بە هەر ناوچەوان رەشپەك بوو ناخواردن كۆتايى هات! و هاتىنەو هۆلەكە.

كە دايكم قاوئى هىنا، جەنابى بەرپۆتەبەر دەبويست بە رووىكى خۆش و گەشەو دەلتەنگىيەكەى هەمووان برەوئىنئەو... رووى لەمن كردو بەزەردەخەنەيەكەو پرسى:

- كورپى باش پۆلى چەندى؟

- بەلى! پۆلى پىنجم قوربان... بەلى!.

بۆ ئەوئى بزائەم وشەى (بەلى) يەكەم باش و لە جىنگاى خۆيدا گوتووە يان نا.. تەماشايەكى دەموچاوى دايكم و باوكم كرد. هەردووکیان پىدەكەنن، زانيم بە دلئانە.

جەنابى بەرپۆتەبەر دووبارە پرسى:

- تەمەنت چەندە؟.

- بەلى! يازدە سال... بەلى!.

كە گەورە بوويت پىت خۆشە ببىه چى؟.

- بەلى! نووسەر. بەلى!.

- هەرئىت.

دووبارە لە ژىرەو سەپرىكى دايكمم كردەو خەرىك بوو لەپەدەستى لىكدەدان و شتىكى دەگوت، واى تىگەيشتم دەلى سوپاسى بەرپۆتەبەر بكە. منىش بەبى هىچ پىشەكەى بىدەنگىم شلەقاندو گوتم:

- بەلى! قوربان سوپاست دەكەم! بەلى!.

جەنابى بەرپۆتەبەر هىچ لەو سوپاسە درەنگ وەختە تىنەگەيشت يەكراست دەستى بە پىكەنن كرد. دايكم بۆ ئەوئى ئەمە پىنە بكات قاپى ميوەكەى هەلگرت و لەبەردەم جەنابى بەرپۆتەبەرى راگرت. دوايش بۆ باوكم و دواى

هەمووانیش نۆرەى من و فاتى ھات، فاتى بۆ كۆتايى ھىنانى دانىشتنەكە زياترى گوو لە ئىشەكە كەردو بوو قارەمانى منداڵە بلىمەتەكان. كاتى داىكم قاپى ميوەكەى بۆ راگرت فاتى ويستى مۆزىك ھەلگرى. بۆ نەگبەتى مۆزەكەى لە دەست بەربۆو سەر عەردى، و چونكە داىكىشم گوتبووى نابى شتى كەوتوو ھەلگرىتەو ھە لای ميوان بخورى، فاتى لەكاتىكدا كە دادەھاتەو ھە مۆزەكە ھەلگرىتەو ھە بە دەنگىكى بەرز گوتى:

((شتىك لای ميوان بەربىتەو ھە سەر عەردى ناخۆن)) مۆزەكەى لەسەر مېزەكە دانايەو ھە دووبارە گوتىبەو ھە: ((دواى ئەو ھەى ميوان دەروا ئىنجا دەخۆن)) باوكم بۆ ئەو ھەى قسەكەى فاتى سەنگەو بەرد نى چەند نەرمە كۆكەىەكى كەرد.

فاتى گوتى:

بابە گيان كەس لەلای ميوانان ناكۆكى و ناپشمى يا دەست لە لووتى نانى!

باوكم كە زانى تا دى گووى تىدەبى بە پىكەننەو ھە گوتى:

- ھۆى فاتى ئەو ھە چت گوت؟

فاتى زۆر بە راشكاويبەو ھە ولامى داىەو ھە:

- ئىمە ھىچى خراپان نەگوتوو ھە. ھەر ئەو قسانەمان دووپات كەردوونەو ھە كە فېرتان كەردووين. بەلام داىكان و باوكان مەگەر پى لە ھەلەى خۆيان دەنپن لەو ھەو دوا داىكم و باوكم دوو سى رۆزانان لى لالووت بوون.

زەينەب گيان ئەم ھەفتەىە زۆرم درىژدادرى كەرد، ئىشاللا سەرت ناىەشى. ئەم وینەىەى كە لەگەل قوتابىبەكانى پۇلدا گرتوومانە بۆتى دەنپرم تۆش ئەگەر وینەى تازەت ھەىە بۆم بنپەرە.

ئەحمەد تارباى

قۆببە كەردن شتىكى چەند خراپە!

ئەنقەرە 6ى نىسانى 1967

ئاوالى خۆشەويستىم ئەحمەد، بەو وینەىەى كە ناردبووت زۆر دلخۆش بووم، ھەموو كۆنە برادەرەكانى تىداىە. پىمواىە ئەو ھەى لای تۆو ھاوستانە ((مىنا)) ىە؟ وانىبە؟ بەلام باش ديار نىبە، سەرى حوسىنىش بەردەمى تورانى گرتوو ھە! ياشار دەلپى چۆتە سەر كۆلى جەنگىز؟

ئاوالى خۆشەويستىم نازانى بە دىتىنى ئەم وینەىە چەند دلشاد بووم. ئەرى بەراست (ئەمىر) ى بۆ تىدانىبە! ناكا خوانەخواستە نەخۆش بىت! مامۆستا تازەكەتان زۆر پىرو ئوفتادە دەرچوو ھە!

مىنىش ئەم وینەىەت بۆ دەنپرم كە لەگەل براكەمدا گرتوومانە. چەند رۆزى لەمەو پىش كورى دراوسىبەكەمان بە كامىراى خۆى گرتى.

خۆزگە دەزانى ئەم ھەفتەىە چ بەلاىەكم بەسەرھات و چۆن بەبى ئەو ھەى ئاگام لە ھىچ بىت ناوم بە قۆببەچى دەرچوو. بەلام بەىنى خۆشان بى ئەم نازناو ھەشم ھەروا لە خۆرا بەسەردا نەسەپىنرا. مامۆستاكەمان لە ھەموو شتىك زياتر دوژمنى قۆببە كەردىبە.

لە ھەموو دەرسىكدا ماو ھەبەك دەربارەى زيانى قۆببە قسەى بۆ دەكەردىن دەىگوت: ((قۆببە دەست درىژكەردنە سەر مافى قوتابىبە زىرەكەكانە)). ((قۆببە كەردن جۆرە دزىبەكە))

((ئەو دەقۆپییە دەکات خۆی هەلەدەخەلەتینی و بە دەستی خۆی فیلێ لە خۆی دەکات!!)) باوکیشم هەر لەو باوەرەدایە. هەر کاتی باوکم و ئاوالەکانی پێکەوه دادەنیشن هەموو هەر دەربارەى بێرەوهرییهکانی سەر دەمی قوتابخانەیان دەوین. شەوێک باپیرم و هەموو ئاوالەکانی باوکم لە مالى ئیمە بوون و سەر لەنوی قسە بۆ لای بێرەوهرییهکانی سەر دەمی قوتابخانە رێچکەى بەستەوه. باوکی (نورتن) گوتی:

- ئەرى بەراست لەبیرتانه (سەبرییە کەچەل) چ شاکاریکی کرد؟

یەکی لە ئاوالەکانی باوکم پرسى:

- جا خۆ ئەو شاکارى زۆر بوون، مەبەستت کامەیانە؟

- ئەو دەقۆپییە پرسیارەکانیان بە دەرزى سنجاق بە پشتی چاکەتەکەیهو لکاندبوو. یەکپارچە هەموو ئاوالەکانی باوکم لە قاقای پێکەنینیان دا. ژنەکان کە ئاگایان لە مەحمودی بێ زەواد نەبوو، نە دەیاننوانی لەگەڵ خەلکە کەدا پێبکەن، نە دلشیان برۆی دەدا هەر ئەوها وەکو کەر و لالان ورتەیان لێو نەیهت!

دایکی نورتن گوتی:

دە ئیمەش تێبگەیهن. با پێکەنین!

باوکی نورتن تەفیکى قوت دەیهو دەستی پێکرد:

- سەبرییە کەچەل - یادى بەخیر - لە پۆلى یەکەمى ناوەندى مامۆستای بیرکاریمان بوو. لەبەر ئەوەى هەمیشە زۆر وریای قوتابییەکان بوو نەیدەهیشت بچوکتزین قۆپیه بکەن، زۆرى بەخۆ دەنازی و دەگوت: ((بزانم ئەوەى پیاوه قۆپیه بکات!!)).

بە راستیش منداڵەکان لێی دەترسان. کاتی پرسیارەکانی تاقیکردنەوهى دەخویندەوه دوو چاوی هەبوون دووی دیکەشى قەرز دەکردو چوار چاوانە چاودێرى دەکردین تا بەملاولادا نەروانین. هەمیشە وەک کوللە لەو سوچەوه بۆ ئەو سوچ هەلەدەبەزیهو چاودێرى تەواوی ژوورەکەى دەکرد. رۆژێک ئاوەلێکمان شتیکی بەسەر هینا هەر مەپرسە.

باوکم قسەکەى پێ بری و گوتی:

- پیموایە (نەجدەت سیگاری) بوو؟

- بەلێ. جەنابی ئیستا بالیۆزه!

ئاوەلێکی دیکەى باوکم گوتی:

- ئەو زیرەکی و فیل و ساتانەى ئەو بەکارى دەهینان دیاربوو رۆژێک دەیگەنە پایەیهکی بەرز!

بەم قسەیه هەموو قاقا پێکەنین و باوکی نورتن درێژەى دایەوه:

- بەلێ... نەجدەت لەگەڵ قۆپیهکانیشیدا قوتابییەکی وریاو زیرەکیش بوو، زووی پرسیارەکان وەلام دایەوه، و وەلامەکانیشی لەسەر پەرپەیهک نوسینەوهو بە هیواشی بە دەرزیه سنجاقێک لە پشتەوه بە چاکەتەکەى مامۆستایهوه هەلۆاسی. چونکە سەبرییە کەچەل بەردەوام هەر دەهات و دەچوو و ئەملاولای بوو، قوتابییەکان بۆیان نەدەکرا وەلامى پرسیارەکانی لەبەر بنووسنەوه. یەکی لە قوتابییەکان مامۆستای بەقسانەوه دەگرت تا ئەوانیدی ئیشی خۆیان بکەن. بەرپەکت ئەو رۆژه من نەمتوانی تەنانەت یەک پیتیش بنوسمەوه. کات خەریک بوو تەواو دەبوو مامۆستا بەلای مندا هەر نەدەهات. چونکە منداڵەکان نەیان دەهیشت بێ لە پر بیریکی کاریگەرم بەمیشک داها. چەند کۆکەیهکی بەرزم بۆ کرد، هەر کە سەبرییە کەچەل لای لێکردمەوه وام پێشاندا خەریکی قۆپیه و بە دیتنی ئەو وا شلوی بووم.

بهريکهوت فيله کهم گرتي و ماموستا هات. له بهر ده می میزه که می مندا
راوه ستاو پشتی تیکردم و له ژیریشه وه چاودیری ده کردم تا هه ر که قوپیم کرد
مه چه کم بگری.

به م شیوه به بی نه وهی قوپیه دی بکه م! توانیم هه مو و وه لامه کانی بنوسمه وه.
نه وهی لیسی ده بو وه ده چوه ده ری کاتی زهنگی ده وهی لیدا ته نیا سی که س
له پوله که دا مابوینه وه، که هیشتا ته واومان نه کرد بوو. سه بریه که چهل به زور
په ره کانی لی نه ستان دین، چونکه زوریش ماندوو بوو بووین له برمان چوه
په ری قوپیه که که به پشتیه وه هه لواسرابوو، لی بکه یینه وه.

ماموستا په ری تاقیکردنه وه کانی کوکرده وه و راست چوه ژوروی
ماموستایان. که چوه ژوروی، ماموستایه کان پیمان زانی و هینده یان گالته
پیکرد بوو هه فته یه که هه نه هاته قوتابخانه.

قوتابیه کان وه که له سه ر ئاو و ناگر بن. چاوه پیری سزای ماموستا بوون و رۆژ
ژمیریان ده کرد، به لام باش بوو هیچ نه بوو سه بریه که چهل هه مووی به خشین
نه گه ر چی تاقیکردنه وه که می حساب نه کرد.

هاپولیکی تری باو کم گوتی:

- نه دی نه وهی به سه ر عه لی قه سا بمان هیئا له بیرت چوته وه!

نه وه عه لی قه سا به ی باسیان ده کرد ماموستای میژویان ده بی. نه م ماموستایه
له کاتی تاقیکردنه وه دا ده چیت له سه ر میژیک داده نیشتیت و چاوه کانی وه که
پرۆژیتکته ره له قوتابیه کان ده کا!. له کاتی تاقیکردنه وه دا نه وانیه پیشه وه
هیچیان ناتوانن قوپیه بکه ن، به لام نه وانیه داوه به ئاره زوی خویمان
خه ریکی جلیت بازییه ده بن.

هویه که شی نه وه ده بی ماموستا نزیک بین ده بی و له دووره وه چاوی باش نابینی
باو کم که له قسان به جیمابوو، قسه ی به هه مووان بری:

- نه ری ئاوالان به راست بیرتانه له ده ری حافیز سه فه ری دا چ
که له کبازییه کمان ده کرد! هه موو ئاواله کانی باو کم قاقا پیکه نین!. و
هه ر یه که یان ده ستیکرد به گپرا نه وهی سه رگوزه شته یه کی دیکه ی
سه رده می قوتابخانه.

نه و حافیز سه فه رییه ماموستای کیمیایان بووه. له نره دانان زور چیر ده بی،
کاتی ده به وی نره بو قوتابیه کان دابنی، وه که له شه رف و ناموسی که م
بکریته وه نه وها ره فتار ده کا.

له یه کی له تاقیکردنه وه کانی نه ودا، باو کی نورته ن ده دوازه میشی
گه وه ده گری و ده یخاته قاوغه شخارته یه کی به تاله وه. کاتی تاقیکردنه وه
ده ست پیده کات وه لامی پرسیاره کان له سه ر په ری زور ته نک ده نوسیتته وه،
به ده زوله یه کی باریک به قاچی میشه کانی وه ده به ستی و به ره لئالی
ده کات، میشه کان له بهر بار قورسی ناتوانن زور بهرز بینه وه، تۆزیک
ده فین و به رده بینه وه!

به م جۆره هه ر قوتابیه کی میشتیکی بگاتی وه لامی پرسیاره کانی ده نوسیتته وه
میشه که به ره لئالا ده کات وه تا نه وانیدی سودی لیوه رگرن!. بۆچاره ره شییه له و
ده مه یدا به ریوه بهر دیتته ژور وه. یه که سه ر میشتیکیان ده چی به سه ر سه ری
به ریوه به ره وه ده نیشیتته وه! به م جۆره ئیشه که قور ده بی. به یادی نه و به ره وه رییه
هه موو ئاواله کانی باو کم ماوه یه که قاقا پیکه نین... مه تین که زور که وتبووه ژیر
تین و تاوی قسه کانیانه وه پرسی:

- با به گیان به ریوه بهر چی لیکردن؟

- له گه ل نه مه شدا که هه موو قوتابیه کان یه که دل و یه که قسه بوون و
که س متته قی نه کرد به لام به ریوه بهر خاوه نی میشه کانی هه ر ناسی و ده یویست
له قوتابخانه ی ده رکا. هه موومان زوری لی پارینه وه تا رزگارمان کرد.

یه کۆ له ئاواله کانی باوکم گوتی:

- ئه ئاواله مان ئیستا پرۆفیسۆره کهس به هارشانى خۆى نازانى!

یه کۆ له میوانه کان له باپیرمى پرسى:

ئیهوش که له قوتابخانه بوون قۆبیه تان ده کرد؟

باپیره وهلامى دایه وه:

- کام قوتابى له سهردهمى قوتابخانه دا قۆبیه نه کردوه؟! دهستى به
گێرانهوى یه کۆ له بیردهربیه کانی خۆى کرد:

- تاقیکردنهوى دهمى بوو سى سى قوتابیه کان ده چوونه ژووره وه. کاتى
نۆرى من هات له گه له دوو ئاوالى دیکه مدا چوومه ژوورى...

مامۆستا ناوى ئاوالى کيانى خوینده وه. بۆ نه گبه تى ئەمه ته مبه لترین قوتابى
پۆل بوو، هه رچیه کی لینه پرسى وهلامى نه ده دایه وه وه کو په یکه ر پاره ستابوو و
ته ماشای مامۆستای ده کرد... مامۆستا تووره بوو و گوتی: ((کوره هه ر هیه چ
نازانی؟!)). له دوایدا هه ر بۆ نه وهى نمریه کی بداتى په رداغه ئاوه کهى سه ر
میژده کی پێشاندار پرسى:

((ئمه چی تیدایه؟!)) خو دهنگ له دیواره وه هات له وه وه نه هات!
ده تگوت لاله. له پشته وه قوتابیه که ده یگوت: ((ئاو)).. که ئەم وشه یه له
تورکیدا دوو مانای هه یه: یه کیتکیان یانى ((ئه سپ)) نه ویدیان یانى
((شتیک باوى)).

ئه بحاره یان که مامۆستا پرسیاره کهى دووباره کردوه له وهلامه کهیدا گوتی:

((په رداغه که ئه سپی تیدایه!))

ئهو شه وه تا درهنگانیک ده مه ته قه ی میوانه کان هه ر له ده وری ئەم
باسانه ده خولانه وه!.

من له گه له شه وشدا که ئهو قسانه م زۆر پێخۆش بوو و زۆریش پێکه نیبووم،
به لام تووشى سه غله تى و دوو دلێش بوو بووم.

به یانى که چوومه وه قوتابخانه مامۆستا که مان له گه له قوتابیه کاندا
خه ریکى یارى قالیبۆل بوو... که لیبۆه له ناو چیمه نه که دانیشته. به
هه لمزانی و لیم پرسى:

- مامۆستا جه نایبشت له سه ردهمى قوتابیه تیدا قۆبیه ت کردوه؟

ههروه که له سه ربانیکى به رده یه وه ئاوا شیتوا، ئینجا وهلامى دایه وه:

((به لى!.. کردومه!)) هه لئۆسته یه کی کردو ئینجا دهستى پێکده وه:

- به لام هه ر من به ته نیا نه بووم هه موو قوتابیه کان قۆبیه یان ده کرد!

قوتابیه کی زۆر زیره کمان هه بوو هه ر مامۆستا پرسیاره کانی ته واو ده کرد ئهو
وهلامى ده دایه وه په ره کهى ده دا به مامۆستاو ده چووه ده رى.. ئهو رۆژه
تاقیکردنه وهى جه برمان هه بوو پرسیاره کان زۆر قورس بوون هه موو قوتابیه کان
وه که کهرى له قور چه قیو چه قیبون... ئاواله زیره که که مان وه کو هه موو
جاره کانی دى زوو وهلامى دایه وه په ره کهى دایه مامۆستا و چوه ده رى.
هه موو به دلشکاوییه وه تا له ده رى وه ده رکه وت چاویان به دوایه وه بوو. هه موو
قوتابیه کان خۆزگه ی نه وه یان بوو له جتێ ئهو بان. ئاواله که مان له ده ره وه
وهلامى پرسیاره کانی له سه ر کارتۆنیک نوسییه وه به سه رى داریکى درێژه وهى
کردو له به ر په نجه ره ی پۆله کهى پاگرت و قوتابیه کانیش بۆ نه وهى هه لیان له
ده ست نه چی وه که بروسکه خیرا خیرا په ره کانیا ن له به ر پر کردوه. به یانى ئهو
رۆژه ئیمه ش تاقیکردنه وهى زانسته کۆمه لایه تیه کانمان هه بوو، تورکان له

تەنیشت مەنەۋە دانىشتىبوو. خۇ دەزانى توركان كىيە. ئەۋەى ھەر كە مامۆستا لىي دەپرسى دەيگوت: ((لەگەل مەنتە؟)).

مەن ئەم دەرسەم زۆر لا خۇشە و كىتەبەكەم چەند جارنىك خويندبۆۋە و ا رىكەوت پىسارەكانىش ئاسان بوون، و ئەمانە بوون:

((دەبى چ بکەين تا مندال نه خۇش نه کهوى؟)) پىسارى دوۋەم.. ((کەرەستەى يارى کردن سوودى چىيە بۆ مندالان و چۆنى سوود لى وەرده گىرى)).. پىسارى سىيەم.. ((لىدانى مندال پىنويستە يان نا؟)).

مەن تەنەت دەمزانى ئەو پىسارانە لە كام لاپەرەى كىتەبەكەش دان، ھەر خىرا دەستەم بە ۋەلامدانەۋە كىرد. (توركان) دەستى بە پارانەۋە كىرد كە پىي بلىمەۋە، مەن شارەزاي ئەم ئىشانە نەبووم و ھەر لە دەستىشەم نەدەھات! بەلام توركان ھىندە پاراپاۋە ۋەلايەۋە ناچار بە ترس و لەرزەۋە پىمگوت: ((لاپەرە 51 و 52 بکەرەۋە و بىنوسەۋە)).

توركان كىتەكەى كىردەۋە، خىرا خىرا ۋەلامەكانى نوسىنەۋە لە پىش منىشدا پەرەكەى داۋە مامۆستا چوۋە دەرى.. مەن ماۋەيەك داۋى ئەو چوۋمە دەرى. لە دەۋە توركان ھاتەلامەۋە زۆر سوپاسى كىردم.. ئەو رۆژە بەسەرچوۋ بۆ بەيانى كە مامۆستا پەرەكانى بۆ ھىناينەۋە لەبەر دەمى پۆلەكەدا غرەكانى دەخویندەۋە گوتى: ((مندالینە ئىستا دەمەۋى ۋەلامى ئاۋالىكتان بۆ بخوینمەۋە.. باش گوى بگرن)).

ھەموو بىدەنگ بوۋىن و مامۆستا دەستىپىكىرد: پىسارى يەكەم ((دەبى چ بکەين بۆ ئەۋەى مندال نه خۇش نه کهوى؟)) ئەمەش ۋەلامەكەيە، گوى بگرن زۆر خۇشە!..

((پىنويستە بە رىكوپىكى پاكى بکەينەۋە! تۆزەكەى لى بتەكىين و ماۋەيەك بىكەين بە دارداۋ ھەلىۋاسىن و ھەلىخەين.. كاتى سەرما بەسەرچوۋ بىخەينە

ناو بوخچەۋە دەرمانى مۆريانى پىۋەكەين!. بۆ ئەۋەى زۆر چىچ و لۇچىش نەبى و نەگەچلى نابی بىشى شۆين!).

قاقاي پىكەينىنى مندالەكان لە پۆلەكەدا دەنگى داۋەۋە... ھىندىكىان ھىندە پىكەينىبون چاويان پىر ببو لە ناو.

مامۆستا گوتى:

- مندالینە تۆزىك بىدەنگ بىن با پىسارى دوۋەمىش بخوینمەۋە تا بزەن ئەمە چەند خۇشە!. توركان كە لە سەغەلتى و شەرمەزارىدا سوور ھەلگەرەبۋو و گىرەنى لە ئەۋكى مابوۋ نەيھىشت مامۆستا خويندەۋەكەى تەۋاۋكات لە جىيى خۇي راستبۆۋە گوتى:

- مامۆستا مەن ئەۋانەم ھەموو لەبەر كىتەبەكە نوسىۋەتەۋە.

مامۆستا بە زەرەخەنەيەكەۋە ۋەلامى داۋەۋە:

- خۇم زانىم قۇبىيەت كىردۋە. بەلام لە جىياتى بەشى ((پاراستنى مندال)) بەشى ((جىل و بەرگ ھەلگرتنت)) نوسىۋە.

توركان كە لە شەرمان ددانى لە چىرەۋە دەبردن و مستى بۆ مەن رادەداشت گوتى:

- مامۆستا زەينەب ۋاى پىگوتم!.

مامۆستا سەيرىكى مەنى كىرد و سەرى راۋەشاندا:

- ناۋا. قۇبىيەش دەكەى و ئەۋىش بە پىچەۋانەۋە!.

پىي دەرباز بوون نەبوو گوتم:

- مامۆستا مەن بە ھەلەم نەگوتۋە... تەنيا گوتۋومە ۋەلامى پىسارەكان لە كام لاپەرەن. كاتى مامۆستا كىتەبەكەى توركانى ھەلگرت و

مریشکی در اوسی هیلکه ی قاز دهکات!...

نهسته مېژل 22 ی نېسانی 1967

خوشکم زهینه ب نامه که ی رۆژی 6 ی نېسان نار دبووت گه شت. به بینینی نه و
وینه یی نار دبووت زۆر خوشحال بووم به لام نه و پیشهاته ی به سهرت هاتبوو
زۆری غه مبارکردم... هاویه شی نه و ناخوشیانه تم تۆ ویستوتته یارمه تی
ناواله که ت بدیت که چی به گونا هبار ده رچوویت ویستوتته چاکه بکه ت، به لام
لیت وه خراپه گه راه زۆریشم قین له نواله که ت هه ستا و، له هه مان کاتیشدا
دلّم پیتی سووتا، خۆ حوسینه که ی ئیمه دناسی؟... نه ویش هه روه ک ناوه له که ی
تۆیه... نه ویش هه له یه کی کرد ته واوی قوتابیه که ی پۆلی هینایه پیکه نین!
به لام حوسین که سی له تاوانه که ی خۆیه وه نه گلاند. خۆ حوسین چاک دناسی؟
ناوالیکی باشه. له نامه که ی پیشوومدا نمونه ی فیداکارییه کانیم بۆ
نوسیبوویت که له سهر دره خته که وه پالیان پیوه نابوو و به ریاندا پیوه که وتیوه
خواری... له بیرته؟ چندی ماموستای چاودیترو به رپیوه به ر له سهرانیان گرت که
کی نه ووی کردوه، که سی تپوه رنه دا، نه و ده مه ی که له نهسته مېژل بوویت
چوو بوویتته مالی حوسینی؟ خۆ نه گه ر نه ش چووبی ده زانی که مالیکی
هه ژارن... من جار جاره ده چمه نه وی. ماله که یان زۆر بچکۆله یه و بریتیه له
ته نیا دوو هۆده ی قور و هه وت سهر خیزان له و دوو هۆدانه دا ده ژین.

چونکه حوسین زۆر ناشنای منه هه رچی نه پینه یه کی هه بیت به منی ده لّی و
هه میسه چی له دلدا یه بۆ منی هه لده رپۆژی. هه ندی رۆژ که به چاوی
فرمسکاوییه وه دیتته قوتابخانه بی نه ووی قسه بکا تیده گه م که له مالی

گریاوه. نه و مندالیکی مرچ و مۆن نییه، به لام نه و ناخوشیانه ی که هه میسه
به سهری دین وای لیده که ن غه مبارو کزۆله دیار بی.

چهند رۆژی له مه وه به ر هه ستمکرد که له به ر گریانی زۆر هه ردوو چاوی
ناوساون! به لام هیچیشی نه ده گوت.. و ته نانه ت یه ک وشه شی له م باره یه وه
نه درکاند... چوو له سهر میزه که ی خۆی دانیشت.. نه و رۆژه ش وانهی
رپزمانمان هه بوو ماموستا باسی (ناو) ی بۆ ده کردین. دوا ی نه ووی بارو
شوینی ناوی بۆ باسکردین لاپه ره یه کی کتیه که ی کردوه وه به نه میری گوت
بخوینیتته وه، پارچه نوسینه که ی نه و په ره یه ش ((مالی په نجهره زپین)) بوو...
ده بی تۆش نه مه ت خویندبیتته وه.

((چهند خیزانیک له ناو دارستانی کدا له کۆخی بچوک بچوکدا ده ژیان...
یه کی له و خیزانان کچکیان هه بوو.. تۆژیک دوورتر له کۆخه که ی نه وان
کۆشکیکی به رز دیار بوو.. کاتی خۆرئاوا ده بوو په نجهره ی نه و کۆشکه وه کو
زپ ده بریسکایه وه، کچی نه و ماله هه ژاره به بریسکانه وه ی په نجهره ی نه و
خانوه زۆر سه رسام ده بوو و واقعی ورده ماو هه سته کرد شتیکی تیدا ده جولا
ده یوست بزانی هۆی بریسکانه وه ی په نجهره ی نه و خانوه گه وره یه چیه... تا
رۆژیک بریاری دا بچیت و له نزیکه وه له مه بگا. به تاقی ته نیا رووه نه و
کۆشکه ملی ری ده گریت.. به لام کاتی که ده گاته نه وی خۆر ئاوا ده بی و
تاریکی هه موو شوینیک داده پۆشی.. به ناچاری هه ر له وی ده مینیتته وه
ده نوی تا به یانی زوو په رده له سهر نه م نه پینه یه هه لمالی. که به یانی له گه ل
خۆر هه لاتدا له خه و راده بی ده بینتی هیچ سوسه یه کی دره وشانه وه بریسکانه وه ی
په نجهره کان نییه، به لام په نجهره ی کووخه که ی خویان له و دوروه دیاره
ده بریسکیتته وه نه و کاته تیده گا که نه مه تیشکی خۆره له شوشه ی په نجهره کان
ده دات و ده یاندره وشینیتته وه)) دوا ی نه ووی نه میر هه مووی خوینده وه
ماموستا لپی پرسى:

- لەم پارچە نوسینەوێ چ تێدەگەیی؟

ئەمیر نەیتوانی وەلامێک بداتەوێ... قوتابییه کانی هەریه کەو وەلامێکیان دایهوه.

مامۆستا کەمان کەمی سەغلت بوو و گوتی:

- شت لەمە ناسانتر نابێت. زۆر سادەو ئاشکرایه. مەبەستی ئەم داستانە ئەوێه، بەلای هەر یه کێک له ئیمهوه وایه ((که مریشکی دراوسی هیلکهی قاز دهکات!)) ئیمه تهنیا بریسکهی پهنجهره دراوسییه کافان دهبین له کاتیکیشدا که پهنجهره ی ماله کانی خوشمان ههر وان.. مەبەستی نووسەر لەم داستانە ئەوێه که مۆف دەبی بەو وەزعی که هیهتی و تیییدایه رازی بیت دنا وەکو ئەو کچه کاتی که له خوشی و هیمنی و دلنیایی خۆی دور کەوتیتهوه هەست دەکا خوشی ئەو شتهی هەر هیه که بۆی دهگهپی... کورتی مەبەستیش ئەوێه که (باشترین مال ماله کە ی خۆمانه).. له بهر ئەوهی وشه ی (مال) له گۆریدا بوو مامۆستا له حوسینی پرسى:

- نادە ی حوسین تۆ پیمان بلی داخوا ((مال)) چ حاله تیکى ناوه؟

حوسین که به لهش له پۆل بوو به لام به گیان له ده ریا ی بازاره بی دەرمانه کانی خۆیدا په له قازدهی بوو، هەر ئاگاشی له قسه کانی مامۆستا نه بوو. به بیستنی ناوی خۆی داچله کی. ههستایه سه ر پی. لۆزه لۆزه هاته بهردهمی مامۆستا.. بیدهنگ راوهستا.. مامۆستا پرسیاره که ی دووپات کردهوه:

پرسیم (مال) له چ حاله تیکدایه؟

حوسین وایزانی مامۆستا حال ی (مال) ی ئەوان ده پرسى زۆر هییدی وەلامی دایهوه:

- زۆر شلۆقه! حالمان باش نییه!

مامۆستا واقی ورمابوو گوتی:

کوره ئەوه هۆشت له کوئییه؟ ئەوه بۆ وەلامی بی سه رو شوین دده دیته وه! پرسیم ((مال)) له چ حاله تیکدایه؟

حوسین که ئیستاش هەر له جیهانه کانی خۆیدا بوو... و چونکه نه شیده ویست له بهردهمی ئاواله کانی پۆله کهیدا نهینی خیزانه که یان ئاشکرا بکات به نوزه گریانیکه وه وەلامی دایه وه:

- حاله تی ماله وه باش نییه؟

- هیچ کامیکمان باش نین. به تاییه تی ئەمرۆ له جارن خراپتر بوو!

هه موو قوتابییه کان پیکه نین! تهنیا من نه بی که له مەبەستی حوسین گه یشتبووم و له داخا خه ریک بوو بته قم!

مامۆستا پرسى:

- بۆ باش نیه؟

حوسین که به زه جمه ت قسه ی ده کرد، به ده نگیکى پر که ف و کۆله وه وەلامی دایه وه:

- چونکه .. چون.. که.

نهیتوانی قسه که ی ته واو بکات و بیدهنگ بوو.

مامۆستا له سه رخۆ پرسى:

چون.. که.. چی؟

- چونکه ناتوانین کرئی خانوه که بدهین چونکه. خاوه ن خانوه که ده یه وی دەرمانکات. دهنگی قاقای پیکه نینی مندالان له پۆله که دا دهنگی دایه وه.. حوسینیش وه کو یه کێک له کاتی دزیه دا مه چه کیان گرتی سه ری بهردایه وه و به ره و میزه که ی چۆوه و دانیشه وه من له ژیره وه سه یریکى مامۆستا که مام

کرد.. لهو داخ و نازاره‌ی که دلّی کهیل کردبوو وهک پهیکه‌ری مرۆڤیکی سیلاوی و نه‌خۆش ده‌هاته به‌رچاوان.

دوای شه‌وی تۆزێ خۆی ڤاگرت، به‌ ده‌نگیکی نزمه‌وه‌ گوتی:

- کچه‌ بچکۆله‌ که هه‌ر کاتی سه‌یری په‌نجه‌ره‌ی دراوسیه‌کانی ده‌کرد ده‌یدیت وه‌کو ته‌لماس ده‌دره‌وشیته‌وه‌. دوایی له‌په‌ر قسه‌که‌ی خۆی بپری و له‌ شه‌میری پرسى:

- شه‌میر تۆ بلێ بزائم وشه‌ی (مال) لێره‌دا چ حاله‌تیکی هه‌یه‌؟

- مامۆستا.. ما.. جه‌ناب.. مال.

مامۆستا له‌ مه‌جموودی پرسى:

- تۆ بلێ مال چ حاله‌تیکی هه‌یه‌؟

چونکه‌ مه‌جموودیش ناگای له‌ باسه‌که‌ نه‌بوو وه‌لامی دایه‌وه‌:

- مال شوینیکه‌ لیتی داده‌نیشین و شیوه‌ی (شه‌ش پالووی هه‌یه‌!)

دووباره‌ ده‌نگی پینکه‌نینه‌ی قوتاییه‌کان به‌رز بووه‌ مه‌جموود که تینگه‌بشت لیتی تیکچوه‌ به‌ مینگه‌ مینگه‌ قسه‌که‌ی راست کرده‌وه‌:

- مال هه‌ندی جار حالێ باشه‌وه‌ هه‌ندی جارێش خراب.

دیاربوو مامۆستاش هۆشی له‌ هه‌مووان په‌رتتره‌ بی شه‌وی ناگای له‌ وه‌لامه‌که‌ی مه‌جموود بیت به‌ ده‌نگه‌ به‌رزو نزمه‌که‌یه‌وه‌ گوتی:

- باشترین مال ماله‌کانی خۆمان که تیباندان ده‌ژین. پینویسته‌ هه‌موومان نرخی مالی خۆمان بزاین دوای نیوه‌رۆ که له‌ قوتابخانه‌ گه‌رامه‌وه‌ مالی زۆرم دلخۆشی حوسین دایه‌وه‌. به‌لام ته‌نگه‌زی ژیان به‌ قسه‌ ده‌رمان ده‌کریت؟

ئه‌م هه‌فته‌یه‌ سه‌رم زۆر قاله‌ ناتوانم له‌وه‌ زیاتر درێژه به‌ نامه‌که‌م بده‌م. با شه‌مه‌ بو هه‌فته‌یه‌کی دی بیت.

هه‌وای شه‌نقه‌ره‌ چۆنه‌؟ لێره‌ باران ده‌باری. (حالی ماله‌وه‌مان باشه‌ (حالی مالی نیوه‌ چۆنه‌؟ به‌ درێژی بۆم بنووسه‌وه‌

چاوه‌روانی وه‌لامی نامه‌تم شه‌وی هه‌رگیز تۆی له‌بیر ناچی و خۆشی ده‌ویی

ئه‌حمه‌د تاربا‌ی

درۆن دوژنی خوايه!...

نەنقره (14) ی مایسی 1967

نەحمەد گیان تەوازۆی دواکەوتنی نامەکەتت لێدەخوایم، خەریکی خۆ نامادەکردنی تاقیکردنەوه بووم، هیندەم کۆشش کردوو خەریکە میتشکم دەتەقی. هەرچی لە میتشکمدا یە تێکەل و پێکەل بوو!

بەراستی تاقیکردنەوه بەلایەکی گەورەیه بۆ قوتابییان!

سوپاس بۆ خوا باش بوو بە هەر کەلەک و کولەکیک بوو لە تاقیکردنەوهی نەمسال دەرباز بووم و بۆ سالتیکی تریش خوا کەریه.

دوا تاقیکردنەوه دوینی بوو، ئەمڕۆ دەستم گەیی نامەت بۆ بنووسم.

لە نامە ی پیشووتدا شتیکت دەربارە ی حوسین نووسیوو. زۆرم غەم بۆ خوارد... نامەیه کیشم بۆ ئەو نوسیوه و زۆرم دل داووتەوه.

لەم ماوه یەدا کە نەمتوانیوه نامەت بۆ بنووسم زۆر شتی سەیره سەمه ره لیتره روویداوه.. بەلام من لە یه کیك لهو رووداوانه زیاترت ناتوانم بۆ بنووسم، ئەم بەسەر هاتەش لە (مەتین) ی برامی روودا. پیموایی پیم گوتبووی کە مەتین زۆر درۆ لەگەل باوکمدا دەکات! کە باوکم درۆیه کانی مەتین دەبیسی زۆر سەغلەت دەبی و هەموو جارێکیش نامۆزگاری دەکات:

((کۆره کەم هەرچی دەیکە ی بیکە بەلام درۆ مەکە.. لە دنیا دا هیچ شتیکی لە درۆزنی خراپتر نییه! درۆزنی دوژمنی خوایه. کاتی مرۆف درۆیه کی کرد بۆ شاردنەوهی درۆیه کی ناچار دەبی درۆی گەورەتر بکات و، دوا ی ئەوهی

درۆیه کەشی ناشکرابوو درۆیه کی گەورەتر دەکات تا سەری ئەویدی پی داپۆشی. هەموو درۆیه کی گەورەتری دەبی. و لە دوا ییدا مرۆقی درۆزنی لەناو شەپۆلی دەریای درۆیاندا نقوم دەبی، هەر بۆیه شە هەموو نایین و بیروباوەرێکی ئەم جیهانە درۆ بە گوناھێکی زۆر گەورە دادەنێن!))

خۆشیه کەشی ئەوه یه له گەل ئەو هەموو نامۆزگاری و هەرەشە و بگره و بەرەدەشدا جار جارە باوکم خۆی مەتین ناچار دەکات درۆیان بکات!

بۆ نمونە هەر کاتی یه کیك هاتبایه بۆ لای باوکم بەلام ئەو نەویستایه بیبینی مەتینی دەنارد دەرگا بکاتەوه و دەیگوت:

((بلی باوکم لە ماله وه نییه!))

بیگومان زۆر جارانیش گەندە ی ئەو درۆ مەسلە حەتیانەش و دەدر دەکەوتن! بەلام باوکم هەرگیز بەسەر خۆی نەدەهینا! هەر وه ک ئەوه ی درۆی گەوران درۆ نەبی! و تەنانەت هەر مندالان نابی درۆ بکەن!

چەند رۆژی بوو باوکم بە مەتینی دەگوت قۆی کورت بکاتەوه. بەلام چونکە مەتین لە دلەوه ئەوه ی پیناخۆش بوو هەر جارە پەلپ و بیانوییه کی دەدیتەوه و دا ی دەتاشین.

دوینی بەیانی زوو باوکم هەرایه کی گەورە ی نایه وه و گوتی:

((دەبی ئیستا بچی قۆت کورت کە یه وه!))

بەلام مەتین ئەمجارەش هەر نەچوو زۆر بار خوادە یزانی لەوانە شە لە ییری چووبی، دوا ی نیوهرۆ کاتی هاتنەوه ی باوکم مەتین هاتە لامه وه و گوتی:

- چ بکەم، وه لامی چ بدەمه وه؟

گوتم:

- باشتر وایه راستییبه که ی بلئی درۆ سودی چیبه؟
- نه گهر راستییبه که شی بلئیم باوكم ههر تووره ده بی.
- بلئی پاره کهم لی ونبووه!
- جارئیکیشم وا گو توهو درۆیه کهم ناشکرا بووه!
- بلئی دهفته رو قهله مسم نه بوو و پاره کهم دا به وانه!
- شهوش نابئی. دویئی دهفته رو قهله می بۆ کرپوم.
- نه گهر به من ده که ی راستییبه که ی ده لئیی.
- نا قسه ی راست که لکی نییه! ده لئیم سه رتا شخانه زۆر قهله بالغ بوو و به برم نه کهوت!. پئیش شه و ی من وه لام بده مه وه شه درۆیه شی په سهند نه کرد!. چهند دانه درۆیه کی دیشی به په تپوه کردن به لام هیجیان ههر نه بوون.
- باوكم ناوالئیکی هه یه ناوی ((زیا به گه)) شه شه وه زیا به گ به خاو و خیزانه وه له مائی ئیمه بوون. به لام وا ریکه کهوت باوكم تا دره نگانئیک نه هاته وه مائی. سه عاتیئک... دوو سه عات... سئ له سه ره وختی هاتنه وه ی رابرد، داکم خه ریک بوو دلّه کوته بگری، نه مانده زانی بۆ وا دواکه وتوه؟ میوانه کانیش تا ده هات وه گومان ده که وتن. زیا به گ پرسى:
- پیتان وایه چۆته کوئی؟
- دایکم ههر چه نده نیگه رانیش بوو، وه لامی دایه وه:
- له ههر کوئیبه ک بیئ ئیستا په یدا ده بیته وه.
- دیسانه وه ماوه یه کی دیش چاوه ریمان کرد، سوسه یه کی ههر نه بوو.
- ئیدی دایکم نه ی توانی خۆی راگری:

- تا ئیستا نه بووه وا دره نگ بیته وه.
- نه مجاره یان زیا به گ کهوته دلدانه وه ی دایکم:
- له وانیه کارئیکی به تووشه وه بوو بی.
- دایکم که به ناشکرا رهنگی هه لئیزکا بوو، وه لامی دایه وه:
- ههر چۆئیک بووه ماله وه ی ههر ناگادار کردۆته وه.
- من و مه تین ناغان خواردو چووین بنووین. زیا به گ و خیزانه که شی هه ستان برۆن. له م کاته دا زهنگی ده رگا لئندرا.
- دایکم به هه له داوان رایکرده بهر ده رکی و گوئی ((هاته وه)).
- زیا به گ پیاویکی گالته چی و خۆش مه شره ب بوو و مه یلی شه وه ی بوو ئۆیینیک بنیته وه:
- ئیمه خۆمان ده شارینه وه وه سه ریرئیکی خۆشتان بۆ ده کهم!
- زیا به گ و ژنه که ی چونه ژوره که ی دیبه وه، دایکیشم که ده رگا که ی کردبۆوه به که می په شوکاو یه وه به باوكمی گوئ:
- شه وه له کوئی بووی خۆ ئۆقره مان لئپرا.
- باوكم زۆر له سه رخۆ وه لامی دایه وه:
- زیا به گ زۆر نه خۆشه حالی تا بلئی خراپه، چوم سه ریرئیکی لئبده م!.
- دایکم خه ریک بوو له پئیکه نینیدا بیسی! به لام ههر چۆئیک بوو خۆی راگرت و وه لامی دایه وه:
- چۆن! خۆ خوا نه کردان خه تهر نییه!؟
- مه گهر خوا! ده نا تازه رابرد! خوا ره می پئیکا!.

ناهنگى كوتايى سال

ئەستەمبۇل 27 مائىسى 1967

خوشكى خۆشەويىسىم. ماۋەيەكە لىت بى ئاگام، لەوانەيە بەۋە رەنجابى كە ۋەلامەكەت دوۋاكەوتوۋە؟ لە راستىدا ھەقتە، بەلام ئەگەر ھۆيەكەت بۇ پرون بىكەمەۋە تىدەگەي كە ھىندە كەمتەرخەم نىم، بەلكە چونكە خەرىكىكى خۇ ئامادەكردنى گىپرانى ناهەنگى كوتايى سال بووين و بەم بۆنەيەۋە ئىش و كارمان يەكجار زۆرو پىر تەنگوچەلمە بو، بۆيە نە پىرژاوم نامەت بۇ بنووسم.

ناھەنگەكەمان دويىنى دەستى پىنكرد بەلام نازانى چەند خۇش بو! بەدرىزايى تەمەم تا ئىستا ھىندە پىنەكەنىوم! خۇشبيەكەشى لە ھەلانەدا بو كە دەمانكردن. گەۋرەترىن ھەلەش من كردم كە ھەر بەۋ ھۆيەشەۋە بە پالەۋانى ناهەنگەكە ناسرام! تەۋاۋى ناهەنگەكە لەزىر چاۋدىرى مامۇستاي پۇلى سىيەمدا گىردرا. مامۇستاي مۇسقىقا ھەلپەركى و ئاۋازەكانى ئامادە دەكرد. مامۇستاي پۇلى چۈرەمى ئىمەش شانۇگەرىيەكى بۇ ئەۋ ناهەنگە نوسىبوۋ ئەكتەرەكانى برىتى بوون لە قوتايىيەكانى خۇمان.

لە رەنگ و پرواۋى زۆر كەسانى گەۋرەدا ئەۋەم بەدى كردوۋە كە ھىچيان بە ۋەزى ئىستاي خۇيان رازى نىن. تەنەت باۋكىشم ھەر يەككە لەۋانە. ئەمىش ھەمىشە ھەر سكالايەتى و دەلى: ((ئەگەر بىخۇندىبايە ئىستا شاعىرىكى ناۋدار دەبوم))

مامم كە تاكنىسىۋىنىكى زۆر باشە بەردەۋام پەكو پويەتى و پەشمانە كە بۇچى ۋە دۋاى زانستى پزىشكى نەكەوتوۋە!

مامۇستاكەي ئىمەش ھەر لە ئىشەكەي خۇى ناقايىلە و ھەر كاتى لە پۇلا قسە دىتە سەر ئەۋ دەلى: ((من دەبوۋ بىمە نووسەر!)).

ھەر بۆيەش بەرپوۋەبەرى قوتايخانە داۋاى لىكرد كە شانۇگەرىيەك بۇ ناهەنگى كوتايى سال بنووسى و ئامادەي بىكات. ئەمىش بۇ ئەۋەي قسەكەي خۇى بسەلمىنى چەند ھەفتەيەك شەۋ و رۆژ ھەر خەرىك بو تا شانۇگەرىيەكى زۆر ناياب و رىكوپىنىكى ئامادە كرد. شانۇگەرىيەكەش درامايەكى زۆر باش و بەھىز بو كە ئەمەش كورتەكەيەتى:

((كۆرپىك ھەبوۋ نەيدەخويىد، لە قوتايخانە ھەلدەھات، لە مائەۋەش دەبوۋە مائەي بەرپاكردى ناخۇشى و كىشەۋ بەرەۋ خەم بۇ دايك و باۋكى تا سەرەنجام برادەرايەتى ئاۋالى خراب و بەرەللا بەرەۋ قومار رايان كىشاۋ لە داۋايدا توشى بەندىخانە بو. دايكى بەرگەي ئەۋ ھەموۋ شوۋرەيى و رىسۋايىە ناگرى و لە داخان دەمرىت و ۋەزگ دەدا. كورەش پاش ئەم ھەموۋ بەسەرھاتانە تۆبە دەكات كە دەست لە كارى ناشايستەۋ نالەبار بىكىشىتتەۋە، كاتى لە بەندىخانە پزگارى دەيىت و دەچىتتەۋە لاي باۋكى داۋاى لىبوردى لىدەكات. پىرەباب بەچاۋى پىر فرمىسكەۋە دەلى:

((باۋك ھەمىشە لە جگەرگۆشەي خۇى دەبوۋرى. برۆ گەردەنت نازاد بى. بەلام باۋكەكەش ھەروا لە داخان بەردەبىتتەۋە ۋەۋىش دەمرى!)).

كاتى مامۇستا ئەم شانۇگەرىيەي لە پۇلدا بۇ دەخويىدەنەۋە فرمىسك ۋەك تارى بارانى بە چاۋى قوتايىيەكاندا دەھاتە خۋارى. بە مامۇستاكەمام گوت:

- مامۇستا ئەگەر شانۇگەرىيەكى كۆمىدىت ئامادە بىكردايە باشتر نەبوۋ؟

ئەۋ قسەي زۆر پىنخۇش بو و ۋەلامى دايەۋە:

باوکی تیکرای قوتابییه کان.. بهرپویه بهری پهروه ده.. بهرپویه بهرانی قوتابخانه سهره تاییه کان و هه موو مامۆستاکانیش بۆ ئه و ئاههنگه هاتبوون.

بهشی یه کهم سرودیکه میلی بوو که به هاوبهشی په عجا قوتابی دهگوترا. کاتی سروده میلییه که تهواو بوو په رده دادرایه وه.

ئیمهش بۆ خۆگۆرین چووینه ژووری خۆ گۆرین و دوازه قوتابیش له سهر شانۆکه مانه وه تا بهشی دووه می ئاههنگه که پیشکەش بکهن. بهشی دووهه میش سرودی مندالان بوو.. ئیمه له ژووری خۆ گۆرینه وه گوتمان له دهنگی نافهرین و چهپله ریزانی میوانه کان بوو.. بهلام مامۆستای مۆسیقا له سرود گوتنی منداله کان قایل نه بوو و گوتی: ((ئه وه چۆن سرود گوتنیک بوو؟ کهی من وام فیژکردبوون؟ له جیاتیه دوو دهنگی بوو ده دهنگ!)). بهشی سییه م سه ما چینیه که بوو. کچه کان جل و بهرگی ئاوریشمینی دریزی ئاودامانیان له بهر کردبوو سینییه گه وره کانی دهستیان به جولا نه وه یه کی تاییه تی به لاولادا دینا و ده برد. کوره کانیش ده موچاویان به رهنگیکی تاییه تی چینیا نه ئارایشت دابوو و سمیلی دریزیان به سهر لیوه کانیاندا به ردا بوونه وه.

په رده لادرا، مامۆستای مۆسیقا دهستی به پیا نۆ لیدان کرد. ئیمه هاتینه سهر شانۆ... کچه کانیش به دوا ی ئیمه دا هاتن. له کاتی کدا که سینییه کانیان به دهسته وه بوو، دهستیان کرد به پیشکەشکردنی سه مایه که. له و کاته دا شتی ک روویدا!.

دامینی کراسی یه کیک له کچه کان له درزی تهخته ی سهر شانۆیه که گیر بوو و کچه که زۆری ههول دا له درزی تهخته که ی ده رینیتته وه به لام بۆ سو دبوو.. له خۆی نووسا، کراسه که ی لی دامالرا و که وته سهر عهردی!.

کچه ی بیچاره به ده رپتی کورته وه له ناوه راستی شانۆکه دا مایه وه.. دهنگی پیکه نینی میوانه کان له هۆله که دا بهرز بووه وه.. مامۆستای مۆسیقا که له

جییه کی نه دیوه وه پیا نۆ لیده دا هاواری کرد: ((په رده که داده نه وه)). به لام کهس ناگای له و نه مابوو و گوتی نه ده دایه قسه کانی. هۆش و گۆشی هه مووان به لای کچه که وه بوو! له دوا ییدا له گه ل چهپله ریزانی میوانه کاندایه رده دادرایه وه! به م جۆره کۆتایی به بهرنامه ی گۆرانی و سه ماکردن هات و نۆره گه ییه سهر پیشکەشکردنی شانۆگه رییه که ی ئیمه.

مامۆستاکه ی ئیمه خۆی ماکیاجی قوتابییه کانی به دهستی خۆی کرد. (مینای) و ئارایشت دابوو ههر ده تگوت پیریزنیکی هه شتا نه وه د سا له یه. بۆ (ده میر)یش که رۆلی باوکی منی ده گیترا ریش و سمیلیکی سپی له لۆکه دروست کرد.. منیش ده بوو ته نیا ههر سمیل هه بایه، له بهر ئه وهش که له پێشدا مامۆستا که تیره ی که م لیدابوو سمیله که م رانه ده وه ستاو به رده بووه.. سه ره له نوێ مامۆستا ته پالته یه کی دیکه ی که تیره له لیوی سه ره وه م هه لسوویه وه سمیله که ی راگرت. دوا ی ئه وه ی ئارایشت ته واو بوو مامۆستا که مان گوتی:

- ده میر ده بی چاویلکه یه کی زه ره بینیش له چاوان کات تا زیاتر به پیران بچی. له پێشدا هیچ بیران بۆ ئه وه نه چوو بوو و نیستاش نازان چاویلکه له کو ی په یدا که ن. جه نابی بهرپویه بهری قوتابخانه چاویلکه که ی خۆی دانئ و گوتی:

- رۆله زۆر وریا به نه یشکی نی. من به بی چاویلکه هیچ نابینم.

کاتی ده میر چاویلکه ی له چاوان کرد راست بوو پیره میردیکی ته واو، به لام عه بیه که ی ئه وه بوو هیچ جییه کی نه ده دی. کاتی په رده لادرا، ده میر ریی لی ون بوو، نه یده زانی روو له کو ی بکات، له سه رخۆ به ره و شانۆکه وه م ده ست پاکیشا.

پەردەى يەكەم باش ئەنجام درا: بەلام پەردەى دووہم كەمن تىيدا نازارى داىكەم دەداو باوكەم پىتويست بوو نامۆزگارى من بكات دەمىر لەسەر شانۆيەكە ئىمەى لى ونبوو! لەجياتى ئەوہى روو لەمن كات، پشت لە خەلك و روو لە ديوار دەستى بە قسان كرددو كەوتە قسە: ((رۆلە بەستەزمانەكەم زۆرمان زەحمەت پىوہ كىشاوى)).

لىي نزيك بوومەوہو لەسەر خۆ گۆتم:

- ((ئىمە لىرەين)).

بەلام ئەو ناگاي لىنەبوو.. دەستمكرد بە ھەراو ھۆريا و جنيو و لىدانى داىكەم تا دەمىر بەلاى ئىمەدا وەرچەرخىتەوہ بەلام بى سوود بوو. دەمىر ھەر لەگەل ديوارەكەدا دەداو:

((لە داىكت مەدە.. شەرمى لە خۆت بكە.. لە خوداي بترسى.. ئەى فرزندى لەخوا نەترس!))

من دەنگم بەرز كرددوہ.. ئەوہش قەيناكا كە ھەر ناگاي لىنەبوو! لە ديوارەكە نزيك بووہوہو مستىكى لە ديوارەكەوہ سەواند!! ميوانەكان دەستيانكرد بە پىكەنين.. منيش پىكەنين گرتى. رۆلى خۆم لەبىرچۆوہ بە دەنگى بەرز گۆتم:

- بابە من لىرەم.

دەمىر مندالىكى بەھۆش بوو وەلامى داىەوہ:

- نامەوى سەرو سەكوتت ببىنم.. قىنم لىتە.. ئەى مندالى لاسارو نالەبار..

لە دلى خۆمدا گۆتم مادامەكى پىيزانى بەلاى ئىمەدا وەردەچەرخىتەوہ. بەلام ديسانەوہش رووى ھەر وەرنەگىراپەوہ.. تا دەھات ئىشەكە خراپتر

دەبوو. دەمىر ھەراو جنيوى بەدەرو ديواران دەداو منيش ھەر زياتر دەمقىژاند: ((بابە من لىرەم)).

تا لە دواییدا بەگويەرى شانۆگەرييەكە داىكەم كوشت و كەوتە سەر عەردى شانۆيەكەو باوكەم بەپەلە كوتى لە داىكەم دەگەراو دەيگوت: ((لە كوتى؟))

داىكەم كە زانى باوكەم نايدۆزىتەوہ خشكەيى بەرەو لاي ئەو خۆى خزاندى گوتى:

((لىرە كەوتووم... مردم!))

ميوانەكان لەبەر پىكەنين قامكت برييان ناگايان لىنەبوو!. ھەراو ھورايەك لە ھۆلەكەدا پەيدا بوو ئەو سەرى ديار نەبى!

ديسانەوہ مامۆستاكەمان لە پشتەوہ قىژاندى: ((پەردەكە دادەنەوہ)). بەرپۆبەر ھاتە پشتى شانۆكەوہ و لەگەل دەمىردا كەردىيە ھەرا: ئەو گالته بازارىيە چ بوو گىرات؟

دەمىر گوتى:

قوربان چ بكەم بە چاويلكەوہ ھىچم نە دەدیت.

- باشە لەمەودووا بەبى چاويلكە رۆلەكە بگىرە.

مامۆستاكەمان بەر پەرچى داىەوہ:

نابى قوربان.. دوو پەردەيان بە چاويلكەوہ بووہ ئىستاكە پەردەى سىيەمە پىرتەر بووہ و مردنى نزيك بۆتەوہ چۆن دەبى بى چاويلكە رۆل بگىرئى! ؟

بەرپۆبەر دىتى راست دەكات گوتى:

- رۆلە لە ژيەر چاويلكەكەوہ سەيركە.

دەمىر نەيدەزانى چۆن لەژيەر چاويلكەكەوہ بروانى. بەرپۆبەر دەمىرى فىركرد چۆن دەبى و گوتى:

- زۆر وریابه نه کو چاویلکه که بشکینی!

له پهردهی سییه مدا هیچ هه له یه که رووی نه دا به لām چونکه خه لکه که له پیشا پیکه نین گرتبوونی هه ر قسه یه کمان ده کرد ده ستیان به پیکه نین ده کرده وه.

له م پهرده یه دا من له به ندیخانه ده هاتمه ده ری.. له کرده وه کانی خۆم په شیمان ده بوومه وه ده موست داوای لیبوردن له باوکم بکه م.

ئه م شوینه ی شانۆگه ریبه که پیکه نینی نه ده ویست به لām خه لکه که هه ر پیده که نین! کاتی دا هاتمه وه ده ستی باوکم ماچ که م ده زانی چیم دیت؟. ده بینم نه وا لا سمیلنیکم له سه ر عه ردی که وتوه، خۆ ناشبی به لاسمیلنیکه وه راست ببه وه گوتم:

- بابه راوهسته قاچه کانت ماچ که م.

له سه ر عه رده که درێژ بووم و تاکه سمیله که م هه لگرته وه ده موست پیوه ی نیمه وه به لām به لیومه وه نه ده نو سایه وه هه ر ده که وته وه. که زانیم بی سووده سمیله که م هه روا به ده سه ته وه وه کو نه وانیه ده ست به سمیلان دادینن که وتمه یاری پیکردنی. ده میر به گویره ی رۆلی خۆی منی به خشی و نیمه ش ده بوو ده ست له ملی یه کتری که یین.

که ته ماشام کرد دیتم ده میر وه که لافاوی فرمیسی که به چاواندا دیته خواری! و به راستی ده گری. میوانه کانیش هه موو که وتبوونه ژیر تین و تاوی هه لۆسته که و بیده نگ چاویان بریبوه شانۆیه که. تو مه زانه چاویلکه زه په بیسه که چاوی تیکداوه فرمیسی هاتوونه خواری! ده میر باوه شی کرده وه یه کترمان له نامیزگرت و یه کترمان ماچ کرد.. کاتی لیک دوور که وتینه وه دیتم نه و ریشه ده سه تکرده ی به ده موچاوی باوکمه وه لکینراوه هیچی پیوه نه ماوه. منیش ویستم ده ستیک به سمیله کانددا بینم ده بینم نه ویش نه ماوه! ریشه که ی ده میر به ده موچاوی منه وه لکاوه!!! ئیستا من شیوه ی باوکم گرتوه!

به گویره ی به رنامه که ده بوو باوکم بکه ویتته سه ر زهوی و بری! به لām نه وه که قیسیی راست له جیتی خۆی چه قیبوو، له سه رخۆ گوتم:
(ده میر بکه وه و بره!)

- ریشه که ی من به تووه لکاوه تو بوو ویتته باوک!

- نه، بابه خۆت باوکی، خیراکه بره.

ده میر دیسانه وه نه چوه ژیر بارو گوتی:

- تو ده بی بری.

خه لکی هۆله که دیسانه وه ده ستیان کرده وه به پیکه نین! دیتم هه موو ماندوو بوونه که مان خه ریکه به فیرو ده روات چومه پیشه وه گوتم:

- ئیشه که تیک مه ده... خیراکه خۆت به رده وه.

ده میر دیسانه وه دوو دل بوو گوتی:

ده ترسم خۆم به رده مه وه چاویلکه که بشکی!

- قیروسییا.. خیراکه بره با ئه م کاره گووتیبوه بریتته وه!

ده میر ده ستیکرده وه به رۆله که:

- کوپی خۆم نه وا من لیت خۆش بووم خواش لیت خۆش بی. نه مه ی گوت و زۆر له سه رخۆ چاویلکه که ی دا که ندو به وریاییه وه دایناو گوتی:

- نه وا خه ریکه ده مرم!

که وته سه ر زهوی! دیسانه وه ده نگی ماموستا له و لاوه به رز بووه وه:
(په رده که دادنه وه).

کاتی په رده دادرایه وه ده میر وه که مردووان راستبووه گوتی:

- ئەحمەد لە ھەردوو کمان قەوما، بەرپۆھبەر دەمارمان دەردیئێ... بەترس و لەرزەوہ چووینەوہ ئەو دیوی شانۆیەکە، بەرپۆھبەر و مامۆستا لە پێکەنیناندا چاویان پڕ بوو لە ناوو بە پرویاندا دەھاتە خواری.

خەلکی ھۆلەکەش وایان چەپلە لێدەدا ھۆلەکیان وەلەرزە ھیتا بوو!

دوو پاداشتی باشی نەزانینە کەشمانیان داینی! و بەرنامە ی مامۆستاش چاکترین پاداشتی شانۆگەری مندالانی بردەوہ.

ئێستا تێگەیشتم کە پیاو لەوانە یە لە پروی نەزاننێیەوہ کارێک ئەنجام بدا سەرەنجامە کە ی زۆر لە ئی ئەوہ باشتر بی کە سەری لە ئیشە کە دەردەچیت و دەزانی!!!

ئەمسال ھاوینی ئەستەمبۆل زۆر خۆشە. ھەوا زۆر باشە ئیشاللا لە پشووی ھاویندا لە ئەستەمبۆل پێک دەگەین.

سەرکەوتنت لە خوا دەخوازم

ئەحمەد تاربا ی

گرەوی چیرۆکی مندالان...

ئەستەمبۆل 2 ی حوزەیرانی 1967

خۆشکی خۆشەو یستم زەینەب، دوینی نامە یە کەم بە پۆستەدا بۆ ناردی، ئەمڕۆش نامە یە کە تر دەنێرم. ئەگەر بە قسەم بکە ی دەتوانین پێکەوہ کارێکی گزنگ بکەین. بیستوومە پیشبەرکە یە کە ی چیرۆکی مندالانیا ن رێکخستوہ، دەزانی منیش چیم رەبەر چا و گرتوہ؟. ئەو نامانە ی کە بۆ یە کترمان نوسیون کۆیان بکەینەوہ و بیانکەین بە کتیبیک.

بەلێنت دەدەمی کە لە تەواوی ئەو چیرۆکانەدا کە تا ئێستا بۆ مندالان نوسراون باشتر دەربچیت و پاداشی باشترین چیرۆکی مندالانیش و دەدەست بێنین.

وہک تۆ چۆن لە نامە یە کدا بۆت نووسیووم کە نامەکانی منت لە دۆسیە یە کدا ھەلگرتوون منیش ھەموو ئەو نامانەم کۆ کردوونەوہ کە تۆ بۆت ناردووم. بە زوویی رای خۆتم بۆ بنووسە بزائەم داخوا پیت خۆشە ھاوبەشی ئەو پیشبەرکێیە بکەین یان نا؟. ئەگەر لەگەل رایە کە ی مندای بوی تەواوی نامە کائەم بە پۆستە ی ھەوا ییدا بۆ رەوانە بکە. پێویستە تا زووەو جینگا ماوہ بچم و ناوی خۆم بنوسم.

لەم پیشبەرکە یەدا بە ناوی ھەردوو کمانەوہ ھاوبەشی دەکەم و دلنیاشم کە دەیبەینەوہ... تکا دەکەم ئەم قسە یە لای ھیچ کەس نەدرکێنیت.

ئەگەر پېشپەرەكە كەمان بىردەو پېشپەرەكى مژدە بەدەينە كەسوكارمان! ئەگەر نەشمان بىردەو هەر نەبى ئابروومان نەچى و لەلای دۆست و ئاوال و كەسوكارە كاغان سەرشۆر نەبىن. سلاو بە تەواوى ئاوالانى هاوپۆل بگەينە.. لەسەر ئاو و ئاگران چاوەرپىي وەلامتم.

تۆش هەر رايە كەم دەبى!

ئەنقەرە 6ى حوزەيرانى 1967

ئاوالى مېھرەبانم ئەجمەد. چەند سەعاتىك لە مەوپېش نامە كەتم پېشپەرەش. لەو بېرەى كەردۆتتەو زۆر دلشادام و بى يە كودوو لە گەلتەدام. تەواوى نامە كاتتم بى كەم و زىاد كۆكردوو نەتەو و بۆتيا نەبىم. بەلام تەنيا لە شتىك دوو دلەم دەزانى چىيە؟ ئىمە لە نامە كاغاندا هېچمان نەهېشتۆتەو، بە مامۆستا كاغان و داىك و باوكاغان نەلېن. كاتى ئەوان ئەمانە بخویننەو ئىدى ئىمە بە چ چا و روويكەو سەبىريان بگەين. ئەوئى داىك و باوكمان هېچ با تا دەتوانن توورە بن بەلام ئەدى مامۆستا كاغان!؟

پاستىيە كەى ئەگەر تەنانەت تۆزىك و ئۆزىيان هەبى لەو پاستىيەى ئىمە نىشانمان داو چا دەپۆشن و نمرەى تاقىكردنەو كاغان بە تەواوئى دەدەنى!؟

هەرچۆنىك بىتە دلەم نايە لە گەل رايە كەت نەم. تەنانەت پېشپەرەش دەكەم كە ناويكى دىكە بۆ خۆت هەلبۆتيرى و لە خوار نامە كانى خۆتيا نەو بنووسى. لىيگەرپى با من هەر (زەينەب) م چونكە من بۆ خۆم هەلمبۆردۆتەو. لەبارەى بىردەوئى پېشپەرەكەش هېچ دوو دل مەبە زاست يە كەم دەبىن، ئەگەر دۆراندىشمان قەيدى چىيە؟ بۆ سەرشۆر دەبىن!

كاتى كە خەرىكى پېچانەو دىان بووم تەماشای هەندىكىانم كەردەو بە پاستى شتى باشيان تىدايە بە تايبەتى ئەگەر بە رىكۆپىكى و يەك بە دواى يە كدا لە چاپ بدرىن بە تامتر دەبن. من تا ئىستا چىرۆكى مندالام زۆر خویندوو نەو بەلېنت دەدەمى هېچ كامىكىان وەك ئەم رۆمانەى ئىمە نابن.

ئاوالى هاوپۆلت

ئەجمەد تارباى

ئەگەر پۆمانەكەشان نەبیردەوہ لە دواییدا تۆ یەكەمی وەدەست ھەر دینی،
چونكە تۆش پۆژتیک لە رۆژان دەبیتە باوك و بە منداڵەكانت دەتیی كە لە پۆلدا
ھەمیشە ھەر یەكەم بوو وی!!).

نامەوی لەمە زیاتر لەم بارەییەوہ پالت پیوەنیم، بەلام بەو مجیزو ئارەزووہ
فراوانەیی لەگەڵ نووسیندا ھەتە دلتیبات دەكەمەوہ سەر دەكەوین.

سەرکەوتنت دەخوازم، سلاوم بە تەواوی ئاوالان بگە یەنە

زەینەب یالکەر

سالانه شدا گۆرانتيكى زۆر له گيان و دەررون و بېرو مېشكى ئادەمىزاد دا پرو دەدات و زۆر شتىش بېر دەچىتەوہ.

لەپراستيدا ئەم رۆمانە كە لەنامەكانى ئەجمەدو زەينەبەوہ پىنك هاتووہ لە پېشپركەى كىتېبى مىندالاندا ھاوبەشى كردووہو پاداشتى يەكەمىشى وەدەست ھىناوہ.

ئەو رەخنانەى كە من لەم كىتېبەدا نووسىومن وەكو نامۆزگارپىيەكن گەورەكان بە بچووكەكانى دەكەن. گەورەكان بە خويىندەوہى ئەم داستانە زۆر دلخۆش نابن بەلام چىبەكەين وىژدان و راست بىنيىيەكى زۆرى دەوى تا مەزۇفە پەى بە ھەلەكانى خۆى دەباو پى لەو خوار و خىچىيانەى خۆى دەنى كە خەلكى دى تىيدا دەبىنن و پىي دەلئىن.

دەبى شتىكى دىكەشتان بۆ بنوسم!

من لەم داستانەمدا ئىوہى مىندالە خۆشەويستەكام بە چاوى گەورانەوہ تەماشاشا كردووہو تىيدا ھەولم داوہ ھەموو شتەكان بە زمانى ئىوہ خۆتان ئەنجام بدەم بۆيەشە ئىوہ لەمەبەستى من دەگەن كە ويستووہە چ بلىم.

ئەمە ھەموو ئەو شتانە بوون كە من ويستىبوومن و ھىوادارىشم دلە بچكۆلانەكانتان كە ئاويىنەى پاك و بىگەردن ھەرگىز لەكەى خراپە و پىسى نەگرن و ئەوہش بزائن كارى خراپ ھەر خراپە جا چ مامۆستا بىكات... و چ دايك و باوكمان كە خۆشەويستىن كەسى مىندالان... پەند وەرگرن و ھەرگىز وەدوى كارى خراپە مەكەون.

لە كۆتايىدا ئارەزوومەندى سەركەوتتنام.

عەزىز نەسىن

پىيامى نووسەر بۆ مىندالان

مىندالە خۆشەويستەكان.. سەرتان سورنەمىنى كە من ئىوہم ھەموو وەكو مىندالەكانى خۆم خۆشەدەوئىن. نەك ھەر مىندالانى نىشتمانەكەى خۆم بەلكە مىندالانى تەواوى ئەو دىنايەم ھەموو خۆشەدەوئىن.

دىارە ھەمووتان راستى بەسەرھات و پروداوہكان دەزانن و پەيتان بە چۆنيەتى مەسەلەكان بردووہ.

دىسانەوہش دەمەوى بۆ پروون بوونەوہى باسەكە شتىكتان ھەر پى بلىم. ئەو نامانەى كە بە زمانى سادەو خۆمانە لە دەمى زەينەب و ئەجمەدەوہ لەم كىتېبەدا خويىندوووتانەتەوہ بەراستى دەستكردى ئەو دووانە نىن بەلكو ھەمووى من نووسىومن و ئەو ناوانەش ھەر خۆم دامنان. ديارە باش دەزانن كە دوو قوتابى پۇلى پىنجەمى سەرەتابى ناتوانن نامە بەو رىك و پەوانىيە بنووسن بەلام من دلنىام ئەگەر ئىوہش ئەو نامانەى كە بۆ ئاوالەكانتانيان دەنووسن كۆكەنەوہ، ناوہرۆكەكەى زۆر لەم داستانەى من سەرنج راكېشتەر دەبى، چونكە ئىوہ لە نووسىنەكانتاندا راستى دەردەخەن و داستانەكەى ئىوہ سەرتاسەرى ھەر راستى دەبى.

گەورەترىن جىاوازى نىوان مىندالان و گەوران ئەمەيە، دل و دەررونى ئىوہ ھىشتا لە دوو پرووى و فىل و كەلەكەبازىيەوہ نەگلاوہ.

لەم كىتېبەدا من ھەولم داوہ كە خۆم لە جىي ئىوہ دانىم و بەزمانى ئىوہشەوہ پراستىيەكان دەربېرم، جا نازانم تا كوى سەركەوتتوم.. بەلاى خۆمەوہ باشىكى واش نىيە. چونكە گەورە بچووك زۆريان سال نىوانن و لەھەر دەمىكى ئەو

